Citeşte zilnic ştirile IT pe www.myc.ro

+CD

My COMPUTER

MARTIE 2004 NR. 3 - ANUL II 69.000 LEI

nr. 3 / martie 2004 (anul II)

MS Office, Dreamweaver, Photoshop în LINUX?

Istoria hackingului
(partea a şasea)

ÎN PLUS:

INTERVIU în EXCLUSIVITATE Brandul meu pe situl tău: CYBERSQUATTING

AVANT Browser 9.01

NET Limiter

My TIPS & Tricks

My HANDS

*My System: Instalează driverul potrivit

* Web Design: Ghidul HTML (III)

Job-uri în designul 3D

LINUX: Xandros 2.0 Deluxe

TESTE: Plăci de bază cu NForce-2

Peste 200 de aplicaţii pe CD-ul din această lună!!!

My COMPUTER

MyCOMPUTER

www.MyC.ro

CD CADOU

4/2004 (II) APRILIE

Noua imagine, începând cu numărul viitor!

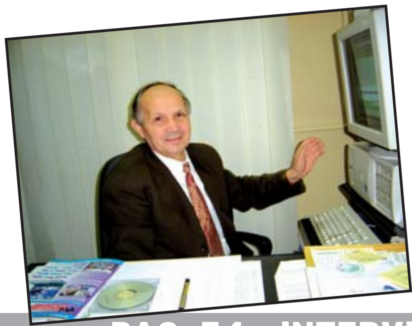
...ne vedem la CERF 20-24 aprilie 2004

MyCOMPUTER

PRIMA REVISTĂ DE SOFTWARE EDUCAȚIONAL DIN ROMÂNIA

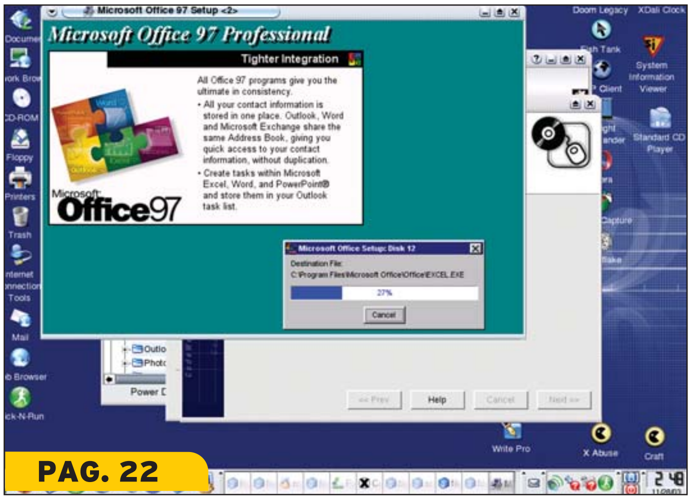
CD FORUM
MAGAZIN MULTIMEDIA EDUCAȚIONAL

PAG. 54 - INTERVIU

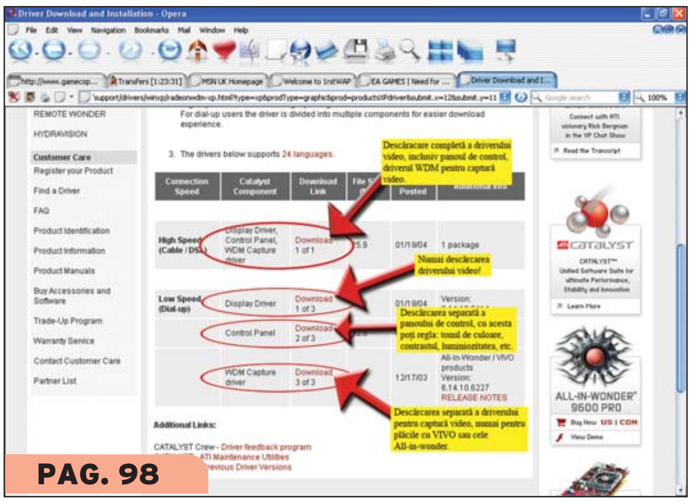
CUPRINS

My Cover Disc

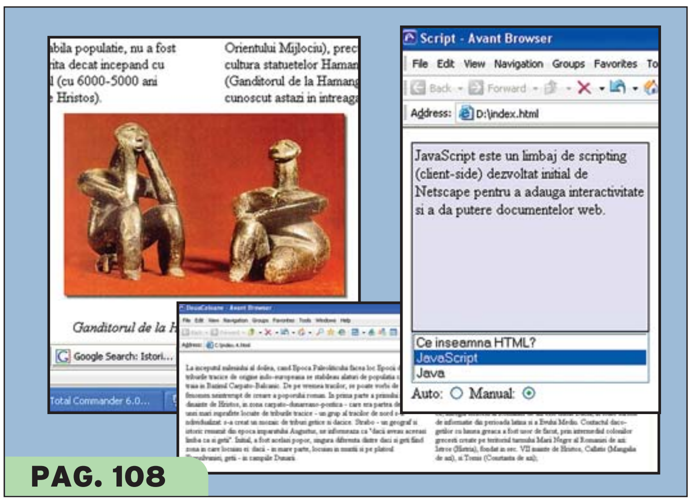
PAG. 22

My Află că...

PAG. 98

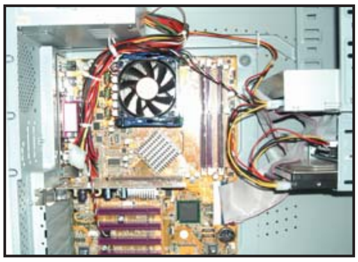
My Hands

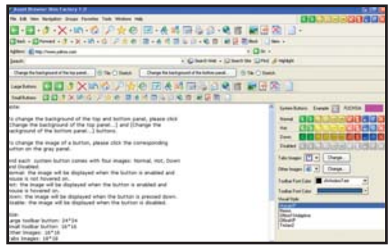
PAG. 108

Istoria hackingului - Partea a VI-a

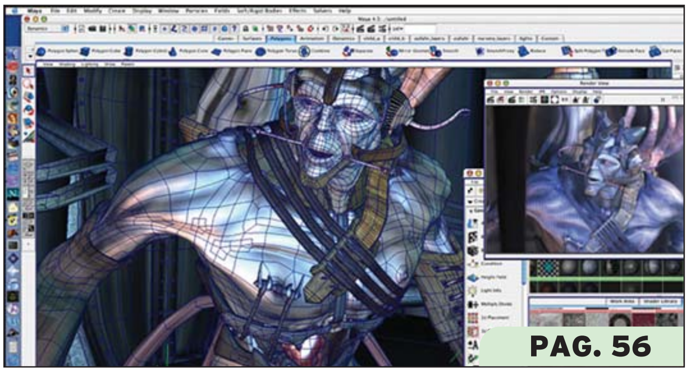

Darer Ignition Value - desktop PC

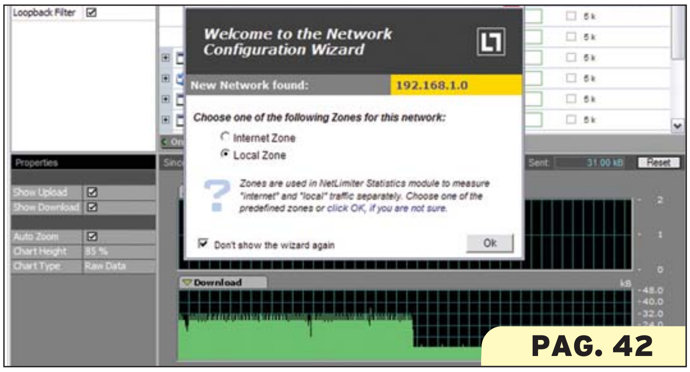

Avant browser 9.01

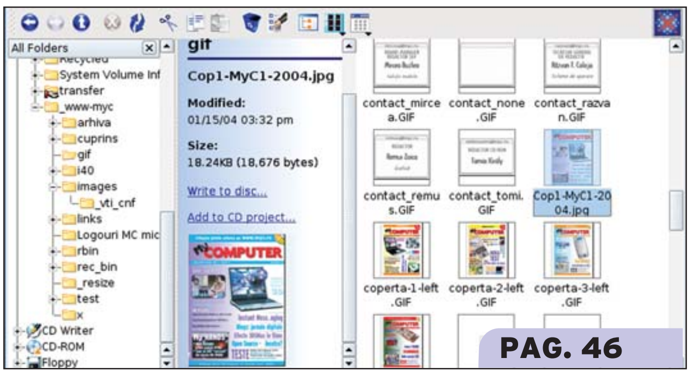
PAGINA 60 PAGINA 36 PAGINA 30

PAG. 56

PAG. 42

PAG. 46

PAG. 64

My Prezentăm

My Report

My Test

Completează TALONUL de la pagina 9

prietenii tăi.
câte ore stai pe net cu gașca ta?*

Descoperă noile pachete Dial-Up Link de la RDS.Link.
Pentru că ai nevoie de prieteni mai mult de 10 ore pe lună.

Alege noile pachete Dial-Up Link, acum, ai totul într-un singur pachet:

1. Singura conexiune dial-up cu care intri din prima, adică nu sună niciodată ocupat.
2. Viteza mare de navigare datorită celei mai mari conexiuni la inter-net din România.
3. 10 ore / zile bonus la reîncărcarea unui nou pachet în 35 de zile și alte 10 ore bonus la încărcarea celui de-al 10-lea pachet.
4. Te conectezi în oricare din cele 28 de puncte de acces RDS.Link din țară, cu un singur număr de acces internet: 0870.21.11.21
5. În plus, dacă ești pentru prima oară pe internet sau folosești pentru prima dată un card, am inclus și simple instrucțiuni de folosire cu imagini.

dial up link
Intri din prima.

rds.LINK
www.rdslink.ro

* Media de utilizare a internetului în România este de 22 de ore/lună conform cercetărilor efectuate de Romania Data Systems.

Mircea Buzlea

@naliza sITuaţiei

1 miliard pe GSM!

Les jeux sont faites!?

Standardul GSM a reuşit să acapareze o cotă de 80% din piaţa mondială a telecomunicaţiilor mobile în decursul anului trecut, şi va ajunge în primul trimestru al acestui an la 1 miliard de utilizatori.

La sfârşitul anului trecut, GSM prezenta un portofoliu de 970 milioane de utilizatori, cu o creştere medie de 15 milioane de utilizatori pe lună de-a lungul anului 2003. E foarte posibil ca, în momentul în care citeşti aceste rânduri, numărul de utilizatori ai acestui sistem de telefonie mobilă să fi depăşit deja impresionantul număr de un miliard.

În mod fericit, acest subiect a constituit o temă majoră de discuţii pentru participanţii la 3GSM World Congress, care s-a desfăşurat în luna februarie la Cannes (Franţa).

Cel mai important aport la această creştere l-a avut regiunea Asia-Pacific, cu peste 70 de milioane de noi utilizatori in 2003. China şi-a menţinut poziţia de cea mai mare piaţă pentru tehnologii mobile: cei doi operatori chinezi de GSM au "convins" 42,8 milioane de noi utilizatori.

Europa a contribuit cu 42 de milioane de utilizatori, creşterea cea mai importantă fiind înregistrată în centrul şi estul Europei (în România s-a ajuns, la sfârşitul lui 2003 la 5,3 milioane utilizatori).

Membrii Asociaţiei GSM din Rusia au mai adăugat 16 milioane, India şi America de Nord au adus fiecare câte 10 milioane, iar numărul celor care vorbesc pe GSM în Africa şi statele arabe a crescut cu peste 9 milioane. America Latină a oferit o creştere de 16,5 milioane utilizatori, datorită migrării spre GSM a operatorilor care foloseau anterior sistemele TDMA şi CDMA.

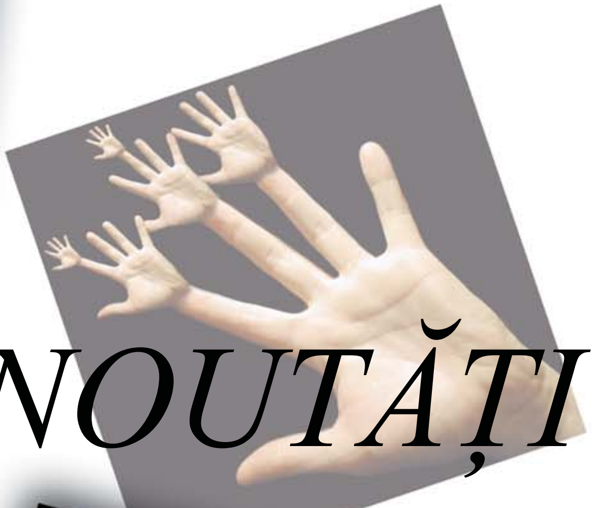
"Cu o bază de utilizatori ce se apropie de 1 miliard, beneficiem de o fundaţie solidă pentru tranziţia spre 3GSM. La începutul anului 2004, 25 de operatori oferă deja servicii 3G clienţilor din 17 ţări. Îmbunătăţirile aduse ofertei de terminale dual-mode, capabile să funcţioneze interoperativ în ambele generaţii de reţele GSM, vor avea un efect catalizator pentru lansarea a cel puţin 40 de noi servicii de generaţie 3GSM în cursul anului curent", afirma - într-un interviu Reuters - Rob Conway, CEO al Asociaţiei GSM.

Mircea@myc.ro

COMPUTER TO PRINT

AFACERI TEHNICA ARTA

NOUTĂȚI

ȘTIRI

MyCâştigă!

Trust

În această lună, îţi oferim ca premiu un **ADAPTOR BLUETOOTH pentru USB!**

Pentru a intra în cursa câştigătorilor, trebuie să răspunzi corect la întrebarea concursului (nu uita să completezi şi datele tale personale de pe formularul din partea de jos a paginii), iar apoi să trimiţi formularul pe adresa redacţiei pentru a participa la extragerea câştigătorului, care va fi anunţat pe situl revistei - **www.myc.ro**.

Valoare: 50 €

ÎNTREBARE (MyC3/2004):

Care este distanţa maximă la care poate funcţiona o conexiune Bluetooth?

MyC3 2004 **RĂSPUNS:** Distanţa maximă la care poate funcţiona o conexiune Bluetooth este de ______________ metri.

Bluetooth

Concurs 2 în 1: Răspunde la întrebările de mai jos pentru a participa şi la extragerea pentru UN ABONAMENT pe 3 luni la oricare dintre publicaţiile* Media Contact

My COMPUTER

CHESTIONAR nr.3 / martie 2004

1. Cum consideri acest număr al revistei MyC?

F. bun ☐ Bun ☐ Mulţumitor ☐ Slab ☐

2. Ce apreciezi cel mai mult la CD-ul cadou?

Interfaţa ☐ Diversitatea ☐

Cantitatea ☐ Calitatea ☐

3. Care articol(e) ţi-au plăcut cel mai mult?

____

4. Care articol(e) ţi-au displăcut cel mai mult?

____

5. Ce teme ai prefera să citeşti mai des în MyC?

____

6. Ce ai dori să mai conţină CD-ul cadou?

____

7. Din ce localitate ai cumpărat MyC?

____

8. Se găseşte MyC la chioşcul tău preferat?

Da, întotdeauna ☐ Nu ☐

Da, dar sunt puţine exemplare ☐

8. Softul tău preferat

____

9. Ce rubrică ai mai dori să conţină MyC?

____

10. Cât eşti dispus(ă) să plăteşti pentru un program full version original care să nu depăşească dimensiunea de stocare a unui CD?

2-300.000 lei ☐ 3-500.000 lei ☐

5-700.000 lei ☐ Peste 700.000 lei ☐

11. Cum ai aflat despre revista MyC?

Radio, TV ☐ Ziare, Reviste ☐ Internet ☐

Chioşcuri de presă ☐ Prieteni, cunoştinţe ☐

12. Sistemul tău are următoarea configuraţie:

____

13. În următoarele 6-12 luni doreşti să îţi upgradezi sistemul sau să-ţi cumperi unul nou:

Da ☐ Nu ☐

14. Eşti conectat la Internet prin:

cablu ☐ dial-up ☐ radio ☐ GPRS ☐ CDMA ☐

15. Cum apreciezi ştirile zilnice de pe www.myc.ro:

utile ☐ inutile ☐ interesante ☐ neinteresante ☐

Alte observaţii despre situl **www.myc.ro**:

____

____

16. În domeniul IT, pasiunile tale sunt:

____

____

17. Propunerea ta pentru Top MyC (cel mai bun articol din acest număr):

____

Nume/Prenumele: ______________________

Adresa: Localitatea ____________ Jud. ____________ Str. ____________ Nr. ______

Bl.___Ap.___Cod stradal:____ __Telefon/Mobil: _____ __________Data/luna/anul naşterii: __/__/___

E-mail ____________ ___ ______ Nr. membrilor familiei: ______Venit/lună__ _________

Studii____________________ Mi-ar place să fiu abonat la revista * ____________________

* My COMPUTER, PC Games, CD Cinema, PC Erotica, alpha, ANDREI

CÂŞTIGĂTORUL CHESTIONARULUI din MyC nr.1/2004 este VAJAS ATTILA din Cluj-Napoca, judeţul Cluj, care primeşte astfel un abonament pe 3 luni la revista My COMPUTER. Vrei să fii şi tu câştigător?

DIRECTOR
Gabriela Puchianu

BRAND MANAGER REDACTOR-ŞEF
Mircea Buzlea
mircea@myc.ro

REDACTOR-ŞEF ADJUNCT
Răzvan T. Coloja
razvan@myc.ro

REDACTOR HARDWARE
Dorel Puchianu jr.
dorel@myc.ro

REDACTOR INTERNET
Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

REDACTOR GRAFICĂ
Remus Zoica
remus@myc.ro

REDACTOR CD-ROM
Tamás Király
webmaster@myc.ro

DTP
Cristian Mada
Dorin Borşa

COLABORATORI
Monica Kosta
Teodora Gavriluţ
Bogdan Burghelea
Călin Ioan Acu
Mircea Băduţ

Citeşte ştirile zilnice pe
www.MyC.ro

ISSN: 1583-9133

MEDIA CONTACT srl

PREŞEDINTE
Dorel Puchianu
puchianu@mediacontact.ro

Oradea, Str. Slatinei, nr. 6, cod 410291, jud. Bihor
tel. 0259 - 441.523; 0259 - 441.526; 0259 - 260.459 (fax)
CP 54 OP 7
Oradea, cod 410291
contact@myc.ro

PRODUCŢIE: Dorin Onica

JURIDIC: Cosmin Tăutan

Serviciul de abonamente:
Irina Ungur
telefon: 0259 - 441.523; 441.526
abonament@mediacontact.ro

DEP. DISTRIBUŢIE
Ovidiu Belcin
Raimond Vladu
Dorin Onica
Tel.: 0788-343.943
distributie@mediacontact.ro

PRODUCŢIE CD-ROM
MC&CD Bucureşti

PREPRESS: Complar srl

DEPARTAMENTUL MARKETING-PUBLICITATE
Răzvan Beltechi: 0788.507.285; r.beltechi@mediacontact.ro
Florin Turea: 0788.507.286; f.turea@mediacontact.ro
Petru Pătcaş: 0788.507.287; p.patcas@mediacontact.ro
Cristina Mocanu: 0788.507.288; c.mocanu@mediacontact.ro
Sînziana Dem: 0788.343.942; s.dem@mediacontact.ro

MEDIA Contact SRL editează următoarele publicaţii:
CD Forum, PC Games 4Fun, Andrei, Club Gama, 69, PC Erotica, CTP, Computer Graphics & Publishing (P)

My COMPUTER ABONAMENT

Numele / prenumele / instituţia de învăţământ / societatea comercială

____

Adresa: Localitatea ____________________ str. ____________________ nr. _____

Tel:. ________________ e-mail: ____________________ Data: ____________

Trimiteţi acest talon pe adresa redacţiei **My COMPUTER**:
Str. Slatinei, nr. 6, cod 410291, Oradea, jud. Bihor.

Semnătura ________________

Doresc să mă abonez pe o perioadă de:

❑ 3 luni - 149.000 lei ❑ 6 luni - 289.000 lei ❑ 12 luni - 589.000 lei

Preţul abonamentului, în sumă de ________________, l-am achitat cu mandat nr.________________ pe numele: Paul Mork, str. Doina, nr. 7, bl. PB 78, ap. 13, cod 410326, Oradea, jud. Bihor.

Comenzile se pot trimite şi prin fax: 0259-441.526
sau prin e-mail la *abonamente@mediacontact.ro*

COVER DISC

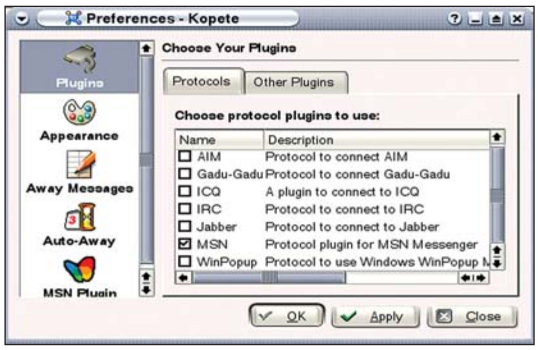
Freeware

Quintessential Player v4.11
Windows 9x/XP

Este un program asemănător cu Winamp. Spre deosebire de Winamp, Quintessential Player poate compresa piesele audio de pe CD-uri la rate variabile! Are interfeţe (skin-uri) care se deosebesc complet de cele suportate de Winamp.

Open-Source

Kopete v.0.8 RC1
Linux, KDE

Aplicaţie de Instant Messanging pentru KDE. Suportă o mulţime de tipuri de reţele şi este perfect compatibil cu MSN şi Yahoo! Soluţia IM ideală sub Linux. Programul îl poţi găsi în directorul /OPEN-SOURCE de pe CD.

Avant Browser v.9.01.101
Windows 98/Me/NT/2000/XP

Avant Browser este unnavigator bazat pe engine-ul IE dar îmbunătăţit cu opţiuni din Opera.

Este rapid, mic, stabil, user-friendly şi versatil. Permite utilizatorilor să navigheze simultan mai multe situri în mai multe ferestre, să blocheze automat pop-up-urile sau animaţiile flash. Are integrat deasemenea un "curăţător" care şterge "urmele" navigării şi menţine intimitatea intactă.

Motorul de căutare Google integrat facilitează identificarea unei anumite informaţii pe Web.

(Browserul este prezentat pe larg în revistă)

POV-Ray v3.5
Windows 98/ME/NT/2000/XP

Utilitar pentru grafică 3D care oferă o calitate uimitoare a imaginilor după procesare. Nu atât de cunoscut precum 3D Max dar gratuit şi cu aceleaşi posibilităţi.

Trillian v.0.74
Windows NT/9x/Me/2000/XP

Aplicaţie care foloseşte simultan mai multe programe de mesagerie instantanee: MSN, Yahoo! Messanger, ICQ, IRC, AIM. Multiple posibilităţi de personalizare a fiecăruia dintre conturile utilizate şi permite chiar administrarea simultană a mai multor conturi de pe aceeaşi reţea de mesagerie.

VNC v.3.3.7
Windows 98/ME/NT/2000/XP

Utilitar pentru controlul calculatorului prin reţeaua locală sau Internet de tipul server-client. Cu ajutorul lui poţi vizualiza pe monitorul tău desktopul unui alt PC aflat la distanţă.

MPlayer v.1.0 pre3
Linux, KDE

MPlayer este un player video revoluţionar, disponibil la ora actuală sub diferite platforme printre care şi Linux. Suportă

Freeware

AiRoboForm Avant v.5.5.5
AMP Font Viewer v.3.50
Avant Browser Skin Factory v.2.0
Avant Browser v.9.01.101
CapturePad v0.1
ESBUnitConv
Get File Size v.2.0
Gr8 Player v0.9.3
GuitarVision Player 1.3
KBPiano v1.1
Kirby Alarm And Task Scheduler v1.5
LinkPopularityCheck v2.0.1
MessagePopupII v3.5
Musicmatch Jukebox Basic v.8.2
Natural Voice Text to Speech Reader v.2.9.0
Perfect Process v.1.1
POV-Ray v3.5
Protaxis BestFonts v.1.0
ProTecSoft VoiceMate v8.0
Quintessential Player v4.11
RadLight 4 alpha 7
RealPlayer v.10Beta
SavePicNoAskLight v1.1.4
Spybot - Search and Destroy v.1.2
STGThumb v.1.95
STOIK Video Converter v.1.1
Time Adjuster v.2.9
Trillian v.0.74
VectorEngineer Quick-Tools v1.0
VNC v.3.3.7
Wordweb v2.2
Zwei-Stein Video Editor v.3.01

Shareware

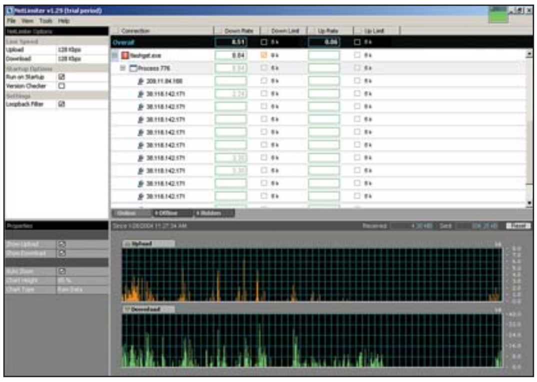
AddWeb Website Promoter v.6.17
BestCrypt v.7.1
Cartea de Telefoane v1.3
Comanche 4 Demo benchmark
DejaSurf v.3.1.5
NetLimiter v129
WinRAR v.3.20

Special

25 Screen Savere
3DMark03 Patch v.340
3ivx D4 4.5 for BeOS
4in1 435
50 Fonturi
50 Skinuri Winamp
50 Wallpapere
Acrobat Reader Speedup v1.12
BeOS nVidia TNT-GF driver
DeskbarSensor v.0.5.0 beta
DivX v.5.1.1
Driver Creative Sound Blaster Audigy Player v031031
Driver pentru chipset Intel INF v.5.1.1.1002
Driver VIA Hyperion 4in1 4.51v
Driver Sound Blaster Creative Live
Driver Video Catalyst v.4.1 98
Driver Video Catalyst v.4.1 XP
Driver Video Nvidia v.53.03 XP
Helios v1.6 final 5
Holiday Desktop 2003 v.1.0
Intel Aplication Accelerator v.2.3
Intel Application Accelerator RAID v.353
MSI LiveUpdate v.3.55.000
nForce 3.13 WinXP2K WHQL english
PCMark04
VLC v0.7.0 for BeOS

Open-Source

aMule v.1.2.4-1
Kopete v.0.8 RC1
MPlayer v.1.0 pre3
Winamp 0 a1-1

Shareware

Net Limiter v.1.29
Windows 98/ME/NT/2000/XP

NetLimiter este un utilitar de control al traficului Internet. Cu el poţi detecta toate aplicaţiile care accesează Internetul şi poţi seta o viteză de transfer pentru fiecare în parte. Programul oferă o statistică pe termen lung legată de traficul de date, informaţii detaliate despre fiecare adresă IP la care s-a realizat o conexiune, şi are o interfaţă simplă şi modernă.

Specials

DivX v.5.1.1
Windows 9x/ME/2K/XP

Ultima versiune a codecului DivX. Pentru pasionaţii de filme în format digital, atât playerul cât şi codecul alcătuiesc pachetul ideal pentru vizionarea acestora.

aproape toate formatele video, comprimate sau necomprimate (inclusiv DivX si XviD). Cea mai bună alternativă a XINE-ului. Aplicaţia poate fi găsită în directorul /OPEN-SOURCE.

DejaSurf v.3.1.5
Windows 9x/Me/NT/2000/XP, Internet Explorer 5.0, VB 6 runtime
Program care blochează pop-up-urile în IE. În plus, DejaSurf completează automat formularele fără ca utilizatorul să mai fie nevoit să completeze datele personale de fiecare dată când este nevoie. Programul criptează parole, numere de cont şi ID-uri aflate în calculatorul personal.Ai nevoie de VB 6 runtime, pachet pe care îl găseşti în directorul programului. Trial de 14 zile.

PCMark™04
Windows 9x/NT/2000/XP
PCMark™04 este ultima versiune a seriei PCMark. PCMark04 testează din toate punctele de vedere performanţa calculatorului tău. Foloseşte o parte din aplicaţiile reale, printre care se numără compresia, despachetarea şi transferul fişierelor.

(open)BeOS nVidia TNT/GF driver
BeOS R5.0.3 (Intel)
Driver video cu suport pentru următoarele plăci: TNT 1/2, TNT 2-M64, Vanta/Aladdin TNT2, GeForce 256, GeForce 2 MX/Ti/GTS/Go, GeForce 2 Integrated GPU (Nforce), GeForce 3 (Ti), GeForce 4 MX/Ti/Go, GeForce 4 Integrated GPU (Nforce 2), GeForce FX 5200/5800/5900/Go si Quadro (2/4/FX/Go). Pachetul îl poti găsi pe CD în directorul /SPECIALS.

Cartea de Telefoane v1.3
Windows 9x/Me/2000/XP
Cartea de Telefoane cuprinde telefoanele şi adresele de Internet/Email (acolo unde este cazul) a tuturor persoanelor fizice şi (parţial) a firmelor din România! Varianta Demo conţine doar telefoanele din judeţul Maramureş. Soft românesc creat de Vlad Rusu.

martie 2004 Nr. 43/ anul V
PC 4 Fun Games
99.500 lei
116 pagini!
Concurs cu premii!
13.995.000 lei
Far Cry
500 MB SUPER DEMO PE CD!
Hitman: Contracts
Armed & Dangerous
X²: The Threat
2 CDs: 6 DEMOS, 5 VIDEOS + 6 SPECIALS
AVANPREMIERE: PERIMETER, PAINKILLER, GANGLAND
TEST: WARLORDS IV, FIRESTARTER, GLADIATOR
SPECIAL: CIMITIRUL ELEFANŢILOR LUDICI
Poster dublu!
PC 4 Fun Games
116 pagini de ştiri, avanpremiere,
teste şi hardware din lumea jocurilor PC!
2 CD-uri cu demo-uri, filme,
utilitare şi goodies!
Poster dublu!
www.pcgames.ro

Încă un hacker britanic a fost prins...

Un tânăr din Londra a fost condamnat la 200 de ore în folosul comunităţii pentru că a intrat ilegal în serverele unui laborator de cercetări în fizică din Statele Unite ale Americii şi le-a folosit hard discurile pentru a-şi stoca muzica şi filmele pe ele. Joseph James McElroy, 18 ani, a declarat instanţei că a spart 17 sisteme ale Laboratorului Fermi National Accelerator de lângă Chicago într-o perioadă de două săptămâni în iunie 2002 pentru a depozita şi a face schimb de fişiere cu prietenii lui (câteva sute de GB). Departamentul Energetic american a cerut 38.000USD despăgubiri deoarece a fost forţat să închidă întreg sistemul pentru o revizuire a breşelor de securitate. Laboratorul care este finanţat de guvern face cercetări în domeniul particulelor subatomice şi a armelor nucleare.

În octombrie, McElroy s-a declarat vinovat de faptele sale şi risca să primească o pedeapsă maximă de 5 ani de închisoare, după ce în iulie Scotland Yard-ul şi Departamentul Energetic american şi-au unit forţele ca să îl depisteze. După ce i-a fost descoperit IP-ul şi a fost arestat, McElroy a declarat poliţiei că nu fusese nici o clipă conştient că Laboratorul era finanţat de un guvern. ■

Până şi Washington Post mai uită...

Compania "Washington Post" care deţine ziarul cu acelaşi nume care s-a impus de-a lungul anilor în Statele Unite a uitat să mai plătească taxa de înregistrare a numelui său de domeniu (**washpost.com**) în valoare totală de 19$. Luna trecută întreg sistemul e-mail intern al companiei a căzut din cauza acestei mici "scăpări" a declarat un purtător de cuvânt.

După spusele unui reprezentant al companiei, ramura care se ocupă de ziarul "The Washington Post" este cea responsabilă de updatarea înregistrării numelui de domenoiu Washpost.com cu registrar-ul Network Solutions. Cei care se ocupau de partea de IT din cadrul firmei se pare că au avut "zile negre" după incident, deoarece acesta a cauzat întreruperea transferului de e-mail-uri în cadrul corporaţiei.

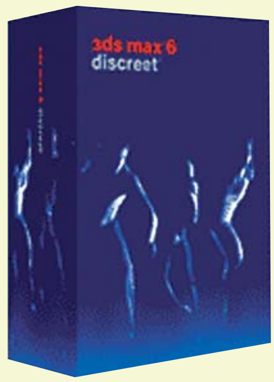
În cele din urmă problema a fost rezolvată, şifonând puţin imaginea publicaţiei. Însă Washington Post nu este prima mare companie care uită să îşi plătească numele de domeniu. Un incident mai notabil s-a petrecut în 1999 când Microsoft a lăsat să-i scape Hotmail.com-ul. Un utilizator Linux s-a repezit imediat şi a cumpărat adresa pentru 35$. Michael Chenney, fiind un bun samaritean, le-a cerut în cele din urmă celor de la Microsoft doar 500$ pe eBay ca aceştia să-şi recapete comoara pierdută. ■

E loc şi pentru Mandrake?

În timp ce Mandrake are o istorie a dedicaţiei faţă de utilizatorul individual, compania are acum în vedere extinderea pe piaţa enterprise. Şi-a lansat anul trecut primul "corporate server" - prima aplicaţie care se concentrează pe segmentul business. "Anul acesta vom introduce o soluţie desktop corporativă. Noua versiune va ieşi în acest trimestru, 10.0 incluzând noi utilitare ce au ca ţintă piaţa corporativă" a declarat Bancilhon "inclusiv un utilitar avansat dedicat groupware-ului." Mandrake tocmai a câştigat două contracte cu guvernul francez prin care se angajează să lanseze un total de aproximativ 3.000 de servere. ■

3DS Max 6 Service Pack 1

O serie de probleme sunt reparate prin intermediul acestui pachet care ocupă aproximativ 25 MB, pentru versiunea în limba engleză a programului 3D Studio Max 6. Pentru instalare trebuie să fii logat ca administrator, trebuie să ai fişierul de instalare original al programului (pe CD sau în reţeaua locală). Pachetul nu poate fi aplicat versiunilor anterioare. Din păcate nu există posibilitatea dezinstalării, dacă apar probleme trebuie dezinstalat tot programul apoi reinstalat. Pachetul repară probleme apărute la randarea fişierelor în formatul AVI, la utilitarul Clean MultiMaterial, la folosirea mental Ray-ului, a randării în reţea, acum pot fi folosite fişierele cu extensia .cws (combustion Workspace), se poate folosi randarea din linia de comandă şi pentru alte pachete de randare, probleme de instabilitate apărute la personalizarea interfeţei au fost reparate, precum şi multe altele chestii mărunte. Instalarea pachetului în acelaşi timp pe mai multe calculatoare din reţeaua locală este posibilă, o listă completă a îmbunătăţirilor aduse precum şi un mic ghid pentru instalarea acestuia sunt disponibile la adresa **http://www.discreet.com/support/max/download/**.

Patch Internet Explorer în conflict cu alte aplicaţii

Câţiva dezvoltatori web s-au plâns că un patch de securitate emis de Microsoft pentru a împiedica scam-ul face inutile alte aplicaţii care nu au pus securitatea pe primul plan.

Compania anunţase inţial că modificările operate în IE vor opri practicile nesigure de a include informaţii sensibile în linkuri. După lansarea update-ului mulţi utilizatori au început să se plângă că nu se mai pot loga pe situri care asigură intrările prin legitimări incluse în URL.

Astfel mulţi programatori au fost nevoiţi să facă modificări în programele care efectuează procesul de logare.

James Rosko este un inginer de soft care a petrecut o noapte pentru a putea face funcţionabil situl companiei la care lucrează.

Acest incident este primul caz în care Microsoft a pus accentul pe securitate înainte de toate dar mişcarea nu a avut succesul scontat.

Stephen Toulouse, manager pentru securitatea programelor la Microsoft a declarat că "utilizatorii au cerut securitate iar noi nu am făcut decât să ne conformăm". Problema însă apare când programatorii realizează un sit care permite utilizatorilor să se logheze tipărind legitimarea în bara de adresă, de exemplu **http://utilizator:parola@www.numesit.com/program.ext.**

Acest link dă persoanei respective acces la sit după ce programul de autentificare verifică user-ul şi parola. Fiind o parte din adresă şi fiind necriptate, acestea sunt considerate nesigure. Cu toate că ideea unei asemenea logări este absurdă având în vedere alternativele, nu acesta a fost motivul pentru care Microsoft a dezactivat această opţiune, ci stoparea scam-ului. ■

"Miserable failure"

Dacă te plictiseşti, încearcă să intri pe Google şi să scrii în câmpul "search" cuvintele "miserable failure". Primul link pe care Google ţi-l recomandă este "Biography of President George W. Bush" şi duce chiar către serverul **whitehouse.gov** Jenanta asociere a fost realizată destul de târziu iar AOL a înlăturat deja linkul respectiv care apare la căutări, în schimb a lăsat în continuare linkurile care duc către siturile unor cunoscuţi democraţi americani precum Michael Moore, Hillary Clinton şi Jimmy Carter care sunt listaţi şi ei mai jos.

Mai pe scurt, un grup de utilizatori care nu sunt de acord probabil cu politica pe care actualul preşedinte american o duce, au profitat de "google bombing" ca să se amuze. Felul în care Google indexează paginile se bazează pe un algoritm destul de simplu: cu cât mai multe situri prezintă un link către pagina ta, cu atât mai sus vei fi în topul căutărilor. "Google bombing" face referire la înscrierea unui sit anume pe Google şi dispunerea cât mai multor linkuri către acesta pe cât mai multe situri personale care conţin cuvinte cheie mai mult sau mai puţin subtile.

AOL, care afişează rezultatele căutării după Google, a declarat că a înlăturat linkul respectiv deoarece face parte din politica firmei să înlăture din index rezultatele irelevante. ■

MikeRoweSoft la... Microsoft

După ce vânzătorul sitului ce poartă URL-ul **MikeRoweSoft.com** a limitat numărul celor care pot licita pentru cumpărarea documentelor legate de disputa pentru numele de domeniu, ofertele au scăzut în mod spectaculos.

Mike Rowe, adolescentul canadian care i-a pus pe jar pe avocaţii canadieni ai Microsoft, a scos la licitaţie pe eBay documentele legate de acest conflict. Cu trei zile înainte de încheierea licitaţiei, ofertele au ajuns în jurul sumei de 200.000 USD. Însă Rowe a restricţionat accesul doar la persoanele aprobate iniţial. Acest lucru a adus cea mai mare ofertă la suma de 8.300 USD. După încă două serii de trieri, toate ofertele au fost anulate rămânând doar cea mai bună, de doar 500 USD!

Rowe a declarat insistent că nu a urmărit să se îmbogăţească în urma acetei acţiuni, ceea ce i-a determinat pe cei de la Microsoft să-i plătească cheltuielile suplimentare. Documentele scoase la licitaţie au purtat titlul de "o parte din istoria Internetului". Acestea nu sunt de fapt decât o broşură de aproximativ 25 de pagini pe care Rowe a primit-o de la avocaţii Microsoft pe data de 14 ianuarie.

Iniţial compania s-a oferit să-i plătească 10 USD, dar până la urmă Rowe s-a ales în schimbul numelui de domeniu cu o consolă Xbox şi alte câteva "atenţii" din partea gigantului american. ■

Iguana

Un nou motor de randare pentru iluminarea globală în Maya

Acest motor de randare rulează pe sistemele de operare Windows XP, Windows 2000 şi Red Hat Linux, nu este un plugin, şi funcţionează "standalone" adică nu are nevoie de alte programe pentru susţinere. Citeşte scenele compuse în Maya, direct, fără nici o transformare, este foarte uşor de folosit şi este gratuit. Programul aduce în plus iluminarea globală conform căreia orice obiect poate deveni o sursă de lumină, metode de creştere a vitezei de randare, refracţii şi un tip de reflexii numit "blurry reflexions". Iluminarea globală este o problemă realizabilă în două moduri prin "photon mapping" sau "radiosity". Prima metodă este cea obişnuită, folosită de majoritatea motoarelor de randare comerciale. În a doua metodă, folosită de Iguana, toate obiectele sunt considerate potenţiale emitoare de lumină, scena fiind iluminată atât de sursele de lumină, cât şi de obiectele care fac parte din scenă, pentru că orice obiect care primeşte lumină la rândul lui emite lumină. Iguana citeşte scena compusă în Maya, începe randarea din centrul imaginii şi printr-o spirală se apropie de margini. Imaginea finală se compune din suma celor patru componente rezultate din diferitele tipuri de iluminare şi reflexii. Mai multe informaţii puteţi găsi la adresa de mai jos. **http://www.iguana.sherweb.net/** ■

"Tratamentul" spyware-ului poate cauza mai mult rău decât bine

În ultimii ani milioane de calculatoare au fost infectate cu softuri de monitorizare a PC-ului care s-au instalat în primul rând prin intermediul download-ării unor softuri gratuite, mai ales programe cu ajutorul cărora se poate descărca gratuit muzică de pe calculatorul altor utilizatori.

Această problemă a atras o mulţime de companii dornice să profite în schimbul promisiunii de a crea programe care să îndepărteze "intruşii" din calculator. Dar anumiţi producători au căzut în extrema negativă transformând cererea pentru soft antispion într-o pistă de lansare pentru noi atacuri, sau mai exact spus, programele oferite nefiind altceva decât ceea ce ar fi trebuit să îndepărteze din calculator.

Un grup de utilizatori supăraţi a creat o reţea de situri unde au postat raporturi legate de programe antispion care instalează în PC-ul utilizatorilor programe "ofensatoare".

Se pare că aceste acuzaţii nu vor rămâne fără ecou deoarece grupul "The Center for Democracy &Technology" planifică să cerceteze mai atent companiile incriminate.

Ari Schwartz, director al companiei americane CDT a declarat că dacă utilizatorii simt că intimitatea le-a fost violată de o companie care pretinde că încearcă să-i protejeze, această practică este o înşelătorie care trebuie pedepsită.

Asemănător viruşilor, programele "adware" şi "spyware" se pot furişa în calculatorul unui utilizator (cu o mică avertizare sau chiar fără) fiind destul de greu şi pentru utilizatorii avansaţi să le găsească şi să le îndepărteze definitiv.

Pe măsură ce aceste softuri spion s-au răspândit, cererea pentru aplicaţii care să cureţe hard discurile infectate a crescut, creând o concurenţă acerbă între mai mult de 50 de competitori dornici de profit, ajungându-se în cele din urmă ca unele companii să treacă pe lista aplicaţiilor care conţin "adware" şi "spyware" chiar softurile concurenţei... ■

Motorola Vs. Nokia

Pentru Motorola, bătălia pentru cota de piaţă a telefoanelor mobile la nivel internaţional nu merge prea bine. Cu toate că se menţine ferm pe poziţia a doua, în urma firmei Nokia, de ani buni de zile, Motorola începe să simtă în ceafă respiraţia coreenilor de la Samsung. Mai mult chiar, din urmă vin Siemens, Sony Ericsson şi Kyocera.

Nokia pare să nu dea greş în afacerea cu telefoanele mobile, integrând fiecărui terminal telefonic mobil posibilităţi de divertisment (să nu uităm că Nokia 6110 a fost primul telefon mobil cu un joc - deja legendarul Snake).

Totuşi, Motorola are şi puncte tari în comparaţie cu Nokia, făcând competiţia mult mai interesantă decât ar părea la prima vedere a datelor statistice. Motorola surclasează Nokia pe piaţa telefoanelor CDMA - sistem de telefonie mobilă larg răspândit în SUA. Dar mai ales, Motorola conduce pe piaţa din China, considerată momentan piaţa cu cel mai mare potenţial (dintr-o populaţie de 1,3 miliarde, doar 250 milioane dispun până acum de telefoane mobile). Aici Motorola are o cotă de piaţă foarte importantă, de 19%, faţă de cea de 9% deţinută de Nokia. ■

MOTOROLA	NOKIA
Sediu: Schaumburg, SUA	Sediu: Espoo, Finlanda
CEO: Ed Zander	CEO: Jorma Olilla
Angajaţi: 97.000	Angajaţi: 51.787
Vânzări: 19 miliarde USD	Vânzări: 26,5 miliarde USD
Profit: 564 milioane USD	Profit: 2,8 miliarde USD
Telefoane vândute: 52,7 milioane bucăţi	Telefoane vândute: 124,5 milioane bucăţi
Cota de piaţă la nivel mondial: 14.7%	Cota de piaţă la nivel mondial: 14.7%

(Situaţia a fost întocmită pentru primele 9 luni ale anului 2003)

În 2004 muzica va suna mai bine

Se pare că anul curent va fi unul al noii generaţii de jukebox-uri şi telefoane mobile care vor revoluţiona modul în care se ascultă muzica. La MIDEM (International Music Market), eveniment ce a avut loc în Franţa la Cannes, s-au prezentat ultimele noutăţi în domeniu, iar curând utilizatorii din întreaga lume vor putea asculta şi compila albumele favorite prin intermediul telefoanelor mobile şi a consolelor video, sau să descarce muzică în jukebox-uri mobile.

Un nou producător de dispozitive muzicale digitale şi furnizor de servicii se va lansa în curând pe piaţă dar mai există încă obstacole la orizont. Legile europene ale

copyright-ului încetinesc notabil răspândirea muzicii prin intermediul serviciilor digitale, şi nu toate dispozitivele noi sunt compatibile între ele. MIDEM a fost o bună oportunitate pentru toate categoriile de producători de a discuta şi soluţiona problemele existente, precum şi de a propune noi soluţii.

În acest sens, Yahoo lucrează în taină la un serviciu de descărcare de muzică asemănător celor deţinute de Microsoft şi America Online. Yahoo a achiziţionat în decembrie anul trecut compania Mediacode pentru a putea crea un jukebox digital şi un player media, componentele cheie ale serviciilor pentru descărcarea de muzică. Echipa Mediacode are în componenţă doi membri fondatori ai Nullsoft (compania care a creat Winamp-ul) şi care din 1999 este deţinută de AOL. Următorul pas se pare că va fi achiziţionarea Musicmatch, unul dintre cele mai mari servicii de muzică dintre cele disponibile pe Internet. ■

Oracle nu cedează în încercarea de a prelua PeopleSoft

Compania californiană din Redwood Shores a început demersurile pentru achiziţionarea rivalului PeopleSoft anul trecut în iunie oferind iniţial 16 USD/acţiune, adică 5,1 miliarde USD pentru controlul companiei. Analiştii şi acţionarii au considerat însă că oferta nu este serioasă, astfel că Oracle a mărit-o la 19,5 USD/acţiune. După ce PeopleSoft, cu sediul în Pleasanton a finalizat în luna august achiziţia J.D. Edwards & Co. mărind astfel numărul de acţiuni al companiei, preţul achiziţiei a urcat la 8,3 miliarde USD.

De curând însă Oracle a făcut o ofertă într-adevăr tentantă, acţiunile PSFT ajungând la 21,89 USD bucata, cu 19% mai puţin decât cei 26 USD promişi de Oracle. În acelaşi timp a fost extinsă (pentru a şasea oară) şi data limită a ofertei pentru ziua de 12 martie.

Jeff Henley, preşedintele Oracle a adăugat într-o declaraţie

că aceasta este şi ultima ofertă pe care compania sa o propune.

PeopleSoft a răspuns sfătuindu-şi acţionarii să nu ia nici o măsură până ce oferta nu va fi analizată cu multă atenţie. Purtătorul de cuvânt al PSFT a evitat să precizeze când va avea loc întâlnirea dintre cele două părţi.

Problema este că, şi dacă cele două companii ajung la o înţelegere, DOJ (Department of Justice) al SUA şi Uniunea Europeană ar putea interveni şi bloca afacerea dacă investigaţiile vor dovedi că achiziţia PSFT de către Oracle va afecta negativ legea concurenţei. ■

Ochelari cu poligraf

Folosind ochelari care analizează conversaţiile cu ajutorul unui microfon poţi fi atenţionat dacă persoana cu care vorbeşti spune adevărul sau nu, cu o acurateţe de 95%. Această tehnologie încorporată în ochelari va fi folosită într-o mulţime de scopuri şi este accesibilă pentru download direct (dar nicidecum în mod gratuit) accesând adresa **http://www.v-entertainment.com/**. Cu ajutorul tehnologiei respective se poate detecta prin analiza vocii nivelul emoţiilor, stresului, efortului mental, ezitării, mâniei şi iubirii sau chiar nivelul dorinţei. Dezvoltată de-a lungul mai multor ani, această tehnologie produce rezultate egalabile cu rezultatele unui detector de minciuni, cu timpul, afirmaţia "*It's not what you say, but how you say it*" (nu contează ce spui, ci cum o spui) devenind din ce în ce mai cunoscută. Utilitatea adusă în investigaţiile criminale este uimitoare, faptul că poţi analiza o conversaţie "live", la locul faptei, este un lucru admirabil care implică mult profesionalism. Considerând dezvoltarea actuală a tehnologiei, pe viitor afirmaţia "Minţi! Te văd prin ochelari!" va fi cea mai inoportună afirmaţie pe care o vei putea auzi. ■

Război la orizont!

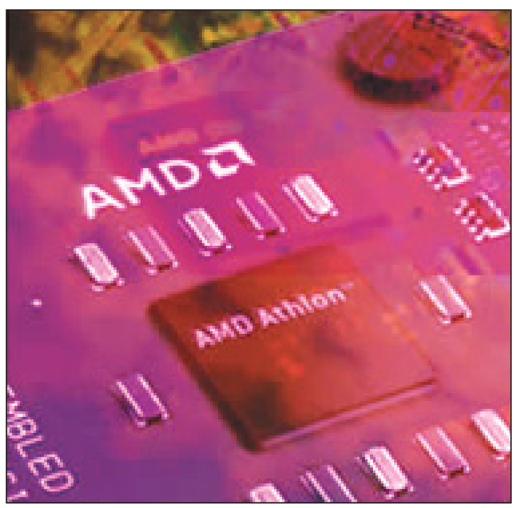
Intel Pentium 4 3,60GHz va lupta în aprilie împotriva lui AMD Athlon 64 3700+

Se anunţă o mare competiţie între rivalii Intel şi AMD, iar aceasta se va da în aprilie, când microprocesoarele Intel Pentium 4 3.60GHz şi AMD Athlon 64 la 2,40GHz vor vedea lumina zilei. Pe lângă aceste procesoare, vor exista şi platforme cu versiuni noi de socluri pentru microprocesoare, cât şi slotul PCI Express pentru următoarea generaţie de plăci. De asemenea, AMD va produce în mai procesorul Athlon 64 3700+ şi pentru soclul 754. Mai târziu însă, Intel va lansa procesorul Pentium 4 3,80GHz în trimestrul 3 cât şi Pentium 4 la 4.00GHz în trimestrul 4. Însă, AMD nu se va impune cu nici un procesor nou împotriva lui Pentium 4 la 3,80GHz, ci va continua să vândă în al treilea trimestru Athlon 64 FX-53 (2.40GHz) şi Athlon 64 3700+ (2.40GHz). În al patrulea trimestru AMD se aşteaptă să aducă la viaţă primul cip de 90nm, cu frecvenţa de 2,60GHz denumit Athlon 64 4000+ cât şi Athlon 64 FX-55 (2.60GHz), pentru a putea lupta împotriva lui Pentium 4 "Prescott" la 4,00 GHz. În contrast cu anul trecut, în acest an AMD va continua să ofere procesoare performante la preţuri rezonabile. Cu toate acestea, e posibil ca AMD să nu câştige în toate testele, ca şi reuşita bătrânului AMD Athlon din anul 2000, însă cu siguranţă va fi mai lent decât Pentium 4 în numeroase programe, spre exemplu în cele de codare video. Toate fiind spuse, nu va exista un câştigător clar în această bătălie, mai ales că trebuie să avem în vedere că ambele companii Intel şi AMD au probleme în conceperea acestor "monştri". Oricum, după ce vom cunoaşte rezultatele acestor procesoare, nu ne va fi greu să alegem un procesor pentru nevoile noastre. ■

AMD-uri supratactate şi vândute pe sub mână

Inquirer a scris că o serie de raiduri într-un număr de locaţii din Filipine a scos la iveală o colecţie impresionantă de microprocesoare AMD supratactate, şi că există o probabilitate destul de mare ca acestea să fi ajuns deja şi prin Europa, în timp ce răspândirea acestora a fost confirmată în Asia. Unele surse din Marea Britanie afirmă că acestea se vând pe sub mână dar reprezentanţi ai companiei au declarat că nu au cunoştinţă de astfel de evenimente. În timp ce supratactarea procesoarelor de către cumpărători este acceptată ca idee de AMD, forţarea acestora pe scară largă este condamnată şi pedepsită prin lege.

Şi mai multe raiduri simultane sunt aşteptate în lunile care urmează, atât în Europa cât şi în Asia, aşa că aveţi grijă de la cine şi cu cât vă cumpăraţi noul procesor AMD. ■

IBM - Inventatorii nr.1 în SUA pe 2003

Departamentul Comercial din cadrul Oficiului pentru Brevete şi Mărci al SUA (USPTO) a dezvăluit recent lista primelor 10 firme din sectorul privat, ca număr de cereri de brevete de invenţie înregistrate. Nu s-au înregistrat schimbări spectaculoase în clasament, întrucât "cei mai mari şi mai tari" inventatori lucrează în cele mai înfloritoare companii.

Tabelul reprezintă numărul de cereri de brevete înregistrate de companii în 2001, 2002 şi 2003 (Pentru 2002 şi 2003 datele au deocamdată caracter preliminar).

După cum se poate observa, IBM şi Canon sunt în continuare pe locurile din frunte. Este însă remarcabil faptul că IBM conduce detaşat, în timp ce Canon este îndeaproape urmărit de Hitachi, Matsushita şi HP, care au înregistrat un salt important faţă de 2001.

S-au înregistrat trei "proaspăt veniţi" în Top 10, şi trei veterani care au părăsit clasamentul. Noii veniţi sunt Intel, Philips şi Samsung, cu toţii având o influenţă importantă pe pieţele pe care le deservesc. Nec, fostul nr.2, precum şi General Electric şi Mitsubishi au ieşit de pe listă.

O tendinţă destul de clară în privinţa cererilor de brevete înregistrate în SUA este faptul că majoritatea invenţiilor sunt în domeniul tehnicii de calcul. Toate celelalte sectoare ale industriei nu reuşesc să facă faţă ritmului alert impus de informatică; mai mult, datorită faptului că tehnologia informaţiei pătrunde în prezent pe absolut toate pieţele, majoritatea invenţiilor vor fi dezvoltate, cu siguranţă, de către firme din industria calculatoarelor, încă multă vreme de acum încolo. ■

Primele 10 companii din sectorul privat în SUA, după numărul de brevete de invenţii înregistrate

		Număr de Brevete		
Clasament 2003	Numele companiei	2003	2002	2001
1	International Business Machines	3415	3288	3411
2	Canon Cabushiki Kaisha	1992	1893	1877
3	Hitachi	1893	1602	1271
4	Matsushita Electrical Industry	1786	1544	1440
5	HP	1759	1385	978
6	Micron Technology	1707	1833	1643
7	Intel Corporation	1592	conf.	conf.
8	Philips	1353	conf.	conf.
9	Samsung	1313	conf.	conf.
10	Sony Corporation	1311	1434	1363

3D Buzz a anunţat lansarea celei mai mari colecţii de tutoriale video din grafica 3D

Cu un total de peste 110 ore de tutoriale video şi peste 250 lecţii acoperind o mulţime de aplicaţii 3D, setul de două DVD-uri numite "Best of 3D Buzz" volumul 1 şi volumul 2, se impune foarte serios pe piaţa actuală. Cunoscuţi pentru tutorialele video gratuite, cu o listă uriaşă de membri activi care participă cu propriile proiecte, cei de la 3D Buzz Inc. ne pun la dispoziţie o ofertă foarte profitabilă, cu doar 49.95 USD pentru un DVD, setul cuprinzând aproape toate tutorialele produse din momentul apariţiei firmei până la sfârşitul anului 2003, inclusiv cele sponsorizate de membri, altfel nedisponibile publicului.

http://www.3dbuzz.com/. ■

EVENIMENTE

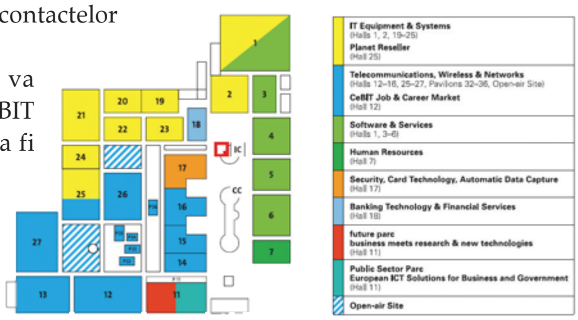
În această lună, CeBIT va atrage din nou la Hanovra, în Germania, nu doar profesioniştii, ci şi elita managerială din domeniul tehnologiei informaţiei şi comunicaţiilor. Pe lângă luarea de contact cu cele mai noi tendinţe şi tehnologii, CeBIT constituie un excelent prilej pentru schimbul de idei şi extinderea contactelor profesionale.

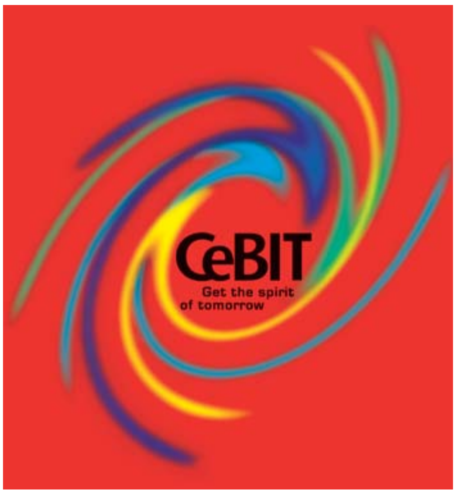
Principala temă pe care o va aborda "ICT World Forum @ CeBIT 2004", între 17 şi 19 martie, va fi activitatea în cadrul reţelelor (Networking). Acest forum, aflat acum la a doua ediţie simultan cu CeBIT Hanovra, se va concentra şi pe alte subiecte-cheie cum ar fi convergenţa pieţelor şi impactul acestui fenomen asupra viitoarei dezvoltări a afacerilor.

CeBIT Hanovra îşi deschide porţile joi, 18 martie şi rămâne deschis vizitatorilor până miercurea următoare, pe 24 martie.

Şi-au anunţat prezenţa la CeBIT doar nouă firme româneşti: Softwin, Flamingo International, Indaco Systems, ARoBS Transilvania Software, Net Brinel Computers, Topex, Data Invest, Uti Systems şi SoftNet. Deşi mai puţini decât în 2003, expozanţii români ocupă un spaţiu total de expunere mai mare decât cel de anul trecut.

Pentru acest an, participanţii au plătit câte 185 EUR/mp de stand, suprafaţa minimă a unui stand fiind de 15 mp.

MEDIA it & c
anuarul companiilor din domeniul tehnologiei informației și comunicații
UN INSTRUMENT INFORMAȚIONAL DE LUCRU
LA ÎNDEMÂNA ORICĂRUI ÎNTREPRINZĂTOR
INDEX LOCALITATE
catalog on - line
100.000 vizitatori/an
catalog tipărit
30.000 exemplare/an
cd - base
50.000 exemplare/an
www.mediaitc.ro
Bucuresti, Sector 6, Str. Dr. Ernest Djuvara Nr.26
Tel/Fax: 021 212 74 66 / 67 / 68, 021 212 71 78 / 79
E-mail: mediaitc@mediaagency.ro
MENIU
CD-BASE
CD-BASE
DESPRE NOI
SERVICII
CONTACT

PREZENTĂM

Xandros Desktop OS Version 2
Deluxe
An astoundingly elegant, easy-to-use desktop OS
NET LIMITER
AVANT BROWSER
Version 9.03 build 101
CrossOver Office

CrossOver Office™

Linux-ul câştigă din ce în ce mai mai mult teren, iar ascensiunea sistemului de operare va lua proporţii acum că Microsoft a anunţat cât de târzie va fi lansarea Longhorn. Cu cât Longhorn-ul va fi amânat mai mult, cu atât alte sisteme de operare ca OS X, BSD sau Linux vor avea timp să se perfecţioneze. În ce constă această perfecţionare? În implementarea unor standarde mai bune în ceea ce priveşte partea de reţea, felul în care sistemul interacţioneaza cu utilizatorul, un mai bun suport hardware şi cât mai puţine bug-uri.

Acum: dacă acestea ar fi unele din cele mai importante elemente pe care ar trebui să le conţină un sistem de operare, cu toţii ştim că Windows se apropie cel mai mult de această imagine. Cifrele vânzărilor vorbesc de la sine, iar dacă nu ar fi acestea, numărul de utilizatori ar trebui să vă convingă. Windows este folosit ca staţie desktop, uneori ca server, este principala platformă pentru dezvoltatorii de jocuri (industrie care împinge incontinuu progresul IT din întreaga lume) şi oferă programatorilor uneltele necesare. La rândul lor, aceştia îşi lansează aplicaţiile pentru Windows, o mână o spală pe alta, toată lumea e fericită… Aşa să fie?

Puţini sunt cei care folosesc Windows de ceva vreme (prin "ceva vreme" mă refer la minim 3-4 ani) şi să nu fi întâlnit măcar o dată celebrul ecran albastru. Nici OS X nu este perfect, cu toate că faţă de precursorii lui (MacOS 8.6, MacOS 9) multe erori au fost în aşa fel patch-uite încât să nu mai deranjeze clienţii Apple. Linux-ul este cu ceva mai stabil, dar încă nu poate fi numit un produs pe care să-l oferi cadou bunicii pentru ca aceasta să şi-l instaleze singură pe PC-ul de acasă. Nu zâmbi - în curând şi pensionarii se vor plimba cu laptop-uri prin tramvaie dacă luăm în considerare rata de dezvoltare a tehnologiei şi faptul că un Pentium IV cumpărat în urmă cu 6 luni e deja depăşit din punctul de vedere al cerinţelor software.

Cum Microsoft a reuşit să se înfigă pe piaţa software, nu e de mirare că 98% din paginile web din Internet au fost create cu programe compatibile Windows. Home Site, Macromedia, FrontPage… Grafică: Photoshop, Corel, 3Dmax… Cât despre Office… Avem Word, avem Excel, avem Outlook Express, Power Point alături de alte sute de produse pe care le considerăm uneori, pe bună dreptate, ca fiind "indispensabile" în lucrul de zi cu zi. Desigur, sub Linux avem destule alternative. Mozilla, Opera, Konqueror pentru navigarea pe Internet. Pentru editarea HTML paleta este şi ea destul de pestriţă (aş dori să amintesc aici excelentul Quanta). GIMP-ul poate nu se ridică la nivelul Photoshop-ului, dar nu e nici departe, iar despre OpenOffice am vorbit de multe ori în numerele trecute ale revistei. Dar cel mai mare impediment pe care toate aceste aplicaţii gratuite îl întâlnesc este obişnuinţa.

I-am auzit pe mulţi afirmând că se feresc să încerce o distribuţie Linux din diverse motive: "dacă îmi strică partiţiile…", "dacă fac ceva greşit şi îmi pierd datele…", "las' că e bun şi Windowsu'…". Obişnuinţa. Ei bine, în acest număr, tocmai ca să vă ajut să scăpaţi de această teamă de necunoscut şi ca să faceţi mai uşor o trecere (măcar din curiozitate), am ales să vă prezint un program care, în opinia mea, va descreţi frunţile multor utilizatori Linux şi vă va scuti de numeroasele rebootări între Windows-Linux.

În "My Computer" v-am vorbit deja despre Lycoris şi Lindows, două distribuţii dedicate începătorilor. Ambele oferă interfeţe atrăgătoare, uşurinţă în manevrare, update-uri facile şi o sumedenie de alte lucruri pe care nu le găsiţi în spatele altor nume deja consacrate cum ar fi RedHat şi SuSE. Însă oricât de multe beneficii ar putea prezenta acestea utilizatorilor, ceea ce se resimte în reacţia acestora este nevoia de a rula aplicaţii Windows. Atât Lycoris cât şi Lindows m-au dezamăgit în această privinţă. WINE nu era capabil să lanseze şi să ruleze eficient decât un număr restrâns de programe. Porneam un Winamp şi se bloca, încercam un executabil care avea nevoie de DLL-uri şi - normal - şi acesta se bloca. Asta până când am dat peste CrossOver Office.

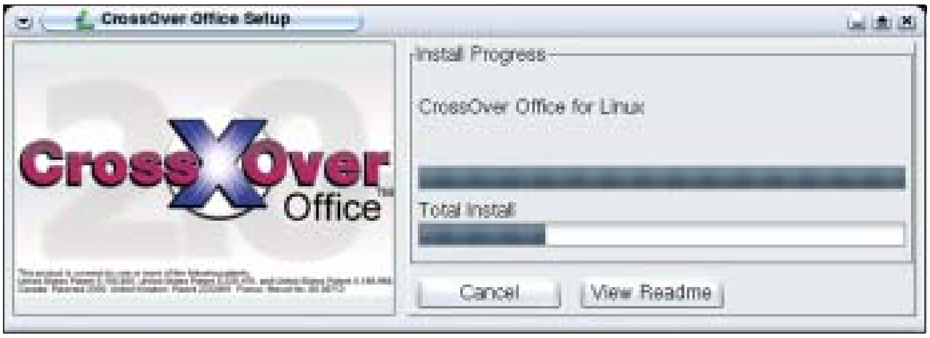
O companie mică numită Codeweavers Inc. şi-a dat seama că ar putea scoate bani din această incompatibilitate Windows-Linux şi a creat un software pentru Linux ce permite instalarea şi rularea unor aplicaţii-cheie dezvoltate pentru

platforma Windows. Sincer să fiu, deşi am fost sceptic la început, gradul de funcţionalitate al acestora m-a uimit. În prezent, pe calculatorul personal am instalate, pe lângă alte sisteme de operare, două distribuţii Linux (SuSE 9.0 şi Lycoris Amethyst Update 3), iar în calculatorul de la birou rulează pe lângă Windows şi un Lindows 4.0. Am instalat CrossOver Office în toate aceste distribuţii şi am luat la test Slackware 9.1 şi un RedHat 9.0, iar acum am acces în fiecare la Internet Explorer 6.0, Adobe Photoshop 7.0, Macromedia Dreamweaver MX, ACDSee 3.0, Microsoft Office 2000 şi o mulţime de alte .exe-uri pe care nu credeam să le pot lansa vreodată printr-un dublu-click din KDE sau GNOME.

Însă Codeweavers Inc. nu s-au rezumat doar la atât. Mai mult, ei au creat un produs numit CrossOver Plugin care oferă aceeaşi funcţionalitate browserelor din Linux ca şi celor din Windows. Astfel, în Netscape sau Konqueror putem avea support QuickTime 5, Shockwave Director, support pentru viewer-ele de documente Microsoft Office şi multe alte facilităţi de care Linux-ul nu se putea bucura până acum.

Pachetul celor două aplicaţii pe care le-am testat nu este cel mai recent (2.0.1 în cazul CrossOver Office şi 1.2.1 în cazul CrossOver Plugin). Ultima versiune CrossOver Office este 2.1.0 (după cum anunţă situl companiei Codeweavers Inc. - **www.codeweavers.com**), iar îmbunătăţirile care au intervenit între cele două versiuni sunt semnificative. Gamerii vor fi încântaţi să audă că acum, prin CrossOver Office jocul HalfLife rulează la fel de bine ca şi în Windows.

Instalarea este extrem de uşoară. Te loghezi ca "root" sau ca un user care are drepturi depline de a instala aplicaţii şi lansezi programul. Arhivele se despachetează şi în curând îţi apare o fereastră care te întreabă ce doreşti să instalezi mai întâi: partea de Office sau cea de Plugin. Cum desigur ardeam de nerăbdare să încerc Office-ul, l-am instalat pe acesta şi, în curând, în meniul KDE a mai apărut o intrare numită "CrossOver" ce conţinea o listă de opţiuni. Dintre acestea le vom discuta pe cele mai importante, şi anume: "Office Setup", "PluginSetup" şi "Simulate Windows Reboot". Ultima intrare este folosită în mod automat de CrossOver Office în cazul aplicaţiilor din Windows care necesită o restartare a sistemului de operare al Microsoft după instalare.

Instalarea programului CrossOver Office este cât se poate de interactivă

Office Setup

Dacă lansăm opţiunea, ceea ce ne apare este o fereastră cu patru tab-uri: Add/Remove, Associations, Menus şi

Din „Add/Remove“ putem vizualiza lista aplicaţiilor deja instalate

De aici putem seta asocierile aplicaţiilor Windows instalate cu diferite tipuri de fişiere suportate

Tab-ul „Configuration“

Configurations.

În Add/Remove avem posibilitatea de a vizualiza o listă cu programele deja instalate prin intermediul OpenOffice şi de a selecta unul dintre acestea pentru dezinstalare sau reparare a instalării. Pe lângă lista de aplicaţii ni se oferă şi o listă a fonturilor instalate împreună cu programele. Unele aplicaţii Windows necesită un anumit tip de font pentru a afişa textul meniurilor şi al ferestrelor, aşa că CrossOver va avea nevoie şi de acestea. Butonul "Install" din partea de jos a ferestrei este probabil cel pe care îl veţi accesa cel mai mult deoarece ne prezintă o altă fereastra conţinând o listă de aplicaţii. Acestea sunt programele pe care produsul celor de la Codeweavers Inc. le poate instala şi rula fără probleme (ca să fiu mai strict aş putea spune "fără probleme majore"). Din suita Microsoft Office găsim aici MS Office 97, MS Office 2000 şi MS Office XP alături de două update-uri pentru MS Office 2000 - "Service Release 1a" şi "Service Release 3".

Instalarea Microsoft Office 97 sub Lindows 4.0

Mai jos se află Lotus Notes, Quicken, Microsoft Visio şi încă două aplicaţii de renume din sfera Windows - Adobe Photoshop şi Internet Explorer 6.0. Dacă selectăm caseta din stânga textului "Show all instalation options" în listă mai apar 4 update-uri pentru Microsoft Office:

Microsoft Office 97 Service Release 1 Update
Microsoft Office 97 Service Release 2b Update
Microsoft Office XP Service Pack 1 Update
Microsoft Office XP Service Pack 2 Update

Un alt element al listei este DCOM95. DCOM95 este un executabil disponibil pe toate CD-urile MS Office, necesar instalării atât a acestui pachet cât şi a browserului Internet Explorer. Tot în această fereastră ni se oferă posibilitatea de a instala software pe care CrossOver Office nu îl suportă în mod oficial. Dacă cei de la Codeweavers au avut grijă ca aplicaţiile enumerate până acum să ruleze impecabil în Linux, ei permit utilizatorului să instaleze şi alte programe pentru care CrossOver Office nu garantează funcţionabilitate.

Mi-am spus să încep testarea cu ceva consacrat şi am ales Microsoft Office 2000. Am introdus CD-ul în unitate,

```
mount /dev/cdrom /mnt/cdrom
```

am selectat intrarea din listă pentru pachet şi am apăsat pe "next". În cazul instalării de pe CD, CrossOver Office alege automat calea către acesta, în schimb, dacă dorim să accesăm kit-ul direct dintr-o locaţie a hard discului putem bifa "Other *.exe file" şi alege un "setup.exe" din directorul acestuia. La un

Fişierul DCOM95.EXE poate fi copiat şi de pe situl microsoft.com

moment dat ni se va cere şi fişierul DCOM95.EXE. Pe CD-ul MS Office 2000 îl găsiţi în directorul `/SP/DCOM/dcom95.exe`. După pornirea procesului de setup, ca prin minune, toţi paşii decurg exact ca şi în Windows: ni se oferă o cale de instalare (`C:\Program Files\`) şi suntem întrebaţi ce elemente ale pachetului dorim să alegem. Calea de instalare este de fapt o serie de directoare care încearcă să mimeze structura unui sistem de operare Windows 9x. În SuSE 9.0 Professional am ales sa instalez CrossOver Office în directorul `/opt` din rădăcină, astfel, calea spre falsa structură de directoare va fi în cazul acesta `/opt/cxoffice/support/templates/dotwine/fake_windows`.

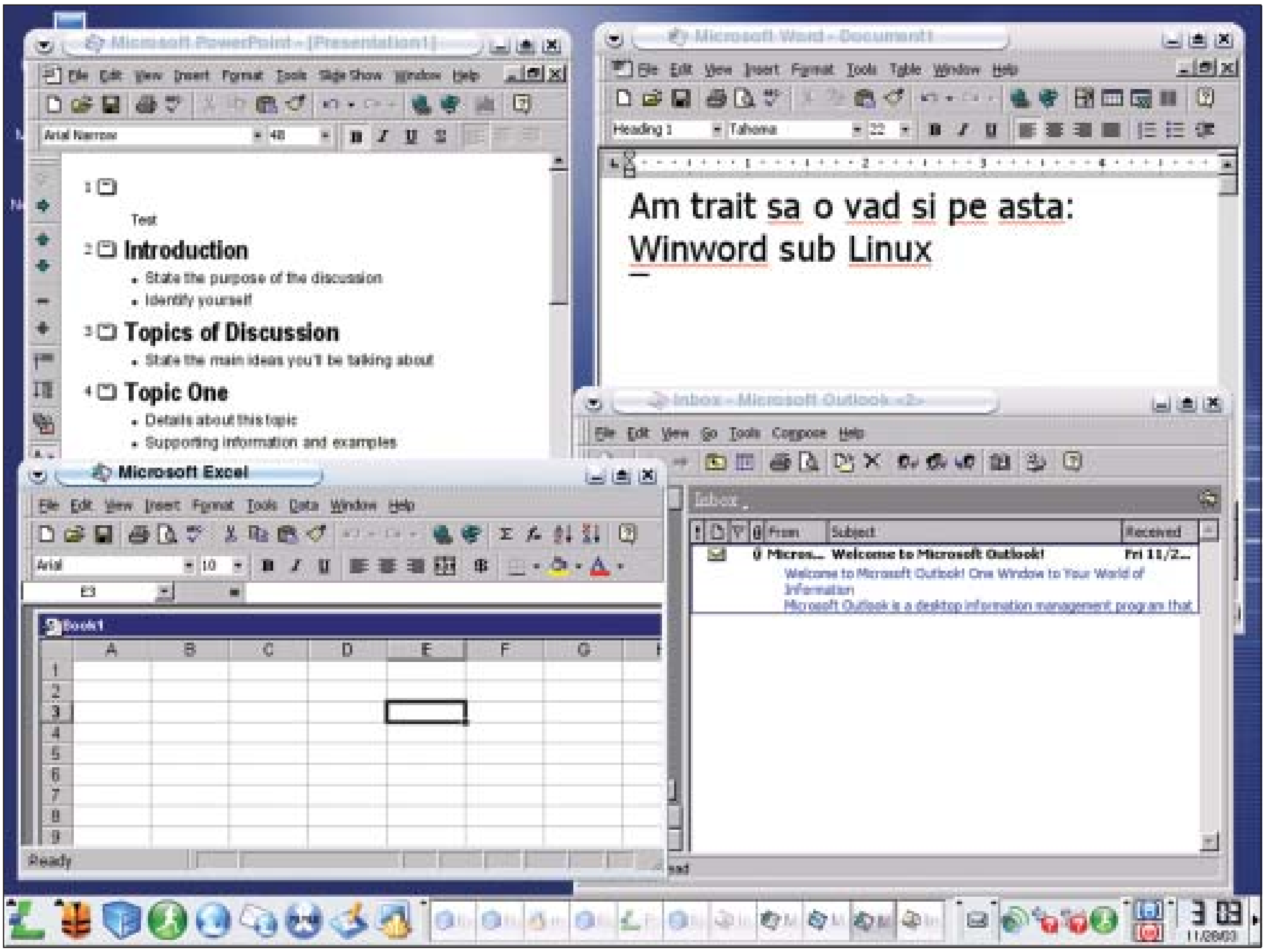
Împreună cu MS Office 2000 s-au mai instalat şi Microsoft Media Player 2.0, NetMeeting, OutlookExpress, WebPost şi Internet Explorer 5.0 . CrossOver Office a aşezat chiar şi un link pe Desktop către IE (fără icoana specifică bineînţeles, deoarece formatul .ICO nu este recunoscut de KDE ca şi pictorial pentru linkuri). În toate distribuţiile Linux în care am testat programul celor de la Codeweavers Inc. a fost creată o intrare în meniul KDE numită "Windows Applications", în care sunt aşezate shortcut-uri către aplicaţiile instalate. Excepţie a făcut SuSE 9.0, în meniul KDE 3.1 neexistând un acces la fel de rapid. Problema poate fi rezolvată prin crearea manuală a acestor linkuri. Spre exemplu, pentru a activa MS Word, creaţi un shortcut, iar în linia "Command" a acestuia scrieţi

`"/opt/cxoffice/bin/wine" --workdir "" "C://Program Files//Microsoft Office//Office//WINWORD.EXE"`

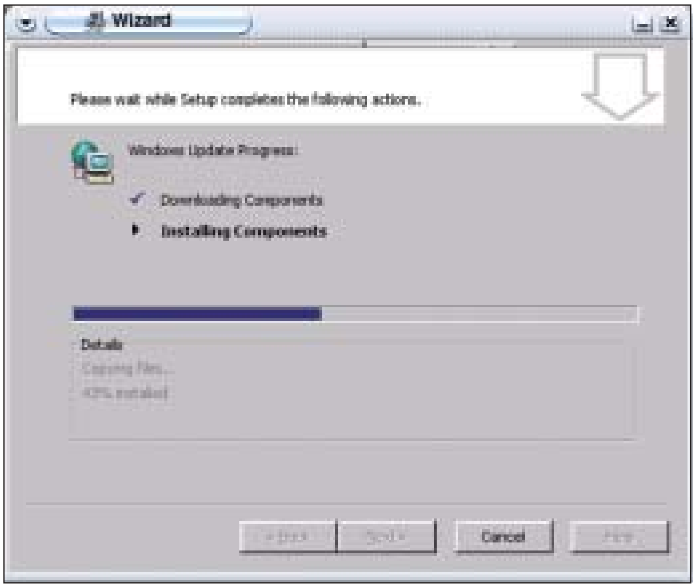
substituind desigur PATH-ul cu o cale corectă. Pe un Duron la 800Mhz cu 128RAM, procesul de instalare a ţinut cu 50% mai mult decât sub Windows, dar pe un Pentium IV la 1,4Ghz şi 256RAM, diferenţa nici nu s-a simţit. Acelaşi lucru este aplicabil şi în cazul rulării respectivelor aplicaţii.

Tot în timpul instalării putem alege ca diferite tipuri de extensii să fie asociate cu software-ul respectiv. Spre exemplu, pentru ca fişierele mele *.DOC să nu se mai deschidă cu Kword sau OpenOffice, le putem adăuga Word-ului folosind tab-ul "Associations".

Am deschis WinWord iar după câteva ore de testare pot spune că aproape toate elementele acestuia au funcţionat corect,

Microsoft PowerPoint, Excel, Word şi Outlook Express - toate rulând perfect sub un KDE din Linux

Update Internet Explorer direct de pe Internet

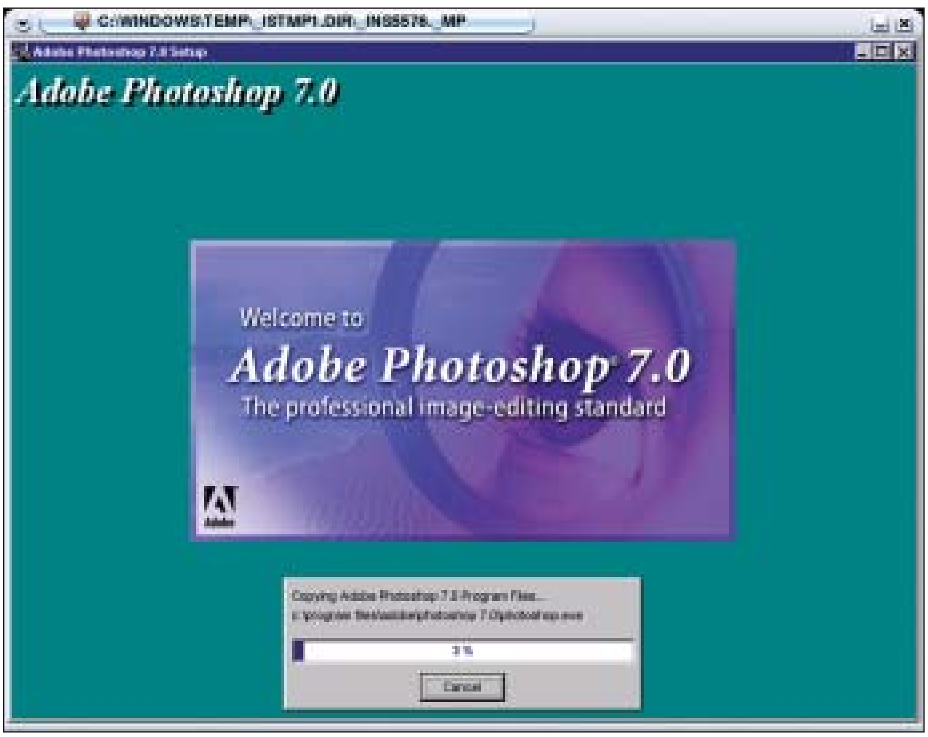
cu excepţia "Office Assistant"-ului care s-a blocat la activare. Ulterior, pe situl Codeweavers am observat că această incompatibilitate era menţionată în cadrul documentaţiei revizuite. Dacă deschidem mai multe documente Word, acestora le va lipsi butonul de minimizare, dar îl putem în continuare folosi pe cel al ferestrei. În cazul Excel-ului - la fel. PowerPoint şi Outlook Express au funcţionat la fel de bine, cât despre Internet Explorer, i-am făcut un update la ultima versiune de pe situl Microsoft şi acum, mulţumită aplicaţiei CrossOver Plugin se bucură de Shockwave şi ActiveX.

Am trecut la Adobe Photoshop şi am început să instalez versiunea 7 a programului de editare grafică. Dacă încercaţi CrossOver Office, veţi observa că Photoshop rulează cu o idee mai încet decât în Windows (ei bine, nici chiar WINE-ul configurat de cei de la Codeweavers nu e perfect), dar în ceea ce priveşte software-ul în sine, acesta a funcţionat superb. Nici o blocare, nici o problemă. Pentru cei care lucraţi în domeniul editării grafice dar preferaţi Linux ca "default boot" în bootmanager, CrossOver vi se prezintă ca o mană cerească. Dar înainte să vă bucuraţi, trebuie să vă spun că am încercat ulterior să instalez CorelDraw 11 şi, deşi setup-ul a decurs fără incidente neplăcute, după un sfert de oră de aşteptare ca bara de copiere să ajungă la 100% am realizat că programul refuza să pornească sub Linux. Păcat. Poate în versiunile următoare Codeweavers vor face cumva şi vor îmbunătăţi paleta de programe.

Şi, după ce am trecut prin MS Office, Photoshop, Internet Explorer şi am instalat pluginuri prin CrossOver Plugin, mi-am spus să încerc şi câteva programe care nu erau suportate oficial de aplicaţie. Am început cu ceva mai "light" - ACDSee 3.0. S-a instalat fără probleme, mi-a aşezat chiar şi un link pe desktop. Însă o versiune ceva mai recentă a programului de vizualizare a imaginilor - 5.0 - nu a vrut să ruleze în nici un fel. La încărcarea plugin-urilor se bloca şi trebuia să folosesc "xkill" ca să opresc procesul. De asemenea, vă sfătuiesc să dezactivaţi suportul pentru camere digitale. Total Commander s-a instalat şi el fără probleme dar, sincer să fiu, nu văd la ce l-aţi putea folosi sub Linux când Midnight Commander îşi face treaba la fel de bine.

Când am văzut că toate au decurs bine, am instalat Dreamweaver MX care după toate aparenţele funcţionează bine, fără să-mi dea erori. Cu toţii ştim că Dreamweaver şi Photoshop fac o combinaţie puternică în editarea web. Un editor HTML profesionist şi unul de grafică deja consacrat, ambele rulând pe aceeaşi platformă pe care zbârnâie Apache-ul.

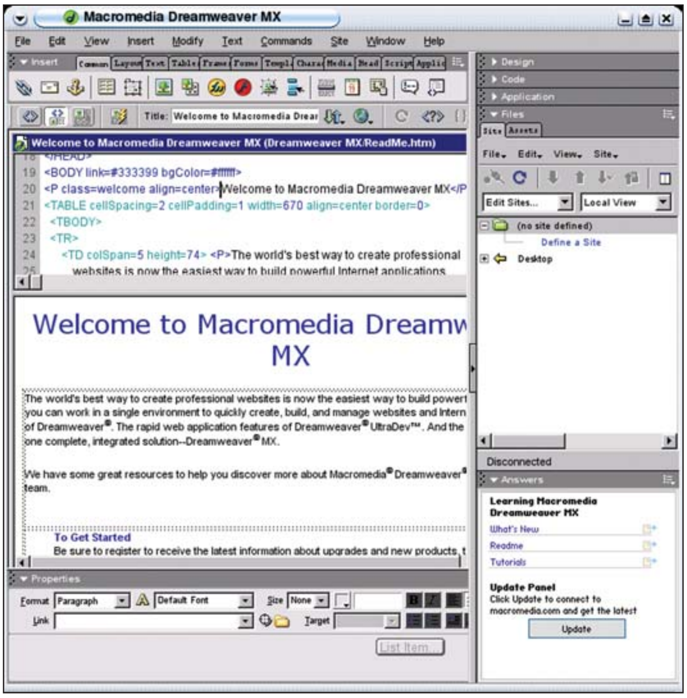
Următorul în test a fost Kazaa. Există şi un port Linux al acestui program peer-to-peer dar funcţionează de sub consolă şi nu oferă nici pe departe funcţiile celui din Windows. Aplicaţia începe să se instaleze dar la finalizarea procesului CrossOver Office refuză să îmi dea un răspuns dacă setup-ul s-a încheiat cu succes. Cum fereastra nu dorea să se închidă am oprit-o cu "xkill" şi am pornit Kazaa din meniul "Windows Applications". Fără succes. M-am gândit după aceea că o posibilă cauză ar fi lipsa unui „system tray" real în care Kazaa să rezide şi fără de care poate

Instalarea Photoshop 7.0 a decurs fără probleme

Acum în Lindows 4.0, pe lângă Opera şi Mozilla, pot naviga pe web şi cu Microsoft Internet Explorer

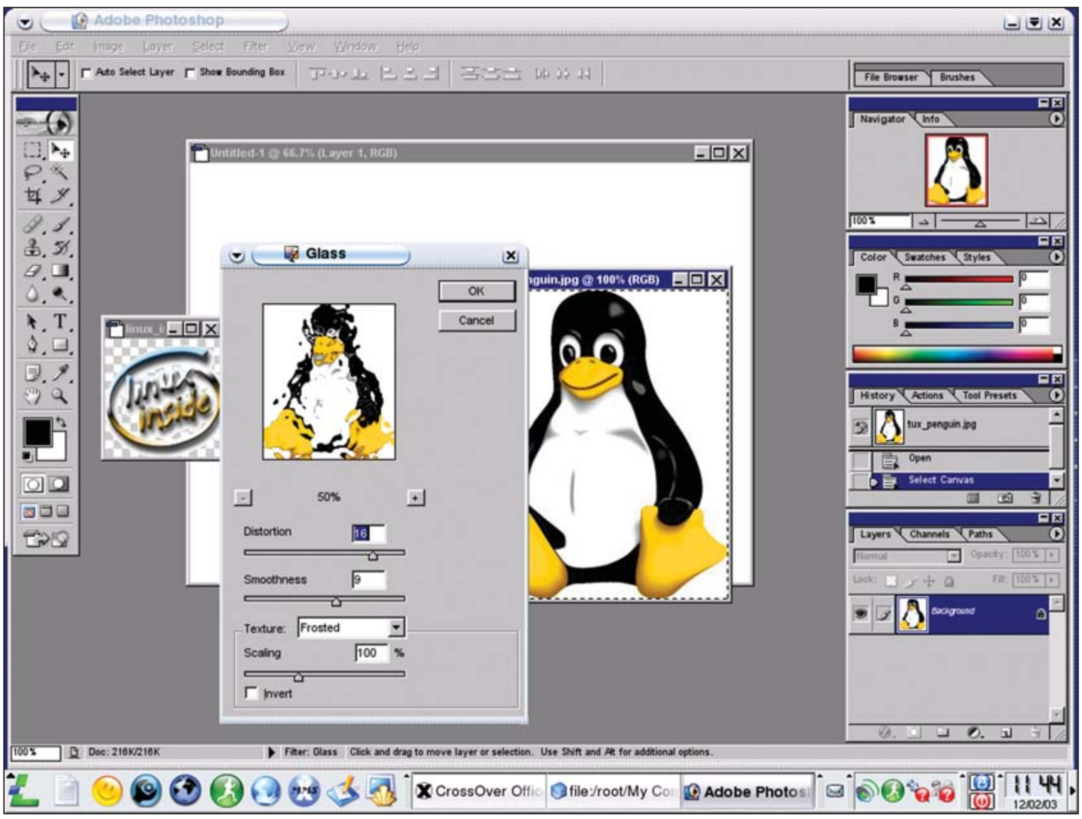

Macromedia Dreamweaver MX - de ce să nu recunoaştem - o soluţie WYSIWYG mai bună sub Linux

nu vrea să ruleze.

Cum citisem pe situl codeweavers.com că HalfLife poate fi instalat cu ajutorul programului, mi-am zis că poate şi alte jocuri pot rula la fel de bine. Naiv - ştiu - dar merita să încerc. Aşa că am ales demo-ul de la Max Payne 2. Am selectat calea către *.exe dar o fereastră specifică Windows îmi spune că am nevoie de DirectX 8.0 ca să continui operaţia. Am instalat şi DirectX 8, după care am încercat din nou, dar nici vorbă ca un software atât de complex precum acest joc de ultimă generaţie să meargă. Nici măcar install-ul.

Tab-ul "Configuration" din CrossOver Office ne permite să alegem o cale pentru documente (în cazul meu "My Documents" fiind setat în /root) şi un browser preferat. Multe aplicaţii Windows fac uz de browser-ul default al sistemului pentru a afişa de exemplu fereastra "About" a programului sau pentru a se conecta la situl producătorului. Putem nu doar selecta un browser web de sub Linux dar şi unul de sub Windows, dacă acesta este disponibil. Butonul "Online Update" copiază la activare lista updatată de aplicaţii pe care CrossOver Office le suportă, iar "Advanced" ne permite să specificăm o cale pentru fonturile True Type folosite de programele din Windows (default-ul în

Adobe Photoshop 7.0 rulând în Lindows

cazul instalării mele fiind /windows/C/windows/fonts:/usr/X11R6/lib/X11/fonts/truetype).

Plugin Setup

După cum am spus şi înainte, Plugin Setup este tot un program dezvoltat de Codeweavers Inc., care ne permite folosirea sub Linux a plugin-urilor prezente în browserele web din Windows. Trei browsere Linux sunt suportate, şi anume: Netscape, Konqueror şi, desigur, Mozilla. Konqueror foloseşte aceleaşi asocieri de plugin-uri ca şi Netscape, aşa că e îndeajuns să le instalaţi pentru cel din urmă. Lista este cel puţin impresionantă:

QuickTime 6
Windows Media Player 6.4
Real Player 8 Basic
Shockwave 8.5
Flash 6
Authorware Web Player 6
Microsoft Word Viewer 97/2000
Microsoft Excel Viewer 97/2000
Microsoft PowerPoint Viewed 97/2000
Trillian
iPIX 6
MGI 3.2
Chime 2.6
MODPlug
Superscape Viscape Universal
VP3 for QuickTime 5
eFax Messenger 2
...şi altele

Din tab-ul corespunzător numelui browser-ului putem activa sau dezactiva plugin-urile sau vizualiza DLL-urile folosite de acestea. Ca şi în cazul Office Setup, şi aici putem instala fonturile necesare unei mai bune vizualizări a paginilor web.

Plugin-urile pe care CrossOver Plugin le poate integra în browserele native Linux

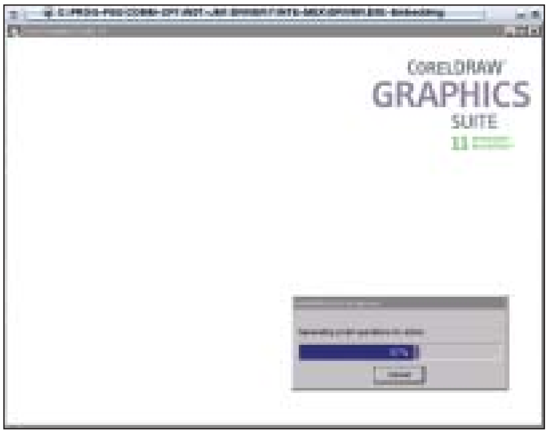
Instalarea plugin-urilor se face direct de pe Internet, de pe siturile producătorilor (Microsoft, Apple, Macromedia, etc)

Concluzie

CrossOver Office poate fi folosit cu încredere pe orice tip de partiţie Linux, fie ea ReiserFS, ext2 sau ext3, în orice distribuţie. Programul este extrem de util atunci când din lipsă de fonduri te hotărăşti să îţi instalezi pe calculatoarele din mica ta firmă Linux şi te hotărăşti totuşi că ai nevoie de unele programe Windows în lucrul de zi cu zi. Sau, dacă eşti pasionat de jocuri, poţi încerca să le rulezi direct din KDE atunci când te-ai săturat de KMines, Patience sau Maelstrom :). Pentru administratorii de servere web, CrossOver Office este extrem

Instalarea CrossOver Plugin este la fel de uşoară precum cea în cazul CrossOver Office

Corel 11 se instalează dar nu rulează în CrossOver Office

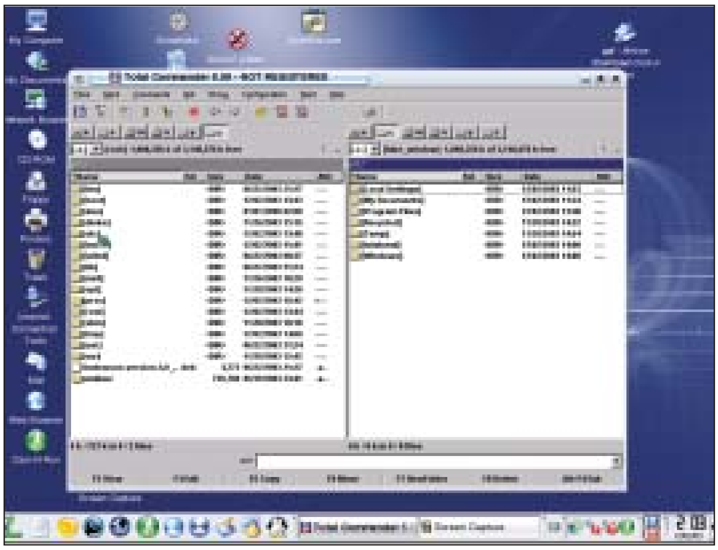

Din păcate nici Nero Burning ROM v6 nu poate fi lansat de sub CrossOver Office

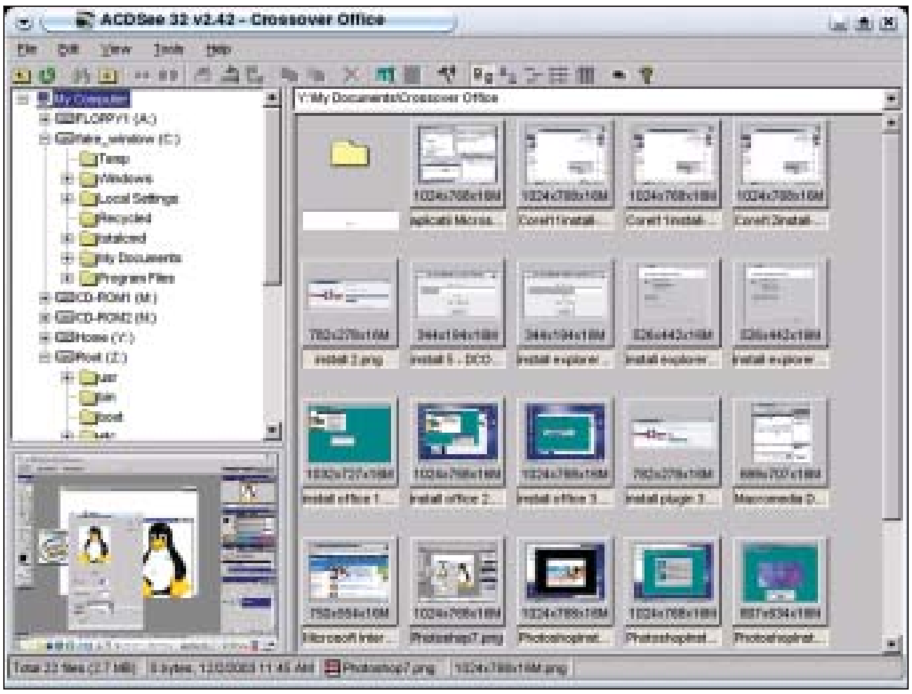
de util, atunci când faci un redesign paginii HTML în Dreamweaver direct de sub root şi îi dai upload în `/var/www/htdocs/` fără a te mai loga din Windows cu un tool de SSH sau prin Samba. Eu, spre exemplu, m-am obişnuit cu ACDSee şi, deşi există destule programe corespondente, îl prefer în continuare, acum putând să îl folosesc când lucrez în SuSE sau RedHat. Cât despre partea de web browsing, plugin-urile extrase din Windows îţi fac viaţa mai roză când dai peste un sit de genul "Best viewed with IE".

CrossOver Office este un produs comercial. Costă în jur de 60USD dar să nu uităm că, la urma urmelor, se bazează tot pe WINE care este gratuit. Atât doar că Codeweavers ne-au oferit o soluţie practică de instalare a programelor prin WINE. Pentru cei interesaţi, atât CrossOver Office cât şi CrossOver Plugin sunt disponibile în variantă Trialware pe situl **www.codeweavers.com** . Iar dacă reuşiţi să instalaţi şi alte aplicaţii în afară de cele descrise în acest articol, trimiteţi-mi un mail la razvan@myc.ro ca să suplimentăm lista. ■

Răzvan T. Coloja
razvan@myc.ro

Până şi mult-utilizatul Total Commander (versiunea 5.50) funcţionează sub Linux, deşi Midnight Commander este considerată o opţiune mai bună

ACDSee v2.42 - o versiune mai veche a aplicaţiei dar care poate concura cu opţiunea de previzualizare a imaginilor din KDE

Unele aplicaţii necesită o „rebootare a Windows-ului" după instalare, iar CrossOver Office o simulează în 5 secunde

Avant Browser 8.02

Împătimiţii Internetului mi-ar da dreptate dacă aş spune că viaţa pe Net fără un browser robust este ca şi navigarea pe ocean într-o bărcuţă de carton. De câte ori nu ţi s-a întâmplat să ai deschise zece ferestre şi, brusc, "Fatal error!" şi toate informaţiile pentru găsirea cărora ai pierdut 3-4 ore s-au risipit în neant... Frumos, nu? Opera a rezolvat această problemă majoră salvând automat sesiunea, astfel că, la repornirea browserului, poţi să reiei lucrul de unde ai rămas.

Au trecut câteva luni de când am discutat despre două browsere alternative, Opera şi Mozilla. În tot acest timp am avut posibilitatea să trec prin apă şi foc un alt browser care a început să devină în comunităţile surferilor web din ce în ce mai popular. De ce? Păi ce zici despre un browser mic, gratuit, rapid şi care nu se blochează? Sună bine, nu?

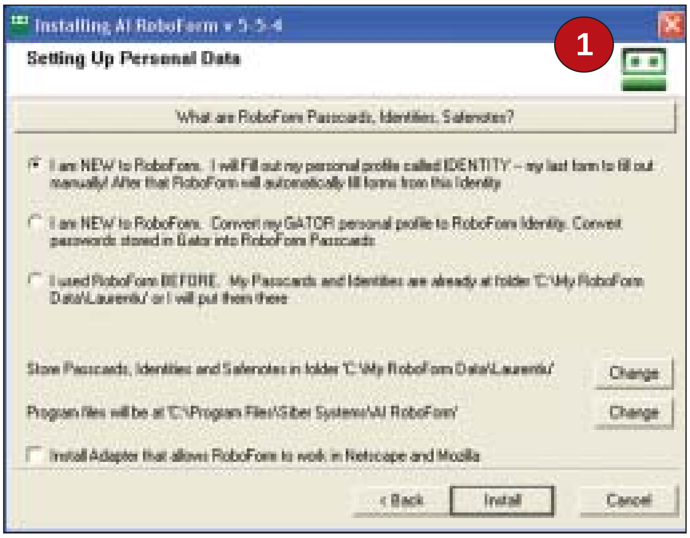
Puţină istorie

După descoperirea acestui browser, după câteva luni de teste şi lansarea versiunii 8.02_212, am decis că este cazul să-l prezint într-un articol, fiindcă merită. Primul lucru pe care l-am aflat despre Avant a fost faptul că la început nu se chema Avant Browser, numele lui de botez fusese IE Opera. Îţi dai seama că, din motive de copyright, a fost nevoit să-şi schimbe numele, şi astfel s-a ajuns la Avant Browser, care a rămas numele oficial. În momentul în care am văzut numele iniţial mi-am dat seama că IE Opera se dorea a fi o "combinaţie" a celebrelor browsere. Cu toate că mi s-a părut un fel de "Apple lansează noul sistem de operare Windows-Linux", am presupus totuşi că ar fi posibil să fi ieşit ceva bun, şi astfel m-am hotărât să-l descarc şi să-l pun la încercare.

Cu toate că IE Opera oficial nu mai există, totuşi pe unele situri cum ar fi, de exemplu, **www.softlandmark.com**, poţi să mai găseşti încă IE Opera (IE Opera 6.5.2 - versiune din 20 septembrie 2002).

Instalare şi configurare

Primul lucru care mi s-a părut foarte important este faptul că Avant Browser este 100% Gratuit! După ce am descărcat Avant Browser 9.01_101, fişier executabil mai mic de 3 Mb (poţi să găseşti kitul pe CD-ul revistei - şi este bine să ai browserul instalat înainte de a intra în miezul problemei pentru a putea testa şi verifica "live"), am trecut la instalarea programului

RoboForm - program de completare automată a formularelor online

care nu a durat mai mult de 10 secunde pe un PIV la 2,7 Ghz cu 512 RAM şi Win XP Professional. La un moment dat (vezi imaginea 1) vei fi întrebat dacă doreşti să instalezi RoboForm, un manager de parole şi completare automată a formularelor care le întâlnim atât de des pe Internet (**www.roboform.com** - adresă la care poţi să afli mai multe despre modul de funcţionare şi opţiunile acestui program). Nu este necesar să instalezi programul acum, o poţi face mai târziu dacă doreşti (kitul de instalare îl găseşti tot pe CD-ul revistei). RoboForm este un program (relativ) gratuit, diferenţele între varianta Free şi cea Pro le poţi vedea în imaginea 2.

După instalare am fost nerăbdător să pornesc browserul, iar în imaginea 3 poţi să observi interfaţa care îţi va apărea şi ţie în cazul în care instalarea a decurs fără probleme.

La prima vedere am fost puţin dezamăgit, asemănarea cu IE fiind evidentă. Dar am lăsat subiectivismele deoparte şi am continuat să analizez problema.

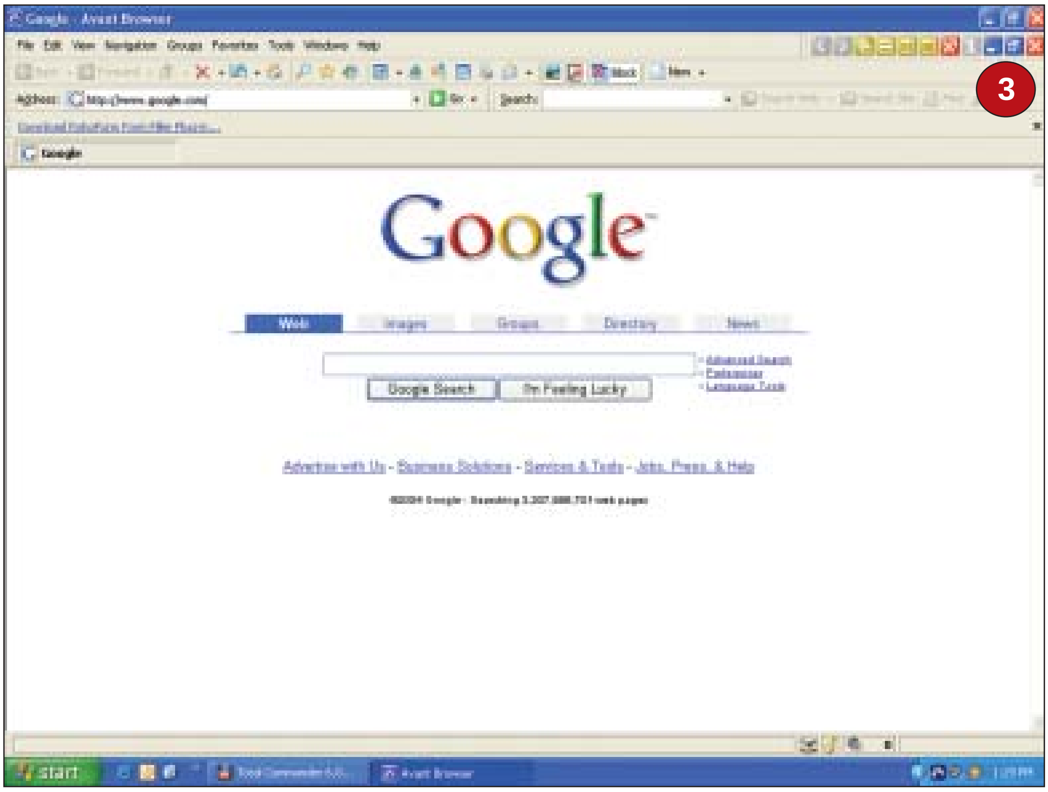
Primul lucru pe care poţi să-l faci pentru a îmbunătăţi şi "aerisi" puţin aspectul este să închizi bara pe care se află linkul "Download RoboForm Form Filler...". Odată închisă, această bară nu mai reapare. Totuşi, nici asemănările cu Opera nu s-au disimulat prea tare. În colţul din dreapta sus se găseşte o casetă de opţiuni

Compare **Free** and **Pro** version.

Feature	Free 30-day Trial	After Trial	Pro for $29.95
Business/Government Use	Allowed	Prohibited	Allowed
Passcards	Unlimited	Limited to 30	Unlimited
Identities	Unlimited	Limited to 3	Unlimited
Tab Instances in Identity	Limited to 3	Limited to 3	Unlimited
Custom Fields in Identity	Limited to 3	Limited to 3	Unlimited
Fill Non-Empty Fields Option	Always On	Always On	Can Turn Off
Selective Form Filling	Enabled	Disabled	Enabled
Advanced Options	Enabled	Disabled	Enabled
Folders	Disabled	Disabled	Enabled

2

Diferenţele dintre versiunea gratuită şi cea PRO

Interfaţa browserului Avant

(vezi imaginea 4), iar dacă vei mai deschide o fereastră, vei observa că aceasta nu "se cuibăreşte" în Taskbar-ul Windows-ului, ci pe o bară în cadrul aceleiaşi ferestre. Exact ca şi la Opera, poţi "să navighezi" printre ferestrele deschise prin intermediul combinaţiei de taste [Ctrl] + [Tab]. Un mic avantaj pe care l-am sesizat aici (oricum, "lucrurile importante cu avantaje mărunte se realizează", nu?) este faptul că, în momentul în care ai mai mult de 10 pagini deschise şi apelezi la [Ctrl] + [Tab] pentru a trece la o altă pagină, în Opera îţi va apărea căsuţa cu barele de titlu ale paginilor, pe când în Avant se trece automat la următoarea pagină (mai exact, poţi să vizionezi pagina în întregime şi să ştii exact unde te opreşti). După cum spuneam nu este un avantaj important, dar este o îmbunătăţire a acestei opţiuni.

Următorul lucru bun este faptul că poţi să personalizezi cum doreşti această interfaţă pentru a-ţi fi cât mai utilă şi pentru a avea acces cât mai rapid la cele mai importante opţiuni prin metoda "drag & drop". În imaginea 5 poţi să observi cum am ales eu să aliniez casetele cu opţiuni.

Dacă tot suntem la capitolul aspect, ar trebui să precizez că poţi să editezi propriile skinuri pentru Avant cu ajutorul programului ABSF (Avant Browser Skin Factory 1.0 - imaginea 6) pe care-l găseşti tot pe CD-ul revistei (dacă nu doreşti să-ţi baţi capul cu crearea unui skin, poţi să alegi unul dintre cele 9 care sunt integrate în varianta originală [Tools] - [Skins]- vezi imaginea 7). Pe de altă parte, poate nu vei reuşi să creezi skinuri ca pentru Opera, dar dacă eşti fan IE, sunt absolut sigur că ai dorit să schimbi cât de cât prea "tradiţionalul" look al browserului.

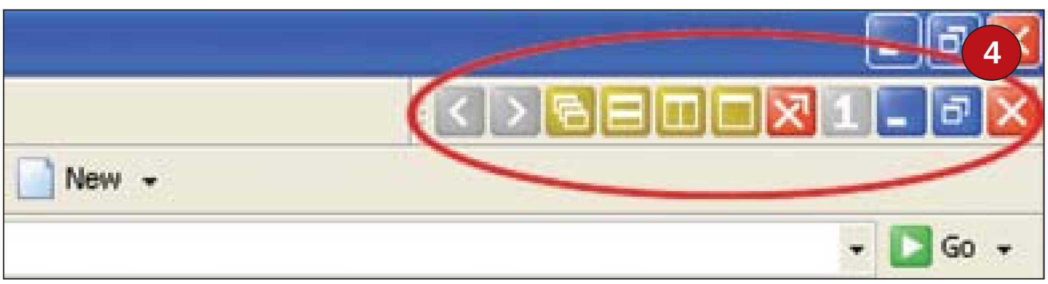
În partea din dreapta jos ai afişată bara care indică în ce stadiu se află descărcarea paginii respective. În momentul în care sunt deschise mai multe pagini, pe bară în dreptul titlului paginii se află un indicator în formă de ceas pentru a şti cât mai trebuie să aştepţi pentru ca respectiva pagină să fie descărcată complet. Când pagina a fost descărcată, în locul ceasului se va afla un icon (destul de) reprezentativ, dar despre aceasta vom vorbi puţin mai încolo.

Opţiuni

Fără să-l studiezi prea mult poţi să-ţi dai seama că Avant este creat pe engine-ul IE căruia i s-au adăugat câteva opţiuni din Opera. Probabil că nimeni nu este adeptul imitării sau, mai rău, al plagiatului. Dar oare putem să integrăm acest browser în categoria menţionată? Şi chiar dacă ar fi aşa, faptul că s-a încercat combinarea părţilor bune ale mai multor browsere pentru a crea unul mai performant în beneficiul utilizatorului, este un lucru de ignorat? Din punctul meu de vedere, răspunsul la această întrebare ar fi "categoric nu!".

Dacă nu am avut Opera

Caseta cu opţiunile de navigare cuprinde 11 butoane, cele mai semnificative fiind cele de display al ferestrelor, în cascadă, aliniate pe orizontală sau verticală

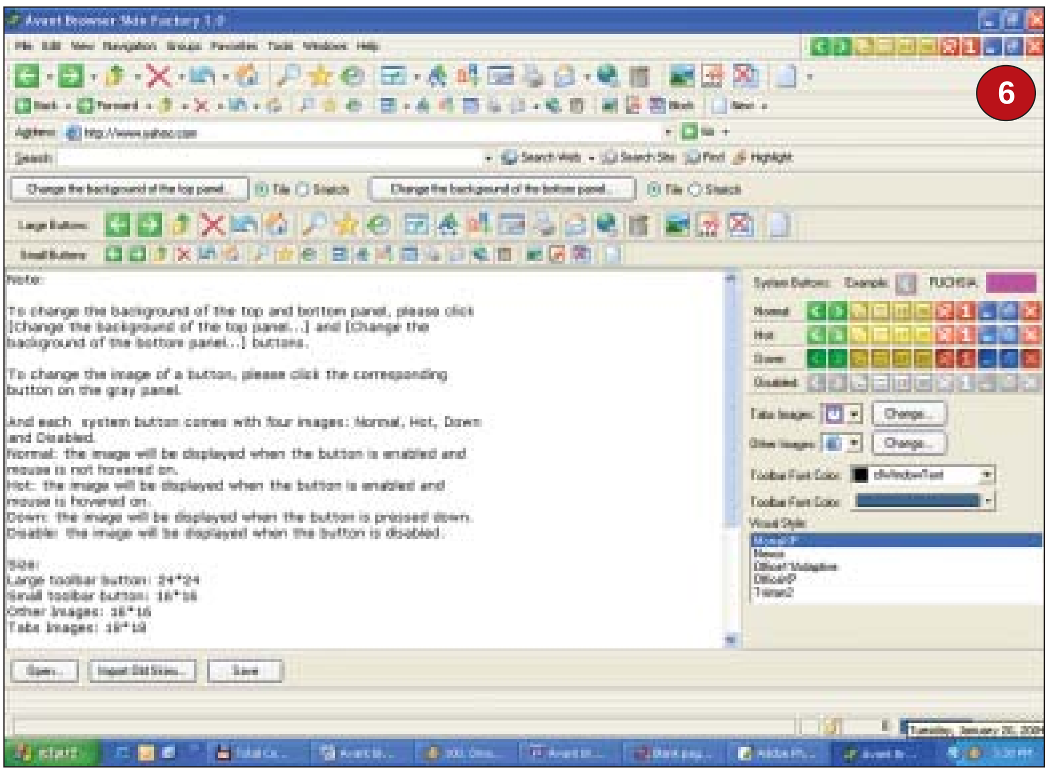

Caseta cu opţiunea de căutare am poziţionat-o deasupra meniului, iar cea cu opţiunile de navigare am coborât-o, pentru a avea acces mai rapid la ea

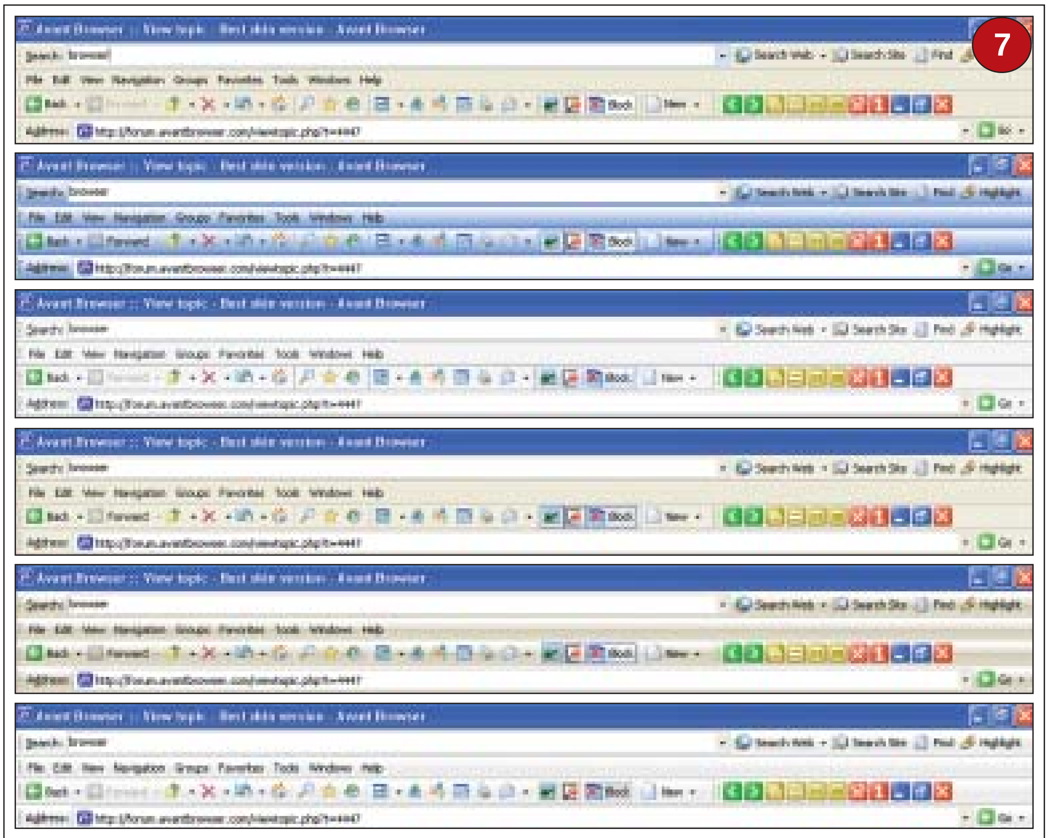
7.23 în limba română, de data aceasta, cei care se descurcă mai greu cu limba engleză sau cei care preferă pur şi simplu limba română vor avea posibilitatea să navigheze printre meniuri precum [Favorite], [Prezentare], [Navigare], etc. În plus, schimbarea limbii se realizează foarte simplu de la meniul [Tools] - [Interface Language]. Totuşi această schimbare se limitează doar la interfaţă, dacă, de exemplu, doreşti să accesezi fişierul de ajutor, acesta este tot în limba engleză. Oricum nu trebuie să-ţi faci probleme din acest punct de vedere fiindcă în acest articol vei afla majoritatea secretelor acestui browser. Dacă doreşti şi consideri că traducerea într-o anumită limbă nu este cea mai exactă poţi să dai şi tu o mână de ajutor la traducere (vezi **http://www.avantbrowser.com/translate.html**).

Spuneam la început că Avant este un fel de copil "reuşit" al lui IE şi al Operei. Este foarte simplu să-ţi dai seama de acest lucru dacă accesezi meniul [Tools] - [Internet Options] sau [Favorites]. Dacă în cazul primului meniu nu s-a schimbat absolut nimic, în cazul celui de-al doilea se observă deja "mâna" Operei, fiind introdusă aici şi opţiunea [Open All Favorites in This Folder], destul de utilă în momentul în care doreşti să deschizi toate paginile aflate într-un director (de exemplu dacă doreşti să cauţi o carte pe Internet şi ai directorul "E-books", prin accesarea acestei opţiuni toate paginile din respectivul director vor fi deschise simultan).

Din păcate, aici apare şi primul "bug" al acestui browser. Dacă vrei să foloseşti atât IE 6 cât şi Avant, nu vei putea avea "Favorite" distincte, deoarece Avant, modifică automat "Favoritele" din IE, adică tot ceea ce modifici la [Favorites] în Avant se schim-

Programul de editat skinuri

6 din cele 9 skinuri integrate în Avant

bă automat şi în IE (vezi imaginea 8). Situaţia este aceeaşi în cazul în care modifici „Home page"-ul setat ca şi **www.google.com** în Avant, **www.google.com** şi în IE...

Configurarea browserului o poţi realiza după bunul plac de la [Tools] - [Avant Browser Options…] (imaginea 9).

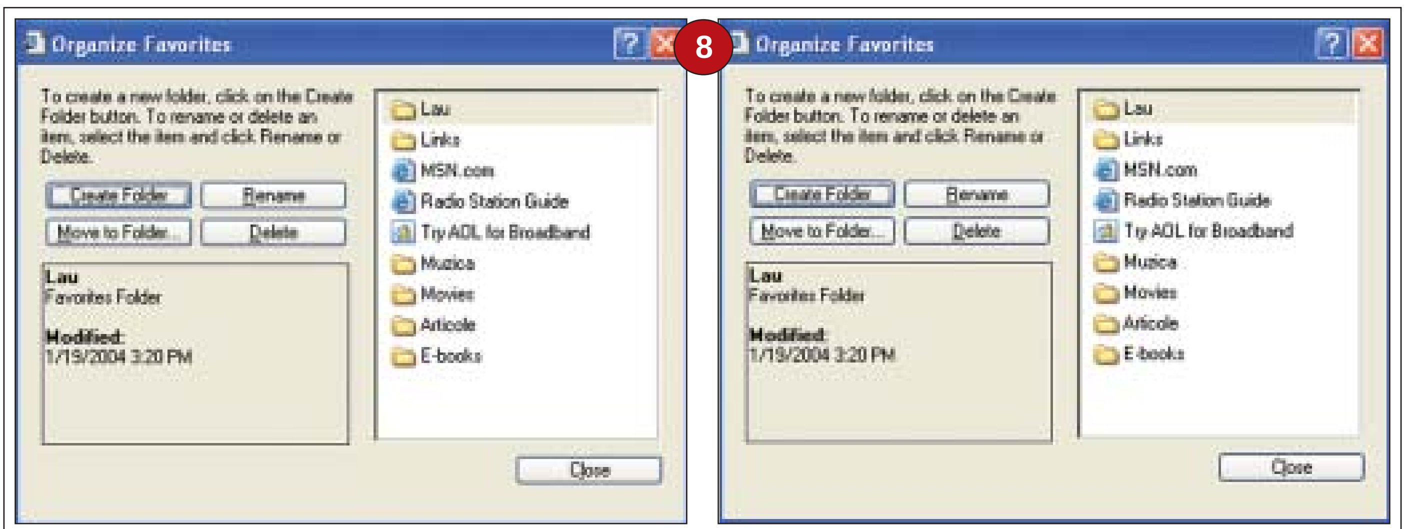
În cadrul acestui meniu, la [Home Page], pe lângă pagina "home" poţi să mai adaugi pagini favorite care să se deschidă în momentul în care este pornit browserul (de exemplu, dacă primul lucru pe care-l faci când intri pe Internet este să-ţi verifici căsuţele de e-mail, atunci pe lângă - să spunem - **www.yahoo.com**, vei mai adăuga şi **www.hotmail.com**, **www.mail.com** sau alte servere unde ai înregistrat un cont de e-mail).

Vei mai găsi aici opţiuni precum cele legate de modul în care doreşti să deschizi o nouă fereastră, tipul de fişier şi de protocol cu care să opereze, clientul de e-mail folosit, servere proxy, motorul de căutare utilizat şi multe altele.

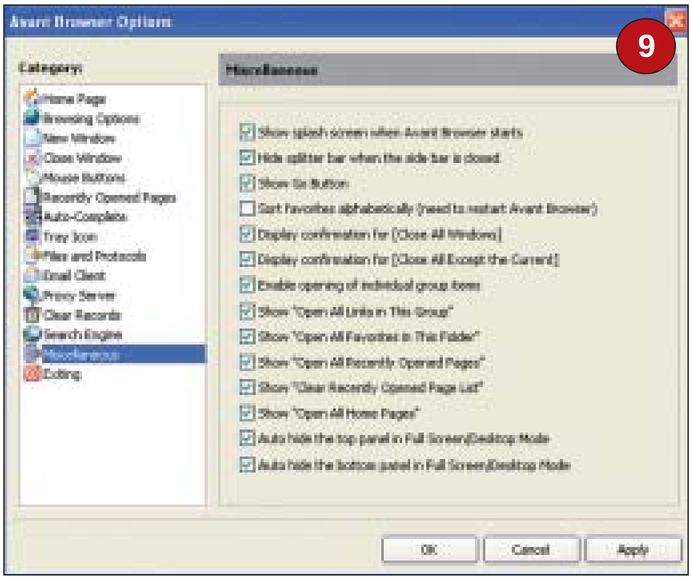
Avant are integrată opţiunea de căutare doar cu Google (comparativ cu Opera unde ai mai mult de 15 metode integrate de căutare), dar şi aceasta este destul de folositoare. Tot pe bara de căutare mai găseşti trei opţiuni utile: căutarea unui cuvânt (sintagme) pe situl respectiv, căutarea în pagina respectivă şi marcarea unui cuvânt în pagină (imaginea 10).

Dacă ar fi să mă refer la ce "a moştenit" Avant de la Opera, atunci ar fi mai multe de spus.

Astfel, Avant a preluat unul dintre cele mai mari avantaje pe care îl are Opera în faţa lui IE, şi anume recuperarea sesiunii pierdute. De la meniul [Tools] - [Avant Browser Options…] -

Nici o diferenţă între organizarea favoritelor în Avant şi IE

Opţiunile Avant Browser

Marcarea unui cuvânt în pagină

[Exiting] poţi să bifezi opţiunea "Automatically save all opened pages when exiting Avant browser", astfel că, la repornirea browserului îţi vei relua lucrul de unde ai rămas. Totuşi, opţiunea nu a fost implementată la fel de complex precum în Opera, deoarece Avant nu te întreabă la pornire ce sesiune de lucru doreşti să iniţiezi dar, pe de altă parte, şi faptul că poţi să salvezi o sesiune de lucru este mai mult decât suficient.

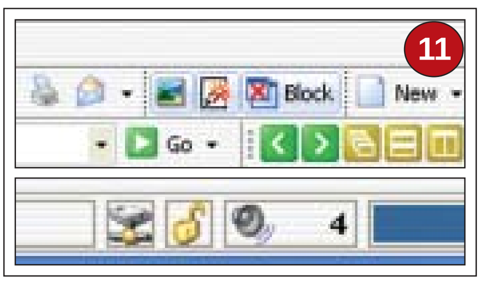
Avant este un browser într-o continuă dezvoltare, noi versiuni apar aproape la fiecare 10 zile, astfel încercându-se rezolvarea problemelor existente şi, eventual, completarea cu noi opţiuni.

Pe pagina de Internet **www.avantbrowser.com/new.html** poţi să găseşti ultimele versiuni şi ce anume a fost modificat în acestea.

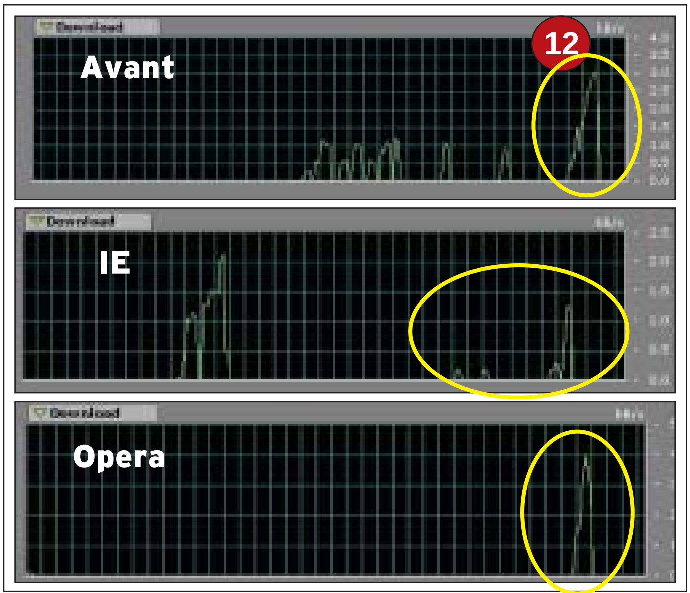
Un plus faţă de Opera pe care-l are Avant este faptul că versiunile testate pe două sisteme, şi anume 8.02_211 pe un sistem Duron 1300, 256 Mb RAM, iar 8.02_212 şi 9.01_101 pe un sistem PIV 2,7 Ghz, 512 RAM, nu s-au blocat nici măcar o dată! Orice am făcut, indiferent de numărul aplicaţiilor pornite, chiar dacă am deschis încă 4 browsere (IE, Opera, Netscape, Mozilla), Avant nu s-a blocat niciodată şi nu a dat nici o eroare!

În ceea ce priveşte opţiunile de navigare, Avant este un browser destul de complet.

De la [Tools] - [Avant Browser Options...] - [Browsing Options] vei seta opţiunile de navigare, şi anume blocarea pop-up-urilor, blocarea descărcării imaginilor, animaţiilor flash, sunetelor, filmuleţelor

Tabelul 1 - Combinaţii utile de taste în Avant Browser (sursa - Avant Help)	
SHIFT + Open	Deschide un link într-o pagină nouă
CTRL + Open New Window	Deschide un link într-o pagină nouă în fundal
CTRL + F4 sau CTRL + W	Închide fereastra activă
CTRL + SHIFT + F4 sau CTRL + SHIFT + W	Închide toate ferestrele
CTRL + Enter	Domeniu + .com (Scrii în bara de adresă doar domeniul, de exemplu nba)
ALT +Enter	Domeniu + .net (Scrii în bara de adresă doar domeniul, de exemplu myx)
F1	Afişează fişierul de ajutor
F11	Activează modul "Full-screen"
F12	Activează modul "Full-desktop"
F3	Următoarea apariţie a unui cuvânt cheie în pagina respectivă
F7	Fereastra anterioară
F8	Fereastra următoare
Backspace sau ALT + Left Arrow	Pagina anterioară
SHIFT + Backspace sau ALT + Right Arrow	Pagina următoare
ESC	Opreşte descărcarea paginii curente
SHIFT + ESC	Opreşte descărcarea tuturor paginilor
CTRL + R sau F5	Reîncărcarea paginii curente
CTRL + SHIFT + R sau SHIFT + F5	Reîncărcarea tuturor paginilor
ALT + D sau F6	Selectează bara de adresă
CTRL + D	Adaugă pagina activă la "Favorite"
CTRL + F	Activează caseta de căutare pentru pagina respectivă
CTRL + N	Deschide fereastră nouă
CTRL + P	Imprimă pagina activă
ALT + Home	Reîntoarcerea la "Home page"

Avant, IE şi Opera, testate cu ajutorul programului NetLimiter

(toate acestea pentru a mări viteza traficului). Blocarea sau deblocarea unei opţiuni se poate realiza mult mai simplu, printr-un singur clic direct pe butoanele din casetele cu opţiuni (butonul pentru blocarea pop-up-urilor, butonul pentru blocarea animaţiilor flash şi cel pentru imagini - vezi imaginea 11). În susbsolul paginii mai există o casetă de unde poţi să alegi să vizionezi o pagină online, să vezi tipul paginii, precum şi numărul de pop-up-uri blocate (când o astfel de pagină nedorită este blocată vei fi atenţionat şi printr-un semnal sonor predefinit sau ales de tine).

Cei care au trecut de la IE la Opera probabil au întâmpinat anumite dificultăţi când au început să utilizeze "mouse gestures" sau, cum le-am denumit, mişcări "de navigare"; însă sunt foarte sigur în acelaşi timp că, odată ce te-ai obişnuit cu ele, acestea au devenit indispensabile. Din păcate, momentan Avant a preluat doar două dintre aceste acţiuni foarte utile, şi anume "pagina anterioară" (ţii apăsat butonul din dreapta şi dai un clic pe butonul din stânga) şi "pagina următoare" (ţii apăsat butonul din stânga şi dai un clic pe butonul din dreapta). În plus faţă de acestea poţi să foloseşti butonul din mijloc pentru a deshide un link într-o pagină nouă în fundal (la Opera poţi să alegi una din 6 funcţii pentru a o atribui acestui buton).

Mai există încă două lucruri pe care le poţi face cu ajutorul unui dublu-clic pe bara de adrese sau pe eticheta de adresă, respectiv deschiderea sau închiderea unei pagini.

În afară de "mouse gestures", Avant are şi el nelipsitele combinaţii de taste, care pot fi de asemenea foarte utile. În tabelul 1 poţi să le vezi pe cele mai importante dintre acestea.

Avant are două modalităţi de vizualizare "full-screen" - F11 şi "full-desktop" - F12, diferenţa între cele două constând în faptul că în modul "full-desktop" pe ecran rămâne vizibil "taskbar"-ul Windows-ului. Modul de navigare "full-screen" mi s-a părut cel mai avantajos; pentru a vizualiza meniurile nu este nevoie să revii la modul normal, ci doar să duci mausul în cele două extremităţi verticale în funcţie de meniul pe care doreşti să-l accesezi.

Au existat câteva discuţii legate de fişierul aHTTP.exe, unii considerând că această aplicaţie ar putea fi un "spion". Totuşi această supoziţie s-a dovedit a fi falsă, aHTTP.exe nefiind altceva decât o aplicaţie pentru avant.exe care descarcă favicon.ico (iconul din faţa titlului paginii) de pe situl pe care navighezi.

Am lăsat pentru finalul acestui articol un alt aspect delicat, şi anume viteza de navigare. Trebuie, pentru început, să precizez că acesta este un subiect sensibil, şi că nu se poate da un verdict clar în acest sens. Testele pe care le-am realizat sunt doar relative şi este posibil ca rezultatele să nu fie aceleaşi pe alte sisteme şi cu alt tip de conexiune. Oricum cea mai bună modalitate de a-ţi da seama de viteza de navigare este să foloseşti simultan mai multe browsere pentru o perioadă de timp (două luni de exemplu).

În testele pe care le-am efectuat am folosit două sisteme: Duron 1300, 256 Mb RAM, şi un PIV 2,7 Ghz, 512 RAM, softul NetLimiter 1.25 şi browserele IE 6, Opera 7.23, Avant Browser versiunile 8.02_211, 8.02_212 şi 9.01_101. În total am efectuat 5 teste: o singură pagină, trei pagini, cinci pagini, două pagini x două ore şi o pagină x patru ore. (În imaginea 12 poţi să vezi rezultatele din testul "O singură pagină").

După ce am terminat testele şi am prelucrat datele am ajuns la următoarele rezultate:

-IE ocupă locul trei (cel mai lent browser)

-Avant este pe locul doi (aproximativ 7-12% mai rapid decât IE)

-Opera este cel mai rapid (15-25% mai rapid decât Avant)

După cum spuneam, aceste teste nu au o acurateţe de 100%, dar sunt sigur că dacă vei folosi simultan cele trei browsere pentru o perioadă de câteva luni vei simţi diferenţele pe care le-au evidenţiat testele efectuate.

Concluzii

Avant Browser este o alternativă demnă de luat în considerare atunci când te gândeşti să navighezi pe Internet, şi asta din mai multe motive: este mic, gratuit, uşor de folosit, destul de rapid, nu se blochează şi are multe opţiuni utile. Nu este browserul perfect, fiindcă momentan nu există aşa ceva, şi nu este nici genul de browser pe care să-l foloseşti exclusiv (cel puţin aceasta este părerea mea). Sfatul pe care ţi-l pot da oricum este să încerci să foloseşti simultan mai multe browsere şi, într-un final, să-l alegi pe cel care ţi se potriveşte cel mai bine. ■

Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

AVANT BROWSER

PREŢ Gratuit (poate fi găsit pe CD-ul revistei împreună cu softurile ABSF - Avant Browser Skin Factory 1.0 şi AIRoboForm)

CERINŢE DE SISTEM (minime): Procesor AMD K6 400 Mhz, 32 Mb RAM, Win95, IE 5.5

CERINŢE DE SISTEM (recomandate): Procesor Intel/AMD 1,4 GHz, 128 Mb RAM, Win98se, IE 6.0

DARER IGNITION Value
supratactat de la 2,4GHz la 2,7 GHz

O unitate centrală silenţioasă, la buget bănoasă!

Firma Darer este importator SOYO încă de la începutul anului trecut şi de puţin timp am primit în laboratorul de testare al MyC sistemul Darer Ignition Value cu placa de bază SOYO P4I865PE Plus DRAGON 2, care a fost supus testelor specifice. Sistemul s-a descurcat remarcabil în teste şi nu a cauzat nici un fel de probleme. Ba, chiar mai mult, placa SOYO ne-a permis să supratactăm pocesorul de 2,4 GHz până la 2,7 GHz. Din păcate placa de sunet nu a mai funcţionat la această frecvenţă, până când am setat din BIOS asincronizarea raportului AGP/PCI la 66HHz, respectiv 33MHz.

Setarea asincronizării în BIOS.

Bios-ul plăcii Soyo seamănă cu cel al plăcilor ABIT.

Trebuie să ai în vedere faptul că, datorită acestei "forţări" poţi salva aproape un milion de lei! BIOS-ul plăcii este primitor şi este asemănător cu cel de la plăcile ABIT.

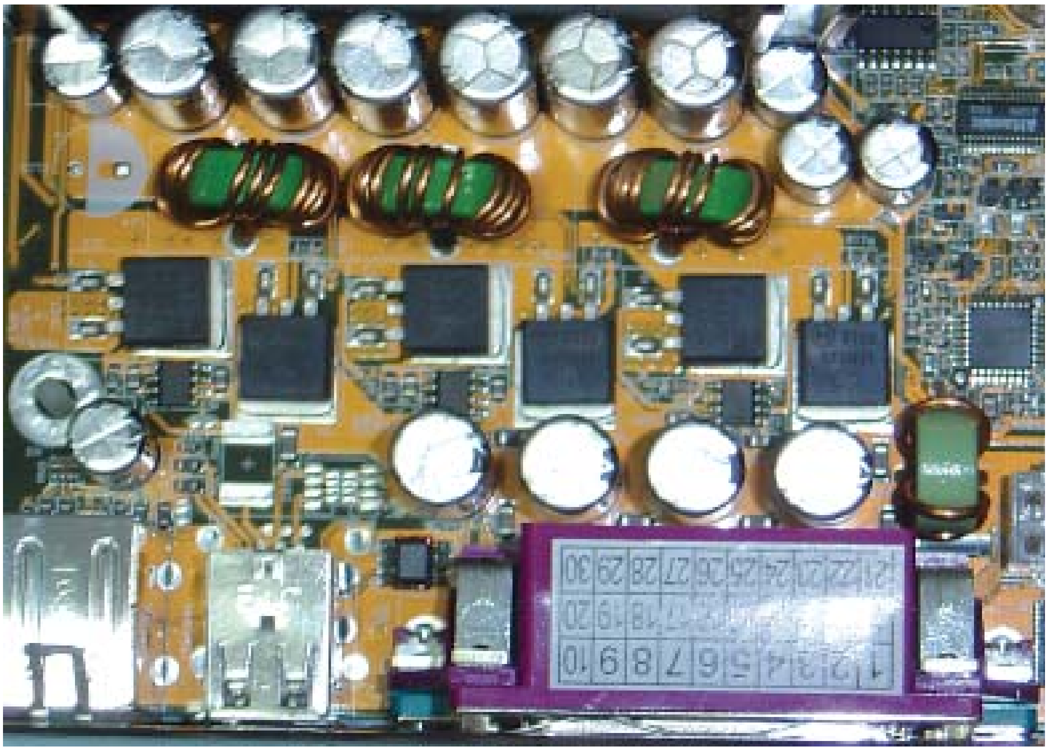
Un punct în plus pentru placa Abit. Nu am încercat să supratactăm microprocesorul la frecvenţe mai mari pentru că ar fi trebuit să ridicăm şi tensiunea acestuia, să echipăm sistemul cu un cooler mai eficient, care ar fi ridicat preţul sistemului. Oricum preţul sistemului este destul de piperat din cauza plăcii de bază.

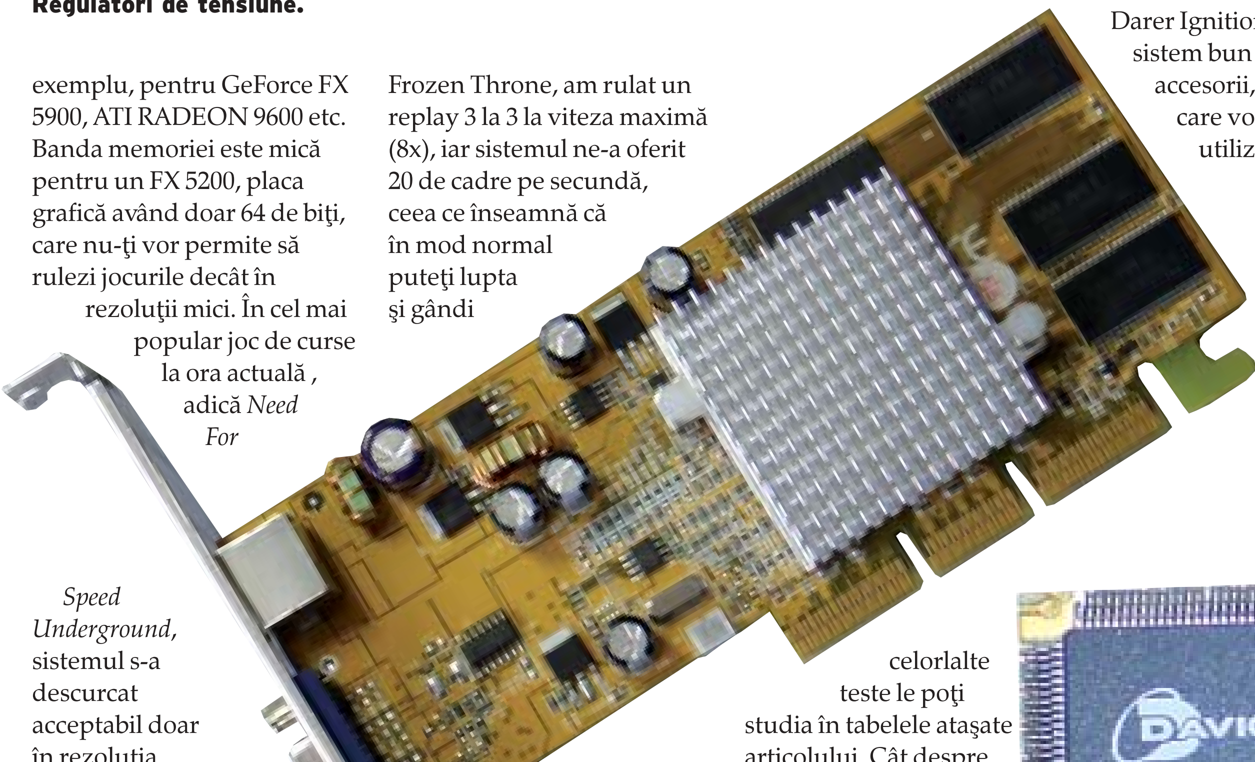

Panoul plăcii de bază Soyo.

Coolerul de pe chipsetul northbridge este pasiv, având ca efect silenţiozitatea plăcii Soyo. Chiar şi ventilatorul de pe procesor se face "neauzit", astfel încât, dacă ar fi să judeci după zgomot, de multe ori nu vei şti dacă e pornit calculatorul sau nu! Pe de altă parte, pe placă găseşti 8 USB-uri în mod normal, însă modelul pe care l-am primit la redacţie avea numai 4. Din păcate cele cinci sloturi PCI nu îţi permit să instalezi în acestea plăci PCI de lungimi mari (40-50 cm), ar fi fost bine ca inginerii de la Soyo să fie mai atenţi din acest punct de vedere. Toate adunate la un loc, bune şi mai puţin bune, să ştii că placa Soyo se comportă foarte bine, însă era bine să fie mai ieftină pentru a putea ţine mai uşor pasul cu rivalii ei. Cu toate acestea, trebuie să ai în vedere că pachetul Soyo îţi oferă 8 softuri pe CD-ul bonus, printre care se numără câte o licenţă de Norton Anti-Virus 2003, Norton Ghost 2003, Adobe Active Share, Norton Personal Firewall 2003, Adobe Acrobat Reader 5.0, Adobe Acrobat eBook Reader, Imagemore etc. Din dotările plăcii: 5 sloturi PCI, un slot AGP 8x, placă de reţea Davicom 10/100 Mbiţi, placă de sunet C-MEDIA şi trei sloturi DIMM pentru memoriile DDR. De asemenea, placa suportă şi procesoarele Intel cu tehnologia Hyper Threading. Placa grafică GeForce FX 5200 este satisfăcătoare, de fapt cei pretenţioşi vor fi nevoiţi să scoată mai mulţi bani din buzunar, dacă vor opta de

Regulatori de tensiune.

exemplu, pentru GeForce FX 5900, ATI RADEON 9600 etc. Banda memoriei este mică pentru un FX 5200, placa grafică având doar 64 de biţi, care nu-ţi vor permite să rulezi jocurile decât în rezoluţii mici. În cel mai popular joc de curse la ora actuală , adică *Need For Speed Underground*, sistemul s-a descurcat acceptabil doar în rezoluţia 640x480, după ce i-am mai redus din efecte. În restul jocurilor DirectX 8, sistemul este suficient de performant ca să te distrezi pe cinste - astfel, în cel mai cunoscut joc de strategie: Warcraft III add-on Frozen Throne, am rulat un replay 3 la 3 la viteza maximă (8x), iar sistemul ne-a oferit 20 de cadre pe secundă, ceea ce înseamnă că în mod normal puteţi lupta şi gândi strategii nestresat pentru că la nevoie Darer Ignition Value nu va sacada imaginile. Rezultatele celorlalte teste le poţi studia în tabelele ataşate articolului. Cât despre cei care doresc să-şi achiziţioneze un sistem pentru aplicaţii profesionale ca 3D Studio MAX, Corel Draw, Photoshop, după cum bine ştiţi cele mai bune rezultate în asemenea aplicaţii sunt obţinute de către procesoarele Intel. Totuşi, AMD-ul are un mare atu, chiar dacă Intel îl depăşeşte în aplicaţiile amintite de mai sus, şi anume preţul. Deşi în practică nu am văzut prea mari diferenţe de performanţă între procesoarele Intel şi AMD, pentru mai multă stabilitate vă recomand mai degrabă Intel decât AMD.

În aplicaţiile de tip test (gen Specviewperf) sistemul Ignition Value a obţinut performanţe bune, în compresia fişierelor VOB obţinând 42 de cadre pe secundă!

În concluzie, nu-mi mai rămâne decât să vă spun că Darer Ignition Value este un sistem bun cu suficiente accesorii, cu rezultate care vor satisface orice utilizator mediu.

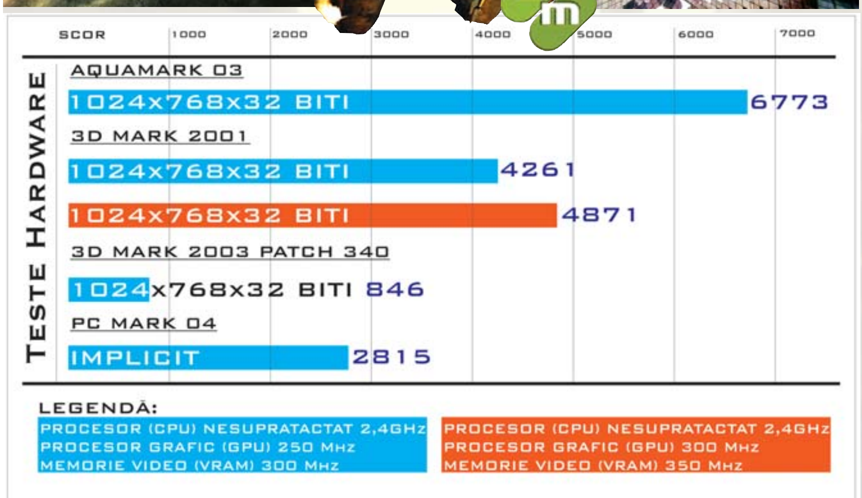
Cipul plăcii de reţea (10/100 Mb)

Cum am testat?

Hardware	
Procesor	Intel Pentium 4 2,4 GHz
Memorie RAM	2x 256 MB SYCRON PC2700 CL2.5
Hard Drive	ExcelStor Tehnology J680
Placă video	Palit, GeForce FX 5200 - 64 de biţi
Placă de bază	Soyo Dragon Plus 2
Drivere	
Driver Video	Detonator versiunea 53.03
Driver Chipset	Intel INF 5.1.1.1002
Versiune DirectX	9.0b
Sistem de operare	Windows XP Professional SP1
Teste	
Quake III Arena	Setarea detaliilor: maxim
Comanche 4	Demo oficial
SPECviewperf 7.1	Versiunea 7.0, toate testele
X2 Rolling	Demo oficial
Need For Speed Underground	Setarea detaliilor: maxim
Warcraft Froze Throne	Setarea detaliilor: maxim
3DMark 2003	Setări implicite
3DMark 2001	Setări implicite
PCMark 2004	Toate testele
SiSoft Sandra 2004	Viteza benzii de memorie etc.

Detalii Placă de bază Soyo P4IPE Dragon 2 Plus

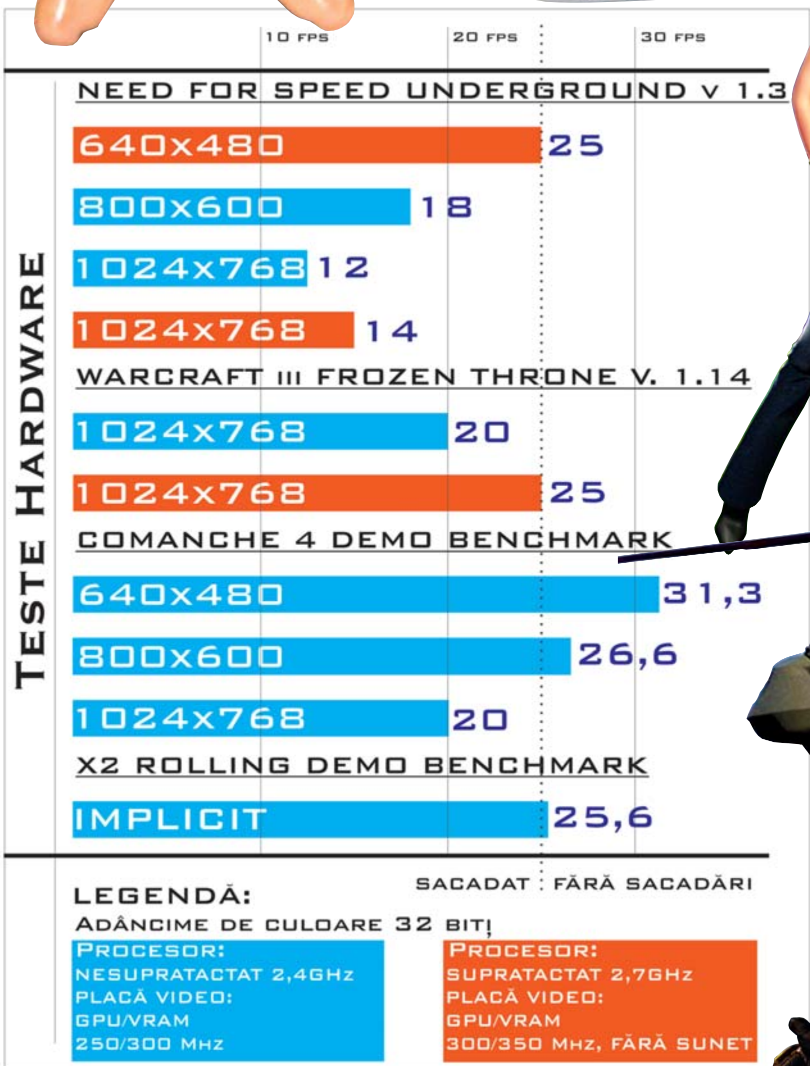
Preţ: 135 USD fără TVA
Contact www.darer.ro
Specificaţii
Frecvenţă Procesor/FSB: 2400/133 MHz ●**Chipset**: Intel 865PE ● Ventilator pe Northbridge: nu ● Maximul de memorie: 3 x 1024 MB ● Tipul de memorie suportat: non-ECC ● Slot-uri PCI: 5 ● AGP: 8x ● ACR/AMR/CNR - nu/nu/nu ● Porturi paralel/serial - 1/2 ● USB 2.0 intern/extern - 4/4 ● **Componente suplimentare**: ● Difuzor piezo pe placă: nu ● Port IrDA: da ● Controler reţea: DAVICOM 9102 ● Controler SATA si IDE ● **Placă de sunet**: ● Tip: AC97 ● Cip: CMI 9739A 6-canale Audio ● **BIOS**: ● Multiplicatori selectabili: - ● FSB: 100-511 MHz ● Frecvenţă AGP/PCI selectabilă: 66/33 - 80/40MHz ● Tensiunea nucleului: 1,3-1,6V ● Tensiunea RAM: 2,7-2,9V ● Tensiunea portului AGP: 1,6-1,8V ● Setare manuală a întreruperilor: da ● Caracteristici speciale: nu ● Calitatea manualului: bună ● Cabluri: 1xIDE-80, 1xFloppy, 1xSATA ● Programe: CD bonus cu 8 programe incluse, printre care Norton Anti-virus 2003 licenţiat, CD cu drivere, ghid rapid.

+ Performaţă bună
+ Supratactare până la 2,7GHz
+ CD cu 8 softuri inclus
- Preţul

NEED FOR SPEED
UNDERGROUND
BLITZ
DUNLOP

THE THREAT

TESTE HARDWARE
10 FPS
20 FPS
30 FPS
NEED FOR SPEED UNDERGROUND v 1.3
640x480 25
800x600 18
1024x768 12
1024x768 14
WARCRAFT III FROZEN THRONE V. 1.14
1024x768 20
1024x768 25
COMANCHE 4 DEMO BENCHMARK
640x480 31,3
800x600 26,6
1024x768 20
X2 ROLLING DEMO BENCHMARK
IMPLICIT 25,6
LEGENDĂ:
SACADAT : FĂRĂ SACADĂRI
ADÂNCIME DE CULOARE 32 BIȚI
PROCESOR: NESUPRATACTAT 2,4GHz PLACĂ VIDEO: GPU/VRAM 250/300 MHz
PROCESOR: SUPRATACTAT 2,7GHz PLACĂ VIDEO: GPU/VRAM 300/350 MHz, FĂRĂ SUNET

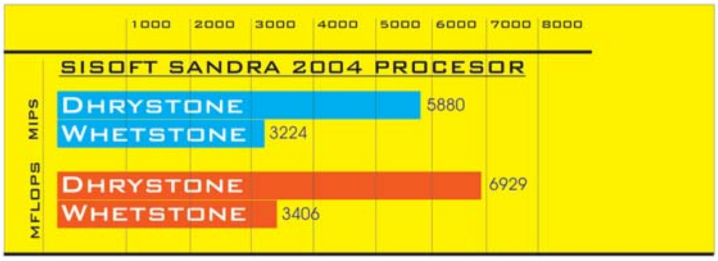

QUAKE 3 ARENA
86,8 FPS
10 FPS
20 FPS
30 FPS
40 FPS
50 FPS
60 FPS
70 FPS
80 FPS
90 FPS
1024x768X32 BIȚI

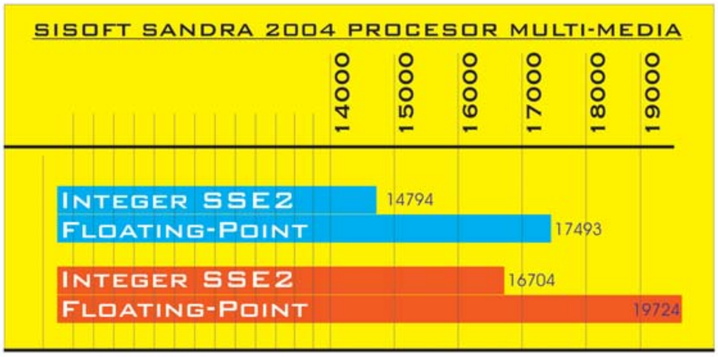

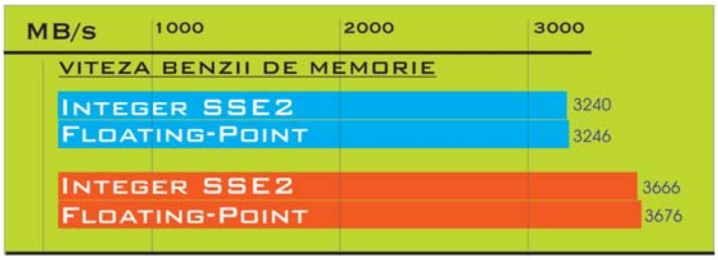

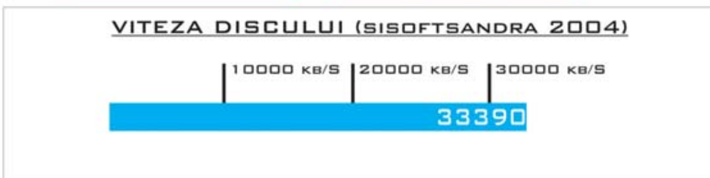

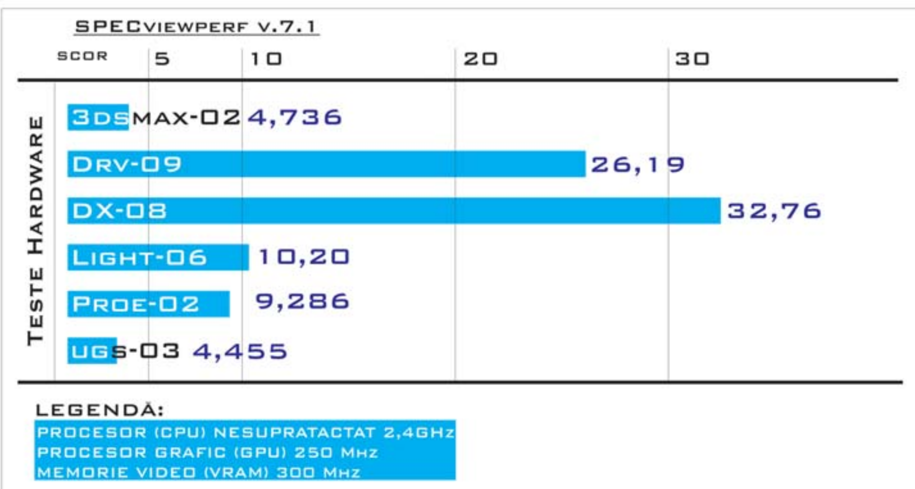

LEGENDĂ:
ADÂNCIME DE CULOARE 32 BIŢI
PROCESOR: NESUPRATACTAT 2,4GHZ
PROCESOR: SUPRATACTAT 2,7GHZ

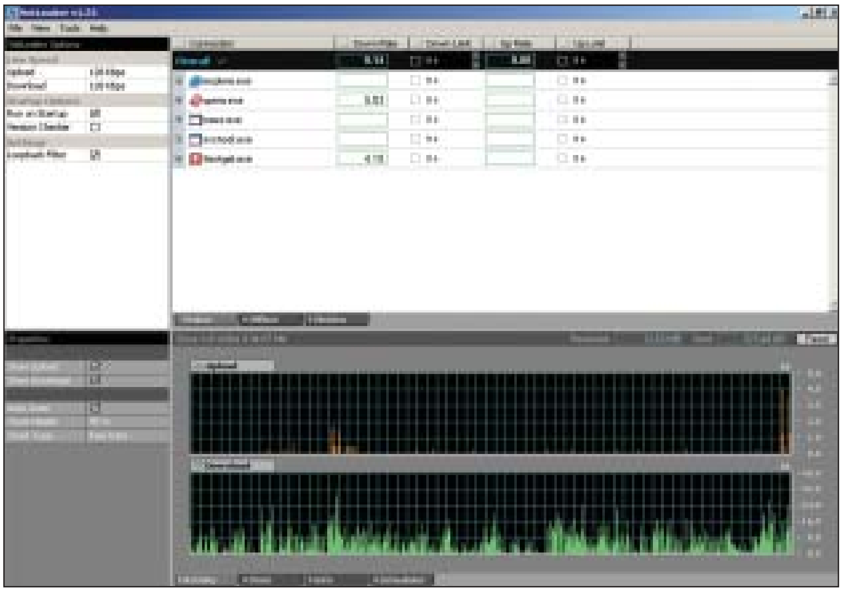

Preţ sistem Darer Ignition Value

Placă de bază
Unitate de dischetă
Procesor Intel Pentium 4 2,4 GHz (FSB 533MHz)
Cooler
Placă video GeForce FX 5200 cu 64 MB, TV-OUT
Memorie RAM DDR333, două module de câte 256 MB
CD-ROM BenQ 52x
Carcasa Miditower ATX 350W

Preţ TOTAL: 575USD + TVA

NetLimiter

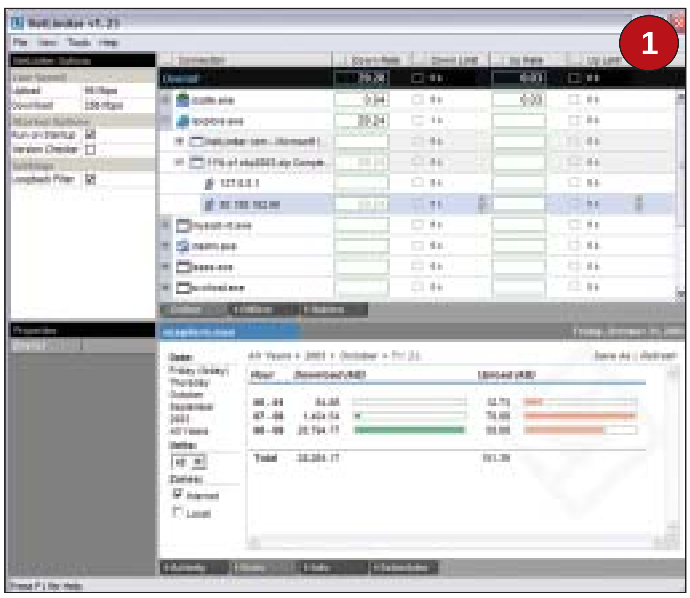

NetLimiter este un utilitar de control al traficului de Internet, un program care dă posibilitatea alocării unei lăţimi de bandă oricărei aplicaţii, conceput pentru platforme Win98/Win98 SE, Win ME, WinNT 4, Win 2000 şi WinXP. Ajuns la versiunea 1.29, programul detectează şi monitorizează aplicaţiile care utilizează Internetul şi le controlează accesul în timp real.

Dacă vreodată ai observat un anunţ pe care scria: "...legatura la Internet de 10 Mega" probabil ai rămas uimit.Totuşi uimirea nu ar trebui să fie prea mare, deoarece cu mult timp în urmă, a fost luată o decizie de marketing importantă, prin care viteza conexiunii la Internet urma a fi măsurată în biţi, nu în bytes aşa cum se obişnuieşte pentru a descrie capacitatea hard discului sau a memoriei RAM. Aşa că, incredibila viteză de 10 MegaBITS pe secundă s-a transformat într-o viteză de 1.25 MegaBYTES pe secundă, prin simpla divizare cu 8. Acum mai rămâne doar problema împărţirii vitezei Internetului între programele calculatorului. Dacă acesta este un server, ştim că lucrul este posibil, dar în cazul unui calculator simplu de acasă, cu o conexiune relativ mică, cum putem realiza acest lucru? Cum putem împărţi viteza în aşa fel încât să ne ajungă şi la navigare şi la descărcarea unui program de care avem nevoie? Cum putem supraveghea programele care accesează Internetul sau cum putem observa transferul de date pe care îl face un program cu exteriorul, cu sau fără acordul nostru? Aplicaţiile, în cazul unei conexiuni la Internet, deseori accesează anumite situri pentru a lua de acolo informaţiile necesare, iar ceea ce se întâmplă în fundal nu este întotdeauna uşor de aflat. Scopul unui astfel de program este simplu şi unic: afişarea aplicaţiilor care accesează Internetul şi limitarea vitezei acestora. Utilitatea lui este simţită foarte puternic în cazul unui download în paralel cu necesitatea navigării pe Internet. Datorită modului agresiv în care majoritatea aplicaţiilor accesează Internetul, nelăsând loc unei navigări cât de cât normale în timpul funcţionării, existenţa unui program care să facă ordine ar ajuta foarte mult. Un caz ideal ar fi posibilitatea limitării vitezei utilizate de fiecare program sau browser, din interiorul acestuia, dar din păcate există foarte puţine programe care permit acest lucru (de exemplu managerul de download FlashGet).

Caracteristicile programului NetLimiter

- Oferă statistici în timp real şi pe termen lung despre conexiunea aplicaţiilor (imaginea 1)
- Expune o cantitate uriaşă de informaţii legată de aplicaţiile care accesează Internetul (WhoIs, DNS şi multe altele) (imaginea 2).
- Utilizatorul nu trebuie să configureze opţiuni avansate pentru simpla rulare a programului.
- Nu necesită alt software sau alte drivere pentru rulare.
- Nu depinde de tipul de conexiune.
- Are o interfaţă simplă si modernă.

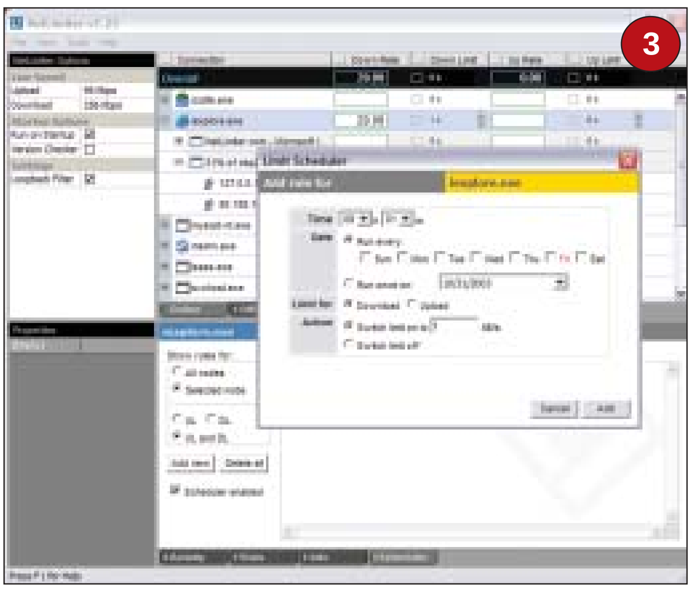

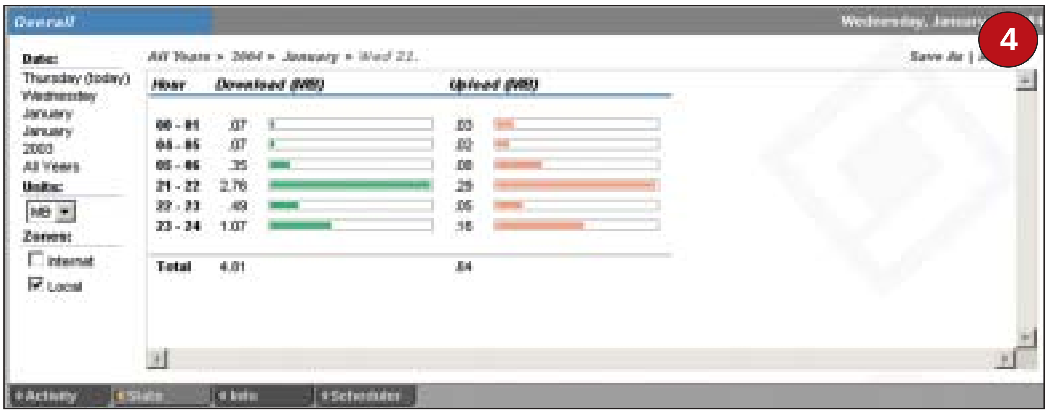
Utilizare

Interfaţa de lucru este împărţită în 4 zone: partea principală (Node View), partea secundară (Info View) şi încă două părţi auxiliare. În partea principală se pot seta limitele vitezelor pentru diferitele aplicaţii şi este construită în modul "tree"(ramificat), foarte cunoscut utilizatorilor Windows. În acest tip de afişare se ţine cont de dependenţa proceselor şi se poate interacţiona cu fiecare în parte. Primul nivel reprezintă aplicaţiile conectate la Internet, identificate după fişierul executabil folosit pentru rulare (foarte interesant este faptul că programul îşi aminteşte de limitarea fiecărei aplicaţii, chiar şi după oprirea şi repornirea ei, iar la apariţia altei aplicaţii care poartă acelaşi nume, ştie că nu aceasta este cea care trebuie limitată). Semnul plus din dreptul unei aplicaţii are rolul de a afişa o listă de procese care reprezintă instanţele programului prin care se realizează conexiunea. În continuare, la extinderea unei instanţe, apare o listă de adrese care reprezintă adresele IP ale calculatoarelor la care s-au realizat conexiuni. Afişarea acestora are un rol important pentru că de aici porneşte posibilitatea limitării transferului pentru fiecare IP în parte şi contorizarea transferului de date făcut pe o anumită perioadă de timp. Deasupra tuturor conexiunilor există o bară de transfer puţin mai deosebită, care poartă numele "Overall"(Top Node). Afişată pe un fundal negru, ea arată viteza totală rezultată din însumarea vitezelor tuturor aplicaţiilor. Din ea se poate limita viteza per ansamblu, inclusiv viteza programelor care urmează a fi rulate şi nu se află iniţial în listă. În modul de afişare "Node View" există alte trei pagini: "Online", "Offline" şi "Hidden". Secţiunea "Online" conţine doar aplicaţiile care sunt conectate activ la Internet, secţiunea "Offline" conţine o listă cu aplicaţiile care au fost conectate la Internet la un moment dat, iar "Hidden" (ascunse) conţine aplicaţiile "în plus", aplicaţii care nu doreşti să te deranjeze prin simpla afişare (o mulţime de conexiuni ar încărca programul). Astfel, procesele pe care nu le doreşti afişate în fereastra principală pot fi ascunse foarte uşor. Schimbarea între cele active şi cele ascunse se face simplu, printr-un clic cu butonul din dreapta al mausului deasupra procesului respectiv şi selectarea din meniu a opţiunii "Move To Hidden".

Partea secundară a interfeţei de lucru, "Info view", a fost concepută pentru a arăta cât mai multe informaţii despre un anumit proces, conexiune sau aplicaţie. Şi aici structurarea se face pe pagini, patru la număr de această dată. Prima, "Activity Tab", oferă informaţii legate de traficul de date pentru o anumită conexiune, "Stats Tab" stochează statistici pe termen lung şi funcţionează doar pentru aplicaţii, "Info Tab" afişează informaţii detaliate despre o conexiune, iar ultima, "Scheduler Tab" programează anumite evenimente precum limitarea vitezei la o dată sau la o oră fixă (imaginea 3). Pagina "Activity Tab", care afişează informaţii detaliate despre transfer, este împărţită în două zone: prima arată viteza download-ului iar a doua viteza upload-ului. Oricare dintre cele două pot fi ascunse sau aduse în primul plan printr-un simplu clic în fereastra "Properties" pentru a debifa căsuţa "Show Upload" sau "Show Download". Un aspect negativ prezent aici este lipsa gradaţiei timpului pe axa orizontală; cu toate că deducerea lui este uşoară, acest lucru lipseşte şi ar fi util.

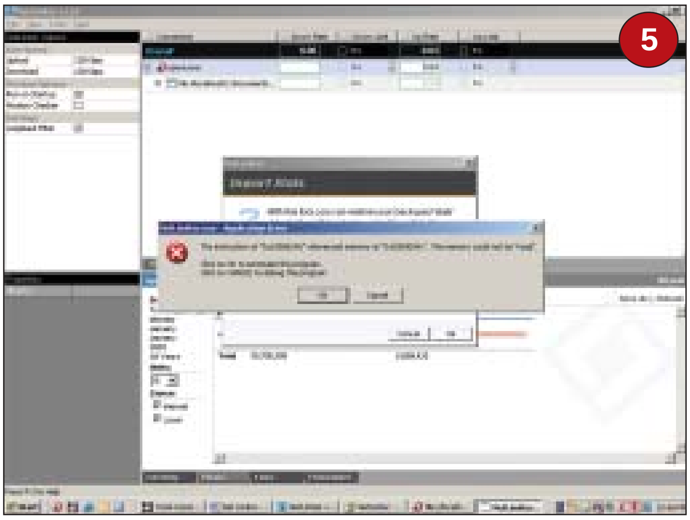
Una dintre cele două zone

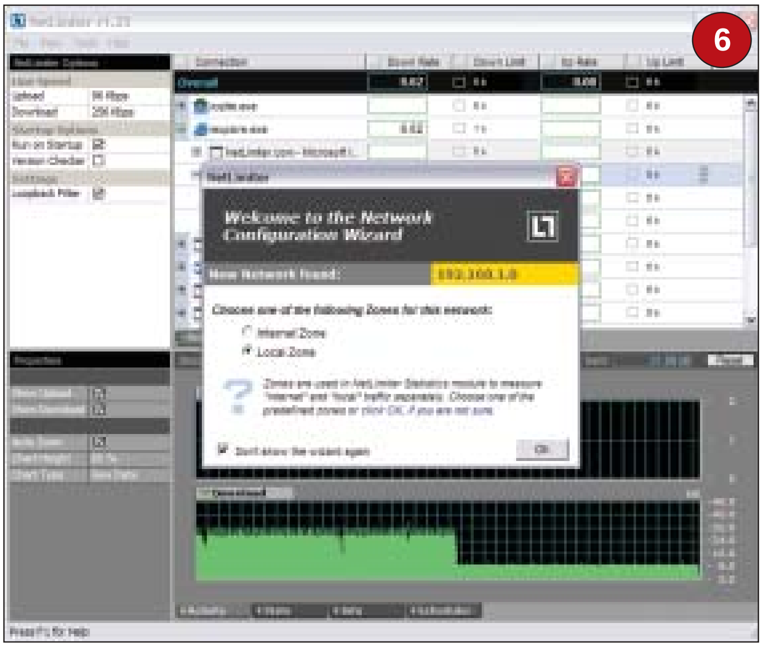

auxiliare ale interfeţei de lucru este fereastra "Properties", situată în stânga ferestrei "Info view" cu rolul de a ordona afişajul după gusturile utilizatorului. Pentru aceasta sunt disponibile opţiunile: "Auto Zoom" care are rolul de a încadra imaginea, relativ la punctul de amplitudine maximă din grafic sau relativ la tipul de conexiune setat din opţiunile programului. "Chart Height" şi "Chart Type" reprezintă înăţimea şi tipul grilajului.

Statisticile "Stats Tab", introduse începând cu versiunea 1.20 a programului, stochează toate informaţiile referitoare la traficul de date, din momentul instalării programului (imaginea 4). Modul de utilizare a statisticilor este simplu şi intuitiv, fereastra este divizată în două părţi. În partea stângă avem un meniu, iar în partea dreaptă un grafic. La selectarea unei perioade de timp din meniu, graficul se va modifica corespunzător. Există anumite unităţi de măsură pentru simplificarea afişajului şi începând cu versiunea 1.25 sunt disponibile 3 noi opţiuni: importarea, exportarea şi ştergerea de statistici pentru anumite aplicaţii. La importarea statisticilor, un aspect negativ ar fi aşezarea butoanelor. Butonul "Cancel", care de obicei este aşezat în partea dreaptă, la opţiunea de importare a statisticilor apare în partea stângă, derutând mulţi utilizatori. Importarea statisticilor este slab implementată, de exemplu la navigarea prin calculator pentru căutarea datelor dorite a fi importate este disponibilă doar o listă de directoare iar fişierele care sunt, de fapt, importate iniţial, nu se văd. Există posibilitatea transferării statisticilor între două programe prin opţiunea [Stats Data] - [Copy to another application], relevantă în cazul reinstalării aplicaţiei într-un alt director. Exportarea statisticilor se face în formatul html, foarte bine gândit, deoarece vizualizarea este posibilă şi din exteriorul programului, cu orice browser. Deşi aplicaţia a fost foarte stabilă, la importare au apărut câteva erori (imaginea 5), dar cu siguranţă că acestea vor fi reparate în urmatoarele versiuni (importarea si exportarea fiind introduse foarte recent).

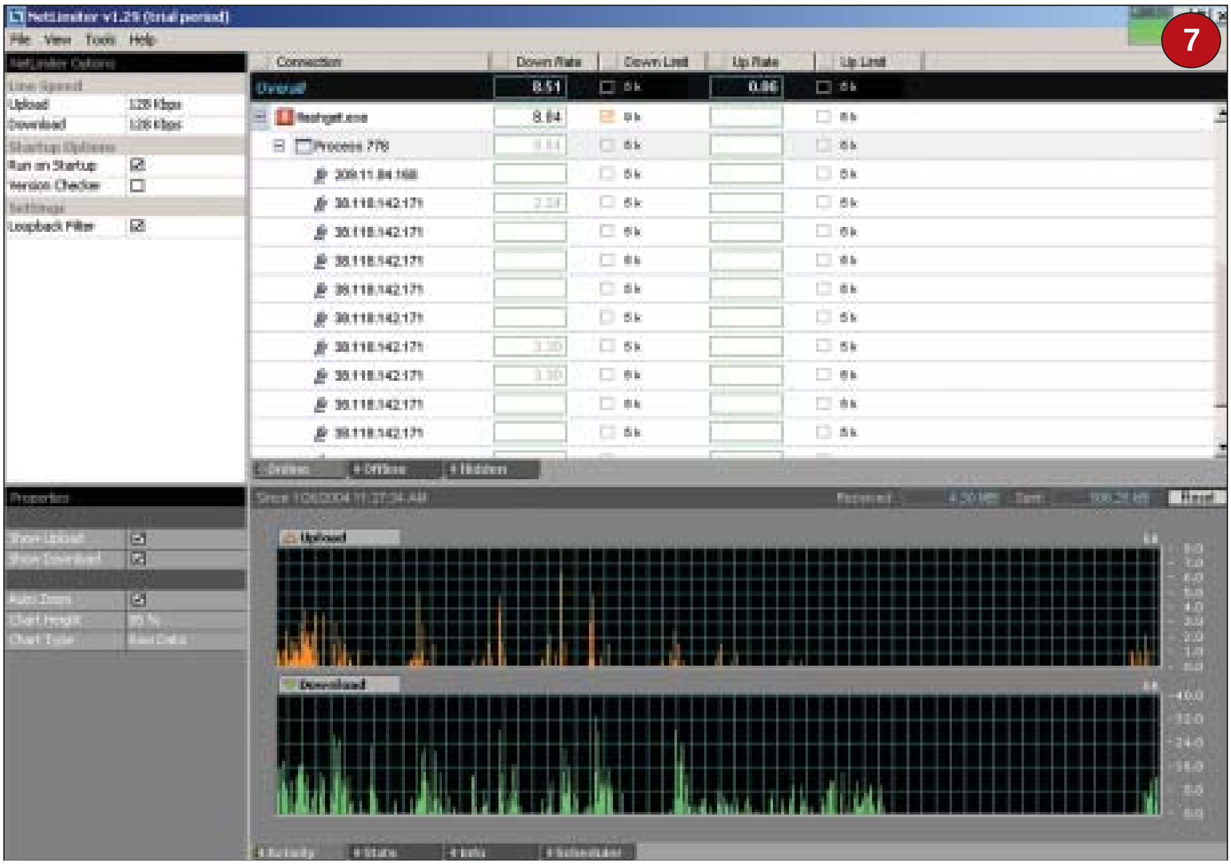

Network Configuration Wizard (NCW)

(Imaginea 6)

Majoritatea calculatoarelor sunt echipate doar cu o placă de reţea prin care accesează Internetul, dar există sisteme dotate cu două sau mai multe plăci, pentru mai multe tipuri de reţele. Rolul "Network Configuration Wizard"-ului este de a împărţi aceste reţele în două zone: prima numită "Internet", şi a doua "Local". Utilitarul de configurare poate

După limitarea vitezei la o categorie, din lista respectivă toate adresele vor fi limitate, scoaterea limitei pentru un anume IP fiind imposibilă

fi accesat rapid, meniul [Tools] - [Network Configuration Wizard]. Dacă are loc o schimbare în configuraţia sistemului, acesta va rula automat, la fel şi la prima pornire a programului.

A doua fereastră auxiliară conţine opţiunile principale ale programului şi este situată în partea din stânga-sus. Ea cuprinde tipul de conexiune la Internet, care nu este obligatoriu să fie setat şi are rol doar în încadrarea cât mai bună a zonei vizibile din grafic în prim-plan. Această fereastră mai cuprinde şi opţiunea "Version Checker", care are rolul verificării online a disponibilităţii unei noi versiuni pentru programul respectiv, de fiecare dată când acesta porneşte şi setarea "Loopback Filter", care filtrează traficul local.

Un lucru deranjant a apărut la instalarea versiunii noi, care pentru rulare a cerut dezinstalarea versiunii anterioare care, la rândul ei a cerut oprirea programului din memoria calculatorului, iar după finalizarea dezinstalării a fost cerută repornirea calculatorului, urmată de o altă repornire după instalarea propriu-zisă. Cam multă bătaie de cap pentru o simplă updatare a programului.

Programul ocupă foarte puţin spaţiu pe disc, aproximativ 600Kb, iar printre ultimele îmbunătăţiri se numără:

- utilitare de „traceroute“ şi ping

- reglajul fin pentru limitele înalte de download

- importarea şi exportarea de statistici - introduse la versiunea 1.25

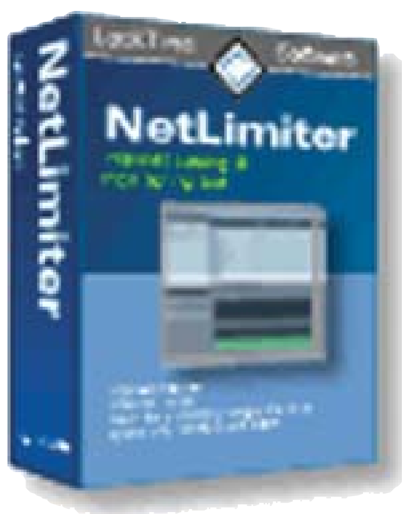
- verificarea existenţei unei noi versiuni online

- utilitar pentru repararea integrităţii statisticilor importate.

Au fost reparate multe incompatibilităţi printre care erori de sincronizare care blocau procesorul la anumite aplicaţii (NFS:U, eMule), afişarea greşită a numelui pentru anumite programe şi multe altele.

Totuşi, în ansamblu, NetLimiter este un program foarte bun, cu caracteristici unice, foarte util în primul rând celor care petrec mult timp navigând pe Internet (inclusiv celor care se conectează prin dial-up). Programul poate fi folosit în multe feluri: pentru măsurarea transferului necesar încărcării unui sit, poate testa viteza unor browsere de Internet, poate fi folosit ca benchmark (test) de conexiune, cu ajutorul lui poţi afla de ce Internetul merge încet (veşnica problemă între provider şi utilizator) şi în multe alte scopuri modelate după necesităţile fiecăruia. Toate acestea fac din el un program deosebit, de nelipsit pe majoritatea calculatoarelor conectate la Internet. ■

Remus Zoica
remus@myc.ro

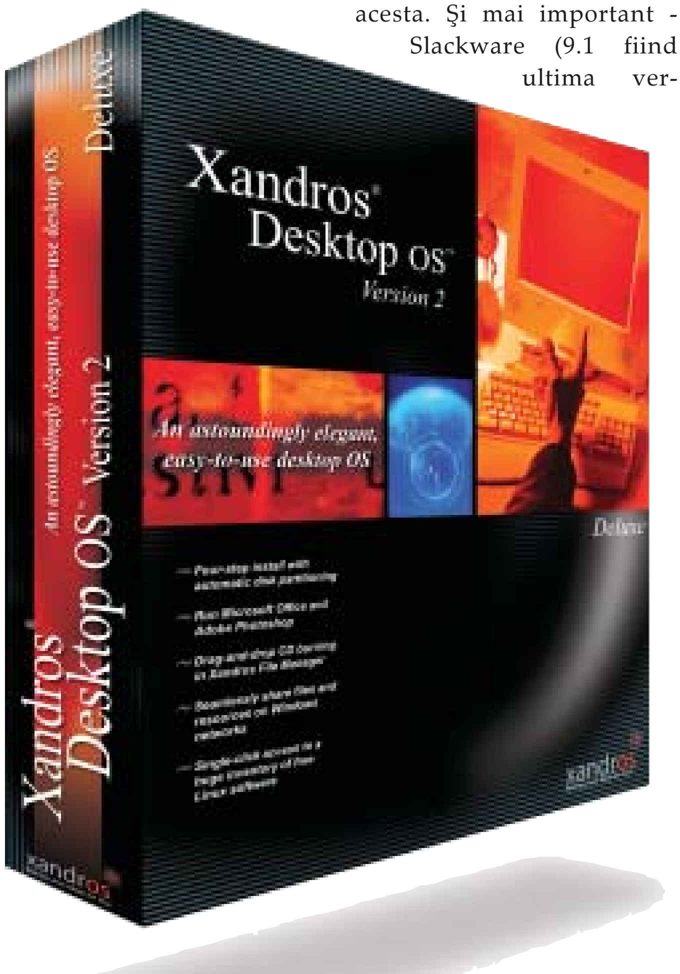
XandrOS Desktop 2.0

Deluxe Edition

Intro

Înainte să dau de Xandros am încercat mai multe distribuţii Linux. Am instalat RedHat de care am fost şi sunt încă mulţumit (deşi mă sâcâie încă ideea că nu mai este gratuit), Fedora m-a dezamăgit profund şi - după părerea mea - mai are un drum lung de parcurs până la maturitate, SuSE a fost cumpărat de Novell care cine ştie în ce îl vor transforma, iar Mandrake nu m-a impresionat mai puţin decât Red Hat. Lindows se comercializează şi el, şi există destule alternative gratuite care îl depăşesc, iar dintre toate, preferând un open-source "adevărat", am rămas în cele din urmă la Lycoris Desktop/LX, al cărui CD l-aţi putut încerca în numărul trecut al revistei "My Computer". Slackware este extrem de stabil, este rapid, şi va trece încă destulă apă pe Dunăre până cei ce întreţin distribuţia să se hotărască să ceară bani pe ea. Însă Slackware nu este destinat începătorilor, este una din distribuţiile mai greoaie, cu un proces de instalare neprietenos şi puţine utilitare preinstalate, ceea ce îngreunează lucrul cu acesta. Şi mai important - Slackware (9.1 fiind ultima versiune lansată) nu este un distro destinat desktop-ului, ţinta lui fiind mai degrabă serverele sau PC-urile transformate în routere. Şi, în cele din urmă, am dat de Xandros.

Xandros a fost format în 2001 când a cumpărat ceea ce a mai rămas din Corel Linux, cunoscut înainte ca poate cea mai bună distribuţie Linux pentru desktop. De asemenea, Corel a fost una dintre primele distribuţii comerciale bazate pe Debian. Xandros Release 1.0 a ieşit pe piaţă mai târziu decât era de aşteptat (în toamna lui 2002). Un an mai târziu, în decembrie 2003, compania a lansat Xandros Desktop 2.0.

Dacă ar fi să definesc Xandros 2.0 într-un singur cuvânt probabil că aş alege "utilizabil". Este construit pe un schelet Debian GNU/Linux 4.0 (Sarge) şi utilizează KDE 3.1.4 cu îmbunătăţiri. Debian este o distribuţie recunoscută pe plan mondial ca fiind una dintre cele mai uşor de întreţinut din punct de vedere al pachetelor. Este de asemenea extrem de stabil, dar procesul de instalare îngreunează rapiditatea cu care Debian ar putea ajunge şi mai cunoscut. Desigur, cei ce folosesc deja Gentoo Linux nu vor fi interesaţi de Xandros, dar restul utilizatorilor care doresc un Linux ca soluţie desktop sau cei ce vor să facă trecerea de la Windows la Linux ar putea găsi în Xandros 2.0 distribuţia perfectă.

Xandros este un Linux comercial. Se vinde în două tipuri de pachete - "Standard" (39.95 USD) şi "Deluxe" (89 USD). Principala diferenţă dintre cele două şi poate singurul motiv pentru care cineva ar prefera o versiune "Deluxe" în loc de una "Standard" ar fi aplicaţia, CrossOver Office (69.95 USD) şi companionul acesteia CrossOver Plugin (39.95 USD) care sunt incluse în prima. Tot în acest număr al MyC puteţi citi pe larg ce facilităţi oferă cele două aplicaţii şi cum au posibilitatea de a schimba felul în care multă lume priveşte Linux-ul în ziua de azi. CrossOver Office permite utilizatorilor Linux să ruleze impecabil unele aplicaţii compatibile înainte doar cu Windows. Printre cele mai importante pe care actuala versiune inclusă în Xandros le suportă se numără Microsoft Office XP, Lotus Notes, Macromedia Dreamweaver MX, Quicken şi Adobe Photoshop 7.0. CrossOver Plugin are reputaţia de a fi capabil să ofere browserelor Linux support Apple QuickTime, Macromedia Flash, Real Player, Shockwave şi Windows Media Player printre altele. Pe scurt: merită să cheltuieşti 50 de dolari în plus decât să achiziţionezi separat produsele celor de la CodeWeavers. Trebuie să recunosc că Xandros a făcut o mişcare inteligentă aliindu-se cu echipa CodeWeavers deoarece în acest fel se pot lăuda cu adevărat că oferă compatibili-

Sisteme de test

HARDWARE 1	HARDWARE 2
Pentium IV la 2.66GHz 512 DDRAM placă video Nvidia GeForce FX 5200, memorie video 128RAM HDD IBM 80GB 7200RPM (Din care 3GB am dedicat partiţiei Xandros) Placă de bază ASUS P4PE-X Placă de sunet SoundMAX Integrated Digital Audio Placă de reţea ASUSTek/Broadcom 440x 10/100 Onboard Monitor Philips 107B, 17"	Pentium IV la 1.4GHz 256 DDRAM placă video Nvidia GeForce2 MX, memorie video 64RAM HDD Maxtor 40GB 7400RPM (din care 3GB am dedicat partiţiei Xandros) Placă de bază MSI MS-StarForce Placă de sunet Creative SoundBlaster Live! 5.1 Placă de reţea Realtek RTL8139 Monitor CTX EX700F, 17" Flat
Alte sisteme de operare instalate: WindowsXP BeOS R5 Pro SuSE 9.0 Professional RedHat 9.0 Slackware 9.1	**Alte sisteme de operare instalate:** Windows 98 A 4.10.2222 Slackware 9.1 BeOS R5 Pro DanO 5.1

tate Windows (spre deosebire de Lindows.com care doar lasă de înţeles că o asemenea compatibilitate ar putea fi posibilă în sistemul lor de operare). Revenind la versiunea "Standard", se zvoneşte că aceasta va putea fi în curând copiată gratuit de pe situl **www.xandros.com** (trial de 30 de zile).

Înainte să trecem la partea de instalare a sistemului de operare să vedem ce îmbunătăţiri aduce Xandros 2.0 faţă de predecesorul lui:

- Posibilitatea de a realiza backup-uri pe CD printr-un simplu drag-and-drop
- Un manager de fişiere nou cu o aplicaţie de inscripţionare a CD-urilor integrată
- Posibilitatea de a crea arhive ZIP sau TAR prin accesarea meniului right-click
- Managementul secvenţei de bootare în Control Panel
- Desktop sharing
- O aplicaţie de instant messanging compatibilă cu o mulţime de protocoale, (pe care - trebuie să adaug - o puteţi găsi şi gratuit pe Internet sub numele de Kopete)
- Support pentru MS Office (toate versiunile lansate până la OfficeXP)
- O versiune KDE cu interfaţă proprie (extrem de plăcută şi "ascultătoare")

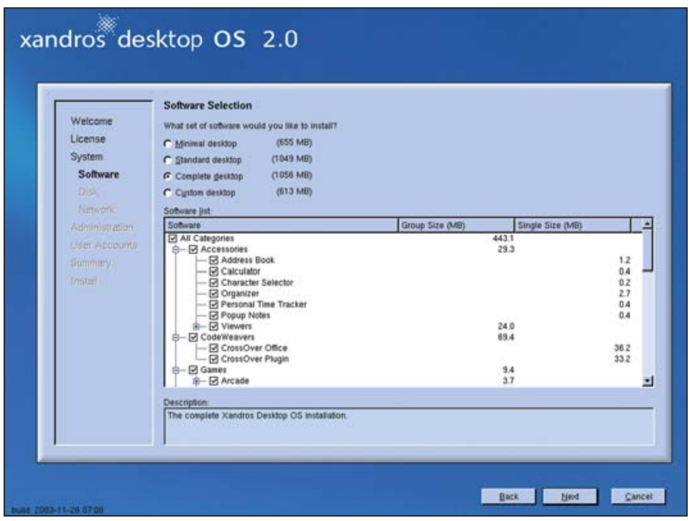
Instalare

Am testat Xandros 2.0 pe două sisteme PIV (vezi tabelul) şi în ambele cazuri procesul a decurs fără nici un fel de probleme. Am creat o partiţie de 3GB pe fiecare dintre ele şi cum aveam deja o partiţie SWAP formatată pentru celelalte distribuţii Linux, am folosit-o pe aceeaşi şi în cazul Xandros. Am inserat CD-ul în unitate şi am selectat "Install Xandros"

Ca şi în cazul celorlalte distribuţii Linux care încearcă să impresioneze utilizatorii Windows prin uşurinţă, procesul de instalare din Xandros 2.0 poate fi restrâns la trei click-uri. Avem posibilitatea ca la mai toate sistemele de operare să selectăm o instalare "Express" şi una "Custom". Am ales "Custom" deoarece voiam să aleg eu componentele şi să văd cu ochii mei ce se copiază. În cele din urmă am ales un "Full Install" şi din cadrul opţiunii "Custom" deoarece toate pachetele nu măsurau după instalare mai mult de 1.1GB. De menţionat că aproape toate pachetele erau deja selectate, cu notabila excepţie a serverelor Apache şi FTP.

Xandros 2.0 a detectat cu succes tot hardware-ul şi a folosit chiar o rezoluţie de 1024x768 pe parcursul procesului de

instalare. Ca şi în cazul Windows sau RedHat, setup-ul este presărat de mesaje-reclamă pline de feţe vesele şi utilizatori fericiţi ale căror expresii îţi dau de înţeles cât de iubit este în realitate Xandros. Că poate fi folosit de oricine. Că rulează aplicaţii Microsoft şi Adobe. Că este uşor de întreţinut. Şi altele (vezi imaginile alăturate).

Pe scurt, procesul de instalare ar putea fi supervizat şi de o persoană care a instalat Windows o singură dată în viaţa ei.

Bootare

Xandros s-a chinuit destul de mult ca să facă procesul de bootare cât mai rapid şi să ascundă utilizatorului că rulează de fapt un Linux cu un make-up atrăgător. Când din bootmanager-ul Xandros alegi "Xandros 2.0" tot ceea ce îţi este afişat pe ecran de la acel "Enter" apăsat şi până la caseta de login sunt patru linii de text pe un fond negru alături de logo-ul companiei:

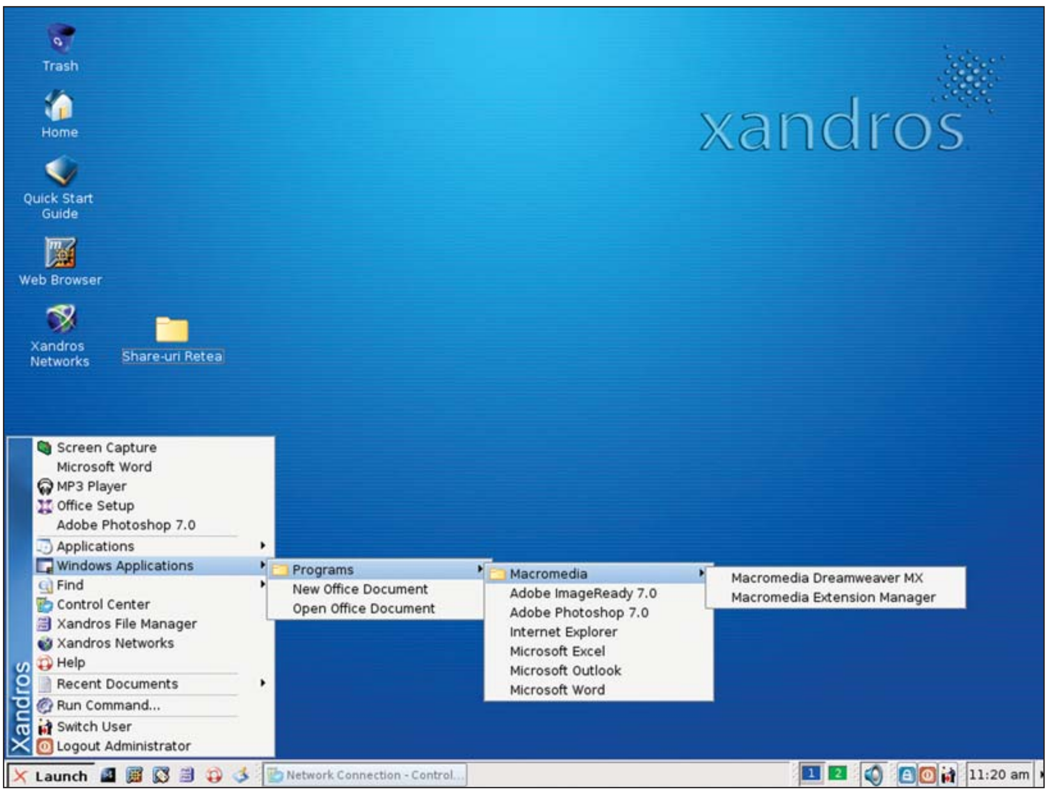
Loading Kernel
Checking file system
Starting hardware detection
Starting Xandros Desktop

Ca să fie clar de la început, Xandros foloseşte LILO ca şi bootmanager (deşi eu aş fi preferat GRUB, deoarece LILO întâmpină anumite probleme de încărcare în cazul unui chainloading cu alte sisteme de operare). La încărcarea serverului X şi a KDE-ului, când ajungem la secvenţa care ne arată în mod grafic starea în care modulele sunt încărcate, în locul logo-ului KDE ne întâmpină un logo al distribuţiei.

Desktop

După câteva minute de "joacă" cu meniurile şi fişierele din Xandros mi-au rămas întipărite în cap cuvintele "chirurgie plastică". Cam asta a realizat Xandros cu versiunea 3.1.4 a KDE-ului încorporat în sistemul de operare.

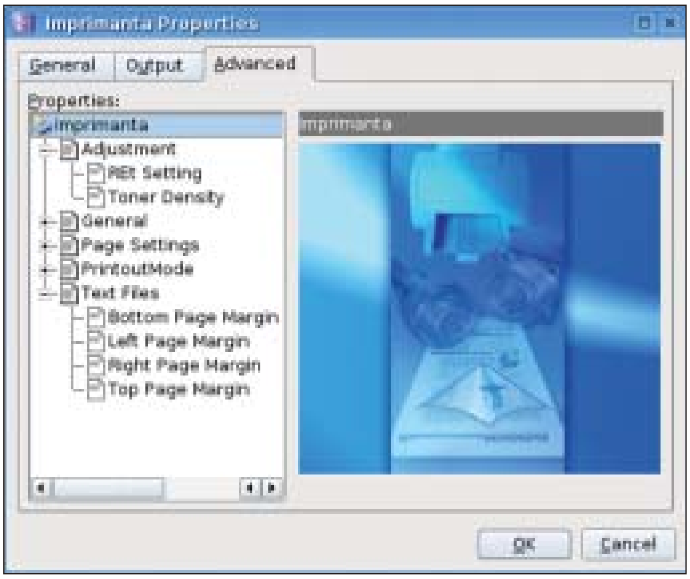
Cei de la Xandros au adus unele modificări meniului Launch. L-au simplificat şi l-au făcut să semene pe cât se poate de mult cu cel din Windows (dacă nu grafic, cel puţin ca organizare a elementelor). Aplicaţiile sunt grupate intuitiv în meniul "Applications". Cele mai cunoscute din lumea KDE

Desktop-ul Xandros

Configurarea monitorului

Configurarea imprimantei

au fost redenumite (spre exemplu KDE Control Center e acum Xandros Control Center), ca şi în Lindows, lui ksnapshot i se spune aici "Screen Capture", XMMS e "Media Player", etc. Ceea ce mi-a stârnit un zâmbet a fost faptul că meniul [Find] este împărţit în două: "Find Files/Folders" şi "Find Computers"… Îţi sună cunoscut?

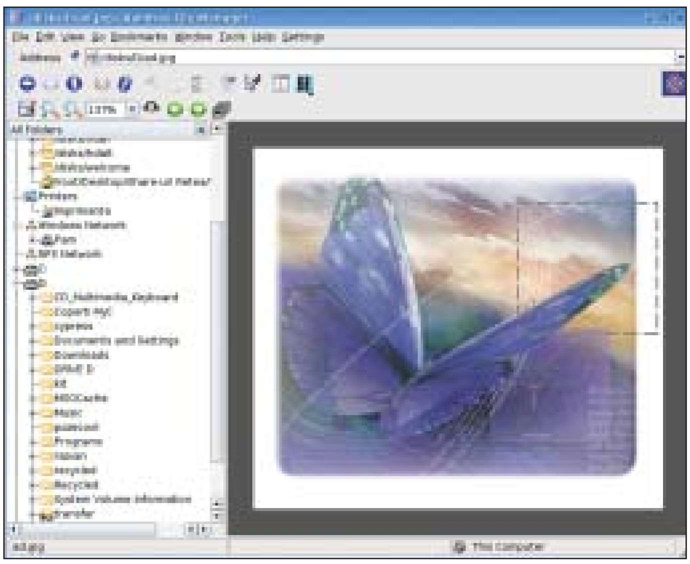
Un al punct forte al distribuţiei este managerul de fişiere. Mă aşteptam să găsesc bine-cunoscutul Konqueror alături de KDE, în schimb ceea ce aveam în faţă avea unele plusuri faţă de produsul deja consacrat, prezent în mai toate distribuţiile Linux. Am făcut unele cercetări şi am descoperit că File Manager-ul din Xandros se numeşte de fapt XFM şi că este o aplicaţie proprietară companiei (costă bani şi nu poate fi utilizată separat de XandrOS). XFM era deja prezent în versiunea 1.0 a sistemului de operare şi iată cum se diferenţiază faţă de Konqueror…

Primul lucru pe care îl observi la deschiderea unei ferestre (să zicem, un dublu-click pe icoana "Home") este faptul că avem în stânga o imagine ramificată a elementelor hardware care pot stoca date. În acelaşi loc apare şi reţeaua. Grupul în care găsim toate astea se numeşte "My Linux", o reminescenţă a termenului "My Computer" din Windows. Avem acces la Desktop şi la directorul "My Documents" care la rândul lui conţine "My Music" şi "My Pictures". Sub "All File Systems" avem deja montate celelalte tipuri de partiţii (Windows sau Linux) şi o cale către rădăcina sistemului de operare. Spre deosebire de Lycoris sau LindowsOS, Xandros nu are un "My Computer" aşezat pe desktop, nici măcar sub formă de shortcut. În schimb, din "Home" putem accesa uşor tot ceea ce dorim: imprimanta, reţeaua Windows (legătură prin Samba), reţeaua NFS (Network File System) dacă am ales să o instalăm şi pe aceasta, unităţile pentru dischete şi CD şi, nu în ultimul rând, drive-urile din Windows reprezentate separat prin imaginea unui hard disc.

Xandros a detectat automat fiecare periferic pe care l-am încercat (imprimanta HP Laserjet 1100 şi o cameră digitală de 5 megapixeli Sony Cybershot DSC P-92, ultima fiind montată în "My Linux").

Ceea ce a fost la început deranjant a fost faptul că, deşi aveam acces cu thumbnail-uri la imaginile de pe camera digitală, memoria internă a aparatului a fost montată read-only. Puteam copia de pe ea poze dar nu puteam să le şterg sau să adaug altele.

Revenind la meniul "Launch", repet că acesta seamănă foarte mult cu cel din Windows. Utilitarele din "Applications" sunt grupate pe categorii ca "Internet", "Multimedia", "Graphics", "System". Submeniul *CrossOver* sare primul în ochi datorită icoanei sale, fiind totodată nelalocul lui într-o distribuţie Linux proaspăt instalată. Numărul de aplicaţii este destul de acceptabil, luând în considerare faptul că Xandros Desktop 2.0 încape pe un singur CD. Versiunea Deluxe mai conţine şi un CD cu

XFM - mai complex decât file manager-ul din KDE

aplicaţii, în mare parte aceleaşi pe care le găsim şi în arhiva software online de pe "Xandros Networks". Printre utilitarele prezente se află Mozilla 1.4, Kopete, RealOne Player, Screen Capture, XMMS, Xine şi suita de jocuri obişnuite din submeniul "Games" (Solitaire,

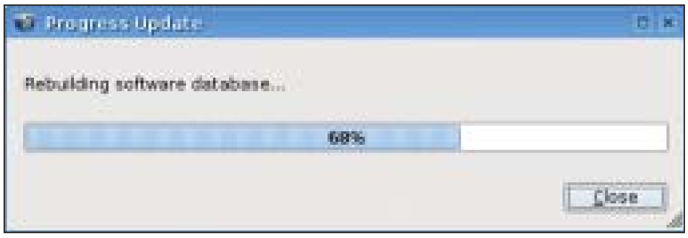

Minesweeper, etc). Extrem de dezamăgitor a fost faptul că nu am găsit în meniul [Applications] > [Graphics] programul GIMP. La urma urmelor, acesta este disponibil prin "Xandros Networks" sau alte situri de pe Internet, dar dată fiind mărimea mare a pachetului ar fi fost ideal ca Xandros să-l fi inclus în distribuţia lor.

"Control Center" este practic acelaşi din noile versiuni KDE. La fel şi în cazul celorlalte componente din meniul "Launch" - aplicaţii şi documente recente, "Help", "Find", "Run Command...", "Switch User" şi "Logout".

Xandros Networks

Am mai întâlnit acelaşi tip de "software repository" şi în cazul altor distribuţii. Te conectezi la Internet, iar prin intermediul unui program ai acces la un sit cu aplicaţii, update-uri, patch-uri de securitate, alături de descrieri şi imagini ale acestora acolo unde este cazul. Vorbind de patch-uri de securitate, după instalare, m-am conectat la "Xandros Networks" iar primul lucru pe care l-am făcut a fost să mă asigur că sistemul meu de operare era la zi cu ultimele "bugfix"-uri. Xandros Desktop 2.0 a fost lansat în decembrie anul trecut, iar acum, două luni mai târziu (la vremea redactării acestui articol) existau deja două patch-uri în mărimi de aproximativ

Updatarea sistemului prin Xandros Networks

40MB, ambele aducând îmbunătăţiri kernelului.

Marele avantaj al unui sistem Debian este faptul că lucrează cu pachete DEB şi că le poate instala fără prea mari bătăi de cap prin intermediul utilitarului "apt" bazat pe linie de comandă. E îndeajuns să te loghezi ca "root" şi să tastezi "`apt-get mozilla`" ca să fii imediat conectat prin Internet la unul din serverele cu software trecute în lista de configurare a utilitarului din `/etc/apt/sources.list`. Mozilla se va instala după terminarea copierii, iar dacă aplicaţia-ţintă mai are anumite dependinţe (şi în majoritatea cazurilor poţi fi sigur că va avea), APT (Advanced Package Tool) le va copia de pe acelaşi sever asigurând o bună funcţionalitate a aplicaţiei.

În general serverele din `sources.list` sunt accesibile de sub orice distribuţie Debian.

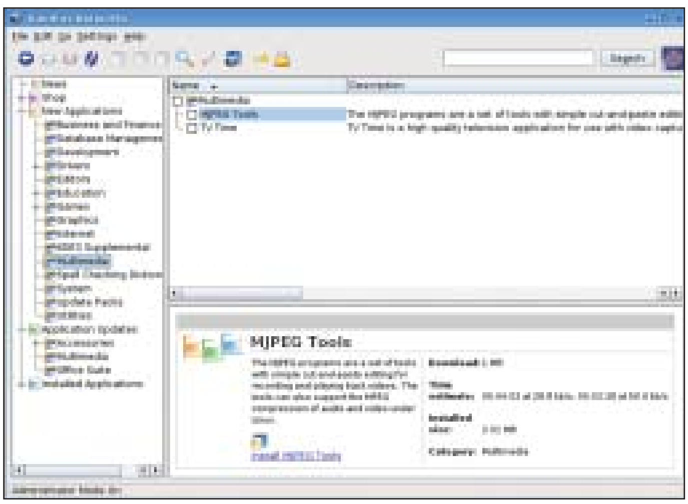
Xandros însă oferă acces la "Xandros Networks" doar utilizatorilor înregistraţi, pe bază de parolă. În caz că nu ai acces la Internet, pe al doilea CD din Xandros 2.0 Deluxe găseşti un bogat sortiment de pachete. Am fost curios să văd dacă Xandros ştie să instaleze de sub linie de comandă aplicaţii prin APT. Am instalat câteva programe mai mici prin Internet dar doream să folosesc APT şi în combinaţie cu un CD. În acest cazul ar trebui să editezi manual `/etc/apt/sources.list` şi să adaugi doar următoarea linie:

```
deb
file:/var/autofs/cdrom.1
/cdrom.1 xandros2.0 main
contrib non-free
```

În cazul acesta am folosit cel de-al doilea CD al versiunii Deluxe iar acum am reuşit să instalez programe de pe acesta şi cu APT.

Printre aplicaţiile gratuite din "Xandros Networks" se numără Quanta Plus, Ximian Evolution şi Opera. Adăugarea şi înlăturarea de programe este extrem de simplă prin "Xandros Networks". Ba chiar ţi se sugerează la început ce aplicaţii ar necesita un update, în funcţie de versiunile deja existente pe PC-ul tău.

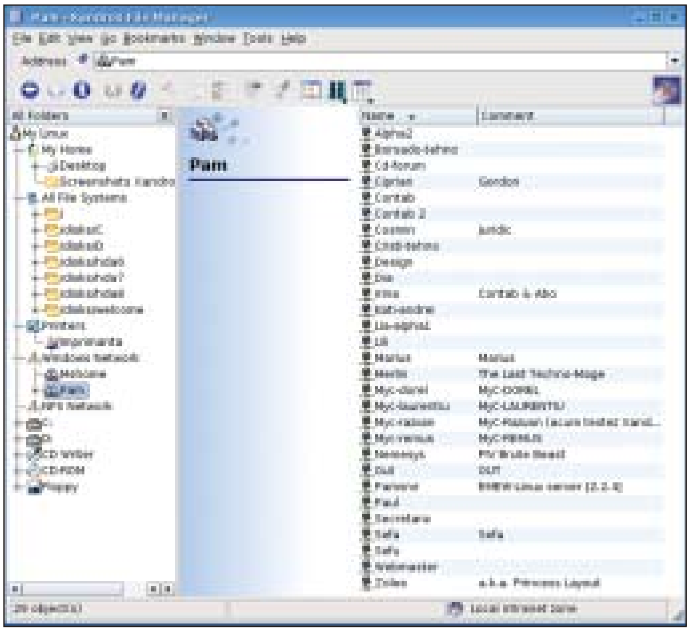
Mi-am zis să testez cum ar merge instalarea unui RPM şi am avut plăcuta surpriză să constat că "Xandros Networks" preia fişierul la download, îl

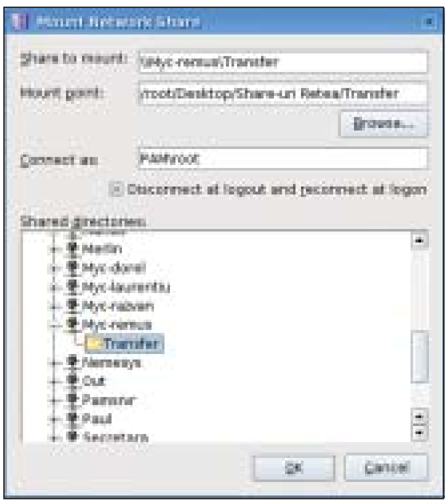
Instalarea de programe prin Xandros Networks

transformă în pachet DEB, caută dependinţele necesare, le copiază în caz că acestea există, şi aşează chiar şi un shortcut în meniul "Launch". Asta numesc eu compatibilitate perfectă.

Ciudat mi s-a părut faptul că Xandros a creat două intrări pentru acesta în "Launch". Una în "Applications" numită "Enhancements" şi o alta direct în rădăcina meniului - "Apps".

Reţeaua locală a fost detectată imediat de Samba

Partajarea resurselor din reţea se face din 3 click-uri

Fără erori, fără bătăi de cap. Un simplu install.

RPM-ul pe care l-am ales era o aplicaţie numită "XDali Clock" - probabil că cei ce folosesc Linux sunt deja obişnuiţi cu ea - un utilitar micuţ care afişează ora PC-ului.

Reţeaua şi securitatea

Xandros a găsit automat placa de reţea pe ambele staţii pe care l-am testat. Am ales o conexiune prin DHCP şi sistemul de operare s-a conectat la Internet şi reţeaua locală. Ceea ce mi-a plăcut enorm la Xandros a fost faptul că partajarea directoarelor prin Samba se face extrem de uşor: right-click pe folder, alegi un nume sub care acesta să fie vizibil în reţea şi... gata! Eventual setezi permisiunile de acces (read-only sau cu parolă) pentru o mai bună securitate. Vorbind de securitate, Xandros recomandă la instalare cel puţin încă un cont de user pe lângă cel de administrator. Atunci când instalezi prin Xandros Networks un program, după copierea acestuia ţi se cere să introduci parola de administrare pentru ca programul să poată fi instalat (spre deosebire de Lindows unde era creat un singur cont de administrator care avea dreptul să facă tot ce îi trecea prin cap şi ţi se sugera doar că ar fi bine să mai creezi şi alţi useri...).

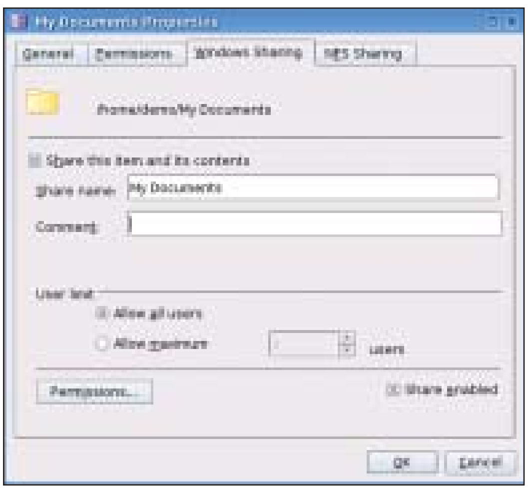
Am setat imprimanta care era legată în reţea la calculatorul unui coleg şi am imprimat o pagină de test. Succes! Alături de Tux (mascota Linux) apăreau câteva date legate de modelul imprimantei şi tipul conexiunii Samba.

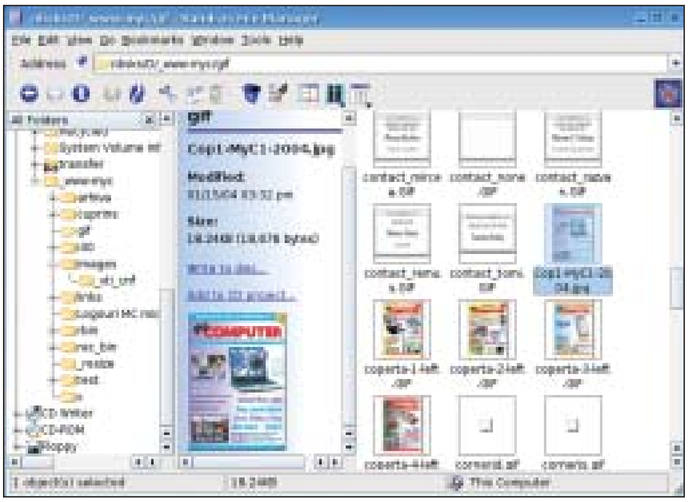
Xandros Control Center seamănă mult cu cel din alte distribuţii Linux

O uşurinţă similară în setarea reţelei am întâlnit-o şi la Lycoris, dar Xandros oferă un acces mai uşor la partajări şi mapări decât prima distribuţie.

Un punct în minus al Xandros-ului ar fi faptul că firewall-ul nu este pornit de la bun început. Trebuie setat din "Control Panel" dar eu îţi recomand să copiezi din Xandros Networks sau din alte surse ale Internetului aplicaţia "Firestarter". Din câteva click-uri poţi deja să restricţionezi porturile lăsând cale liberă doar pentru 80 şi 21 (da, ştiu, sunt paranoic uneori). În ceea ce priveşte navigarea pe Internet, am găsit întotdeauna Mozilla ca fiind tot ceea ce îmi trebuie pentru web surfing liniştit.

Setarea permisiunilor de acces a fişierelor partajate

XFM - previzualizare imagini

Opţional, poţi instala şi alt browser (Opera sau Mozila Firebird ar fi două propuneri interesante), în Xandros existând deja suport Java sub formă de plugin. Kopete - aplicaţia de Instant Messanging - recunoaşte o mulţime de tipuri de reţele printre care se numără MSN şi Yahoo. Ca şi număr de opţiuni nu se compară cu „suratele“ din Windows, dar ca funcţionalitate şi rapiditate le depăşeşte. Dacă totuşi te-ai obişnuit cu Internet Explorer - nici o problemă - CrossOver Office îţi stă la dispoziţie cu posibilităţile sale: poţi instala liniştit un Internet Explorer 5.5 (să zicem), iar la terminarea instalării ţi se va oferi chiar şi un shortcut pe Desktop cu binecunoscutul "e" albastru.

O altă opţiune care apare în ziua de azi în toate distribuţiile Linux este "Remote Desktop Sharing". Te poţi conecta la un PC ce rulează Windows, OS X sau Linux şi să preiei controlul desktop-ului pentru a ajuta - să zicem - un prieten de la un alt terminal.

Un alt punct în minus acordat Xandros-ului ar fi lipsa unui utilitar care să seteze o reţea virtuală privată (VPN), dar Samba poate fi un substituent puternic.

Alte aplicaţii

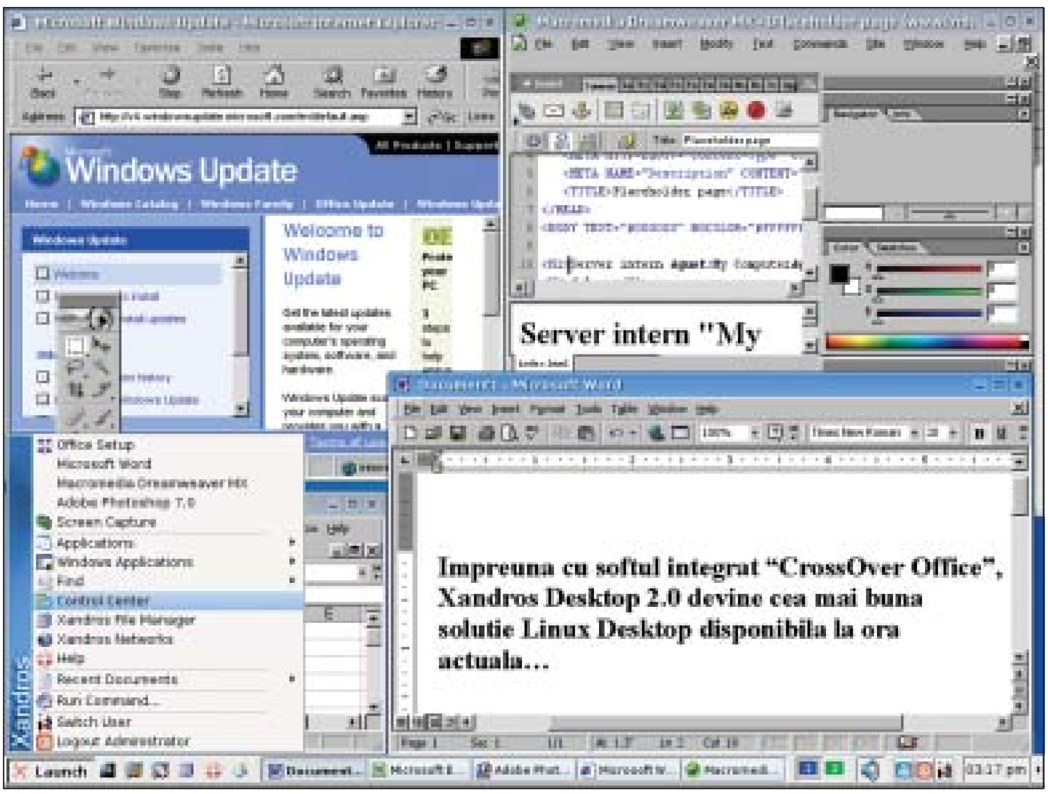
CrossOver Office şi CrossOver Plugin create de CodeWeavers sunt punctele forte ale Xandros-ului, alături de buna compatibilitate hardware, instalarea uşoară şi o interfaţă atrăgătoare. Nu am să intru în prea multe detalii legate de modul de funcţionare al programelor CodeWeavers deoarece acestea le-am discutat deja într-un alt articol din numărul acesta al "My Computer". Important este să ştii că versiunea livrată cu Xandros Desktop 2.0 Deluxe este una îmbunătăţită. Este compatibilă cu şi mai multe aplicaţii Windows iar meniul Crossover prezintă sigla Xandros în dreapta-sus.

Unul dintre neajunsurile Linux-ului (sau cel puţin al multor distribuţii Linux) era până acum faptul că scrierea CD-urilor era o pacoste. Cu Xandros problema se rezolvă. Un right-click pe orice fişier sau director si selectează "Write to CD" sau "Add to CD Project", şi gata. Sau poţi trage cu mouse-ul fişiere pe icoana aplicaţiei de inscripţionat CD-uri şi vei obţine acelaşi efect.

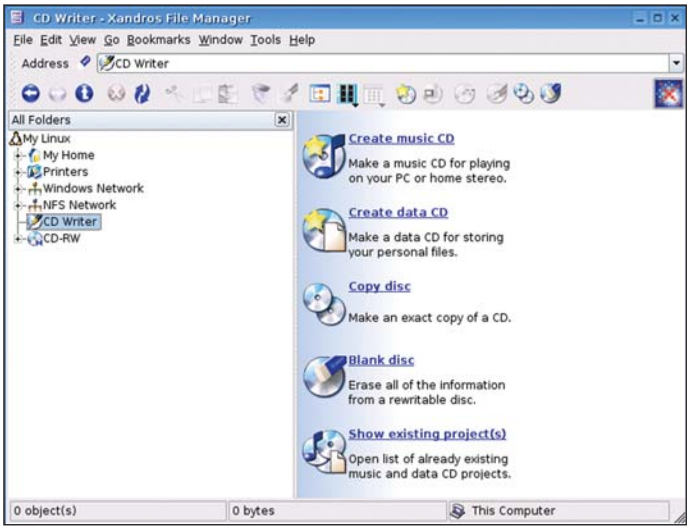
OpenOffice.org versiunea 1.1 este şi ea inclusă în Xandros 2.0, dar la partea de aplicaţii grafice se resimte lipsa Gimp-ului. În rest, tot ceea ce vine preinstalat sau instalezi de pe Internet rulează fără probleme după aceea, graţie aplicaţiei "Xandros Networks" care caută şi instalează dependinţele aplicaţiilor.

Multe din aplicaţiile de bază din Xandros 2.0 (cum ar fi cea de inscripţionare a CD-urilor) fac parte integrantă din XFM (Xandros File Manager). După cum am spus şi mai înainte, acesta nu este un produs GPL, fiind creat de Xandros special pentru sistemul lor de operare. Are mai multe funcţii decât Explorer-ul din Windows, oferă acces uşor la drive-uri şi imprimante, include chiar şi un soft de creare automată a MP3-urilor.

Ca să creezi un fişier codat în MP3 sau OGG, trebuie doar să inserezi CD-ul audio şi să tragi cu mouse-ul melodiile într-un director şi vei fi întrebat dacă

Prin CrossOver Office avem asigurată o compatibilitate 100% cu unele programe Windows

Scrierea CD-urilor sub Linux nu a fost nicicând mai interactivă

doreşti să le transformi în WAV, OGG sau MP3. Xandros nu include un codec de codare a MP3-urilor din cauza patentelor în vigoare, dar o soluţie gratuită ar fi "bladeenc" sau "lameenc", două aplicaţii open-source destul de răspândite.

Vrei să scrii un ISO? Nimic mai simplu - fă un dublu-click pe fişier iar Xandros te va întreba dacă doreşti să îl inscripţionezi. Dacă doreşti să creezi un CD audio din MP3-uri de exemplu, trebuie doar să selectezi unitatea ta din XFM, să selectezi "Create Music CD" şi să tragi cu mouse-ul fişierele respective în directorul "New Music CD" care se va crea automat. Ce îţi mai rămâne de făcut este să dai un click pe "Write Files To Disk" şi să aştepţi până la finalizarea inscripţionării.

Control Center

"Xandros Control Center" este o versiune modificată a "Control Center"-ului din KDE, care permite modificarea rezoluţiei, a cursorului şi alte opţiuni de configurare. De asemenea, Xandros a mai adăugat aici utilitare de setare a reţelei, a imprimantei şi a setărilor video. Dacă ar fi să fac o comparaţie cu cel din Lycoris, parcă acel "Control Center" era mai atrăgător, şi nu fac referire doar la imaginea icoanelor dar şi la accesibilitatea acestora. În Lycoris aveam la dispoziţie toate opţiunile din "Control Center" într-o singură fereastră, pe când în Xandros trebuie să mă folosesc de scroll pentru a le vedea pe toate. Două lucruri mai lipsesc din Xandros în ceea ce priveşte "Control Center": un link pe Desktop ca utilizatorii să poată avea un acces mai uşor la acesta, şi opţiunea de a crea o dischetă de boot. Dacă - să zicem - un utilizator uită sau nu doreşte la instalare să creeze o dischetă sistem, el ar trebui să aibă posibilitatea să o facă ulterior din "Control Center". Dacă te-ai lovit de acest impas, poţi să intri totuşi sub linie de comandă şi să scrii build-bootfloppy odată ce ai inserat o dischetă în drive.

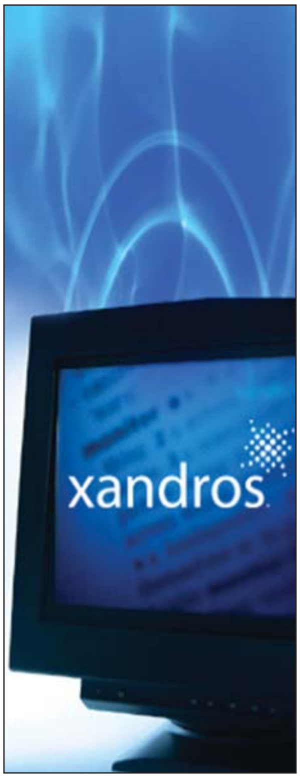
Concluzie

După părerea mea, Xandros Desktop 2.0 este la ora actuală cel mai avansat Linux destinat utilizatorilor desktop. Se instalează rapid şi interactiv, nu necesită mult spaţiu pe hard disc şi este extrem de "user-friendly". KDE rulează mai bine şi este mai responsiv decât sub alte distribuţii, iar faptul că CrossOver Office vine preinstalat în versiunea Deluxe adaugă un plus în decizia de a cheltui câţiva zeci de dolari extra faţă de alte Linux-uri comerciale.

Xandros Networks oferă acces uşor la aplicaţiile de pe Internet şi ajută la instalarea pachetelor RPM, informând totodată utilizatorul ce update-uri ale sistemului de operare au mai apărut, fără să taxeze în plus pentru download-uri.

Schimbarea userilor se face printr-un buton din Taskbar, fără a mai fi nevoie să selectezi "Launch Menu" şi "Logout <nume-utilizator>" iar în ceea ce priveşte hardware-ul, compatibilitatea pe care Xandros o oferă este de-a dreptul uimitoare.

Pe scurt, filosofia Xandros este oglindită în motto-ul companiei: "*Making Linux Work for You*". Din ceea ce am văzut până acum şi dacă ar fi să mă iau după faptul că nu mi-a cauzat nici o problemă la instalare şi rulare, pot conclude că Xandros 2.0 este pasul pe care Linux trebuia să îl facă cu mult timp în urmă. ■

Răzvan T. Coloja
razvan@myc.ro

Xandros Desktop 2.0 Deluxe Edition

www.xandros.com — Pre : 89 USD

PRO

- Instalare uşoară
- Ocupă un spaţiu relativ mic pe hard disc (în comparaţie cu RedHat sau SuSE), desigur în detrimentul aplicaţiilor
- Interfaţă atrăgătoare, oarecum şlefuită care, dacă nu ai şti cu siguranţă că rulezi Linux nici nu te-ai gândi că te afli în KDE
- XFM este superior lui Konqueror din multe puncte de vedere
- Xandros Networks concurează cu galeriile de software Iris (Lycoris) şi Click-N-Run (Lindows)
- Structură Debian (deci un mai bun management al pachetelor); suportă excelent şi RPM-urile mai uzuale
- CrossOver Office conferă compatibilitate cu unele din cele mai uzuale aplicaţii ale platformei Windows (Adobe Photoshop 7.0, Macromedia DreamweaverMX, MS Office, Internet Explorer şi altele)
- Un excelent suport hardware
- Plug 'N Play adevărat
- Conectivitate imediată la Internet şi reţeaua locală; suport pentru un număr mare de periferice

CONTRA

- Xandros vine cu KDE preinstalat. Nu există posibilitatea de a alege Gnome sau un alt window manager
- Aplicaţia grafică Gimp nu face parte din pachetul Xandros
- Lipseşte aplicaţia KMail, în schimb Mozilla Mail îşi face treaba destul de bine.
- Nu ţi se oferă posibilitatea de a alege între "text mode" şi "graphical mode" la bootare
- Firewall-ul nu este setat de la bun început
- Nu există un utilitar pentru setarea uşoară a unei VPN. Cei de la Xandros ar trebui să includă unul
- Există unele module din KDE pe care le găsim în majoritatea distibuţiilor Linux dar care lipsesc din Xandros; unul dintre ele ar fi kxconfig. "Control Panel" îşi face treaba destul de bine, dar mai-răspânditul kxconfig este mai complet din punct de vedere al opţiunilor.

Cybersquatting:

Ce caută brandul meu pe situl tău?!

Cybersquatting-ul nu se limitează doar la înregistrarea de nume de domenii care sugerează sau conţin mărci notorii (sau "branduri", cum le numesc anglofilii), ci merge mai departe, prin publicarea unor asemenea mărci chiar în conţinutul informaţional al sitului "pirat", în scopul indexării sitului de către motoarele de căutare. Acest fapt are ca efect deturnarea clientelei mărcii respective.

În urma interesului manifestat de un număr de cititori în legătură cu această temă, mai ales în urma abordării subiectului în editorialul din numărul trecut, am solicitat un interviu domnului Ştefan Cocoş, Şef Serviciu Mărci în cadrul OSIM (Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci), care mi-a răspuns cu deosebită solicitudine la un număr de întrebări.

M.B.: *Are sens să vorbim despre utilizarea mărcii, ca titlu de proprietate intelectuală, atunci când aceasta apare ca denumire a unui sit sau când este folosită în interiorul unui sit?*

S.C.: Corelând această întrebare cu caracteristicile reţelei Internet, principial, pot fi identificate următoarele situaţii:

1. deţinătorul sitului, utilizatorul mărcii şi "consumatorii" vizaţi sunt din aceeaşi ţară şi sunt supuşi aceleiaşi jurisdicţii;
2. deţinătorul sitului şi utilizatorul mărcii sunt din aceeaşi ţară iar "consumatorii" vizaţi sunt din altă ţară astfel că sunt supuşi unor jurisdicţii diferite;
3. toate cele trei entităţi sunt din ţări diferite şi sunt supuşi unor jurisdicţii diferite.

În primul caz, considerând că ţara este România, se aplică prevederile Legii 84/1998. Dacă utilizatorul mărcii este şi deţinătorul de drept al acesteia, el poate invoca distinctivitatea dobândită prin utilizare (dacă utilizarea s-a făcut anterior depunerii cererii de înregistrare). Utilizarea în reţeaua Internet poate fi invocată în procedura de opoziţie sau în cea de decădere din drepturi a terţilor şi în cea de dovedire a notorietăţii. Dacă utilizatorul mărcii este altul decât deţinătorul de drept al acesteia, deţinătorul poate acţiona în instanţă utilizatorul, după caz, pentru concurenţă neloială sau pentru contrafacere.

În celelalte două cazuri, considerând că analiza este făcută pentru România, pot să apară următoarele situaţii:

- utilizatorul mărcii este şi deţinătorul de drept al acesteia, dar utilizarea mărcii se face pe un sit care nu este din România (dar accesabil din România);
- utilizatorul mărcii este altul decât deţinătorul de drept al acesteia în România iar utilizarea mărcii se face pe un sit care nu este din România (dar accesabil din România);

M.B.: *În aceste cazuri, situl fiind din afara României, dar accesabil din România, se poate vorbi despre "utilizarea mărcii" în România?*

S.C.: În sensul Legii 84/1998, pe baza experienţei practice în legătură cu problema în cauză, propun să diseminăm această întrebare, astfel:

Dacă utilizatorul nu este şi deţinătorul de drept al mărcii, poate acesta să fie acţionat în instanţă, în România, pentru contrafacere sau concurenţă neloială de către deţinător?

Sau dacă utilizatorul este şi deţinătorul de drept al mărcii, poate acesta invoca distinctivitatea dobândită, dobândirea notorietăţii sau utilizarea pe internet într-un proces de decădere din drepturi pentru neutilizarea mărcii?

M.B.: *Cu totul de acord. Însă mi-aţi răspuns la o întrebare cu... două întrebări; care sunt răspunsurile?*

S.C.: Răspunsurile ar fi mai multe. Totuşi, pentru a nu despica exagerat firul în patru, respectiv în ideea păstrării acestei discuţii la un nivel generic, cele mai importante răspunsuri le găsim în două prevederi importante emise de WIPO (Organizaţia Mondială pentru Proprietate Intelectuală): WIPO JOINT RECOMMENDATION ON PROTECTION OF MARKS ON THE INTERNET (Setul de recomandări WIPO privind protecţia mărcilor pe Internet - n.a.) şi UNIFORM DOMAIN NAME DISPUTE RESOLUTION POLICY (UDRP - Politica generală de rezolvare a disputelor privind numele de domenii- n.a.).

M.B.: *Am să vă rog să ne oferiţi câteva detalii despre aceste reglementări juridice internaţionale. Propun să abordăm, pentru început, WIPO JOINT RECOMMENDATION ON PROTECTION OF MARKS ON THE INTERNET.*

S.C.: Adoptate în septembrie 2001, de către ansamblul ţărilor membre ale Uniunii de la Paris, cu ocazia celei de-a 36-a sesiuni a Adunării Generale a WIPO,

la propunerea SCT (Comitetul Permanent însărcinat cu elaborarea legilor de mărci, design industrial şi indicaţii geografice), setul de recomandări nu se substituie unei legi având ca scop utilizarea mărcilor pe Internet ci este un ghid, aplicabil legilor naţionale sau regionale, pentru rezolvarea problemelor care rezultă din utilizarea unui semn pe Internet.

Recomandările încearcă să răspundă la trei mari categorii de întrebări:

1. Unde (în care ţară) poate fi considerat că s-a utilizat un semn pe Internet?

2. Când pot fi utilizate concurenţial semne identice sau similare pe Internet?

3. Cum pot instanţele să apecieze prejudiciul ţinând cont de protecţia limitată teritorial în cazul proprietăţii industriale?

Prin urmare, nu orice utilizare a unui semn pe Internet produce "efecte comerciale" într-un anume stat membru.

M.B.: *Se încearcă, de fapt, rezolvarea contradicţiei dintre protecţia teritorială a drepturilor de proprietate intelectuală şi caracterul global al Internetului?*

S.C.: Ca principiu, în cazul contrafacerii, se aplică legislaţia ţării unde au fost încălcate drepturile ori a avut loc concurenţa neloială. Atunci însă când utilizarea mărcii se face cu bună credinţă - respectiv, încetează încălcarea drepturilor ca urmare a notificării - utilizatorul este exonerat de răspundere pentru actele de încălcare anterioare notificării. Prin aceasta, comerţul pe Internet se poate dezvolta fără a mai fi necesar ca utilizatorii să realizeze documentări de anterioritate în toate ţările lumii pentru prevenirea conflictelor cu drepturi de proprietate industrială anterioare.

M.B.: *Ce trebuie să conţină o astfel de notificare?*

S.C.: Notificarea - transmisă de către deţinătorul de drept sau de către împuternicitul acestuia, prin poştă, fax sau chiar e-mail - trebuie să conţină:

● menţionarea drepturilor care sunt încălcate;

● deţinătorul drepturilor şi adresa (poştă, fax, e-mail) la care poate fi contactat;

● ţările în care este deţinător al acestor drepturi;

● detalii privind întinderea protecţiei şi care să permită utilizatorului să cunoască existenţa, natura şi scopul acestor drepturi

● în ce mod, prin utilizare, îi sunt încălcate aceste drepturi.

Dacă, în urma acestei notificări, utilizatorul ia măsuri rezonabile de eliminare a conflictului, este exonerat de răspundere pentru actele anterioare notificării; "disclaimer-ul teritorial" este considerat o măsură suficientă.

M.B.: *Ne puteţi oferi, în cele ce urmează, detalii cu privire la numele de domeniu?*

S.C.: Înainte de toate, numele de domeniu nu este obiect al proprietăţii industriale, şi se înregistrează fără examinarea conflictului cu drepturi anterioare. Datorită funcţiei şi acoperirii globale, însă, poate să intre în conflict cu mărcile, menţionate anterior, pe anumite teritorii. Numele de domeniu poate fi înregistrat în:

● "generic Top Level Domains" - gTLD - cum ar fi: ".com" ". org" ". net" "gov" "int" dar şi alte noi extensii, care se sub-împart în: nesponsorizate: ". biz" ".info" ".name" ".pro" şi sponsorizate: ".museum" ".aero" ".coop".

● "country code Top Level Domains" - ccTLD, în număr de 243 - cum ar fi: ".ro" ".fr" "ch" "md" etc.

Toţi cei care îşi înregistrează numele de domeniu în gTLD trebuie să ia măsuri pentru respectarea drepturilor de proprietate industrială.

M.B.: *Care sunt prevederile UDRP (UNIFORM DOMAIN NAME DISPUTE RESOLUTION POLICY-n.a.) în legătură cu aceste categorii de domenii?*

S.C.: Vom aborda, pe scurt, doar cele mai importante prevederi ale UDRP.

1. Rezoluţia privind disputele în gTLD cu extensiile ".com" ".org" ".net". Conform acesteia, solicitantul poate cere motivat anularea sau transferul unui nume de domeniu având una din aceste extensii.

2. Rezoluţiile referitoare la disputele privind noile gTLD - respectiv având extensiile ".aero" ".biz" ".coop" ".info" ".museum" ".name" şi ".pro". De exemplu: rezoluţia privind politica în disputa ".info" prevede că numai titularul unei mărci poate înregistra un nume de domeniu identic cu partea verbală a unei mărci; iar rezoluţia privind politica în disputa ".biz" prevede că titularul unei mărci poate revendica unul sau mai multe drepturi de proprietate intelectuală cu privire la un semn identic cu marca sa, aceasta permiţând administratorului de domeniu ("registry") să îl informeze dacă acelaşi semn a fost înregistrat ca nume de domeniu; pe baza acestei informări, titularul mărcii poate declanşa procedura de opoziţie;

3. Rezoluţia cu privire la disputele ccTLD: 28 de administratori naţionali ai ccTLD - printre care şi România - au desemnat WIPO pentru a rezolva disputele cu privire la numele de domeniu din responsabilitatea lor (în cazul României având extensia ".ro")

4. Al doilea proces de consultări (faza WIPO) cu privire la numele de domeniu Internet, destinat combaterii înregistrării cu rea credinţă, abuzive, deceptive (înşelătoare) sau neloiale pentru nume de domeniu constând în: denumiri comune internaţionale pentru substanţe farmaceutice; nume şi abrevieri de organizaţii inter-guvernamentale; nume de persoane; nume comerciale; indicaţii geografice, denumiri geografice, indicaţii referitoare la sursa de provenienţă a produselor sau serviciilor.

M.B.: *Cum se procedează în scopul rezolvării disputelor privind domeniile?*

S.C.: Pentru rezolvarea acestor dispute, OMPI a organizat Centrul OMPI de Mediere si Arbitare. Rezoluţia cu privire la Alternativa la Dispută (ADR) cuprinde proceduri de rezolvare a disputelor între părţi private în afara instanţelor:

● Negocierea între părţi;

● Medierea (concilierea părţilor), la cererea părţilor, de către un mediator neutru;

● Aprecierea experţilor;

● Crearea de structuri (independente şi neutre) care să medieze conflictele (însăşi UDRP este un astfel de mecanism);

● Arbitrajul - la consimţământul părţilor, disputa este supusă judecăţii unui arbitru ("panelist") sau unui grup de arbitri.

*Interviu de **Mircea Buzlea***
mircea@myc.ro

Locuri de muncă în domeniul 3D

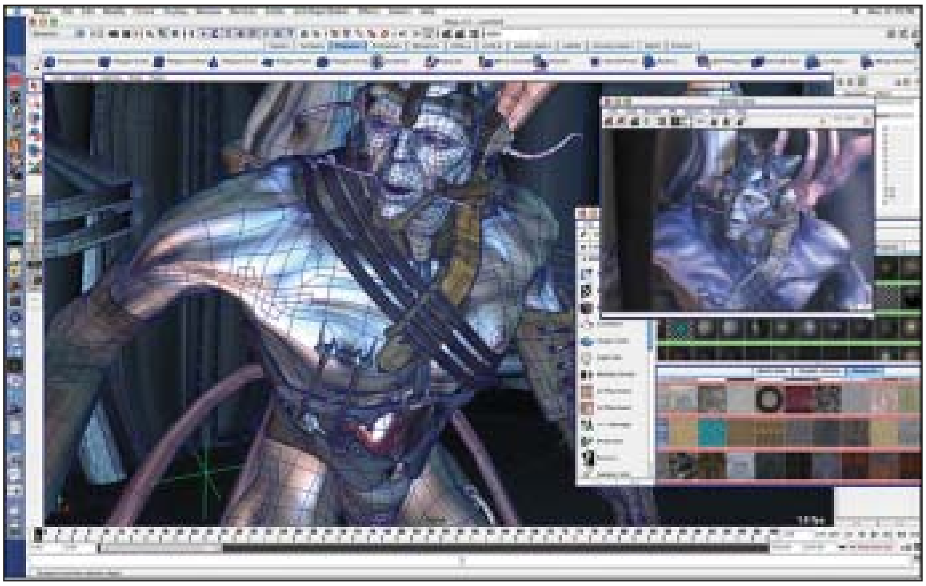
Privind perioada actuală dintr-o perspectivă îndepărtată, cel mai important eveniment care marchează timpurile noastre nu va fi progresul tehnologic sau Internetul, ci schimbarea care a avut loc în concepţia umană. Pentru prima dată în istorie, mase mari de oameni au de ales. Acum acest drept de a alege nu mai este marginalizat de piedici banale, omului îi este pusă la dispoziţie toată tehnologia, se poate construi sau realiza aproape orice poate concepe imaginaţia, nimeni nu te opreşte să îndeplineşti un anumit scop oricât de imposibil ar părea de realizat la prima vedere, limitele personale sunt singurul impediment, după cum spuneam, omul este pentru prima oară pus faţă în faţă cu sine, iar pentru acest lucru societatea de azi este total nepregătită.

Continuând cu ideea de a munci, ştiind că munca îl face pe om, oare cum doreşti tu să fii ? Ce te caracterizează ? Te vezi lucrând de la ora 9 la 17 într-un birou efectuând zilnic aceeaşi rutină sau într-o atmosferă plină de provocări şi stimuli, o luptă continuă în principal împotriva ta, pentru ca la sfârşitul zilei să poţi să spui că ai realizat ceva.

Imaginaţie, talent şi creativitate

Şi iată că am ajuns la prima piedică: un tânăr care este pe punctul de a trece la independenţă financiară, la o analiză amănunţită la nivel cerebral a celor trei calităţi dă un răspuns simplu şi direct: "N-am! Dacă le-aş fi avut aş fi fost vedetă!". Dar acest răspuns nu trebuie să îl audă nimeni, pentru că poate fi periculos, din el lumea poate trage concluzia că este printre puţinii oameni sinceri de pe planeta asta, care spune exact ce are pe suflet (ceea ce ar duce şi la ideea că nu le-ar avea cu adevărat), aşa că mai bine nu se pronunţă, dând dovadă şi de modestie.

Totuşi să vedem ce reprezintă aceste trăsături cu adevărat, pentru a evita un

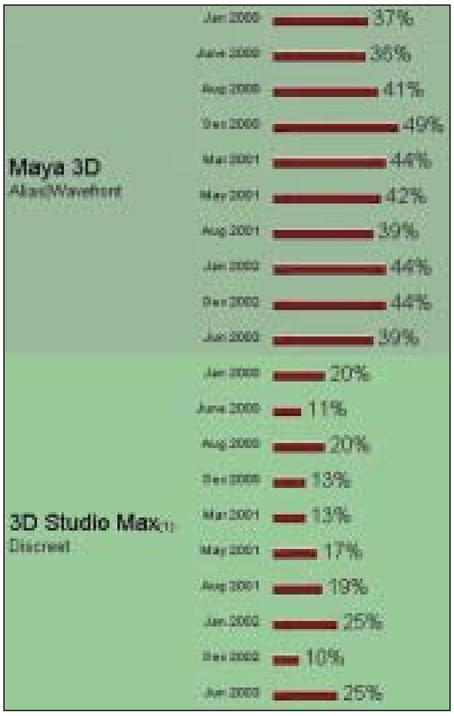

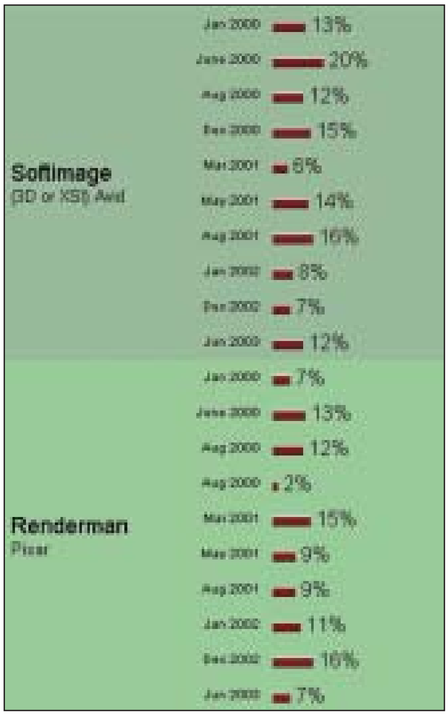
Ecranul monitorului în timpul lucrului, va arăta astfel!

răspuns de genul celui de mai sus. Imaginaţia. Oare am eu imaginaţia necesară pentru a crea un model, un caracter despre care nimeni nu a mai auzit sau un logo unei firme de confecţii, sau cine ştie ce chestii, cu care nu am avut până acum nici o tangenţă? Ce este imaginaţia de fapt? În dicţionare este prezentată cam aşa: capacitatea de a transforma reprezentările ce reflectă realitatea existentă şi de a crea pe această bază noi reprezentări. Atunci rămâne numai de testat; iau un program de grafică şi încep să creez ceva, trag trei linii şi gata, iar m-am blocat! În situaţia de faţă trebuie să ne amintim că imaginaţia este strâns legată de perseverenţă, nu pot în trei secunde să creez un model complex şi foarte detaliat al unui robot la care nu s-a mai gândit nimeni. Ca o încurajare, putem lua ideea lui Ralph Waldo Emerson, conform căreia imaginaţia nu aparţine doar câtorva oameni, ea este sănătatea fiecărui om.

Citind cele de mai sus şi aflând că avem imaginaţie, trecem mai departe la talent, pe care de asemenea la început credem că nu-l avem. Petrecând majoritatea timpului în faţa calculatorului, din start putem spune că avem dezvoltată o înţelegere sporită, raportată la modul de funcţionare şi gestiune al acestuia, care lipsind oamenilor obişnuiţi se manifestă printr-o respingere faţă de calculatoare. Putem oare să spunem "un talent în ale calculatoare-lor"? Da, sună ciudat, dar este adevărat, putem învârti tastatura într-un deget, putem schimba cu o viteză uimitoare ferestrele deschise folosind comanda de tastele `Alt+Tab`. Ce reprezintă de fapt talentul? Dicţionarele spun: o aptitudine deosebită cu care este înzestrat cineva. Alţi oameni îl definesc ca un dar primit în secret care este descoperit pe parcurs. De exemplu, Einstein a mărturisit că nu a fost în special inteligent sau talentat, el a fost "foarte, foarte" curios. Aşa cum oamenii dobândesc cunoştinţe proporţionale cu curiozitatea lor, o curiozitate sporită este tot ceea ce ne trebuie pentru a răsfoi şi a urmări facilităţile principalelor programe, de aici porneşte de fapt toată munca în domeniul graficii.

A mai rămas creativitatea, capacitatea de a produce, care este asemenea unui proces de învăţare, în care atât profesorul cât şi elevul sunt acelaşi individ. Această idee nu este deloc dificil de a fi transpusă în domeniul graficii, şi nu numai. Orice

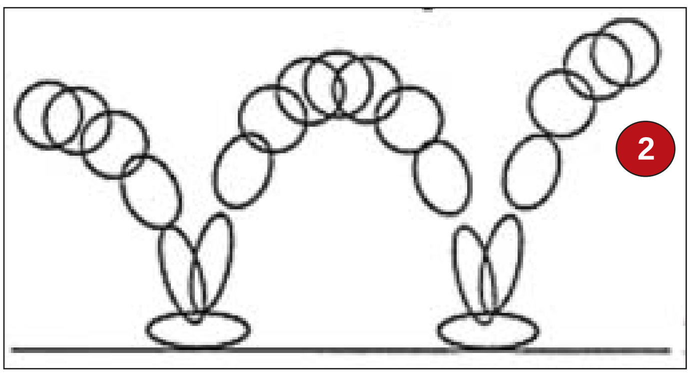
Un tabel realizat de www.3dRender.com, cu oportunităţi de muncă în grafica 3D

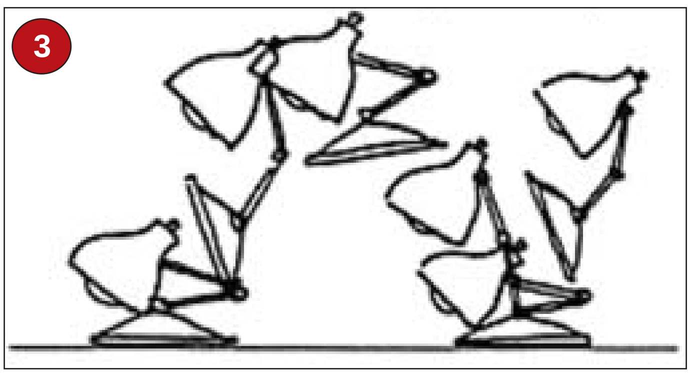
activitate poate deveni creativă atât timp cât cel care o face doreşte cu adevărat, sau îl interesează foarte mult rezultatele obţinute.

În domeniul graficii 3D există multe avantaje, pornind de la faptul că este o muncă creativă, în care nu efectuezi o singură operaţie repetitivă. Spre deosebire de televizor, la care te uiţi la filme cu o atitudine pasivă, aici ai ocazia de a le crea, introducând propriile idei şi efecte speciale, la fel şi în domeniul jocurilor pe calculator. Un generator puternic de idei poate fi muzica; aceasta ar putea ridica nivelul bunei dispoziţii în funcţie de caracterul fiecărei persoane aducând un plus de inspiraţie. Aceasta pusă în practică va reduce activitatea fizică la minim; poate chiar mai mult, vei ajunge în situaţia în care ridicându-te de pe scaunul de lucru vei realiza că mersul este un lucru care necesită mult efort, ceea ce nu va fi bine pentru că sănătatea este "la bătaie". Dar întotdeauna după o zi grea de muncă, în care ai mişcat mausul în exces şi ai făcut risipă de energie "intelectuală", îţi va prinde bine un efort fizic, şi anume un fotbal, un basket sau tenis (după preferinţe bineînţeles :).

Ca dezavantaje putem lua în considerare radiaţiile excesive produse de monitor, care vor determina ca la vârsta de 30 de ani să porţi lentile de cinci centimetri grosime… dar aceasta se poate rezolva prin înlocuirea monitoarelor obişnuite cu monitoare pe bază de cristale lichide (LCD). Cu progresul tehnic actual, nu va mai dura mult timp până la înlocuirea definitivă a monitoarelor obişnuite cu monitoare LCD. Exceptând ideea unei persoane foarte active, alte dezavantaje pot fi excluse.

Iar acum câteva sfaturi pentru cei care pornesc acum pe acest drum: în primul rând, în domeniul 3D poţi ajunge modelator de caractere, animator, designer pentru încăperi; poţi ajunge şi la web-design, creator de efecte speciale pentru filme şi televiziune. Pentru începători câţiva paşi de pornire ar fi încercarea realizării animaţiilor din pozele alăturate (imaginea 2 şi imaginea 3), iar după cum a spus Bill Tytla de la Walt Disney Studio, trebuie să ne amintim că în

animare nu este nici un mister, este cu adevărat foarte uşor, asemeni lucrurilor simple care sunt cel mai greu de realizat.

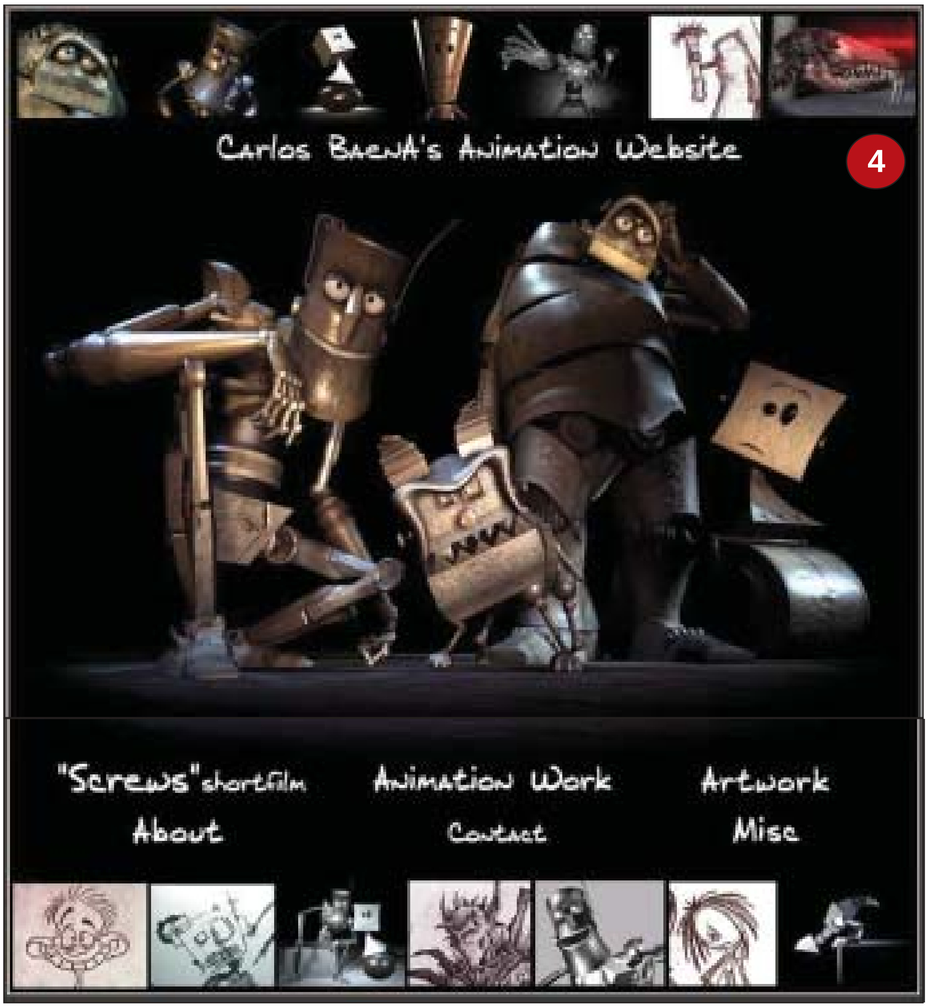
Acestea fiind spuse, trecem la chestii mai concrete şi anume ce ne aşteaptă pe Internet, cum suntem întâmpinaţi din punctul de vedere al celui care caută o oportunitate de lucru. Pentru orientarea spre cele mai folosite programe şi în principal, către cele mai căutate, cei de la **www.3dRender.com** au realizat un tabel cu oportunităţi de muncă în grafica 3D. Acest tabel este structurat pe programele principale folosite in grafica 3D: Maya, 3D Studio Max, Softimage, Houdini, cât şi pe perioadele publicării anunţurilor. Tabelul este de folos şi celor care doresc un punct de plecare în domeniul graficii 3D, ca o idee asupra a ceea ce se caută.

Pentru căutarea locurilor de muncă există o metodă în care ne implicăm mai puţin, dar aceasta are dezavantajele ei. Putem alcătui un CV (Curriculum Vitae), eventual care să conţină linkuri către acele materiale pe care le-am creat şi îl putem publica prin portalurile de locuri de muncă, abundente la ora actuală pe Internet. Când doresc să angajeze personal, marile firme apelează la aceste portaluri şi accesează bazele lor de date răsfoind CV-urile primite. Totuşi nu multe persoane apelează la această metodă deoarece niciodată nu ştii când, la o căutare pe Google a numelui tău, vor apărea toate informaţiile legate de tine pe care le-ai trecut în CV (datorită protejării slabe a bazei de date respective). De obicei aşa ceva nu se întâmplă, dar totuşi trebuie să fim precauţi. Un alt dezavantaj al acestora este şi faptul că o persoană înscrisă în baza de date care şi-a găsit un loc de muncă, rămâne înregistrată acolo, îngreunând căutarea atât din partea acelora care urmează a fi angajaţi cat şi a angajatorilor. Exemple de astfel de portaluri ar fi: **www.addjobs.ro**, **www.learn4good.com/jobs/** , **www.hotjobs.com** .

Cazul ideal ar fi crearea unui sit de prezentare care să conţină atât detalii personale cât şi exemple din munca depusă anterior. Acesta oferă angajatorilor mai multe informaţii care, de altfel, nu pot fi cuprinse într-un CV. Fiind un sit dedicat prezentării personale, el poate cuprinde modul de gândire în abordarea anumitelor scene precum şi multe alte informaţii din care angajatorii pot trage concluzia integrării în locul de muncă propus de ei, precum şi nivelul cunoştinţelor deţinute din modalitatea prin care încerci să explici proiectul pe care ai încercat să îl realizezi. Ca exemplu, putem lua situl **http://www.immortal3d.com/**, sit personal al lui Michael Lolek, animator 3D care în prezent lucrează la un joc produs de Cranky Pants Games compunând în jurul a patru animaţii pe zi, jocul urmând a fi lansat pe piaţă în anul 2005. Situl cuprinde o pagină în care explică cum a creat prima sa animaţie pentru a vedea dacă poate modela un personaj 3D, de la tipul de calculator folosit, programele în care a încercat, piedicile pe care le-a avut, până la alegerea muzicii de fundal. Acest sit a înregistrat anul trecut în jur de 1,5 milioane vizitatori, de aici putem trage concluzia utilităţii unei astfel de pagini.

Un alt sit personalizat este **www.carlosbaena.com**, după cum se vede şi în imaginea 4. Carlos Baena lucrează din 2002 la Pixar Animation Studios participând şi la realizarea unuia dintre cele mai renumite filme de animaţie, "Finding Nemo". Situl este uimitor, prezentând munca la anumite proiecte, filme scurte şi desene ale autorului precum şi anumite cărţi recomandate atât pentru începători cât şi pentru avansaţi.

O altă pagină ar fi

Situl personalizat al lui Carlos Baena - www.carlosbaena.com

www.aimeemajor.com, de această dată genul feminin îşi impune stilul în domeniul graficii prin designul roz. Ajunsă doar la vârsta de 24 ani, Aimee Rahn Major are o vastă experienţă profesională precum şi diferite premii şi burse.

Lansarea în domeniul graficii 3D se poate face şi sub o altă formă, ca aşa-numitul liber-profesionist (freelancer). Un freelancer caută anumite proiecte care se încadrează în aria lui de cunoştinţe, este plătit pe proiect, neintegrându-se într-o anumită comunitate de graficieni. De asemenea această modalitate are avantajele şi dezavantajele ei. O pagină cu proiecte disponibile, eventual pentru evaluarea nivelului cunoştinţelor ar fi: **www.selectadesigner.com**, unde apare un proiect pentru designul de iconuri pentru diferite aplicaţii, care devine interesant şi prin suma oferită: 228 USD.

www.jobs.com este un sit interesant prin faptul că oferă posibilităţi de căutare foarte rapide. Dacă doreşti să cauţi un loc de muncă într-un anumit domeniu sau într-o anumită zonă, trebuie numai să scrii la adresă **www.orice.jobs.com**, şi îţi va căuta locurile de muncă care conţin cuvântul "orice". Astfel scriind **www.romania.jobs.com**, îţi va căuta toate ofertele de muncă din România care au fost înregistrate în baza lor de date. Tot ceea ce rămâne de făcut este deschiderea unui browser şi tipărirea în locul adresei web **www.ceea.ce.va.intereseaza.jobs.com**. Alte exemple ar fi **www.video.games.jobs.com**, **www.design.jobs.com**, **www.3d.jobs.com**, **www.3d.animator.jobs.com**, **www.3d.modeler.jobs.com**, unde puteţi căuta exact ceea ce va interesează.

Un sit interesant în domeniu este **www.3d.sibiul.ro**, care din păcate este în limba engleză, dar spre deosebire de multe alte situri el conţine şi o secţiune de forum. Ceea ce uimeşte cu adevărat este secţiunea 3D - CG - Competition unde sunt prezentate anumite concursuri, unul dintre acestea având ca premiu un set de ochelari 3D oferit de VIREAL (**www.vireal.ro**) (imaginea 6); acesta este primul concurs organizat de ei, dar acestea nu se vor opri aici aşa că vizitaţi acest sit pentru a fi la curent cu ultimele concursuri.

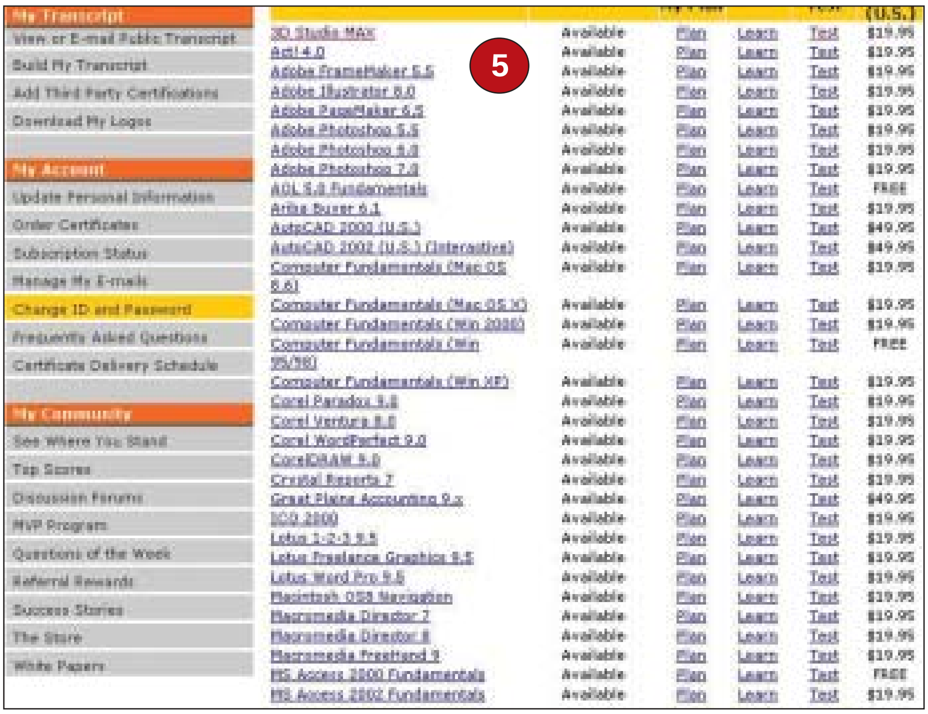
Pe situl **www.munca.ro** am găsit un job interesant legat de designul de mobilier, mai multe oferte pentru graficieni, designer asistent; partea slabă a sitului este descrierea joburilor, iar avantajul este numărul mare de oferte, în domeniul calculatoarelor fiind afişate nu mai puţin de 190 de rezultate. Numărul mare al acestora este dat de monitorizarea presei, pentru o selecţie a joburilor publicate de diverse companii. Astfel, nu va mai trebui să cauţi joburile prin ziare, ocupaţie care consumă timp şi energie. Pe cât de genială este ideea, va trebui să scoţi ceva lei din buzunar pentru a te înscrie pe acest sit.

Vorbind la modul general despre locuri de muncă, pe situl **www.brainbench.com** vă puteţi testa cunoştinţele în unul din cele 8 domenii de activitate, (tehnologia informaţiei, sănătate, finanţe, limbi străine, computere, cunoştinţe industriale, management, afaceri) de aici putând obţine una dintre cele peste 450 de certificări. Certificatul vă va fi trimis prin poştă, aceasta putând fi de mare folos la obţinerea unui job. La categoria software există foarte multe teste, pe care sunt sigur că vă veţi simţi încântaţi să le faceţi: Adobe Photoshop, AutoCAD, Corel, 3D Studio Max, dar şi aici, pentru efectuarea unor teste este necesară plata unei sume de bani (vezi imaginea 5).

Multe dinte aceste joburi necesită cunoştinţe temeinice şi presupun multă muncă suplimentară, la început poate fără prea multe rezultate, dar în final, garantat satisfacţia va fi pe măsură! ■

Remus Zoica
remus@myc.ro

Istoria hackingului
Partea a VI-a

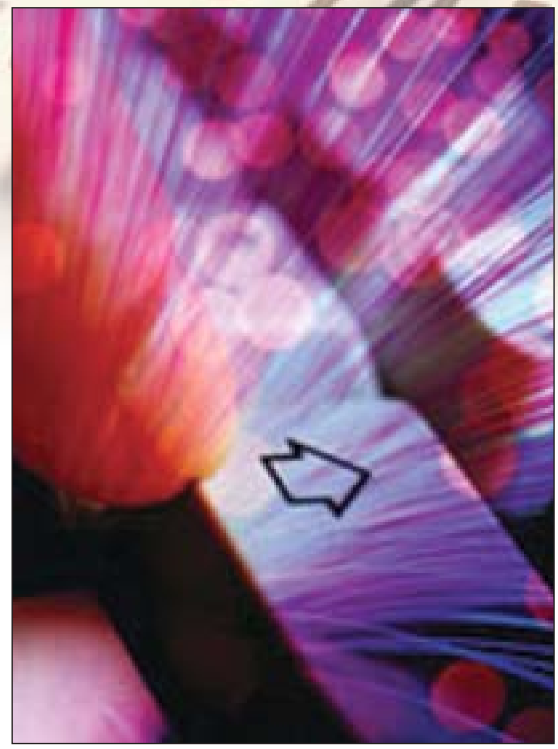

Continuare din numărul trecut

Era de aşteptat ca la un moment dat şi Phrack să ajungă în vizorul justiţiei. Procesul lui Knight Lightning din 24-27 iulie 1990 l-a transformat pe hacker într-un simbol al underground-ului american. Craig Neidorf a apărut în faţa instanţei ca să dea explicaţii asupra documentului E911 care apăruse în Phrack. Partea acuzatoare era condusă de "starurile" CCFATF (Chicago Computer Fraud and Abuse Task Force): William J. Cook, Colleen D. Coughlin şi David A. Glockner. Alături de aceştia, ca reprezentant al Serviciului Secret a apărut şi Timothy M. Foley.

Neidorf a fost acuzat că a complotat împotriva companiei BellSouth împreună cu Prophet (care, vă reamintesc, făcea parte la acea vreme din "Legion of Doom", secţiunea din Atlanta, şi care fusese cel ce copiase documente secrete din serverul AIMSX al BellSouth).

Ca să vedem că şi hackerii sunt la urma urmei oameni, Prophet şi ceilalţi membri din LoD care fuseseră prinşi, au decis "să coopereze întru totul" cu organele de poliţie şi să depună mărturie împotriva lui Knight Lightning. Să nu uităm că cei trei hackeri din Atlanta erau acuzaţi de fraudă prin intermediul calculatorului, transfer neautorizat de date şi conspiraţie. Având în vedere că mai toţi erau încă adolescenţi, nu e de mirare că poliţia a reuşit să îi facă să uite de "codul bunelor maniere ale hackerului" prin ameninţări cu ani grei de puşcărie. Procesele lor urmau să aibă loc de-abia prin luna septembrie a aceluiaşi an, aşa că toţi trei sperau ca, în caz că vor depune mărturie împotriva lui Craig Neidorf, instanţa să treacă cu vederea măcar o parte din acţiunile

lor. Toţi trei s-au declarat vinovaţi de câte unul din capetele de acuzare, Neidorf însă afirma că este nevinovat. Un lucru rar în cazul hackerilor prinşi de poliţie. Majoritatea tind să coopereze în orice fel posibil cu poliţia. Craig era însă student la ştiinţe politice şi nu îi surâdea nicidecum ideea de a intra la închisoare pentru fraudă, mai ales că nu scosese nici un ban din toată afacerea. Mai mult, el considera Phrack o publicaţie autentică, prin urmare protejată de Primul Amendament al Statelor Unite ale Americii.

Situaţia lui Craig Neidorf nu era prea roză. El însuşi "cooperase" într-o oarecare măsură cu agenţii federali şi le înmânase multe dovezi care l-au dus în cele din urmă în faţa judecătorului. Admisese în scris că ştia de provenienţa ilegală a documentului E911 şi publicase lucrarea cu bunăştiinţă. Şi chiar dacă nu ar fi publicat-o, doar copierea acestui document prin Jolnet în calculatorul personal era de ajuns pentru a-l găsi vinovat. Pedeapsa maximă pe care ar fi putut-o primi însuma peste 60 de ani de închisoare. William Cook în schimb vroia să dea un exemplu clar comunităţii hackerilor. Voia să scoată de pe piaţa electronică revista Phrack, voia să sperie hackerii pe o cale de câteva mii de kilometri timp de cel puţin 6 ani, voia faimă şi atenţie din partea presei. Aşa că, în viziunea lui, Craig Neidorf nu avea să scape atât de uşor.

Chicago Task Force avea deja două trofee cu care să epateze, Knight Lightning urma să fie al treilea. Primul fusese "Shadowhawk", un tânăr care începuse într-o zi să se laude pe diferite BBS-uri că ar putea sparge "n" servere Bell. Normal, a fost găsit în cele din urmă şi trimis la puşcărie. Al doilea caz a fost cel al lui "Kyrie". Kyrie era o femeie de 36 de ani al cărei hobby şi unic scop în viaţă părea să fie phreaking-ul. Mamă a doi copii, se îndeletnicea cu furtul de conturi şi postarea acestora pe diferite BBS-uri. Sute de phreakeri o căutau zilnic ca să le furnizeze accesul în sisteme voice-mail în schimbul unor numere de cărţi de credit. Kyrie se deplasa încontinuu ca să nu fie prinsă, dar a făcut "Marea Greşeală". Prin "Marea Greşeală" înţeleg greşeala pe care majoritatea hackerilor şi phreakerilor de atunci şi din ziua de

azi o comit: bântuiţi de anonimat, simt nevoia să se confeseze. Femeia a sunat-o pe însăşi Gail Thackeray căruia i s-a lăudat cu câteva dintre ispravele ei. Nu mai târziu de-a doua zi a fost ridicată de poliţie deoarece Thackeray îi anticipase mişcarea. A primit 27 de luni de închisoare în august 1990.

Un alt atu pe care acuzarea îl avea era o serie de casete video. "Phrack" obişnuia să organizeze în fiecare vară câte o întrunire a hackerilor (Summercon). Era o oportunitate de a sta faţă în faţă cu toate persoanele cu care vorbeai online în tot restul anului. Era şi normal ca toţi cei care se considerau membri ai elitei să fie acolo. Inclusiv cei din LoD.

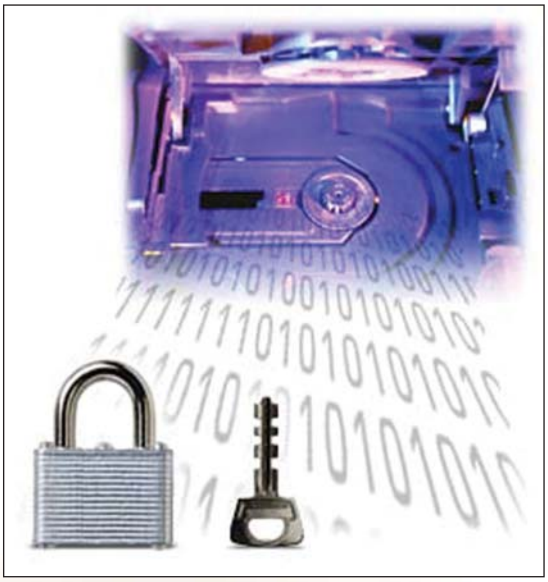
În iulie 1988, un hacker pe nume "Dictator" a sosit şi el la întâlnire. Atât doar că era unul dintre informatorii Serviciului Secret. Odată cu el a ajuns şi o echipă de agenţi care au plantat microfoane şi camere video în camera hackerului, precum şi o oglindă falsă prin care au urmărit fiecare mişcare a celor care se perindau pe-acolo. Din păcate - pentru ei - nimic ilegal nu s-a întâmplat, poate în afară de faptul că doi-trei minori au ingurgitat câte o bere. Summercon-urile erau evenimente sociale şi nu prilejul unor ritualuri sinistre...

Avocatul lui Neidorf - Sheldon Zenner - a văzut caseta, a rămas marcat de nevinovăţia pe care tinerii o afişau şi a vrut să o aducă în instanţă ca şi probă. Agenţii federali însă şi-au unit eforturile pentru a împiedica acest lucru şi au reuşit să respingă cererea avocatului.

Valoarea documentului E911 a fost estimată în cele din urmă la 79.449$. Să vedem cum s-a ajuns la o cifră atât de fabuloasă:

- A fost angajat un om care să facă studiile necesare şi să scrie documentul - 200 ore de lucru, 35$/oră. Un manager de proiect l-a supervizat - 200 ore de lucru, 31$/oră.
- Săptămâna de dactilografiere a costat 721 dolari, iar cea de formatare a pozelor 742 USD.
- Costuri de editare - 367 USD
- Cutie de etichete - 5 dolari.
- 129 de dolari s-au cheltuit pe redactarea şi semnarea unui ordin care împuternicea anumite persoane să creeze documentul.
- Costuri de imprimare: 313 dolari.
- Trimiterea prin poştă a documentului către cincizeci de persoane - 858 USD
- Indexarea documentului de

către doi angajaţi: 43$.

Un total de 16.378 dolari la care se adăugau "cheltuieli hardware": 850 USD pentru un monitor VT220, 31.000 USD pentru un computer VAXstation II, 6.000 USD pentru o imprimantă, 22.000USD pentru software (Interleaf), 2500$ pentru software-ul VMS + 10% întreţinere - toate pentru un fişier text de 12 pagini.

E911 era considerat atât de "secret" încât nici chiar juraţilor nu li s-a permis să vizualizeze textul (asta după ce cohorte de hackeri îl citiseră online în Phrack). Între noi fie vorba, textul era cât se poate de banal, descriind o serie de detalii tehnice, câtuşi de puţin vitale unui sistem. Multe persoane care nu erau familiarizate cu mediul hackerilor aveau deja documentul în cauză iar unul dintre ei era John Nagle. Nagle era un programator de 41 de ani care deţinea o diplomă Stanford în domeniu. Lucrase în cadrul firmei "Autodesk" unde fusese unul dintre acţionarii majori şi era un avid suporter al drepturilor civile în ceea ce priveşte libertatea informaţiei. Aşa se face că procesul "Phrack" a ajuns în cele din urmă şi pe Internet, unde Nagle a citit despre cazul lui Craig Neidorf. Într-o zi, în timp ce vâna cărţi de specialitate prin aticariate, Nagle a dat peste o carte intitulată "Reţeaua Inteligentă" în care un capitol întreg era dedicat funcţionalităţii E911. Textul era vândut publicului larg, şi totuşi, în Illinois, un tânăr era acuzat de furtul unui document secret. Nagle a făcut unele comentarii într-o revistă electronică de pe Internet şi astfel a fost pus în legătură cu avocaţii

lui Neidorf.

Sheldon Zenner a fost încântat să găsească un expert în telecomunicaţii, dispus să vorbească în favoarea clientului său, cu atât mai mult cu cât acesta era un domn respectabil şi nu unul din prietenii hackeri ai lui "Knight Lightning". Nagle a citit documentul E911 şi i-a prezentat lui Zenner o serie de documente publice alternative care descriau acelaşi lucru. Zenner a declarat la proces că semnătura digitală pe care BellSouth o aplicase documentului E911 era aceeaşi pe care compania o folosea în cazul tuturor documentelor sale, indiferent de semnificaţie. Toate erau "speciale".

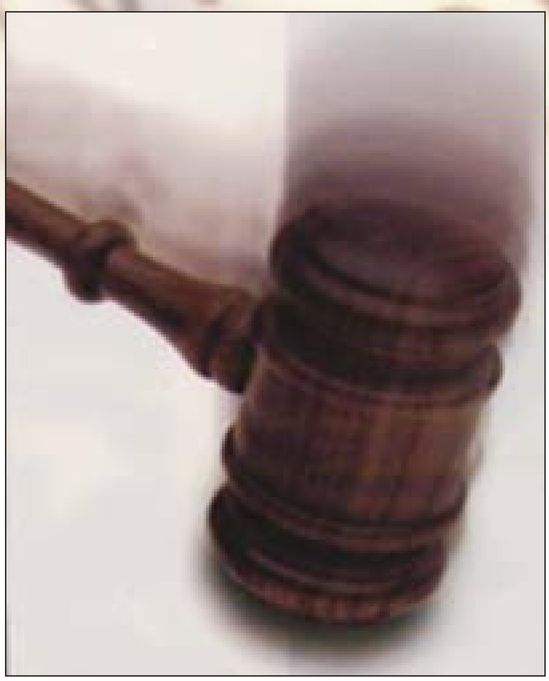
A fost chemat co-autorul documentului pentru a demonstra relevanţa acestuia. Doamna Williams a adus cu ea o serie de planşe şi grafice care să o ajute să descrie mai bine toate detaliile tehnice E911. Zenner a aşteptat calm până ce femeia şi-a încheiat demonstraţia, după care a întrebat-o dacă şi acestea erau proprietatea companiei. I s-a răspuns că nu, erau informaţii publice... "Deci le-aş putea lua cu mine pe stradă, să le arăt oricui?". I s-a răspuns din nou afirmativ. "Dar ceea ce aţi demonstrat acum nu este practic documentul care a fost publicat în Phrack?" Doamna Williams a spus că majoritatea informaţiei prezentată de ea este redundantă şi, din nou, a fost întrebată care părţi ale documentului nu erau menite pentru ochii publicului: locaţii ale computerelor E911? Numere de telefon? Repet: textul în sine era plin de detalii tehnice, lipsite de interes.

Iar atunci Zenner a aruncat asul din mânecă. I-a demonstrat martorului că explicaţiile E911 puteau fi cumpărate de la anticariate cu mai puţin de 20 de dolari, că alte documente "oficiale" puteau fi comandate chiar de la Bellcore, compania oferind chiar şi un catalog de produse clienţilor. Zenner a specificat că acesta din urmă era distribuit gratuit. I-a înmânat doamnei Williams o copie intitulată "Bellsouth E911 Service Interfaces" al cărui cost atingea fabuloasa sumă de 13$: "Uitaţi-vă cu atenţie la ea şi spuneţi-mi dacă nu conţine de două ori mai multă informaţie despre sistemul E911 decât documentul publicat în Phrack".

Cu aceste cuvinte toată strategia părţii acuzatoare a fost redusă la mormăieli neputincioase. Avocatul apărării tocmai demonstrase diferenţa dintre 13$ şi 79.449$.

În zilele următoare, deoarece imaginea publică le era grav şifonată, agenţii federali au încercat din răsputeri să recâştige terenul pierdut, aducându-l ca martor pe Prophet. Au încercat să-l facă să recunoască faptul că el şi Craig Neidorf erau complici, că se cunoşteau de mult timp, ba chiar că erau consumatori de droguri. Fără nici un rezultat. Prophet era un tânăr de 20 de ani, speriat de cele ce i se întâmplau, dar nici nu putea să declare lucruri despre care ştia că nu sunt adevărate. El şi Craig nu se cunoşteau decât atât cât le permitea Internetul, nu consumau droguri. Prophet nici nu ştiuse numele de familie al lui Craig până la proces.

La 27 Iulie 1990, Knight Lightning era declarat un om liber. Desigur, nu fusese găsit nevinovat dar judecătorul a ordonat agenţilor să şteargă dosarul tânărului deoarece acesta trecuse deja printr-un inimaginabil calvar pe toată durata procesului (mai multe luni). Pe lângă asta, mai avea de plătit aproximativ o sută de mii de dolari onorariul avocatului său.

Cazul Craig Neidorf nu a fost unul răsunător pe plan naţional. Televiziunile locale nici nu l-au menţionat, siturile de ştiri au făcut vâlvă o zi sau două. Dar în underground... În undergroud acesta a constituit o victorie răsunătoare asupra Serviciului Secret. "Aţi auzit? Agenţii federali au spus că E911 costă zeci de mii de dolari şi noi l-am fi putut cumpăra cu 13..." ■

Continuarea în numărul următor

Răzvan T. Coloja
razvan@myc.ro

Parada nForce2: zece plăci de marcă pentru procesoarele AMD

Introducere

Lucrurile sunt destul de aspre pentru AMD în acest moment. Principalul competitor, Intel, a raportat un beneficiu impresionant, iar procesorul Intel devine din ce în ce mai puternic, datorită FSB-ului de 800 MHz şi canalului dual al DDR-ului, care spulberă rezultatele obţinute de procesoarele Athlon XP. Modelul de top de la AMD, Athlon 3200+, cu greu poate ţine pasul cu Pentium 4 la 3,2 GHz în câteva segmente! Motivul acestei diferenţe este viteza de ceas suplimentară de 1 GHz pe care o are procesorul Intel. Bineînţeles că există şi multe argumente care sunt evident de partea Athlon-ului XP. În primul rând ar trebui să te întrebi cât cheltuieşti pentru achiziţionarea unui calculator, în special în segmentul procesoarelor cu frecvenţe de 3-GHz sau 3000+ sau aproape de acest valori. Astfel, aceste procesoare costă cu câteva sute de dolari în plus, când se apropie de frecvenţa respectivă. Mai ales trebuie să iei în considerare că aceşti bani "extra" se pierd în următoarele câteva luni pentru că apar noi procesoare cu frecvenţe mai mari care reduc preţul vechilor procesoare. În segmentul High-end, atât AMD cât şi Intel sunt la fel de scumpe. Oricum, dacă te hotărăşti să-ţi achiziţionezi un procesor de 2,5GHz Intel sau AMD de 2500+, atunci vei fi de acord procesorul AMD este mult mai ieftin. Spre exemplu, un Athlon XP 2600+ Thoroughbred-B te costă aproximativ 100 de USD, în timp ce Pentium 4 de 2,6 GHz se apropie de 200 USD. Ca să fiu mai specific, pentru a instala un P4 la 2,6 GHz avem nevoie de o placă care să cunoască FSB-ul de 800 MHz, iar din experienţă, cu toţii ştim că o astfel de placă este mai scumpă decât cele pentru FSB-ul de 400 sau 533 MHz. În uzul zilnic, diferenţa dintre două procesoare devine evidentă doar atunci când procesorul este folosit la capacitate maximă (adică, se lucrează în aplicaţii serioase gen Photoshop, 3D MAX, Corel Draw, AutoCAD etc, dacă se rulează jocurile în rezoluţii mari de 1280x1024 pixeli, 1600x1200 pixeli, etc.) sau dacă diferenţa de performanţă dintre procesoare este cel puţin de 25 de procente. În consecinţă, procesoarele high-end îşi merită banii doar dacă sunt folosite la capacitate maximă! De aceea, procesoarele high-end nu îşi au locul într-un calculator de birou în care se rulează aplicaţii simple (word, excel) sau jocuri nepretenţioase (de exemplu cele DirectX 7), doar dacă sunt necesare în cazul în care, le foloseşti pentru programe specifice precum codarea video, prelucrarea de imagini etc. Există mai mult de zece plăci de bază cu chipset nForce2 Ultra 400, care cu siguranţă satisfac toate gusturile. De asemenea, am inclus în test şi placa Shuttle XPC-SN45G pentru sistemele barebone, similară cu celelalte candidate.

nVIDIA nForce2 400 Ultra

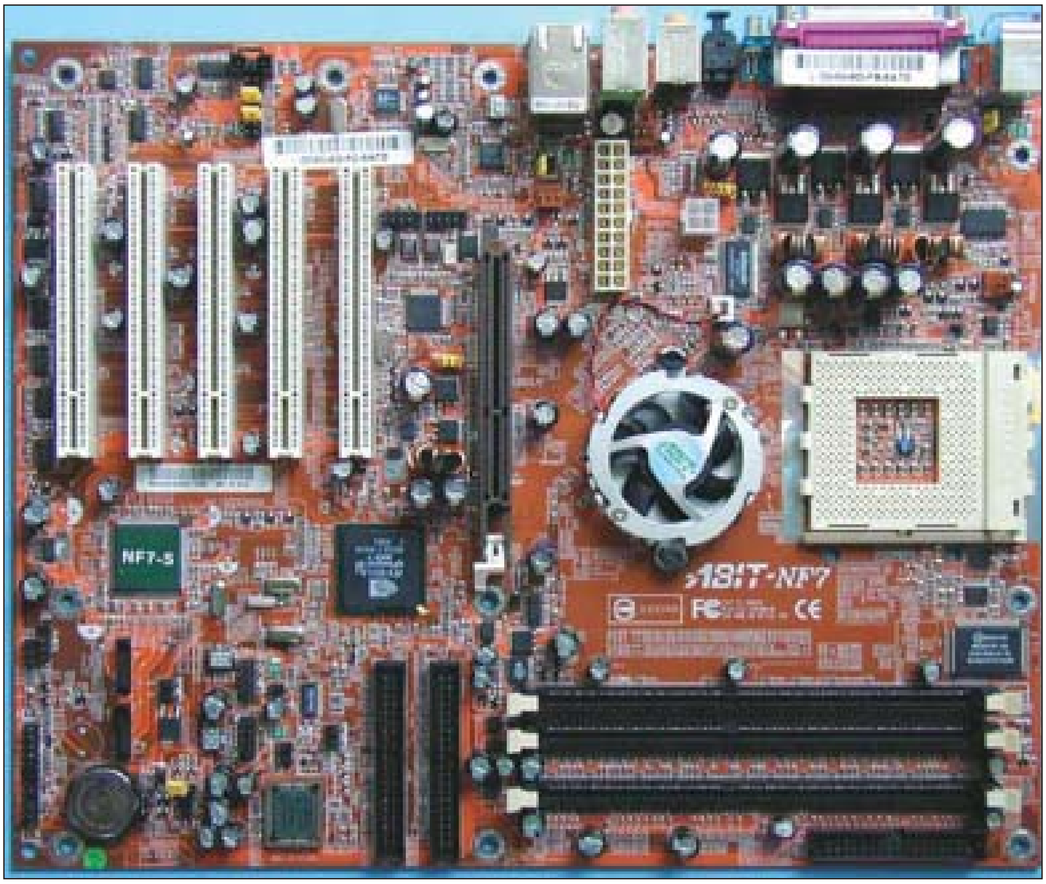
Chipsetul nForce2 se găseşte pe piaţă de mai mult de un an de zile. Versiunea pe care tocmai am testat-o este "supra-alimentată" de sufixul "Ultra 400," care este mai puternică decât versiunea precedentă. În plus, ea suportă toate frecvenţele FSB, începând de la 100MHz pentru microprocesoarele Duron, şi terminând cu 200MHz pentru nucleul Barton. FSB-ul operează în modul dual, care efectiv dublează rata de transfer, şi astfel se explică sufixul "Ultra 400". În termeni tehnici, nForce2 este aproape în fruntea clasei. Este adevărat că chipsetul nu oferă un controler integrat serial ATA, însă este echipat cu o interfaţă FireWire. O altă caracteristică specială care se găseşte în chipsetul nForce2 este includerea a două interfeţe Ethernet. Aceasta înseamnă că PC-ul poate fi conectat simultan la reţeaua locală şi la WAN. O inovaţie inteligentă este faptul că, chipsetul suportă Dolby Digital 5.1 via Southbridge MCP-T.

Controlul ventilatoarelor: nu îl folosi niciodată la întâmplare!

O caracteristică importantă a procesoarelor rapide este zgomotul pe care îl produc din cauza ventilatoarelor. Hard discurile rapide, ventilatoarele pentru chipseturi, plăcile video, adaptorul de tensiune cât şi ventilatorul de pe procesor, toate acestea măresc nivelul de zgomot. Mulţi dintre noi îl consideră deranjant, unii chiar plătim sume consistente pentru ventilatoare silenţioase!

Două dintre plăcile testate (Aopen, ASUS) oferă din fabricaţie opţiuni care reduc automat viteza ventilatoarelor şi astfel se reduce zgomotul. Pentru aceasta, trebuie selectat modul corespunzător de funcţionare din BIOS sau Windows.

O altă posibilitate este un reglaj manual sau automat cu ajutorul unor rezistoare care controlează viteza ventilatoarelor, în funcţie de temperatura respectivelor cipuri. Acest sistem este disponibil în magazine pentru 10 Euro şi poate reduce semnificativ nivelul de zgomot. O altă alternativă este cumpărarea procesoarelor Athlon „în cutie“, situaţie în care acestea se livrează împreună cu un ventilator original AMD care este foarte silenţios, dar este o soluţie mai scumpă cu câteva sute de mii de lei.

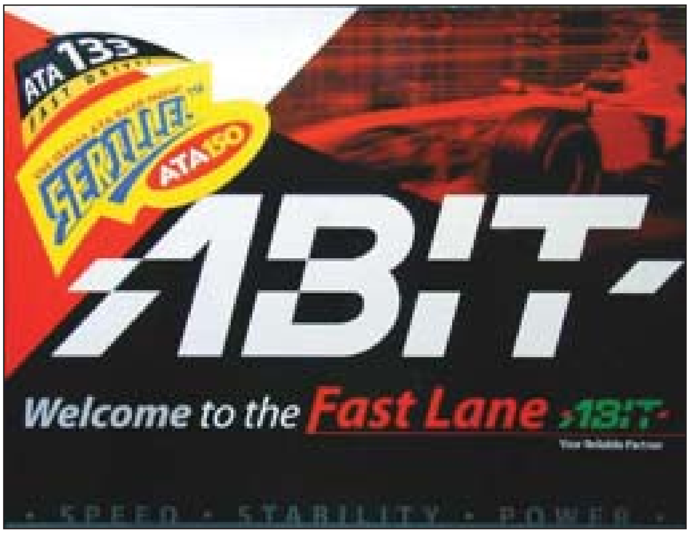
Abit NF7-S

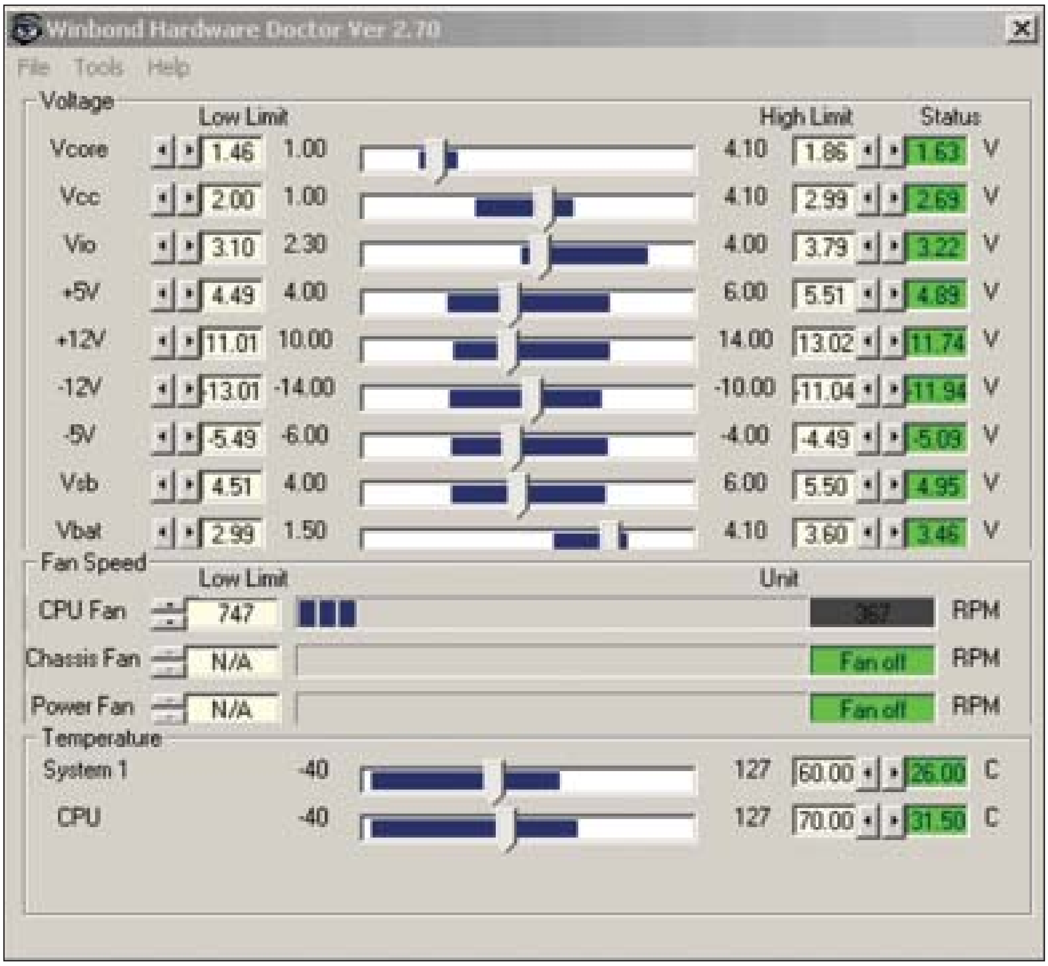
Abit, este cunoscut de ani de zile ca fiind un specialist în ale supratactării, de asemenea, el a dezvoltat mai mult proiectul plăcii cu nForce2. NF7-S 2.0 impresionează de la bun început datorită componentelor asamblate pe placă, şi pentru că nu are nici un slot CNR, AMR sau ACR (mai ales că acestea nu sunt aproape deloc folosite de către utilizatorii obişnuiţi).

Primul slot PCI de lângă cel AGP lipseşte, ceea ce oferă posesorilor posibilitatea de a instala pe placa ABIT o placă grafică cu un sistem complex de răcire. Controlerul Texas Instruments integrat pe placă deserveşte cele două porturi FireWire. De asemenea, ABIT a inclus un modul suplimentar pe care se găsesc două porturi USB.

Cablul IDE, cât şi cel pentru unitatea de dischetă sunt furnizate obligatoriu cu toate plăcile de bază! Mi-a plăcut locul în care a fost poziţionat portul pentru floppy (în colţul din dreapta sus) pentru că îţi uşurează munca la montarea cablului de date. Configurarea cât şi posibilităţile de supratactare au fost realizate foarte bine în BIOS. Pe lângă mărirea frecvenţei FSB-ului, este posibil să reglezi tensiunea pentru procesor, RAM şi chipset.

Manualul, conţine instrucţiuni detaliate în şase

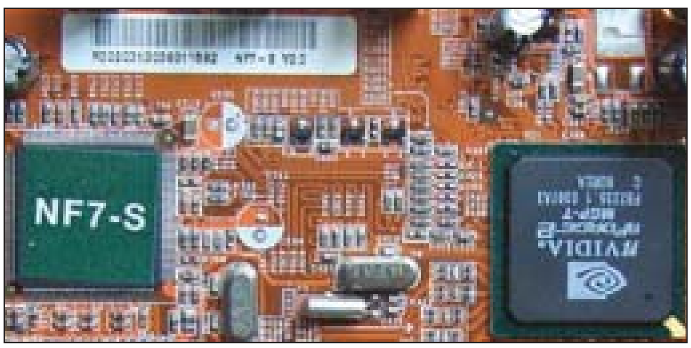

Winbond Hardware Doctor stă activ în taskbar şi te atenţionează în cazul supra-alimentării cu tensiune, reducerii vitezei ventilatoarelor, şi a temperaturilor ridicate, etc.

Sunetul este în stânga, iar cipul de reţea este în dreapta

limbi, cât şi o documentaţie referitoare la hardware şi BIOS (în engleză), care sunt foarte utile. CD-ul din pachetul plăcii este limitat, având doar driverele pentru placa de bază şi utilitarul de monitorizare Winbond numit Hardware Doctor.

Eticheta verde acoperă inscripţionările de pe controlerul Serial ATA 3112 de la Silicon Image. De asemenea, pe ea s-a inscripţionat tipul plăcii (NF7-S)

DETALII

PREŢ 119 USD + TVA
CONTACT **www.config.ro**

SPECIFICAŢII

Frecvenţă Procesor/FSB: 2204,99/200,45 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 SPP • Southbridge: nForce2 MCP-T • Ventilator pe Northbridge: da • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 5 • AGP: 8x • ACR/AMR/CNR - nu/nu/nu • Porturi paralel/serial - 1/2 • USB 2.0 intern/extern - 4/2 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: nu • Wake on LAN: nu • Wake on Modem: nu • Port IrDA: da • Controler reţea: Realtek RTL8201 • Controler IDE RAID: Silicon Image SiI3112 • Controler FireWire: nForce2/Realtek RTL8801B • **Placă de sunet:** Tip: AC97/MCP-T • Producător cip: Realtek ALC650 • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: 8.0 - 23.0 • FSB: 100-237 MHz • Frecvenţă AGP: 66-100MHz • Tensiunea nucleului: 1,1-1,85V • Tensiunea RAM: 2,4-2,7V • Tensiunea chipsetului: 1,4-1,7V • Setare manuală a întreruperilor: nu • Caracteristici speciale: nu • Calitatea manualului: bună • Cabluri: 1xIDE-80, 1xFloppy, 1xSATA • Adaptori: 1xIDE-către-SATA, 2xFireWire, 2xUSB • Programe: Adobe Acrobat Reader 5.05, Winbond Doctor Hardware.

Toate conexiunile pentru sunetul surround cât şi pentru ieşirea optică se găsesc pe panoul din spate şi sunt de-a dreptul exemplare!

Soclul dual FireWire şi dual USB 2.0 îţi permite să lucrezi cu echipamentul extern fără prea multe probleme!

Discurile cu drivere includ softul pentru funcţionarea controlerului RAID, acestea fiind indispensabile când instalezi Windows-ul XP

AOpen AK79D-400Max

AOpen, prin comparaţie, include toate caracteristicile necesare şi pe cele dezirabile. O extensie suplimentară face posibilă utilizarea a două porturi FireWire (400 Mbit/s); o altă extensie conţine un gameport extern şi două interfeţe USB. De asemenea, cutia mai conţine şi un mic modul pe care se află intrări şi ieşiri optice cât şi RCA.

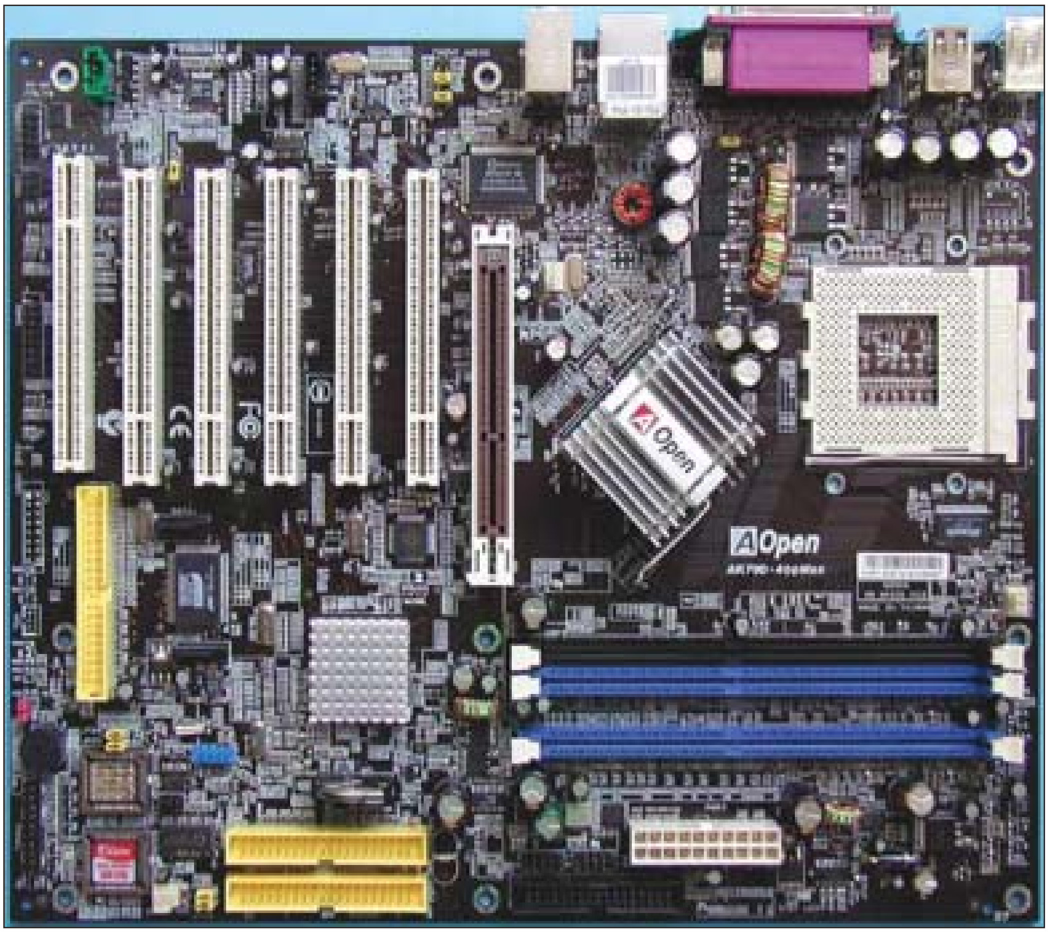
Pe placă se află un controler Promise care suportă două porturi serial ATA şi o conexiune UltraATA/133. Controlerul FireWire Agère se poate observa în colţul din dreapta sus al imaginii.

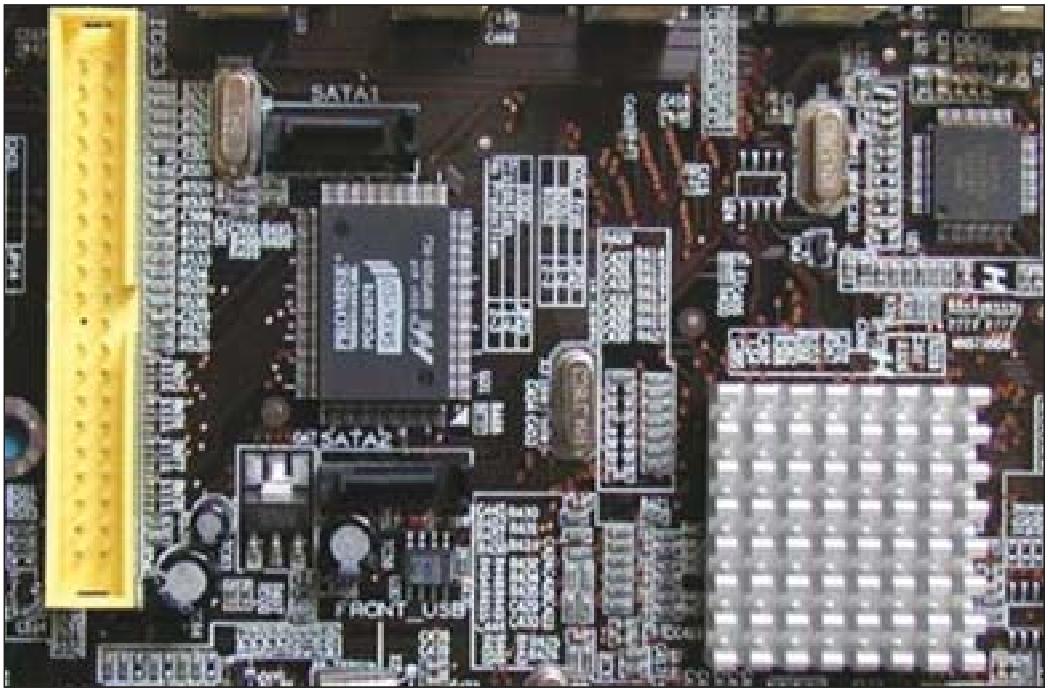
Radiatorul de pe MCP-T are o caracteristică interesantă: pare important, dar nu foloseşte la nimic!

Manualul plăcii este foarte detaliat şi bine ilustrat (ca şi cel din limba engleză), de asemenea, în pachet se află un ghid de instalare a plăcii care permite utilizatorilor experimentaţi să instaleze rapid placa.

Unul dintre CD-uri include

Pe placă se află un controler Promise care suportă două porturi serial ATA şi o conexiune UltraATA/133. Controlerul FireWire Agère se poate observa în colţul din dreapta sus al imaginii. Radiatorul de pe MCP-T are o caracteristică interesantă: pare important, dar nu foloseşte la nimic!

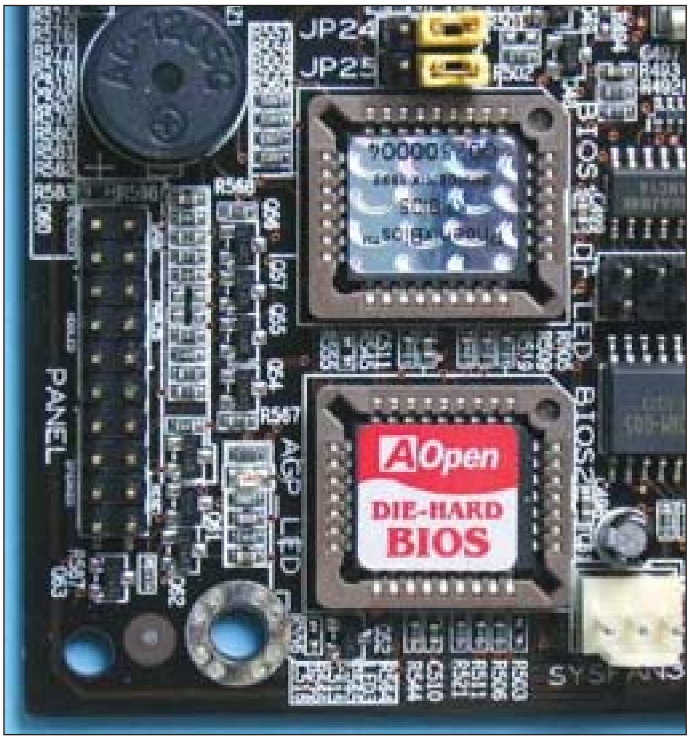
Norton Antivirus 2003, iar cel de-al doilea este bonus şi conţine toate driverele necesare instalării, versiunea digitală a manualului, un utilitar pentru monitorizarea sistemului, Adobe Acrobat Reader, ProMagic 6.0 şi programul EzRestore.

Acesta din urmă, creează o imagine a sistemului de operare, care îţi permite să îl restaurezi în caz de necesitate sau de urgenţă.

Pentru a utiliza EzRestore, trebuie mai întâi să activezi funcţia corespunzătoare din BIOS şi să instalezi ProMagic sub Windows. Acesta creează o partiţie ascunsă de câteva sute de MB pentru a copia imaginea sistemului în cazul restaurării.

EzClock este o altă caracteristică interesantă; aceasta îţi permite ca din sistemul de operare să modifici FSB-ul, tensiunea procesorului, etc. De asemenea, monitorizează viteza ventilatoarelor şi temperatura procesorului. WinBIOS, este un alt soft impresionant. Acesta, nu mai permite intrarea în BIOS prin apăsarea tastei "delete" când vă bootează calculatorul; de asemenea, softul include şi o funcţie de ajutor pentru înţelegerea programului în mai multe limbi.

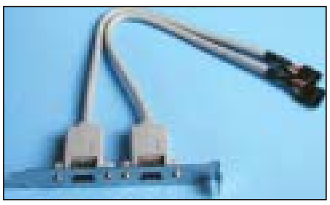
După opinia noastră, Silent Tek este mult mai important comparativ cu celelalte opţionale, şi asta deoarece îţi oferă posibilitatea de a regla viteza ventilatorului. Şi astfel, sistemul tău devine mai silenţios. AOConfig este un mic utilitar care citeşte setările sistemului şi le prezintă într-o formă grafică.

BIOS-ul este pe două EPROM-uri, jumperii de deasupra acestora sunt pentru selectarea EPROM-ului activ. Eticheta panoului principal este clară ca la Gigabyte sau MSI, facilitând astfel, o conectare mult mai simplă a mufelor de la carcasă

EzClock permite modificarea mai multor parametri chiar din Windows. Trebuie doar să reporneşti calculatorul atunci când schimbi FSB-ul

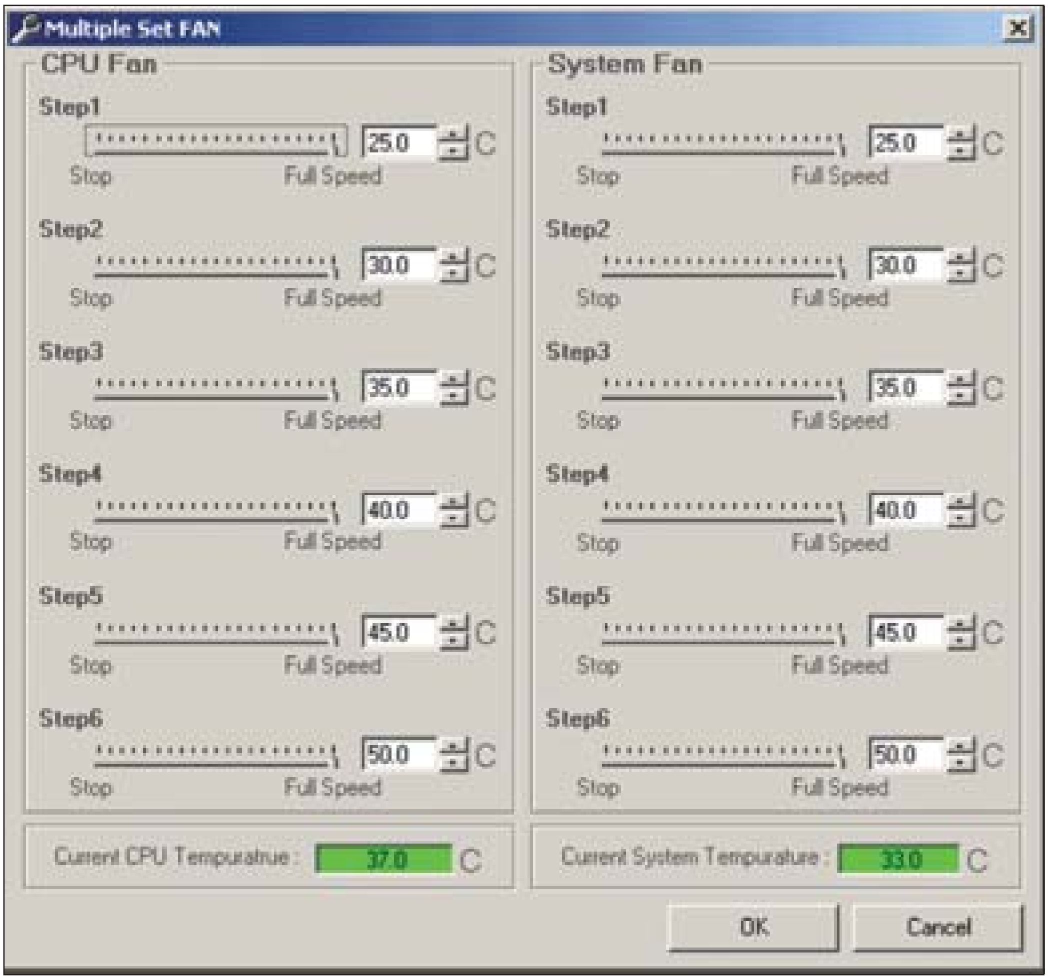

Un singur port serial este disponibil pe placa de bază, celălalt port este disponibil pentru o placă de bază cu soluţie video integrată. Existenţa a patru porturi USB 2.0 este un punct forte pentru AOpen. Elementul de răcire de pe Northbridge este mare, pentru a oferi o stabilitate mai bună în cazul supratactării

Placa vine echipată cu AOpen JukeBox, un CD player integrat în BIOS care îţi permite să asculţi muzică fără să porneşti sistemul de operare. Se pare că firma Gigabyte i-a inspirat pe mulţi! Pe placă este integrat un BIOS Dual, iar această caracteristică face ca BIOS-ul să fie disponibil în acelaşi timp în două EPROM-uri. Dacă primul BIOS nu mai funcţionează, atunci al doilea EPROM preia ştafeta, după ce primul EPROM este dezactivat

DETALII

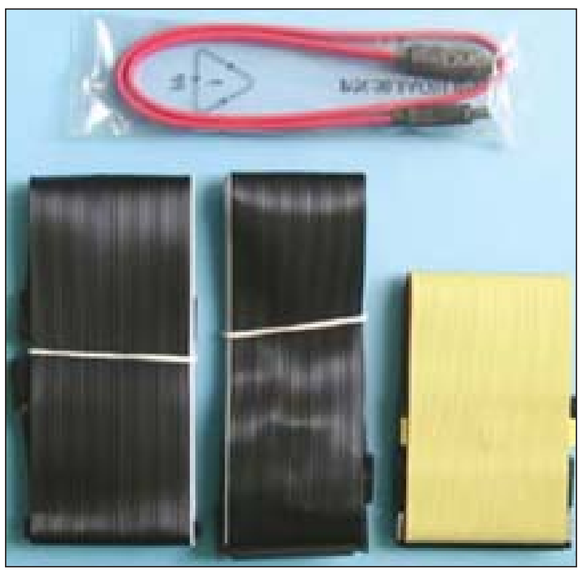
PREŢ 120 USD + TVA

CONTACT **www.config.ro**

SPECIFICAŢII

Frecvenţă Procesor/FSB: 2230,00/202,73 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 SPP • Southbridge: nForce2 MCP-T • Ventilator pe Northbridge: nu • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 5 ? AGP: 8x • ACR/AMR/CNR - da/nu/nu • Porturi paralel/serial - 1/1 • USB 2.0 intern/extern - 2/4 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: da • Wake on LAN: da • Wake on Modem: nu • Port IrDA: da • Controler reţea: Realtek RTL8201BL • Controler IDE RAID: Promise PDC20375 • Controler FireWire: agere FW802 • **Placă de sunet:** Tip: AC97/MCP-T • Producător cip: Realtek ALC650E • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: 5.0 - 23.0 • FSB: 100-255 MHz • Frecvenţă AGP: 66-100MHz • Tensiunea nucleului: 1,1-1,85V • Tensiunea RAM: 2,5-2,8V • Tensiunea chipsetului: 1,4-1,7V • Setare manuală a întreruperilor: da • Caracteristici speciale: SilentTek, Dr.Voice • Calitatea manualului: excelentă • Cabluri: 1xIDE-80, 1xIDE-40, 1xFloppy • Adaptori: audio(optice şi RCA S/PDIF), 2xFireWire, 2xUSB şi Game • Programe: AOConfig, EzClock, EzSkin, WinBIOS, WinDMI, 3Deep E-Color, Adobe Acrobat Reader.

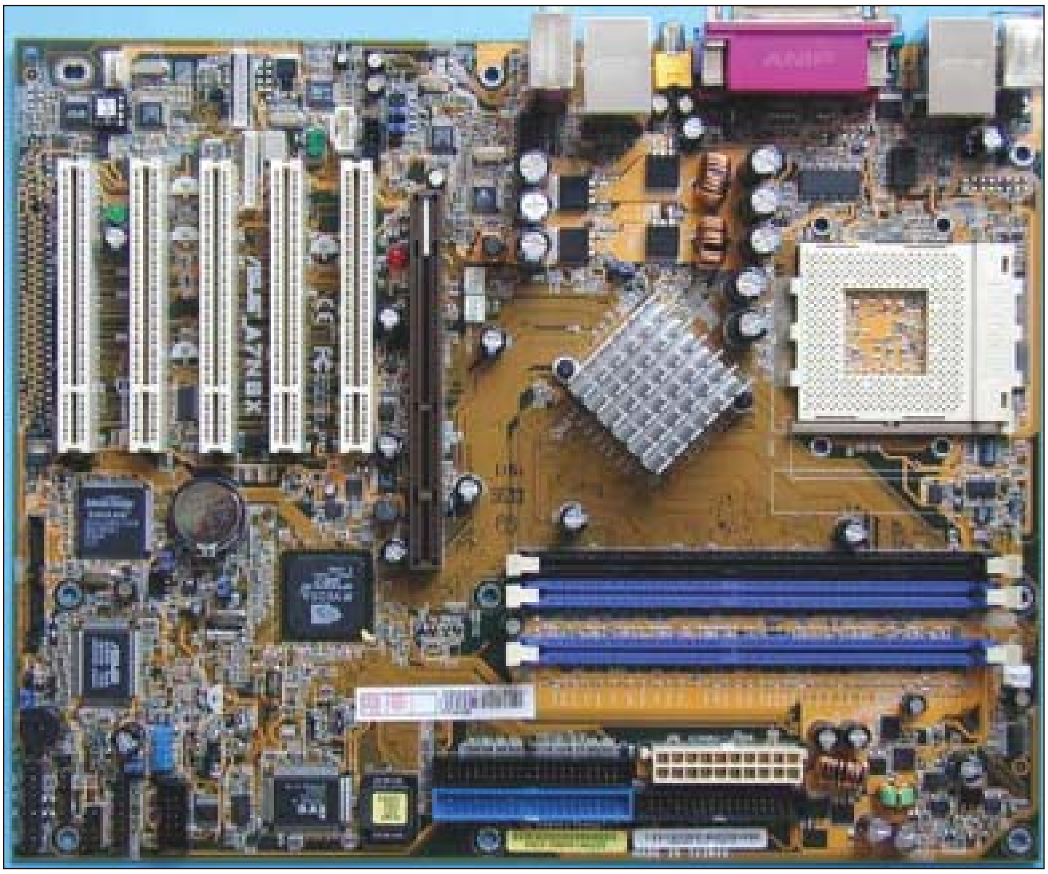

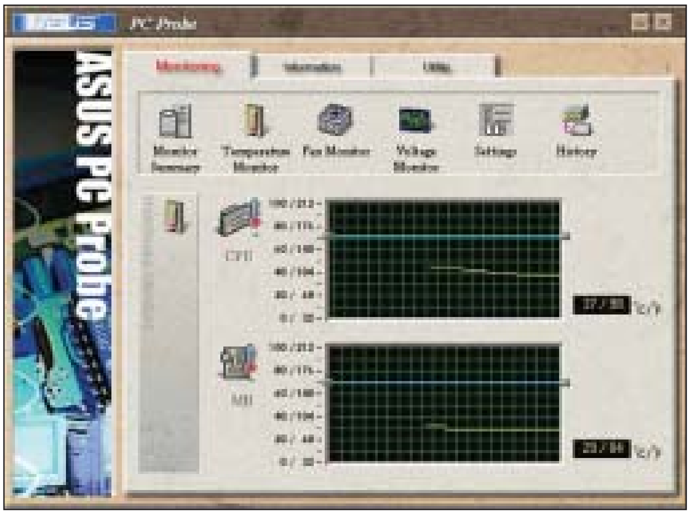

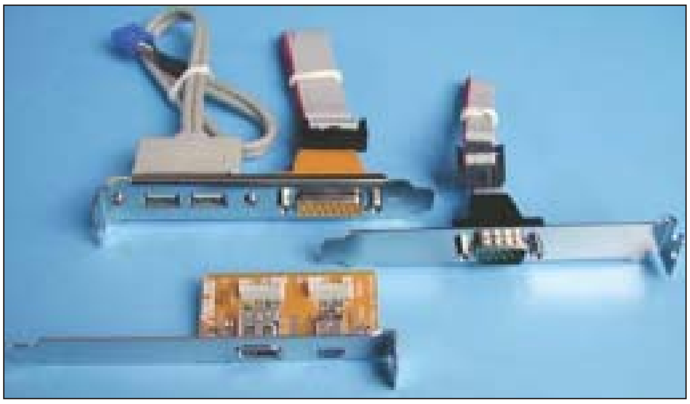
Asus A7N8X 2.0 Deluxe

Noua placă Deluxe a fost reproiectată să suporte un FSB de 200 MHz. Versiunea pe care am testat-o este echipată foarte bine - şi are maximum de componente pe care le poate suporta chipsetul nVidia (MCP-T cu Dolby Digital, două porturi FireWire, două plăci de reţea 100-Mbiţi), plus câteva extra-uri, printre care se numără şi un controler ATA Sil3112 de la Silicon Image. Proiectul plăcii de bază permite utilizarea tuturor sloturilor PCI cu plăci (TV-tuner, modem) chiar dacă sunt foarte lungi. Asus a renunţat la ventilatorul de pe Northbridge şi la slotul ACR care se instalează de obicei în partea de jos a plăcii. Oricum acestea nu ar fi oferit nimic în plus utilizatorului, ci l-ar fi obligat să scoată mai mulţi bani din buzunar. Încă o dată, ASUS a introdus în pachetul plăcii tipicele caracteristici care sunt mai puţin sau mai mult folositoare. Speech Post Reporter raportează iregularităţile ce apar la bootarea sistemului. Spre deosebire de soluţiile oferite de alţi fabricanţi, acest mesaj voce este legat direct la placa de sunet integrată pe placa de bază. Opţiunea este mult mai folositoare pentru că, sunetul produs de difuzorul PC-ului, în unele cazuri este greu de înţeles. Cu ajutorul lui Q-Fan, se poate reduce viteza ventilatorului din BIOS cu până la 50 de procente, după care sistemul controlează viteza ventilatorului automat, în funcţie de temperatura procesorului. BIOS-ul Phoenix de pe A7N8X are o structură diferită comparativ cu celelalte versiuni ale altor producători. Astfel, sistemul poate opera mult mai intuitiv, tot ce lipseşte, fiind posibilitatea de aputea introduce direct de la tastatură frecvenţa FSB-ului ca valoare numerică. Vă daţi seama, cei care vor să schimbe frecvenţa de la 100 la 200 MHz, spre exemplu, trebuie să ţină butonul apăsat între 10 şi 12 secunde - sunt sigur că se putea proceda mult mai convenabil. Programul Asus LiveUpdate este excelent. Acesta se găseşte pe situl ASUS sau pe CD-ul cu drivere, şi permite foarte uşor updatarea BIOS-ului în Windows. Între timp, numeroşi producători au început să ofere această caracteristică, ASUS a fost însă primul care a inclus o asemenea opţiune. Legat de performanţă şi de stabilitate, nu avem nimic de comentat. Performanţa plăcii ASUS este excelentă.

Utilitarul de monitorizare de la ASUS se numeşte de acum PC Probe

Asus a inclus în pachet sloturi suplimentare din belşug. Primul este dotat cu două porturi FireWire, al doilea are un gameport şi două porturi USB, şi al treilea este pentru portul serial

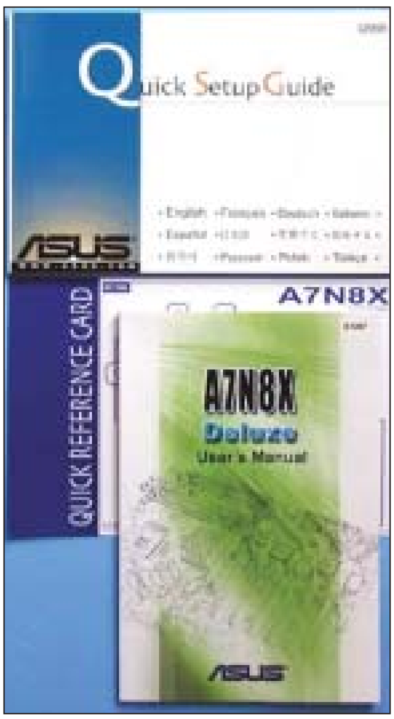

Asus a considerat serial ATA o caracteristică importantă; de aceea a incorporat pe A7N8X cipul SATA SiI3112

Asus a integrat porturi pe panoul din spate până la refuz. Astfel, găseşti aici patru porturi USB, două plăci de reţea de 100Mbiţi şi o placă de sunet complexă

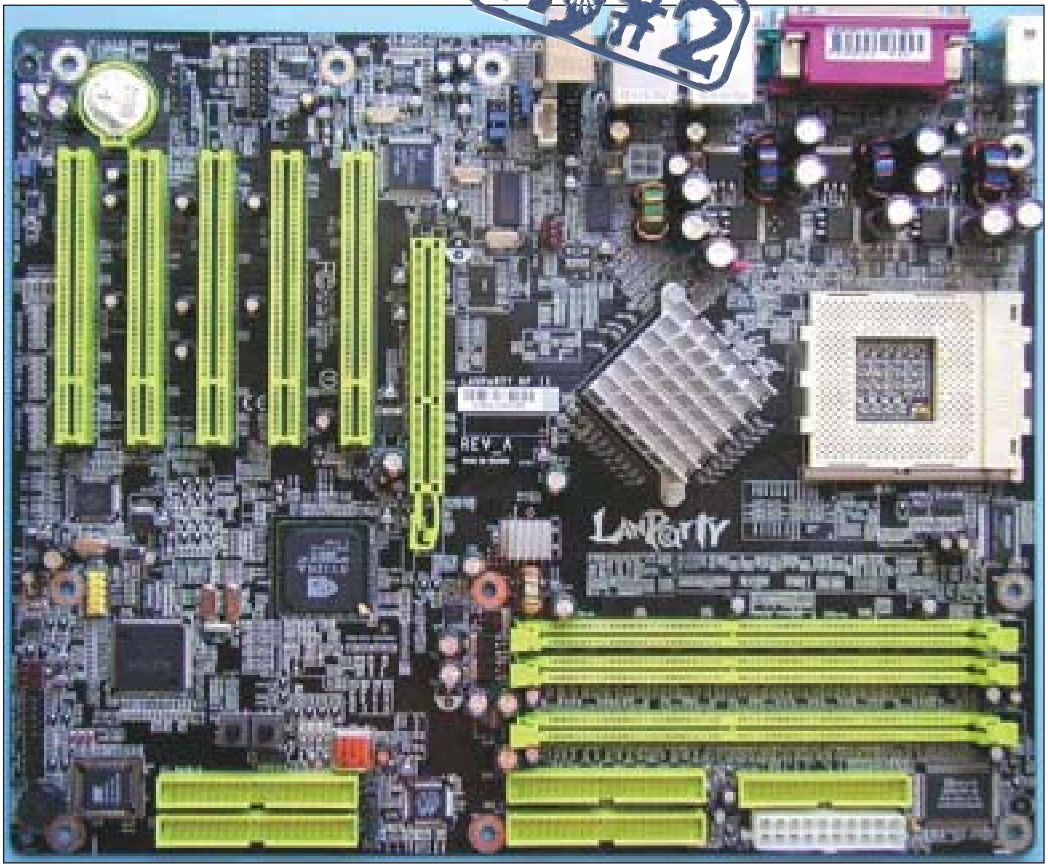
DETALII

PREŢ 126 USD + TVA
CONTACT www.config.ro

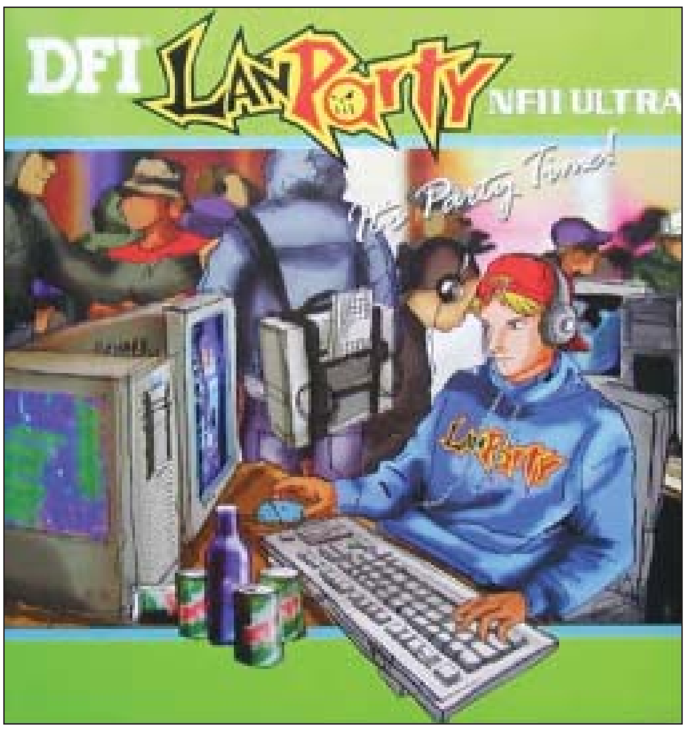
SPECIFICAŢII

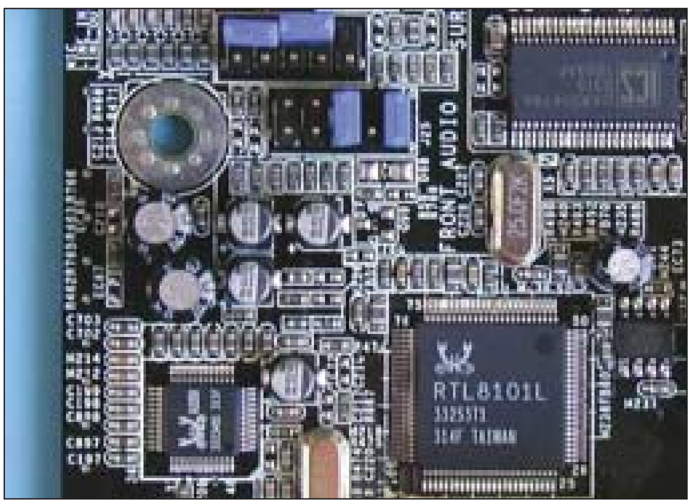
Frecvenţă Procesor/FSB: 2205,00/200,45 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 SPP • Southbridge: nForce2 MCP-T • Ventilator pe Northbridge: nu • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 5 • AGP: 8x Pro • ACR/AMR/CNR - nu/nu/nu • Porturi paralel/serial - 1/2 • USB 2.0 intern/extern - 2/4 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: da • Wake on LAN: da • Wake on Modem: da • Port IrDA: da • Controler reţea: 2x Realtek RTL8201BL • Controler IDE RAID: Silicon Image SiI3112 • Controler FireWire: Realtek RTL8801B • **Placă de sunet:** Tip: AC97/MCP-T • Producător cip: Realtek ALC650 • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: 6.5 - 17.0 • FSB: 100-233 MHz • Frecvenţă AGP: 66-100MHz • Tensiunea nucleului: 1,65-1,85V • Tensiunea RAM: 2,6/2,7/2,8V • Tensiunea chipsetului: 1,5/1,6/1,7 V • Setare manuală a întreruperilor: nu • Caracteristici speciale: Speech Post Reporter, Q-Fan • Calitatea manualului: mic dar complet • Cabluri: 1xIDE-80, 1xIDE-40, 1xFloppy, 2xSATA • Adaptori: COM2, port Game, 2x USB, 2x Firewire • Programe: PC-cillin 2002 Anti Virus, PC Probe.

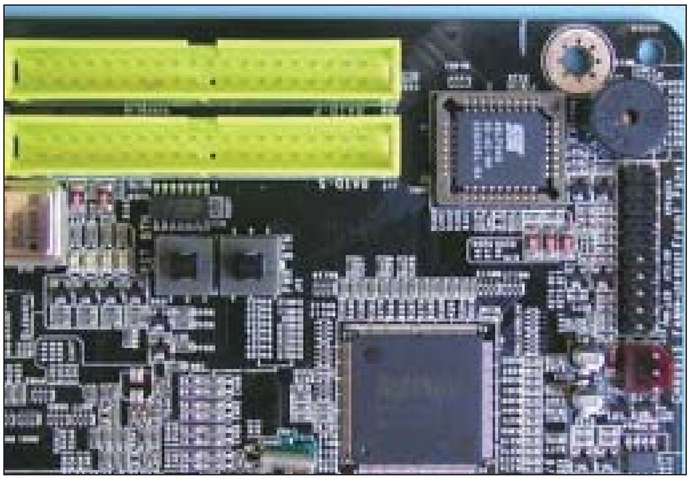
DFI LanParty NFII Ultra

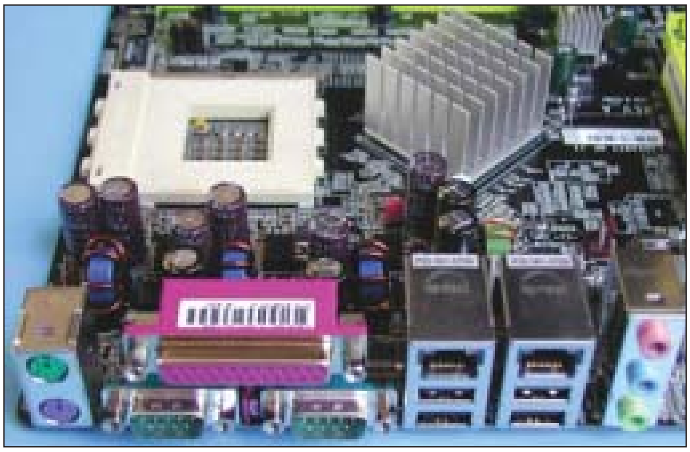
Dacă te interesează ceva deosebit, atunci DFI s-ar putea să fie exact ceea ce cauţi. Cutia are o dimensiune mult mai mare decât cea normală, iar în interiorul ei se ascunde un rucsac numit PC Transpo, cu ajutorul căruia poţi să transporţi unitatea centrală; de preferabil la petrecerile în reţea cu prietenii (sau la cel mai apropiat service?!?). Rucsacul se poate purta lejer în spate sau îl poţi transporta în mână. "Let's Party" ar putea fi motto-ul plăcii, pentru că este dotată cu multe accesorii. Astfel, pe placă se găseşte un controler RAID IDE HPT372N produs de HighPoint, căruia i s-a modificat modul RAID-1 pentru ca ambele discuri să lucreze deodată la citire. Pe lângă controlerul RAID, placa vine echipată şi cu un controler serial ATA de la Marvel având un singur port. Însă acest port este suficient pentru următoarele câteva luni mai ales că discurile SATA sunt rare. De asemenea, DFI a inclus şi un adaptor de tensiune pentru discurile serial ATA. Cei care testează componentele hardware sau sunt împătimiţi ai calculatorului vor aprecia această sursă suplimentară de alimentare şi butonul de reset de pe placă. Însă utilizatorii obişnuiţi vor folosi mai rar aceste caracteristici. Pe placă se găseşte un controler FireWire Agére cu trei porturi. Două dintre acestea se află pe un slot suplimentar care se montează în spatele carcasei, iar al treilea se poate ataşa în faţa carcasei cu ajutorul modulului FrontX care se montează în locul unei

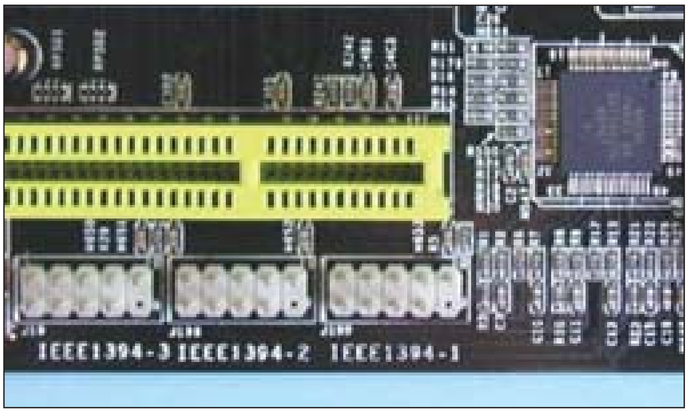

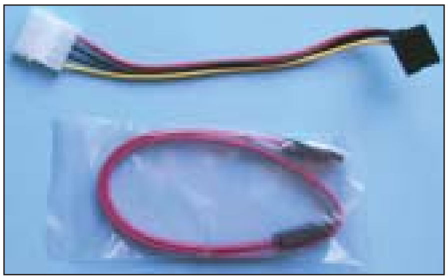

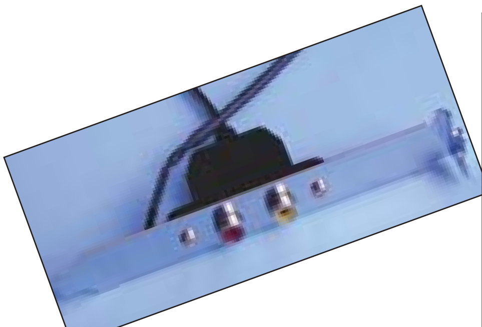

unităţi pentru CD-ROM. Modulul este în format de 5,25 inch şi integrează pe lângă portul FireWire, două porturi USB şi porturi audio (vezi fotografiile). Placa de bază este echipată şi cu un adaptor audio oferind astfel o ieşire RCA, de exemplu pentru un amplificator de cameră. Update-ul BIOS-ului de pe placa DFI se face din Windows. Programul necesar pentru aceasta se găseşte pe CD-ul plăcii (RadarSync Online BIOS).

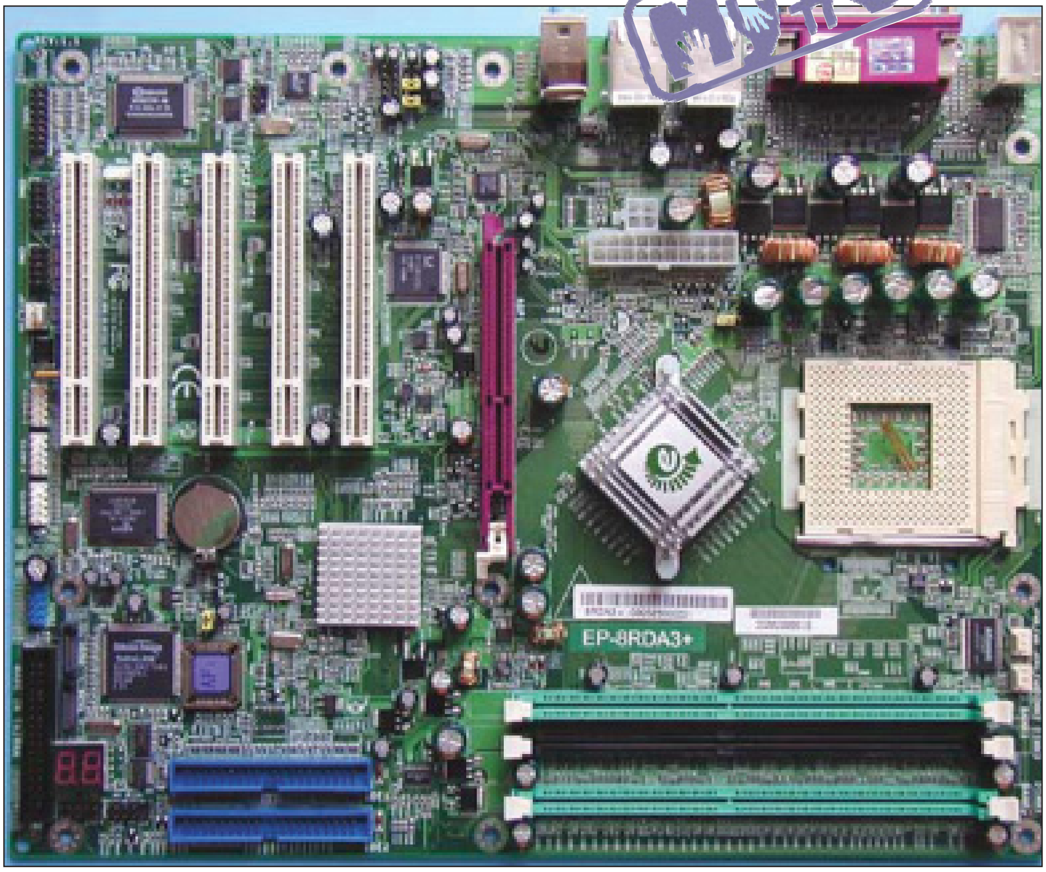

DETALII

PREŢ 150 USD + TVA
CONTACT www.config.ro

SPECIFICAŢII

Frecvenţă Procesor/FSB: 2205,00/200,45 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 SPP • Southbridge: nForce2 MCP-T • Ventilator pe Northbridge: nu • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 5 • AGP: 8x • ACR/AMR/CNR - nu/nu/nu • Porturi paralel/serial - 1/2 • USB 2.0 intern/extern - 2/4 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: da • Wake on LAN: da • Wake on Modem: da • Port IrDA: da • Controler reţea: Realtek RTL8201, ICS1839 • Controler IDE RAID: HighPoint HPT372N • Controler FireWire: agere FW803 • **Placă de sunet:** Tip: AC97/MCP-T • Producător cip: Realtek ALC650 • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: 5.0 - 22.0 • FSB: 100-300 MHz • Frecvenţă AGP: 50-100MHz • Tensiunea nucleului: 1,10-2,00 V • Tensiunea RAM: 2,5-2,8V • Tensiunea chipsetului: 2,6-2,9 V • Setare manuală a întreruperilor: da • Caracteristici speciale: IDE RAID, conectori în faţa PCI • Calitatea manualului: excelentă • Cabluri: 2xIDE-80 rotunde, 1xFloppy, 1xSATA, 1xSATA pentru alimentare • Adaptori: 2x FireWire, audio, port game • Programe: soft pentru updatarea BIOS-ului RadarSync Online, Winbond monitor hardware, McAfee Virus Scan Online.

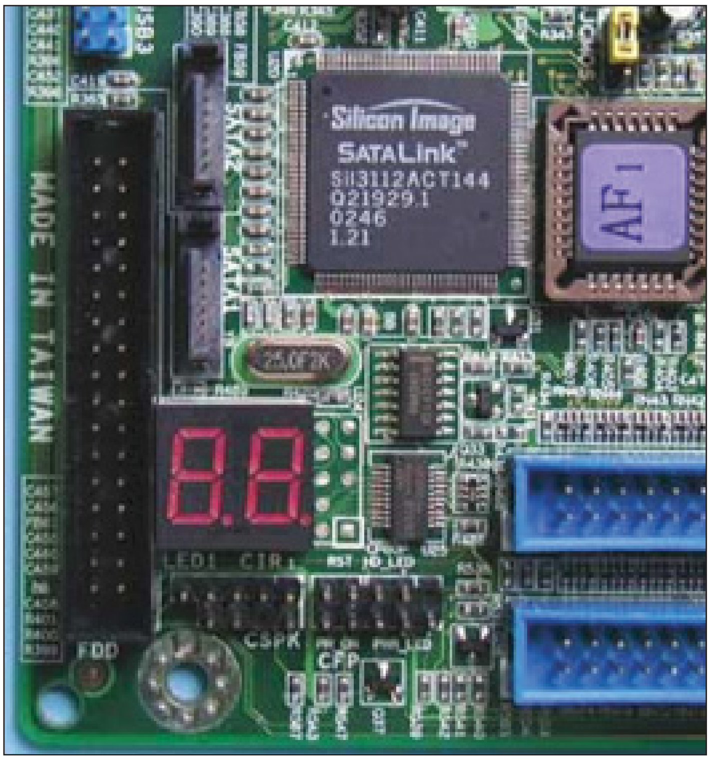

Epox EP-8RDA3+

Dacă nu eşti mulţumit de echipamentul pe care ţi-l oferă LANParty NF2-Ultra de la DFI, atunci placa Epox te va satisface şi mai mult din acest punct de vedere. Epox-ul este impresionant pentru că a fost echipat cu toate caracteristicile pe care le încorporează nForce2! Să începem…

Pe placă se află două conexiuni pentru reţea, una dintre ele fiind un controler separat de la Realtek (RTL-8101L). Asta înseamnă că procesorul va fi mai puţin solicitat când se va opera pe reţeaua locală. Acelaşi lucru se poate spune şi despre conexiunile FireWire.

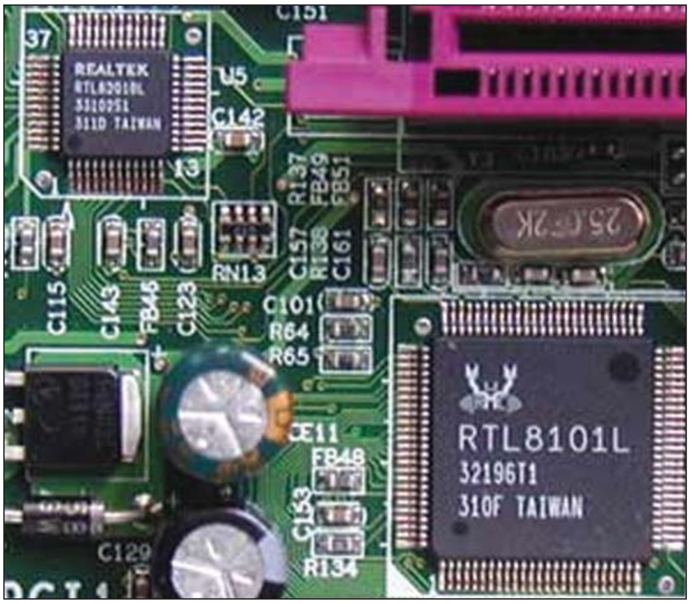
Controlerul de pe integratul MCP-T a fost înlocuit cu unul separat de la Agére (FW323). Integratul

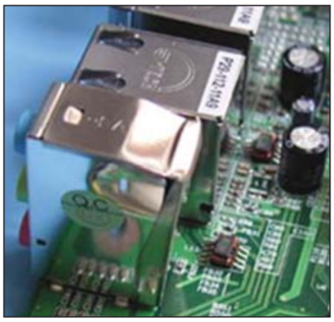
Pe lângă controlerul serial ATA, Epox integrează şi cunoscutul sistem de detectare a erorilor! Micul display afişează o valoare hexa, care se află în tabelul anexat plăcii şi astfel poţi să identifici rapid problema respectivă

Controlerul FireWire nForce 2 nu a fost suficient pentru inginerii de la Epox. Trebuia să fie ceva special şi dotat cu trei porturi FireWire, de aceea a fost necesar un cip dedicat de la Agère

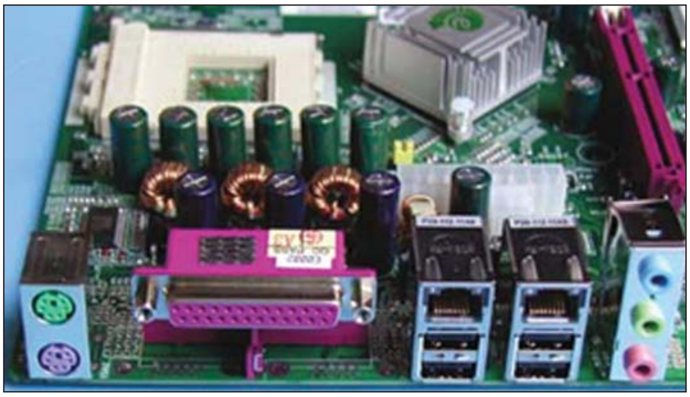
Chipsetul plăcii integrează deja două controlere pentru reţea, însă în cazul lui 8RDA3+ s-a folosit un controler de la Realtek care este folosit ca şi controler primar (integratul din dreapta).

oferă trei porturi în loc de două.

Pe de altă parte, există şi componente convenţionale, de exemplu, placa de sunet CMI-9739A de la C-Media. De asemenea, pe placă se găseşte şi SiL3112 - probabil că este cel mai utilizat controler serial ATA.

Alinierea, drepţi! Două controlere de reţea şi patru porturi USB 2.0 la raport!

Conectorii de pe placă au fost poziţionaţi împreună cu controlerul floppy la capătul plăcii. În momentul în care conectezi toate componentele (FireWire, trei USB-uri, SATA, floppy, IR, IDE), devine cam greu să vă descriu ce e acolo ! Cablurile rotunde Ultra ATA incluse de Epox îţi fac viaţa mult mai uşoară. De fapt, ele nu sunt mai lungi decât cele obişnuite, însă îţi oferă o flexibilitate mult mai bună, şi nu îngreunează ventilaţia sistemului.

Ca şi la ABIT, nu există slot PCI direct lângă slotul AGP. Acest loc îţi permite să instalezi o placă video cu radiatoare duble sau plăci video care ocupă de la bun început două sloturi (exemplu: GeForce FX 5950 Ultra).

Conectorii seriali nu se găsesc pe panoul din spate ci pe un slot suplimentar pe care se află şi portul pentru jocuri. Motivul pentru care s-a făcut această schimbare este evident, acest proiect a fost gândit şi pentru versiunea de placă de bază cu soluţie video integrată. Astfel, versiunea cu placă grafică este echipată cu două ieşiri pentru două monitoare, nVIDIA TwinView putându-se folosi şi cu soluţiile grafice integrate.

DETALII

PREŢ 108,4 USD + TVA
CONTACT www.dcc.ro

SPECIFICAŢII

Frecvenţă Procesor/FSB: 2205,00/200,45 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 SPP • Southbridge: nForce2 MCP-T • Ventilator pe Northbridge: nu • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 5 • AGP: 8x • ACR/AMR/CNR - da/nu/nu • Porturi paralel/serial - 1/2 • USB 2.0 intern/extern - 2/4 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: da • Wake on LAN: da • Wake on Modem: da • Port IrDA: da • Controler reţea: Realtek RTL8101L/8201BL • Controler IDE RAID: Silicon Image Sil3112 • Controler FireWire: Agére FW323 • **Placă de sunet:** AC97/MCP-T • Producător cip: C-Media CMI9739A • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: 5.0 - 24.0 • FSB: 100-250 MHz • Frecvenţă AGP: 66-100MHz • Tensiunea nucleului: 1,40-2,20 V • Tensiunea RAM: 1,5-1,8V • Tensiunea chipsetului: 1,6-1,8 V • Setare manuală a întreruperilor: da • Caracteristici speciale: IDE RAID, conectori în faţa PCI, conectori floppy la capătul plăcii de jos • Calitatea manualului: completă • Cabluri: 2xIDE-80 rotunde, 1xFloppy, 2xSATA, 2xSATA pentru alimentare • Adaptori: 2x FireWire, COM, gameport • Programe: Norton Ghost 2001, PC Cillin 2002

De altfel, pe placă se găseşte un controler FireWire pentru trei porturi. Epox a inclus un adaptor cu numai două porturi în pachet. Fără comentarii...

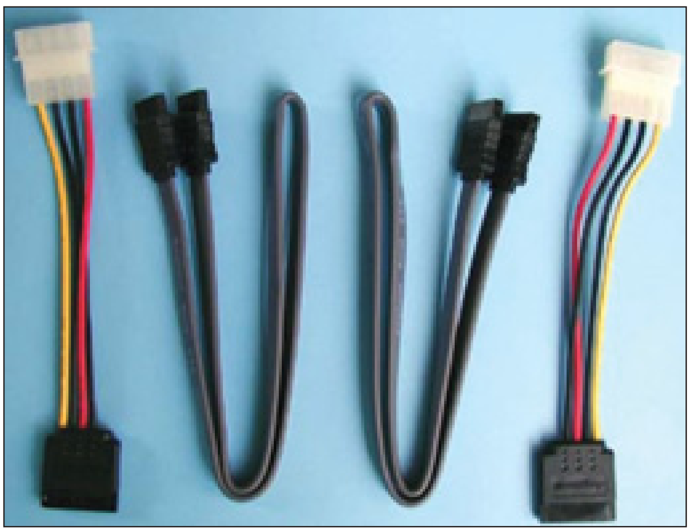
Probabil cea mai bună inovaţie după apariţia lui Ultra ATA: cablurile rotunde!

Gigabyte GA-7NNXP

Modelul 7NNXP de la Gigabyte nu este unul mediu ci, din contră, pachetul plăcii este greu şi conţine un echipament impresionant.

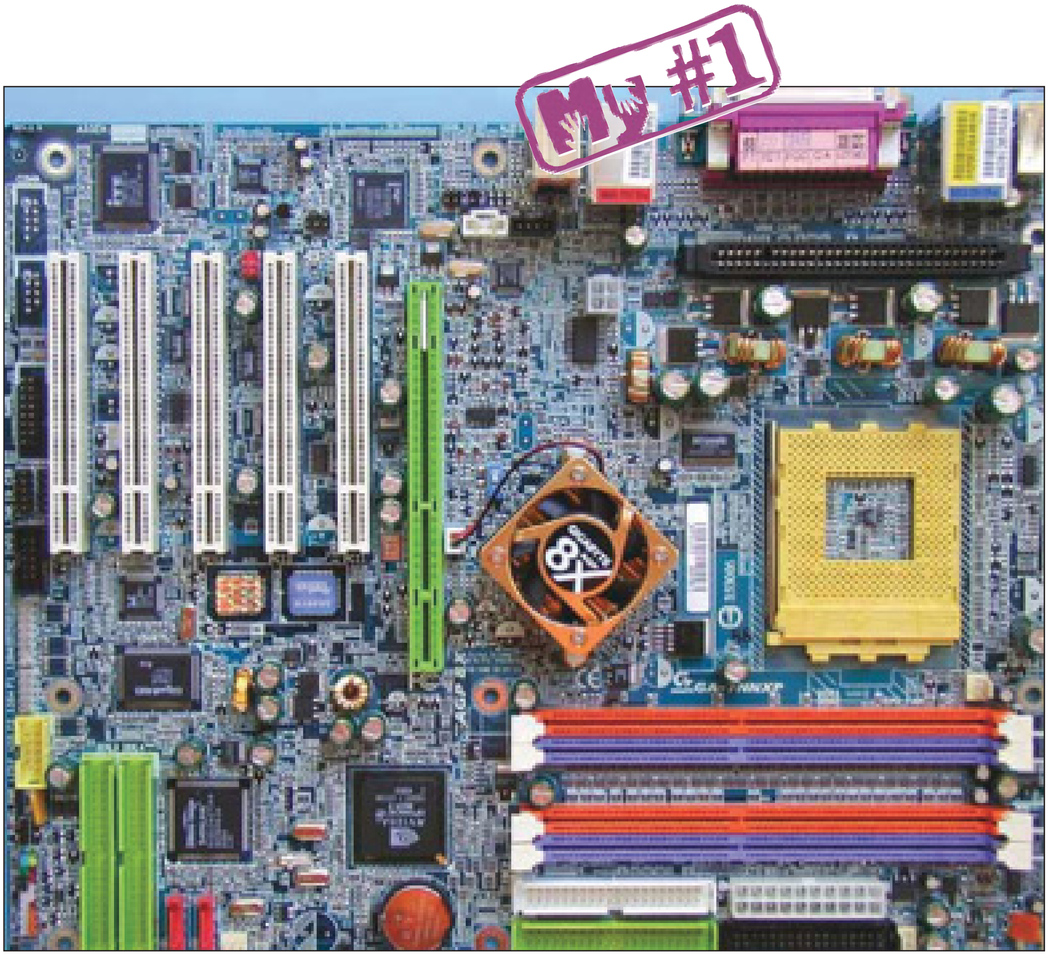
Placa este echipată cu două controlere de reţea care sunt înzestrate cu tehnologia gigabit, datorită cipului Intel 82540EM. Inginerii de la Gigabyte au instalat patru socluri DIMM pe această placă, comparativ cu ceilalţi producători de plăci de bază care instalează numai trei. Oricum, chipsetul nu suportă mai mult de 3 GB de memorie pentru care sunt suficiente trei socluri DIMM. Numărul disponibil de interfeţe IDE este mai mult decât necesar.

În afară de cei doi conectori UltraATA/133 de pe nForce2, placa integrează şi un controler RAID IDE de la ITE, de asemenea şi un controler serial ATA produs de Silicon Image. Astfel, pe placă pot opera simultan zece dispozitive ATA.

Pe lângă cablurile de date serial ATA, în pachet se mai găsesc şi două cabluri de alimentare pentru dicurile SATA. Fără acestea nu ar putea să funcţioneze discul; un lucru care se pierde din vedere de către mulţi!

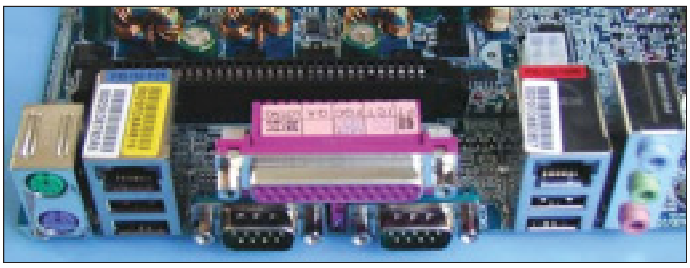

DETALII

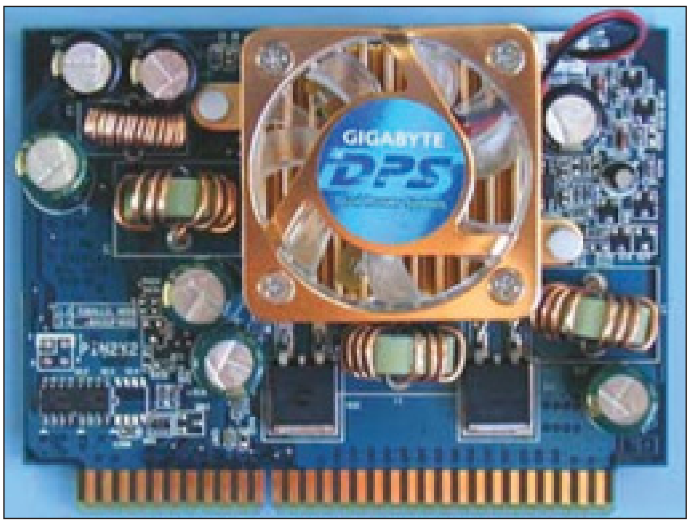
PREŢ 178.2 USD + TVA
CONTACT **www.config.ro**

SPECIFICAŢII

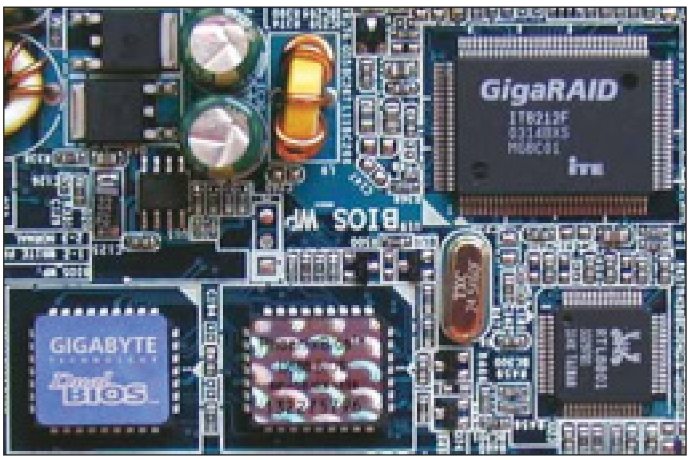
Frecvenţă Procesor/FSB: 2205,00/200,5 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 SPP • Southbridge: nForce2 MCP-T • Ventilator pe Northbridge: da • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 5 • AGP: 8x Pro • ACR/AMR/CNR - nu/nu/nu • Porturi paralel/serial - 1/2 • USB 2.0 intern/extern - 2/4 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: opţional • Wake on LAN: da • Wake on Modem: da • Port IrDA: da • Controler reţea: Realtek RTL8201, Intel 82540EM • Controler IDE RAID: Silicon Image Sil3112, GigaRAID IT8212 • Controler FireWire: Realtek RTL8801 • **Placă de sunet:** Tip: AC97/MCP-T • Producător cip: Realtek ALC650 • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: 5.0 - 22.5 • FSB: 100-300 MHz • Frecvenţă AGP: 50-100MHz • Tensiunea nucleului: 1,10-1,85 V • Tensiunea RAM: - • Tensiunea chipsetului: - • Setare manuală a întreruperilor: da • Caracteristici speciale: - • Calitatea manualului: excelentă • Cabluri: 3xIDE-80, 1xFloppy, 3xSATA, 1xSATA pentru alimentare • Adaptori: 2x FireWire, modul DSP, 2x USB, serial ATA extern, audio • Programe: EasyTune 4, DMIView, Face Wizard, ITE Smart Editor, Norton Internet Security 2001

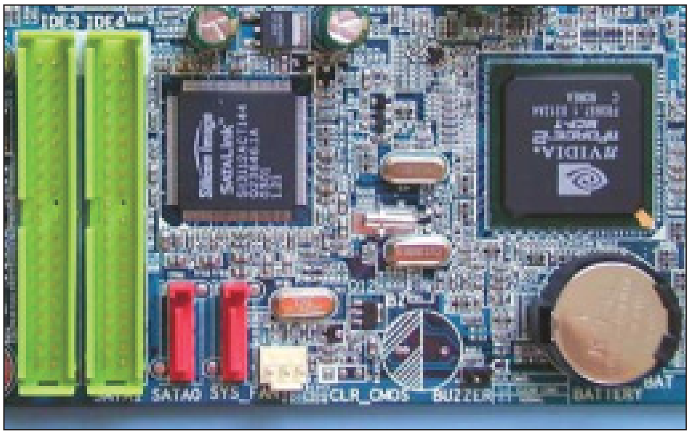

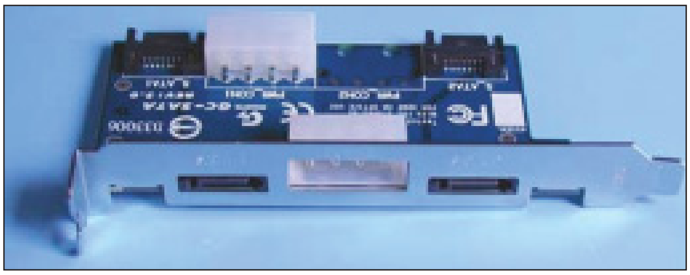
Gigabyte intenţionează cu acest model să se adreseze unui grup mai larg de utilizatori; din motive de stabilitate, inginerii de la Gigabyte au echipat placa cu un convertor suplimentar de tensiune. Dispozitivul se găseşte separat ca şi un modul extins numit DSP. Ar fi fost bine ca pe DSP să se găsească numai un radiator

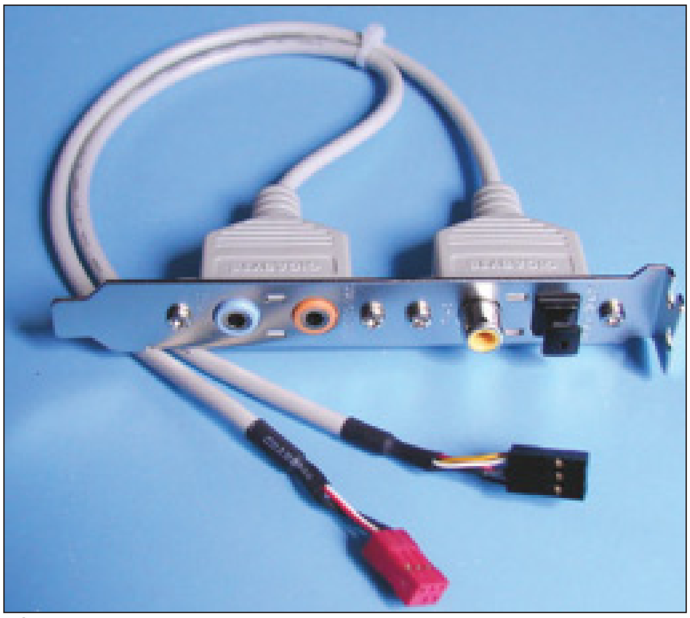

Regulator de tensiune dual - asigură stabilitatea sistemului în condiţii adverse de stabilitate

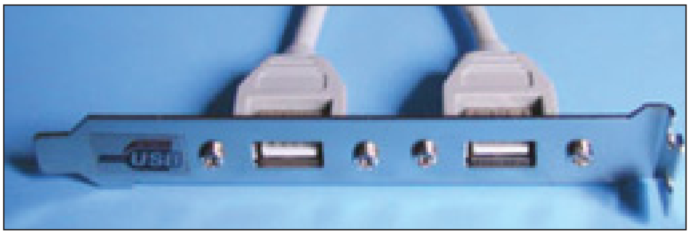

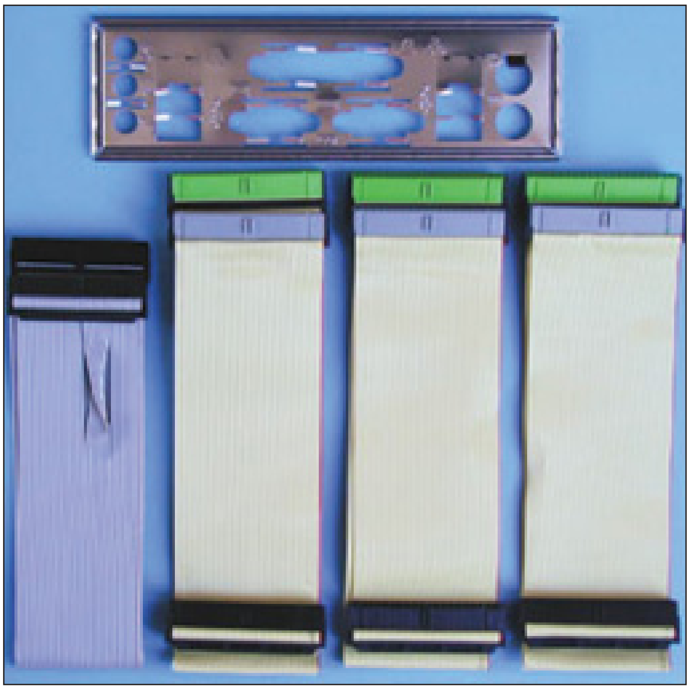

În stânga sunt plasaţi conectori pentru difuzoare, iar în dreapta se află ieşirile digitale

(fără ventilator), pentru că, împreună cu ventilatorul de pe Northbridge, placa Gigabyte generează un zgomot considerabil mai mare decât competitorii acesteia.

O altă caracteristică importantă este binecunoscutul DualBIOS. Chiar dacă greşeşti la updatarea BIOS-ului nu trebuie să-ţi faci griji fiindcă cel de-al doilea EPROM va intra imediat în funcţiune.

Conectorii panoului principal de pe placă sunt coloraţi în diverse culori şi aşa este mult mai uşor să conectezi pe placă mufele reset, power on, HDD, etc., fiind imposibil să conectezi greşit mufele pe jumperi!

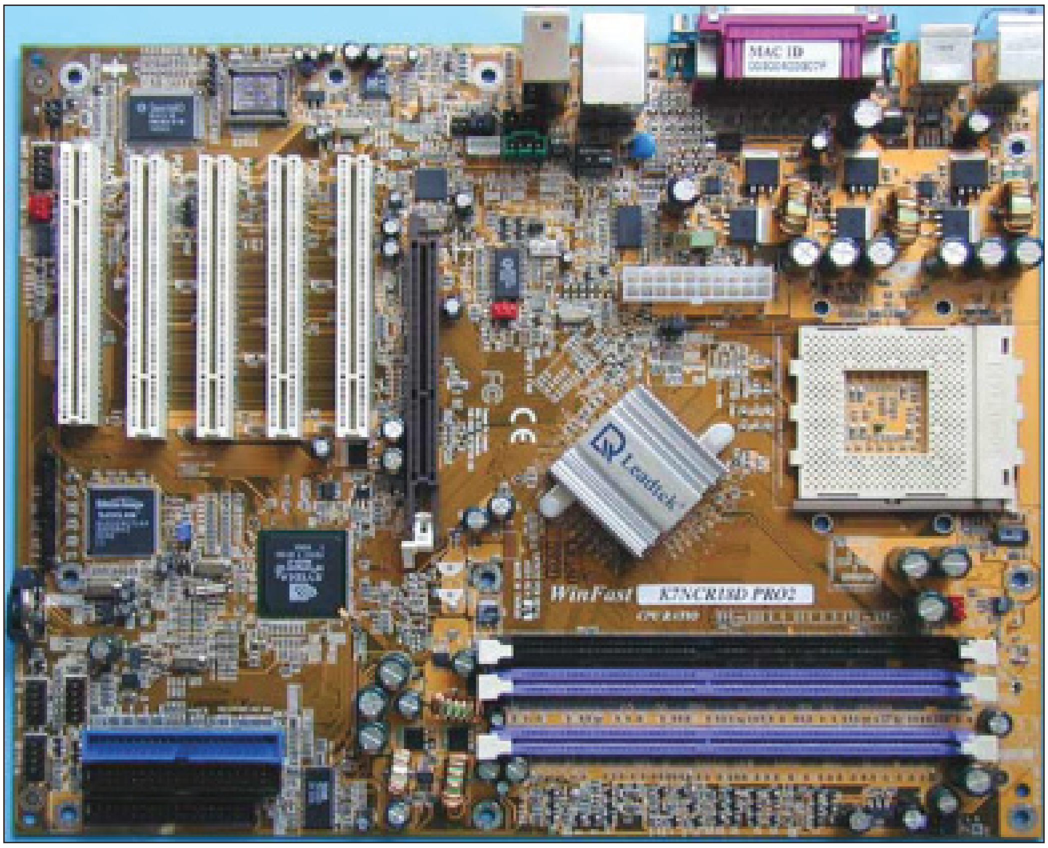
După ASUS, Gigabyte este următorul producător care oferă placa nForce2 cu un slot AGP Pro. Este adevărat că acesta nu îmbunătăţeşte performanţa plăcii video, dar îţi permite să introduci în acesta o placă video care consumă mai multă energie electrică.

Performanţa obţinută în testele noastre a fost impresionantă, de asemenea şi echipamentul inclus in pachetul Gigabyte este mai bun decât cel al plăcii DFI.

Leadtek K7NCR18D Pro 2

Culoarea plăcii Leadtek derivă un pic din ASUS. Numai datorită radiatorului de aluminiu, celor trei conectori pentru ventilatoare şi soclurilor DIMM violete, îţi poţi da seama că este o placă de bază marca Leadtek. În contrast cu celelalte plăci de bază, aceasta este dotată cu un slot ACR. Acest port este puţin folosit de utilizatori pentru că rar găseşti în magazine o placă pentru el. ACR-ul permite utilizatorilor să cumpere un modem la preţ mai scăzut decât cele care se instalează în portul PCI. Însă în acest caz particular, în pachet este oferită o placă ACR care se instalează în portul ACR, care

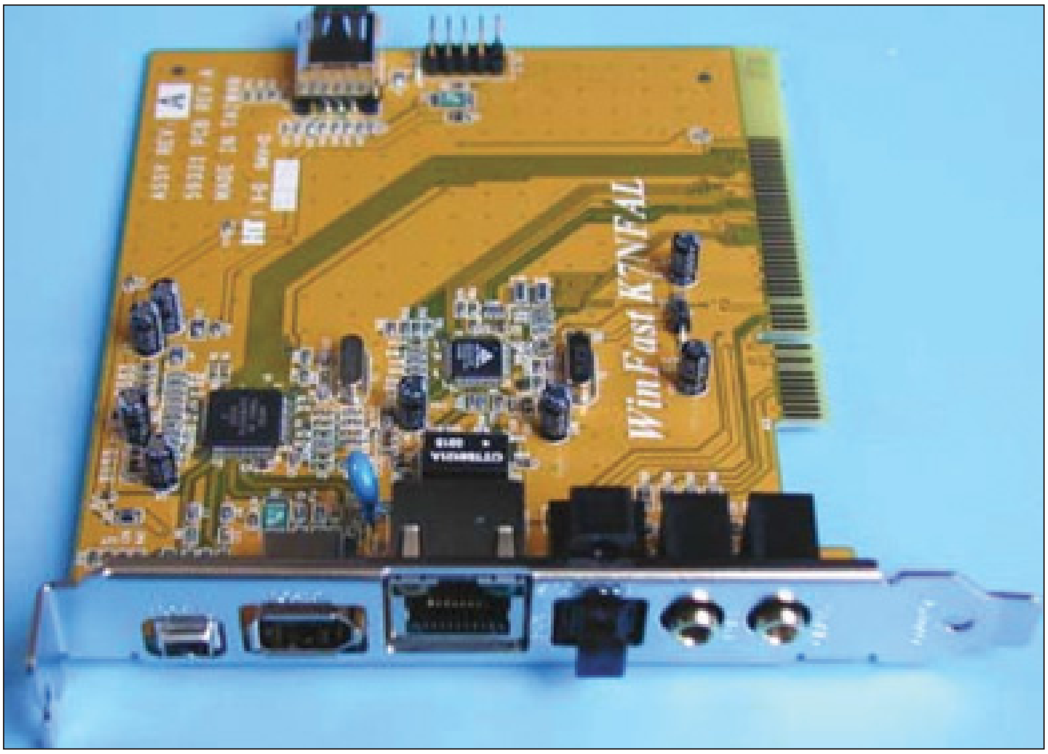

DETALII

PREŢ 140 USD + TVA
CONTACT **www.price.ro**

SPECIFICAŢII

Frecvenţă Procesor/FSB: 2205,00/200,5 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 SPP • Southbridge: nForce2 MCP-T • Ventilator pe Northbridge: nu • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 4 • AGP: 8x • ACR/AMR/CNR - da/nu/nu • Porturi paralel/serial - 1/1 • USB 2.0 intern/extern - 4/2 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: nu • Wake on LAN: da • Wake on Modem: da • Port IrDA: da • Controler reţea: Dual 100MBiţi • Controler IDE RAID: Silicon Image Sil3112 SATA • Controler FireWire: nForce2 / Agere FW803 via ACR • **Placă de sunet:** Tip: AC97/MCP-T • Producător cip: Realtek ALC650 • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: 3.0 - 24.0 • FSB: 100-300 MHz • Frecvenţă AGP: 66MHz - auto • Tensiunea nucleului: 1,10-2,0 V • Tensiunea RAM: - • Tensiunea chipsetului: - • Setare manuală a întreruperilor: nu • Caracteristici speciale: - • Calitatea manualului: completă • Cabluri: 1xIDE-80, 1xFloppy, 2xSATA (30 cm) • Adaptori: 2x FireWire, 1x SPDIF, o a doua placă de reţea pe placa ACR • Programe: Adobe Acrobat 5, Speed Gear, Ulead Video Studio 6, Ulead Cool3D 3.0 SE3

Pentru a-l scuti pe utilizator de jungla de cabluri pe care o necesită diferitele porturi, Leadtek a avut ideea ingenioasă de a instala porturile suplimentare FireWire, conexiunile pentru sunetul surround etc., separat pe un card ACR

are o a doua placă de reţea de 100Mbiţi instalată pe acesta, porturi FireWire, ieşiri suplimentare pentru un sunet surround, cât şi ieşiri digitale. Când am setat timpii ideali ai memoriei 5-2-2-CL2, K7NCR18D Pro 2 nu a operat complet stabil. Această placă nu a depăşit vreun record, însă în practică, comparativ cu celelalte plăci, diferenţa de performanţă este neglijabilă!

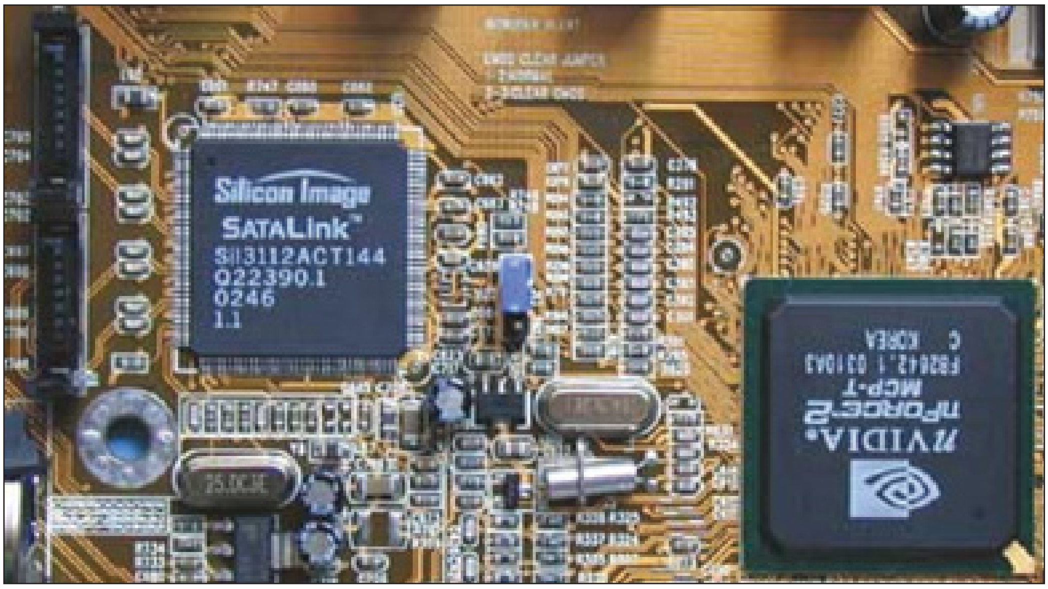

De asemenea, din Windows poţi manipula cu uşurinţă vitezele de tact şi voltajele plăcii

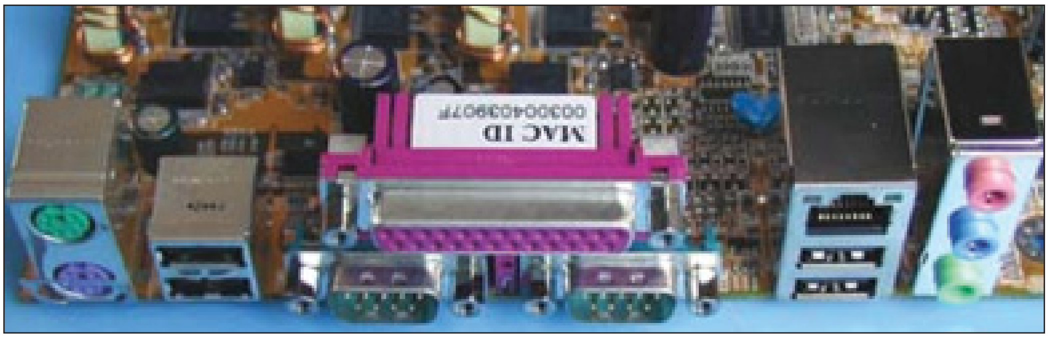

Meniul principal Speed Gear este foarte bine structurat

Controlerul Serial ATA de la Silicon Image

Pe panoul din spate se află patru porturi USB, soclul pentru conexiunile audio cât şi prima placă de reţea

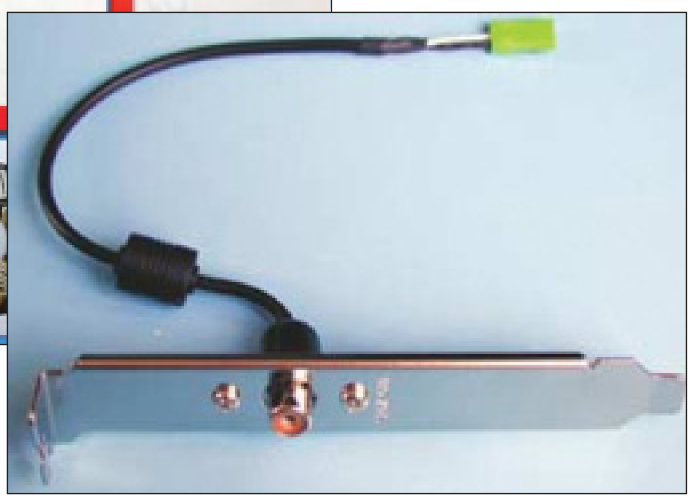
MSI K7N2 Delta

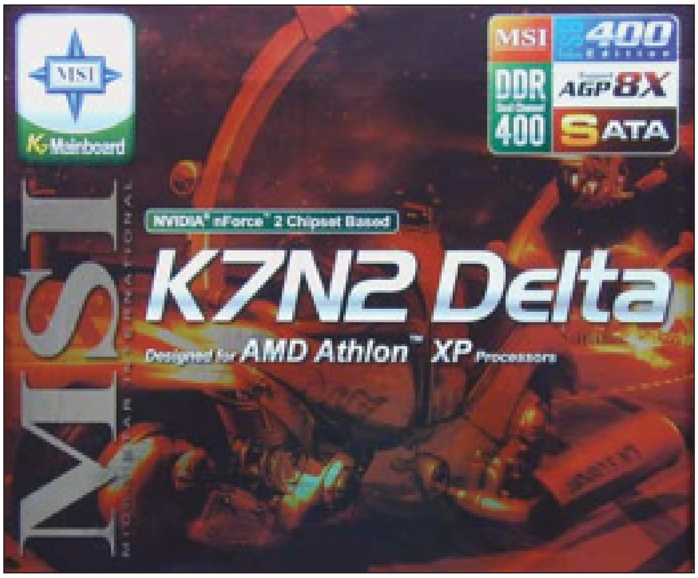
K7N2 Delta este singura placă de bază din test care este compatibilă cu FSB-ul 400 MHz.

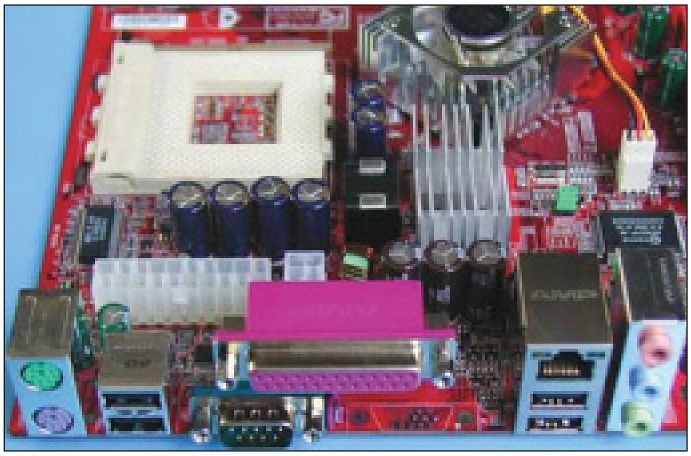
Compania nu a renunţat sub nici o formă la controlerul serial ATA astfel, firma a integrat pe placă controlerul Promise PDC20376. Sub slot-urile PCI, MSI a instalat un slot ACR, care nu-şi are rostul pe o placă de bază high-end! Oricum, pe placă se găsesc cinci slot-uri PCI care sunt suficiente pentru orice utilizator. Instalarea ventilatorului pe chipset de obicei nu are sens; însă, în acest caz, ventilatorul de placă are puţine şanse să se strice pentru că străluceşte de calitate, iar în cazul supratactării este foarte util! Performanţa plăcii a fost conform aşteptărilor; această placă a fost capabilă să ruleze la timpi maximi (5-2-2-CL2) cu modulele noastre de memorie, ceea ce restul plăcilor nu au reuşit. În fine, această performanţă a plăcii nu a fost totuşi suficientă ca să poată fi declarată cea mai rapidă placă din test - oricum, în practică, diferenţa nu este mare!

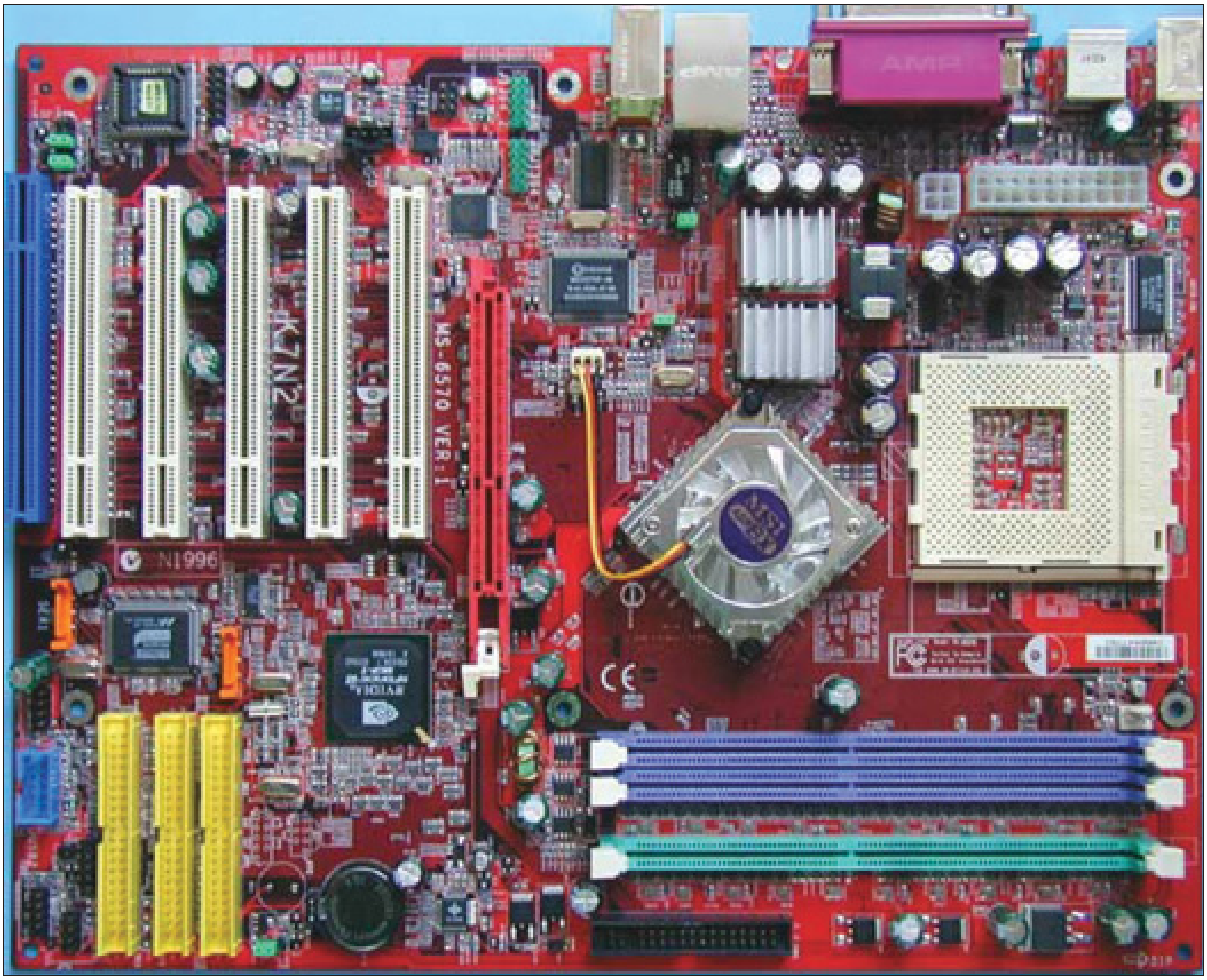

Panoul din spate: ieşirile de sunet, patru porturi USB, placa de reţea, un port serial şi unul paralel. Poziţia goală de lângă portul serial poate fi înlocuită cu o interfaţă pentru monitor (D-SUB), dacă se utilizează un integrat nForce IGP

DETALII

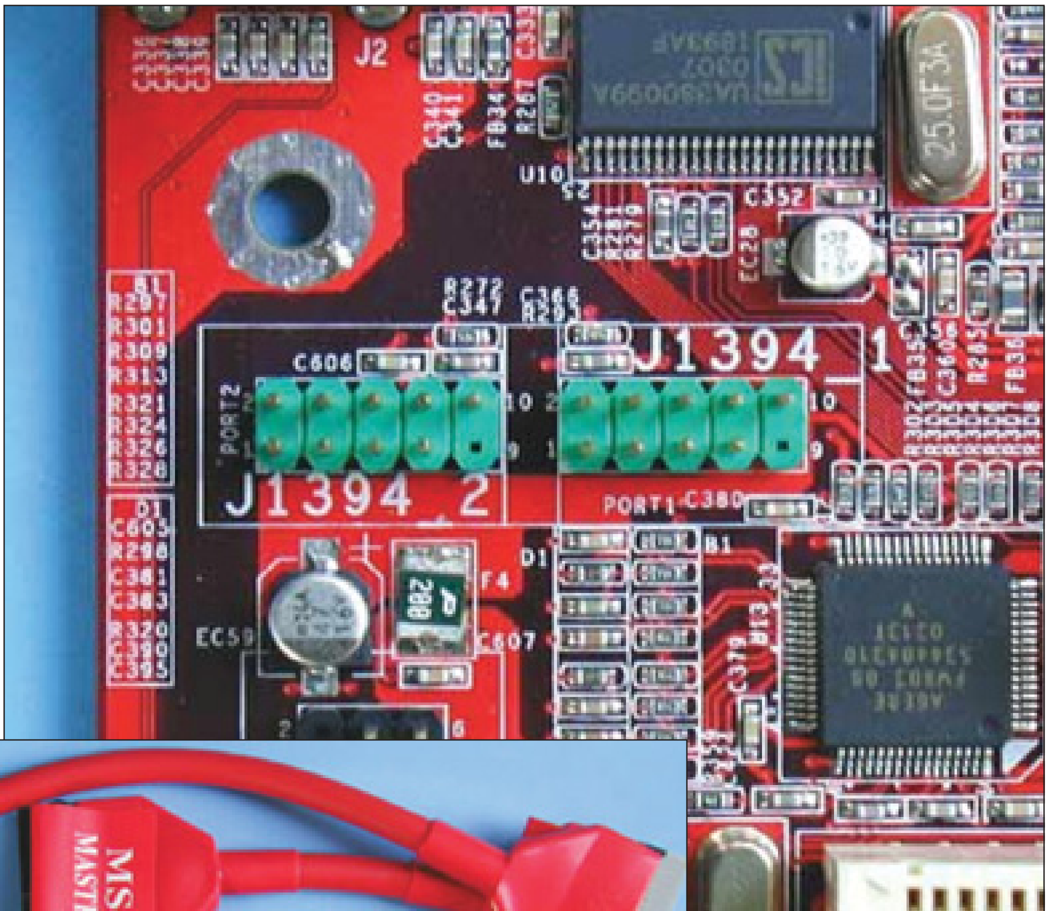
PREŢ 109 Euro + TVA
CONTACT **www.config.ro**

SPECIFICAŢII

Frecvenţă Procesor/FSB: 2205,00/400,5 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 Ultra 400 • Southbridge: nForce2 MCP-T • Ventilator pe Northbridge: da • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 5 • AGP: 8x • ACR/AMR/CNR - da/nu/nu • Porturi paralel/serial - 1/1 • USB 2.0 intern/extern - 4/2 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: nu • Wake on LAN: nu • Wake on Modem: nu • Port IrDA: nu • Controler reţea: ICS 1893AF • Controler IDE RAID: Promise PDC20376 • Controler FireWire: opţional • **Placă de sunet:** Tip: AC97/MCP-T • Producător cip: Realtek ALC650 • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: auto / 7.0 - 13.0 • FSB: 100-250 MHz • Frecvenţă AGP: 66 - 120 MHz • Tensiunea nucleului: 1,55-1,80 V • Tensiunea RAM: 2,5 / 2,6 / 2,7 V • Tensiunea chipsetului: 1,5 / 1,6 / 1,7 V • Setare manuală a întreruperilor: nu • Caracteristici speciale: Bluetooth PC-2-PC • Calitatea manualului: excelentă • Cabluri: 1xIDE-80 rotund, 1xFloppy, 2xSATA • Adaptori: 2x FireWire, USB/D-LED, audio • Programe: MSI DVD, Adobe Acrobat Reader, PC Alert, PC-cilin

Placa include şi două porturi serial ATA. În fine, din cauză că s-a folosit controlerul Promise (PDC20376) pe placă se află încă un canal UltraATA/133, însă acesta este numai pentru hard discuri!

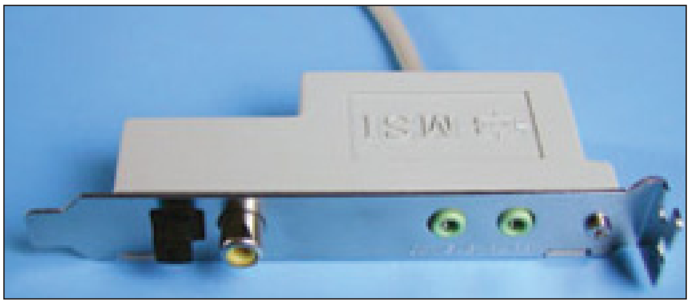
Ca şi la alte plăci, MSI a inclus în pachet un cablu rotund care vă face munca mult mai uşoară şi reduce potenţialul de probleme care pot apărea din cauza cablurilor

Acest soclu oferă două tipuri de mufe Fire Wire

Pentru cele două controlere serial ATA, în pachetul plăcii se găsesc şi cabluri de date cât şi de tensiune corespunzătoare pentru acestea

Modulul audio de la MSI are conexiuni pentru sunetul sorround, cât şi o ieşire digitală, şi una RCA

De asemenea, MSI a inclus şi mufe pentru ieşirile TV

Shuttle Spacewalker AN35N-Ultra

Shuttle a depus toate eforturile pentru a concepe o placă de bază simplă şi competitivă cu integrat nForce Ultra 400.

După cum se poate observa în imaginea plăcii de bază, componentele sunt aranjate foarte ordonat. Astfel, se poate profita de cele cinci sloturi PCI, în care se pot introduce cinci plăci de lungime maximă! În jurul soclului în care se introduce procesorul nu s-a lipit nici un condensator şi nici un tranzistor, astfel poţi profita la maximum de acest avantaj, de a instala un răcitor imens pe procesor, în cazul supratactării! Conectorii pentru hard disc şi floppy se află în partea de sus a plăcii şi de aceea nu vei avea probleme cu fixarea cablurilor, chiar şi în carcasele mari.

Shuttle a uitat că placa nu se instalează într-un mini PC şi a continuat să folosească strategia de minimizare. Şi astfel, pe placa de bază s-a instalat un Southbridge MCP în locul celui MCP-T (care este mai bine echipat). În ciuda acestui fapt, placa de sunet este

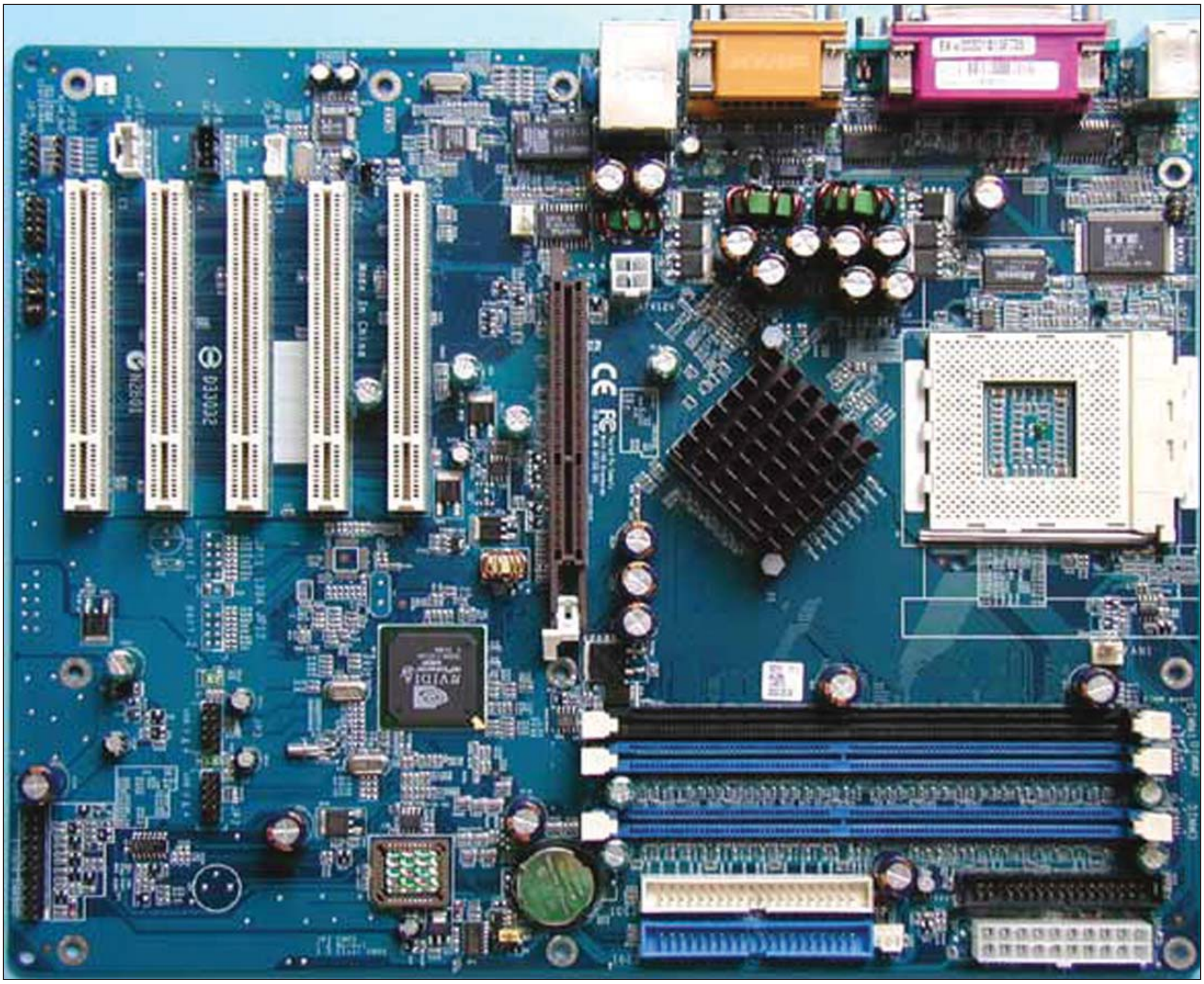
DETALII

PREŢ 56 Euro + TVA
CONTACT **www.eta2u.ro**

SPECIFICAŢII

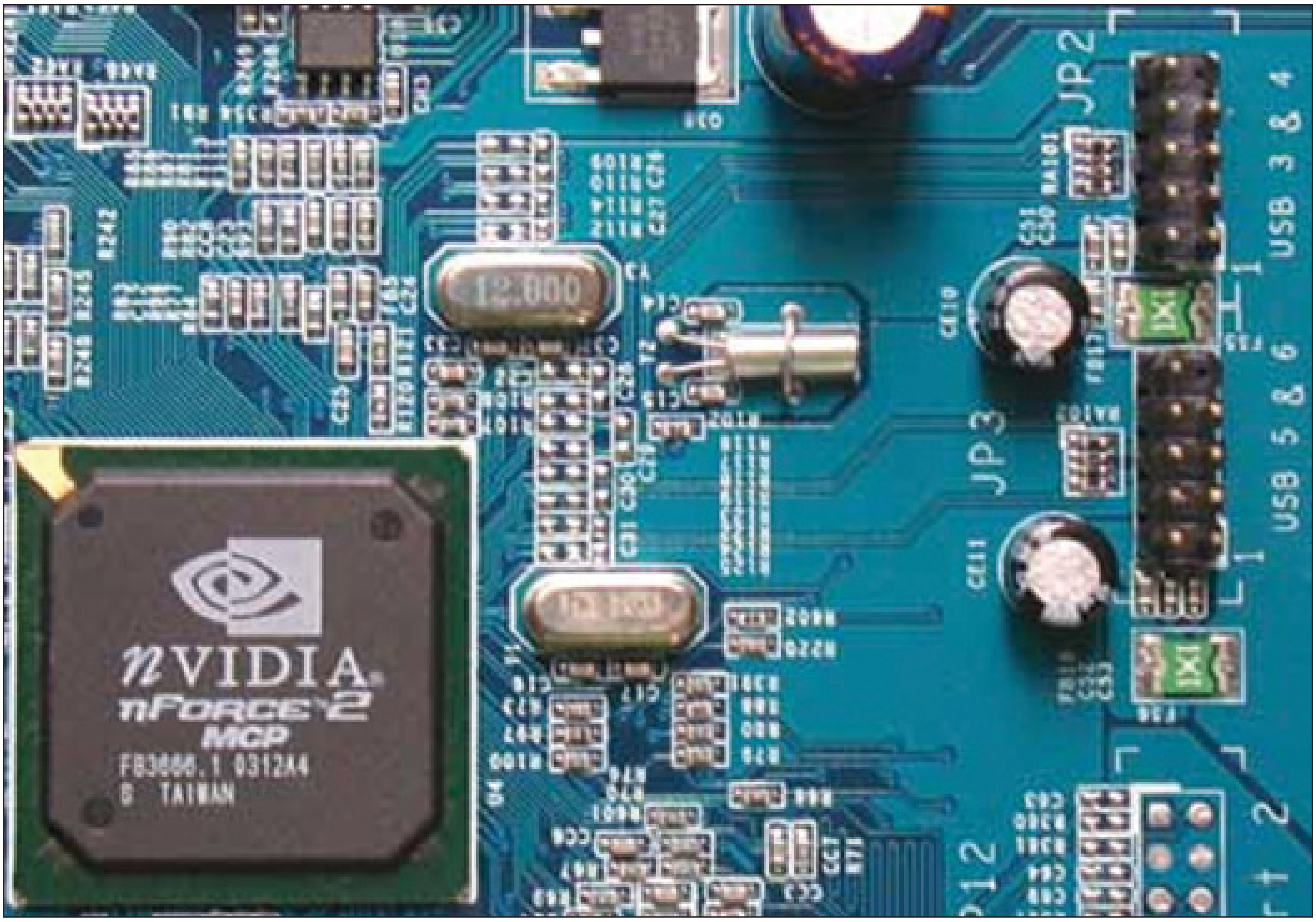
Frecvenţă Procesor/FSB: 2205,00/200,5 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 SPP • Southbridge: nForce2 MCP • Ventilator pe Northbridge: nu • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 5 • AGP: 8x • ACR/AMR/CNR - nu/nu/nu • Porturi paralel/serial - 1/2 • USB 2.0 intern/extern - 4/2 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: nu • Wake on LAN: nu • Wake on Modem: nu • Port IrDA: nu • Controler reţea: Realtek 8201BL • Controler IDE RAID: nu • Controler FireWire: opţional • **Placă de sunet:** Tip: AC97/MCP • Producător cip: Realtek ALC650 • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: auto / 8.0 - 23.0 • FSB: 100-250 MHz • Frecvenţă AGP: auto • Tensiunea nucleului: 1,10-1,85 V • Tensiunea RAM: 2,5 / 2,6 / 2,7 V • Tensiunea chipsetului: 1,55 / 1,60 V • Setare manuală a întreruperilor: da • Caracteristici speciale: - • Calitatea manualului: înghesuită • Cabluri: 1xIDE-80, 1xFloppy, • Adaptori: - • Programe: -

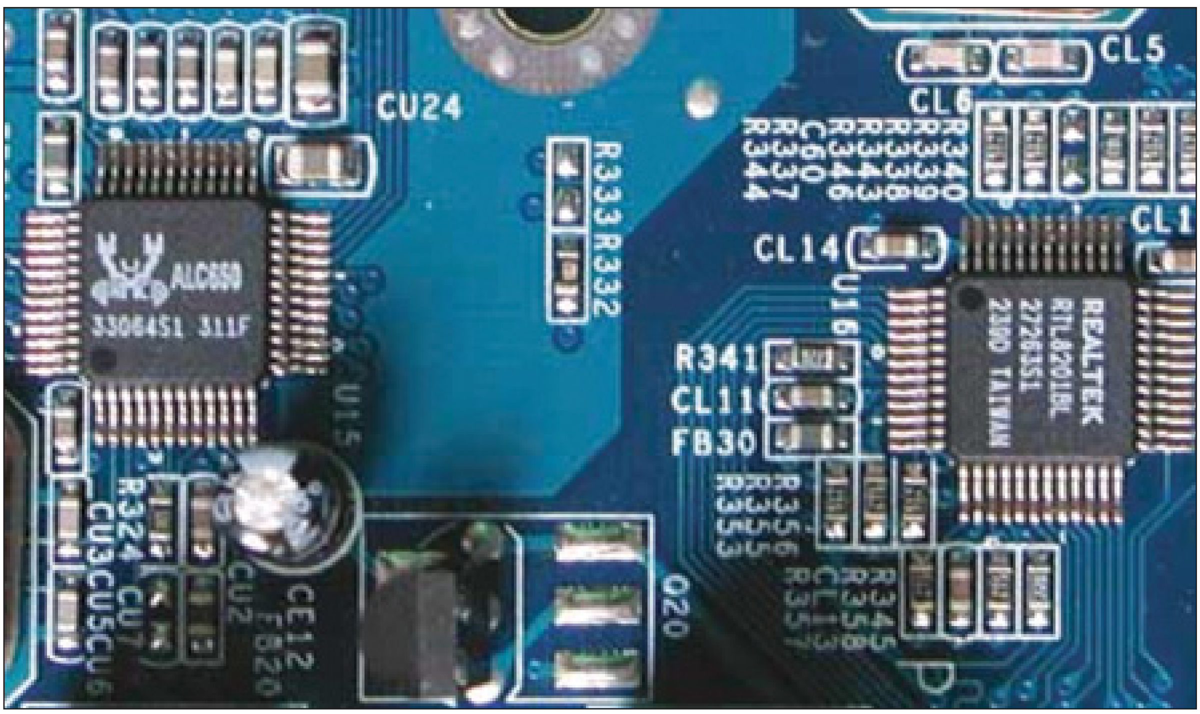

Panoul din spate este de modă veche: în partea stângă, componentele convenţionale ca şi mufa mamă PS/2, mufa pentru tastatură , cât şi porturile seriale şi cel paralel. În dreapta se află intrarea pentru microfon şi ieşirea pentru boxe şi portul pentru jocuri, şi la capătul imaginii se află cele două porturi USB şi mufa RJ45 pentru conectarea la reţea

Din cauză că Shuttle a fost echipat cu MCP, nu mai beneficiaţi de sunetul Dolby digital şi interfaţa FireWire

În partea stângă se află cipul pentru sunet, iar în dreapta cipul pentru reţea

destul de bună, iar unii dintre clienţi ar putea fi nemulţumiţi pentru că pe placă nu există un al doilea controler de reţea şi nici controlerul FireWire. După cum poţi observa în tabele, rezultatele obţinute de AN35N sunt destul de bune, chiar peste

Manualul, CD-ul şi cablurile. Comparativ cu competiţia, practic Shuttle nu a oferit nici un bonus, dar preţul plăcii este cel mai scăzut!

Shuttle Spacewalker XPC-SN45G

Ne-am decis să includem în acest test comparativ modelul XPC de la Shuttle, ca şi placă de bază cu chipsetul nForce2 Ultra 400. Cu o dimensiune extrem de compactă, această placă de bază are un singur slot PCI şi unul AGP şi două sloturi DIMM în loc de trei. Oricum, cele două sloturi sunt suficiente pentru operaţiile duale. În ciuda dimensiunilor mici, placa are două porturi USB şi un port iLink în faţa carcasei şi două în spatele acesteia. De asemenea în spatele carcasei se mai află două porturi FireWire. Conexiunile audio se află şi în spatele carcasei şi în faţa acesteia! În toate testele XPC-ul s-a descurcat bine, obţinând rezultate foarte bune, în ciuda dimensiunilor reduse. Pe lângă posibilităţile utile de supratactare din BIOS, tot acolo ai posibilitatea de a reduce viteza ventilatorului de pe procesor. XPC-SN45G este o bună alegere pentru toţi cei care îşi doresc un sistem portabil cu nForce 2.

DETALII

PREŢ 215 Euro + TVA
CONTACT **www.config.ro**

SPECIFICAŢII

Frecvenţă Procesor/FSB: 2205,00/200,5 • **Chipset:** Northbridge: nForce2 SPP • Southbridge: nForce2 MCP-T • Ventilator pe Northbridge: nu • Maximul de memorie: 3 x 1024 MB • Slot-uri PCI: 1 ? AGP: 8x • ACR/AMR/CNR - nu/nu/nu • Porturi paralel/serial - 0/0 • USB 2.0 faţă/spate - 2/2 • **Componente suplimentare:** Difuzor piezo pe placă: nu • Wake on LAN: nu • Wake on Modem: nu • Port IrDA: da • Controler reţea: nu • Controler IDE RAID: nu • Controler FireWire: RTL8801BL • **Placă de sunet:** Tip: AC97/MCP • Producător cip: Realtek ALC650 • **BIOS:** Multiplicatori selectabili: 8.0 - 23.0 • FSB: 100-250 MHz • Frecvenţă AGP: auto • Tensiunea nucleului: 1,10-1,85 V • Tensiunea RAM: 2,6 / 2,7 V • Tensiunea chipsetului: 1,55 / 1,60 V • Setare manuală a întreruperilor: nu • Caracteristici speciale: XPC Motherboard, Auto Guardian • Calitatea manualului: bună • Cabluri: - • Adaptori: - • Programe: -

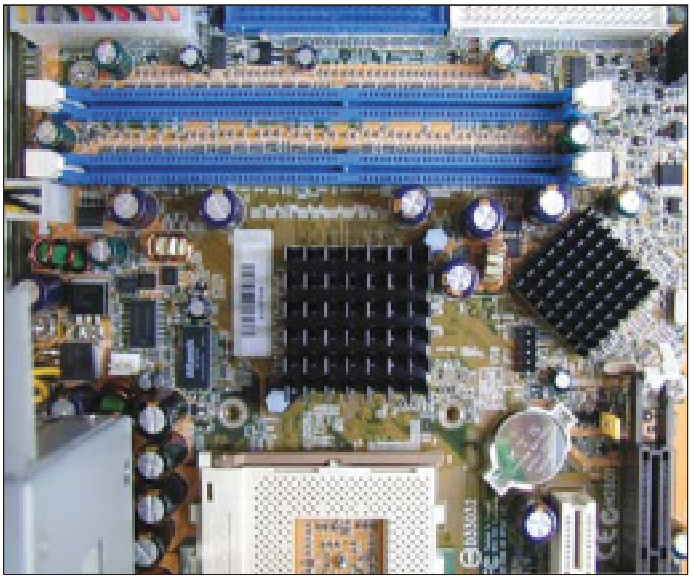
medie! Sistemul s-a comportat perfect pe durata testelor, şi toate funcţiile importante de supratactare ale procesorului sunt disponibile în BIOS.

Toate acestea sunt un motiv în plus pentru alegerea plăcii Shuttle, în ciuda faptului că unii utilizatori ar critica mărimea echipamentului aflat pe placa de bază!

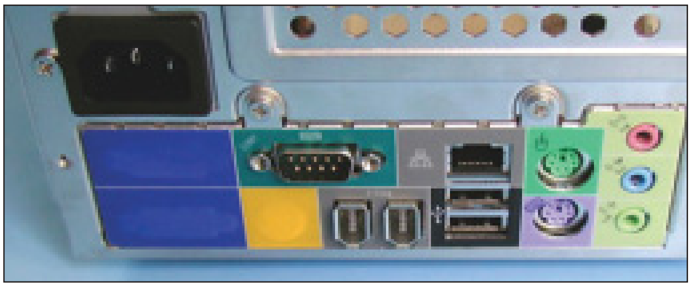

În această imagine poţi observa cât de compactă este placa de bază: un singur slot PCI, AGP, North şi Southbridge, plus slot-urile DIMM şi conectori IDE - totul se află pe o suprafaţa de 600 de centimetri pătraţi

Două slot-uri DIMM este tot ceea ce primeşti!

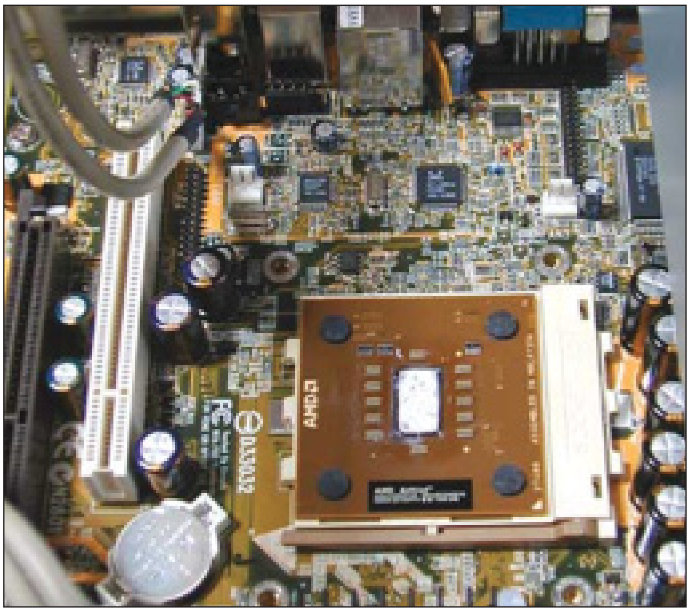
Conexiunile din spate sunt asemănătoare cu toate cele care se găsesc la o carcasă ATX

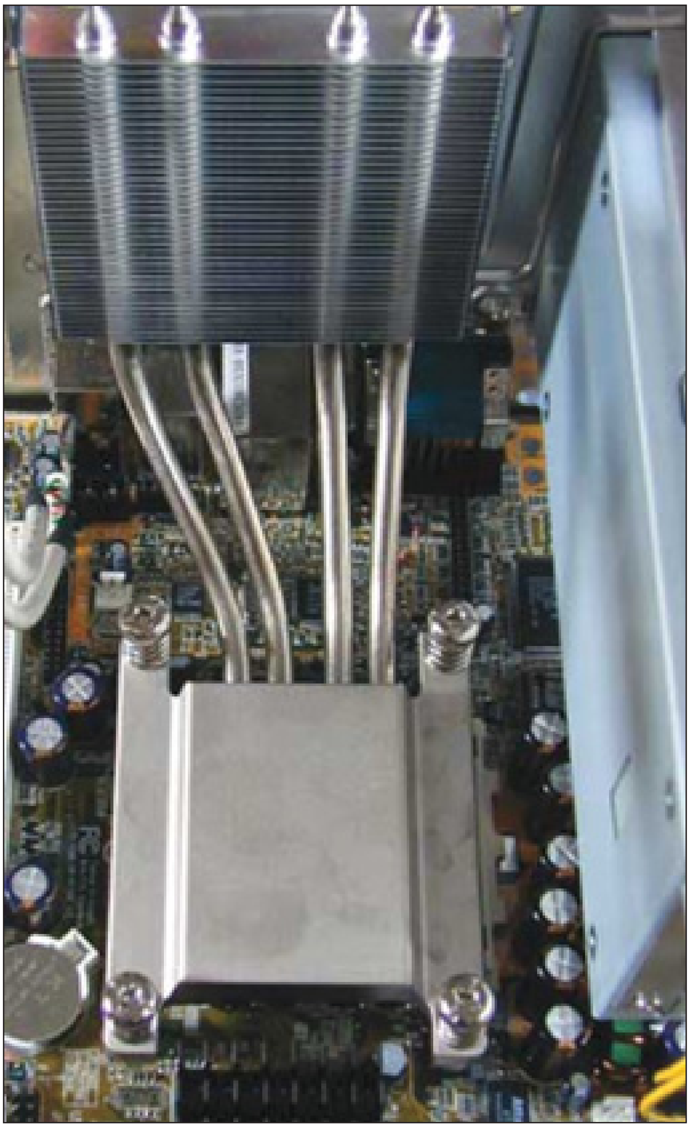
Acest radiator este răcit de un ventilator de 80 mm

Sistem de răcire complex şi eficient...

Primul pas este instalarea procesorului

Următorul pas este instalarea radiatorului deasupra procesorului...

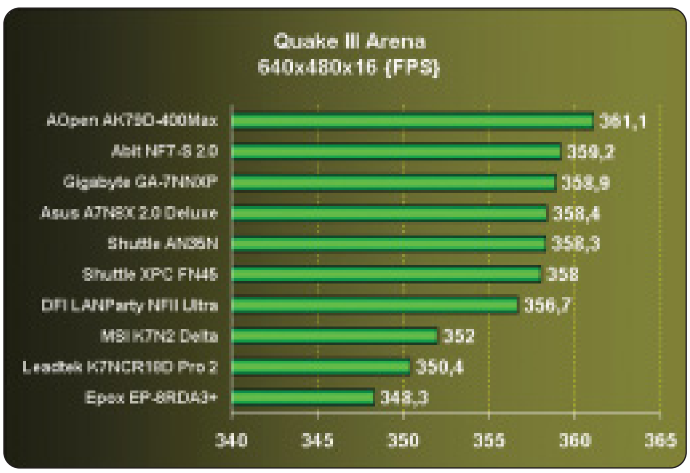
...iar după instalarea radiatorului se instalează ventilatorul. Instalarea celorlalte componente este binecunoscută, însă trebuie să ai în vedere că spaţiul este destul de restrâns!

Ce componente şi ce programe am folosit de-a lungul testelor?

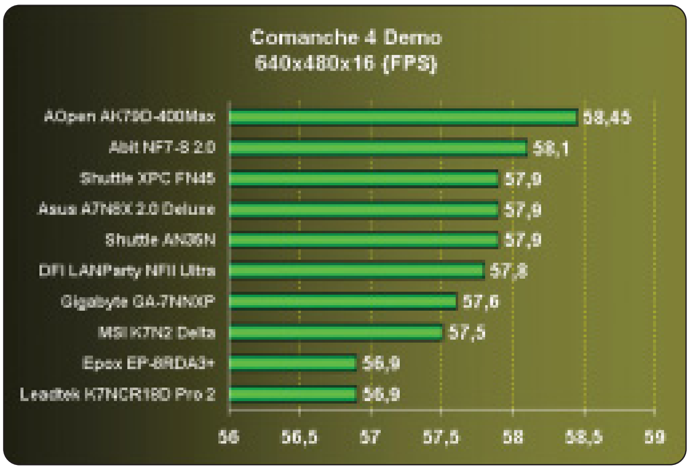
Hardware comun	
Procesor	AMD Athlon XP 3200+ Barton (2.20 GHz)
RAM	2x 256 MB TWINX PC3500 CL2, Corsair Micro TwinMOS 2x 256 MB PC3200, CL2
Hard Drive	Maxtor MaXLine Plus II, 250 GB, 7200 rpm, UltraATA/133
Placă video	Asus V8460, GeForce 4 TI4600, 128 MB
Drivere	
Driver Video	Detonator versiunea 44.03
Driver Chipset	nVIDIA nForce versiunea 2.03
Versiune DirectX	9.0A
Sistem de operare	Windows XP Professional SP1
Teste	
Quake III Arena	versiunea 1.16 linia de comandă = `+set cd_nocd 1 +set s_initsound 0` Setarea detaliilor grafice = 'Normal' Testul folosit = 'Q3DEMO1'
Unreal Tournament 2003	Demo oficial
Comanche 4	Demo oficial
WinRAR	3.20, metoda compresiei = Best
SPECviewperf	Versiunea 7.0, toate testele
Codare mpeg4	Xmpeg 4.5
DivX 5.02 Pro (YV12)	Compresie/calitate: Highest Data Rate: 780 Kbit Format: 720x576 Pixel@25 fps fişier 150 MB VOB, fără sunet
Sysmark 2003	Creare de conţinut internet. Productivitate office
Lame MP3	Lame 3.91 MMX, SSE, SSE2, 3DNow!
PCMark 2002	Testarea benzii de memorie
3DMark 2003	Rezoluţie: 1024x768x32
Gunmetal	Rezoluţie: 800x600
SiSoft Sandra 2003	Viteza benzii de memorie

Rezultatele testelor

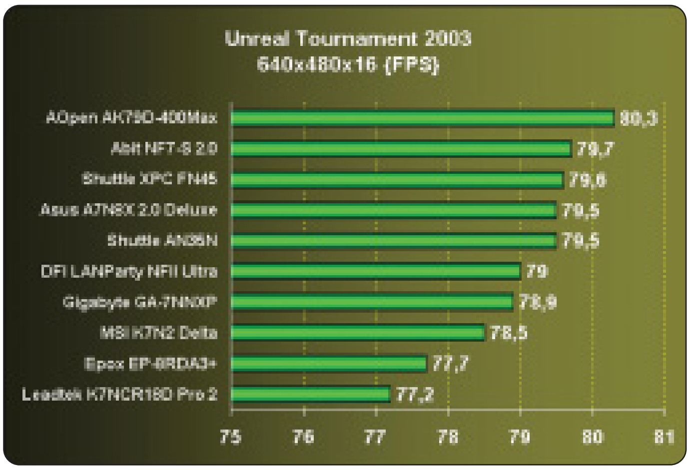
Joc OpenGL: Quake 3 Arena

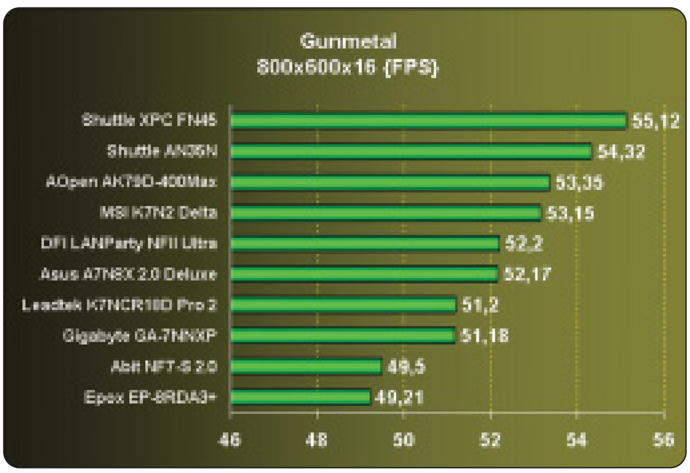
Joc DirectX 8: Comanche 4 Demo

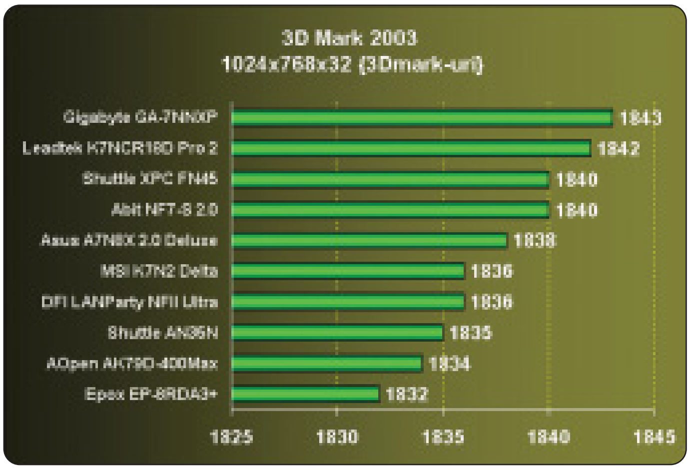
Joc DirectX 8: Unreal Tournament 2003

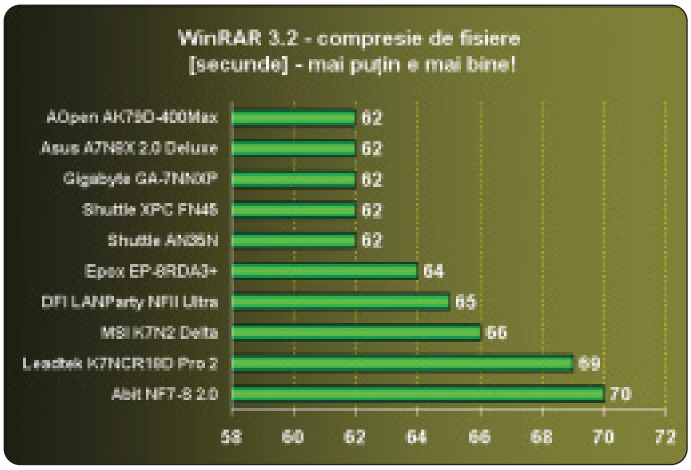
Motor DirectX 9: Gunmetal

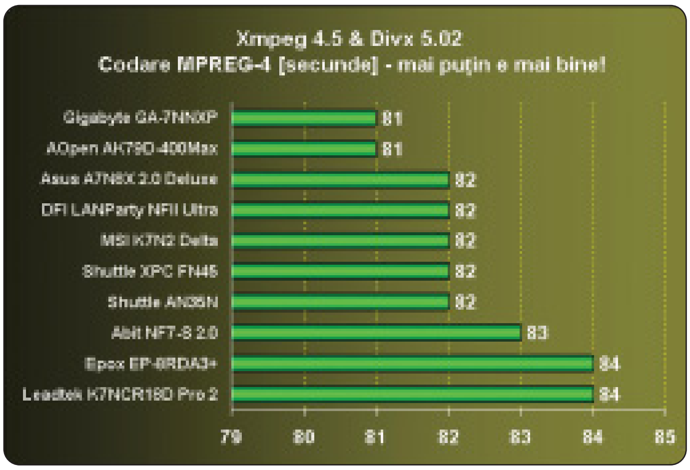
Motor DirectX 9: 3D Mark 2003

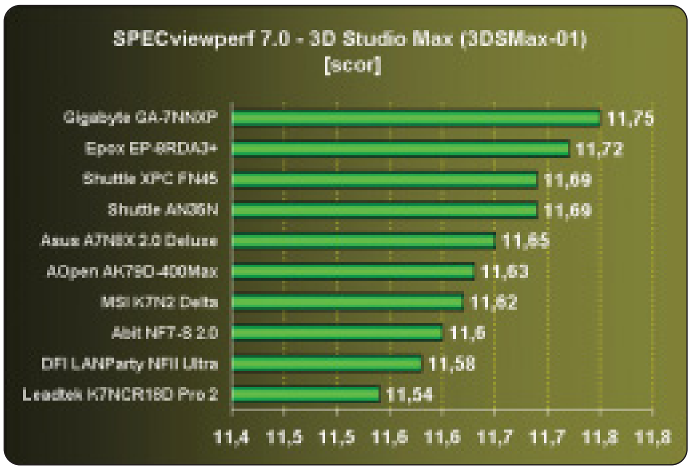
Împachetare: WinRAR 3.2

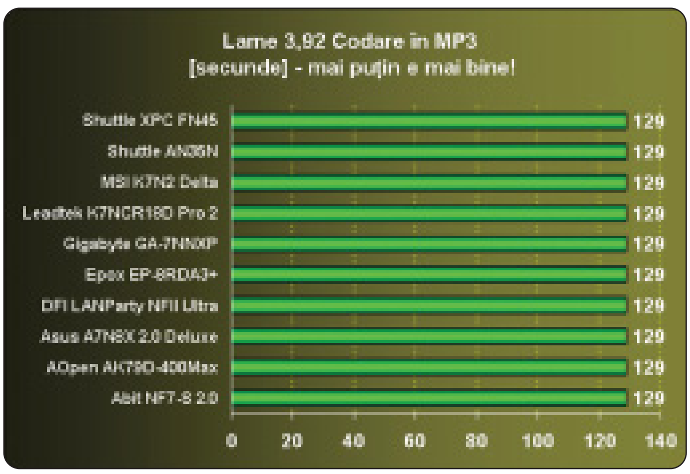
Xmpeg 4.5 & Divx 5.02

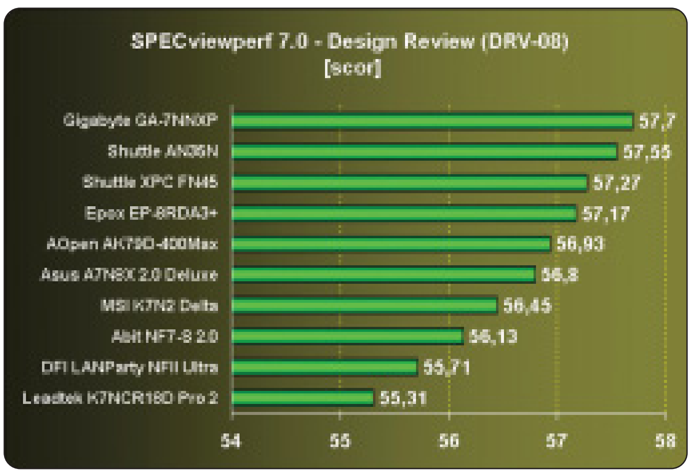
SPECviewperf 7.0: 3D Studio Max

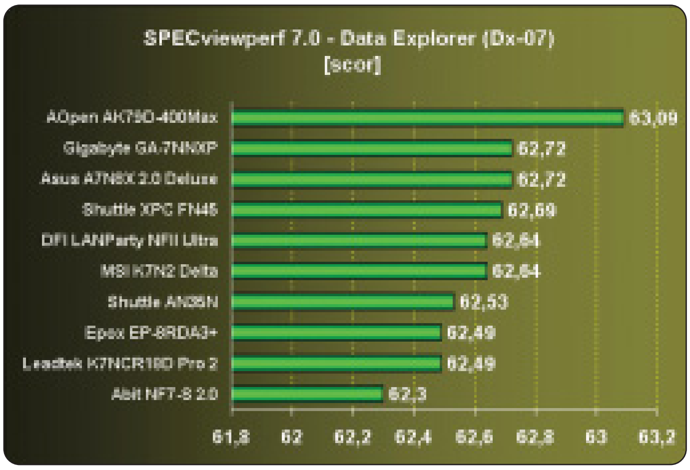
Lame 3.92 MP3 Codare

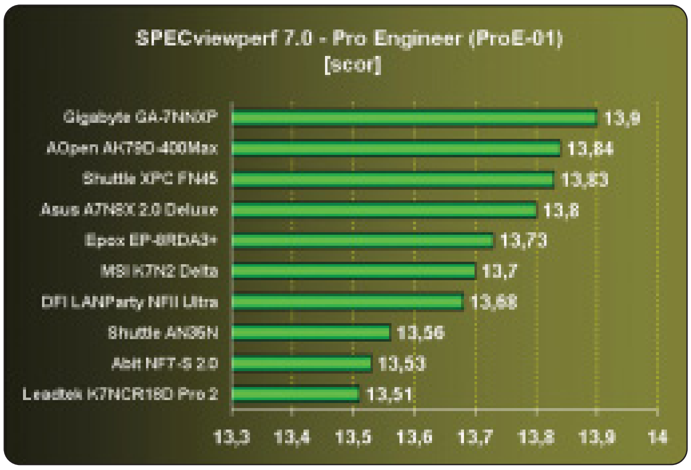
SPECviewperf 7.0: Design Review

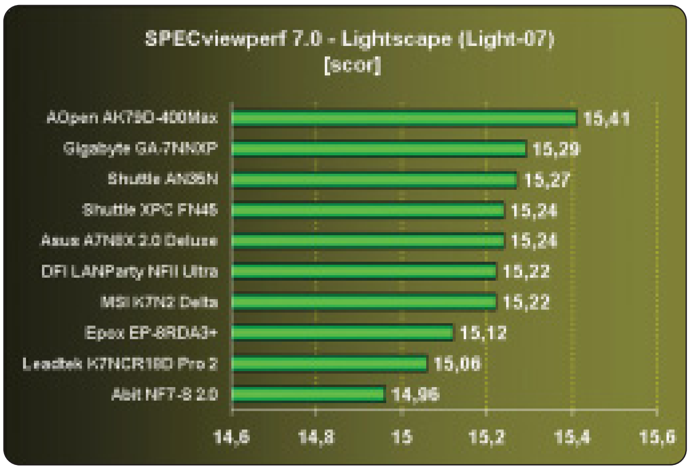
SPECviewperf 7.0: Data Explorer

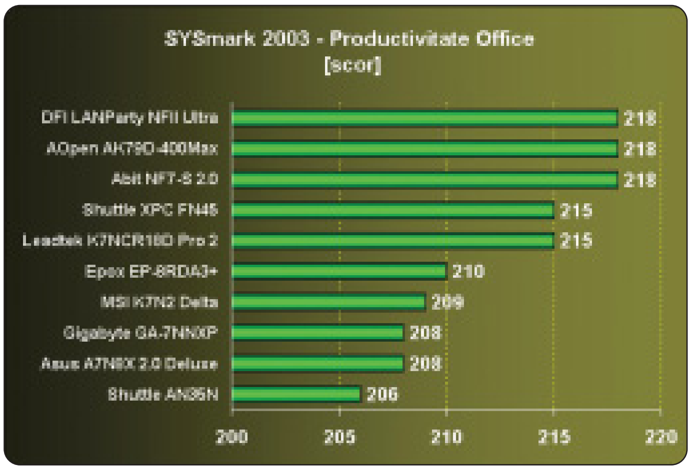
SPECviewperf 7.0: Pro Engineer

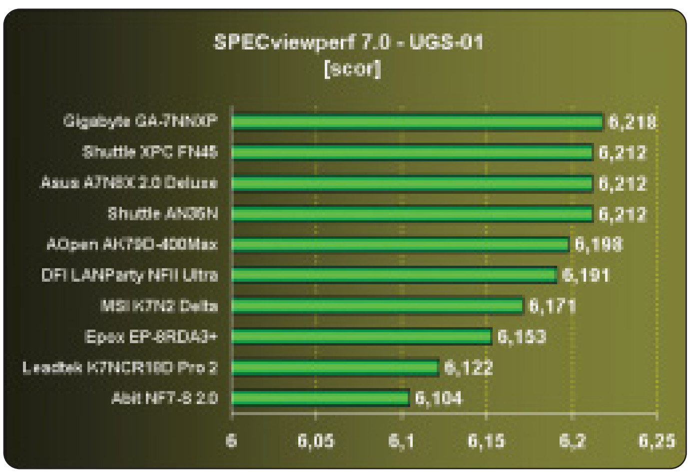
SPECviewperf 7.0: Lightscape

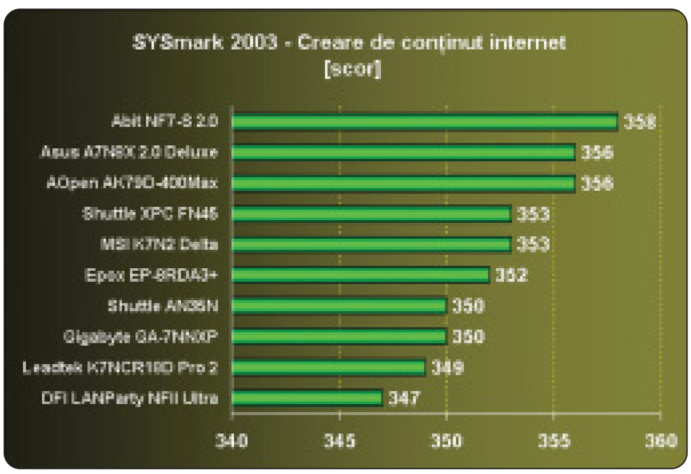
Aplicaţii Office: Sysmark 2002 - Productivitate Office

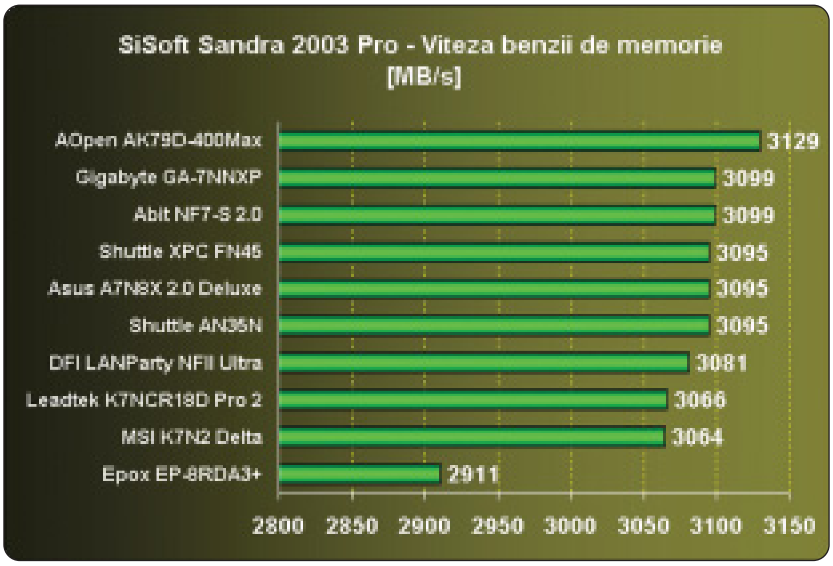
SPECviewperf 7.0: UGS-01

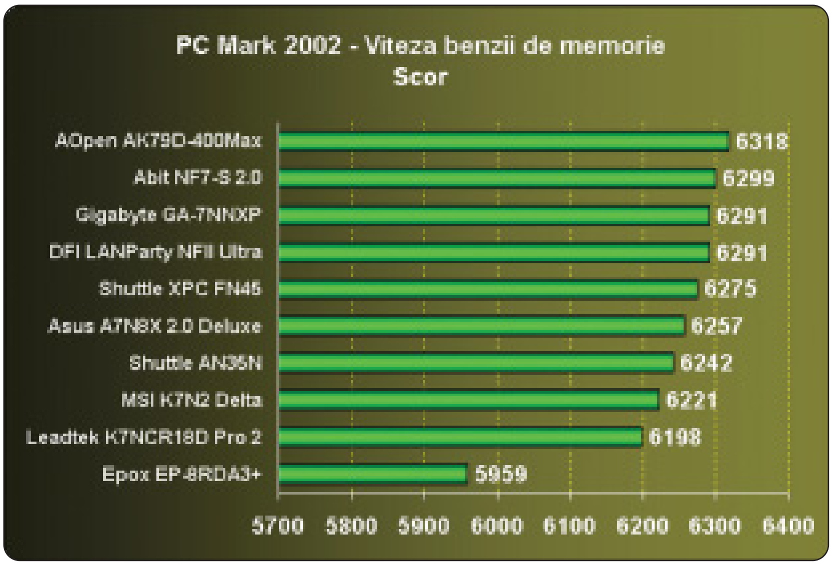
SYSmark2003 - Creare de conţinut Internet

Viteza benzii de memorie: SiSoft Sandra 2003

Viteza benzii de memorie: PC Mark 2002

Concluzie: Shuttle Spacewalker XPC-SN45G şi Gigabyte au cel mai mare punctaj din test!

Este extrem de dificil să alegi un singur câştigător dintre zece plăci de bază. Toate plăcile s-au descurcat bine în teste, nici una dintre ele nu a prezentat probleme majore.

AOpen este singurul producător care nu a respectat regula: procesorul Athlon XP 3200+ a rulat la 2230 MHz faţă de standardul de 2200 MHz, de aceea se poate explica uşor de ce a obţinut rezultate atât de bune în teste.

Cu o mică toleranţă putem spune că la 2205 MHz, toţi competitorii au respectat procesorul AMD proiectat la 2200 MHz. Shuttle AN35-N este singura placă din test care oferă caracteristici, puţine însă poate stârni interes pentru cumpărători, fiind cea mai ieftină placă de bază din acest test comparativ.

Abit, Asus, Epox şi AOpen sunt plăci medii din punct de vedere al dotării, de altfel, plăcile s-au descurcat bine în teste. AOpen ajută utilizatorul să descopere mai uşor erorile de pe placă cu Dr. Voice. La acest segment Asus se descurcă şi mai bine pentru că raportarea erorilor se face cu ajutorul plăcii de sunet de pe placa de bază, iar Speech Post Reporter nu omite nici o eroare!

Pe de altă parte, oferta de opţionale la celelalte plăci este un pic diferită; astfel, Asus oferă o gestiune inteligentă a vitezei de rotaţie a ventilatoarelor cu ajutorul lui Q-Fan, aceeaşi slujbă având-o şi SilentTek de la AOpen. Sistemele care detectează erorile de pe placa Epox sunt bazate pe un display digital, care din păcate este mai puţin convenabil faţă de restul ofertelor, însă Epox a dotat pachetul cu cabluri rotunde IDE plus adaptoare de tensiune pentru SATA. Puţini sunt cei care au adăugat asemenea cabluri şi adaptoare în pachetele lor, printre care se numără DFI şi Gigabyte. Este foarte dificil să distingi o diferenţă interesantă sau relevantă în termeni de performanţă; în acest caz diferenţa este prea mică şi neînsemnată.

Diferenţa mai semnificativă se înregistrează la preţ. Gigabyte a obţinut un punctaj mai bun în teste din cauză că placa este dotată cu ambele tipuri de controlere IDE: RAID şi serial ATA. Însă de remarcat pe această placă, este controlerul de reţea gigabit, al doilea port de 100Mbiţi pentru un conector DSL şi binecunoscutul DualBIOS - ce altceva ţi-ai mai dori? Prin comparaţie cu DFI care nu oferă o placă de reţea Gigabit ca şi Gigabyte-ul, DFI are un controler RAID cu modul 1.5, şi o geantă cu care să-ţi transporţi calculatorul la jocurile în reţea cu prietenii. De asemenea, cablurile IDE rotunde îţi fac viaţa mai uşoară.

Ce mai rămâne de spus este că LANParty NFII Ultra ne-a făcut o bună impresie împreună cu Gigabyte GA-7NNXP, care a obţinut victoria în acest test. ■

Dorel Puchianu
dorel@myc.ro

My HANDS

CUPRINS

Scopul principal al acestei secţiuni din My COMPUTER este să îţi explice ce poţi să faci singur ca să obţii performanţe maxime de la calculatorul pe care îl foloseşti. Ca să nu ajungi în situaţii „dureroase", mai bine trimite un e-mail la contact@myc.ro **. Şi mai e ceva: te poţi înscrie în concursul „My TIPS". Cele mai bune „ponturi" vor fi publicate, iar cei care ni le-au trimis vor primi din partea noastră premii.**

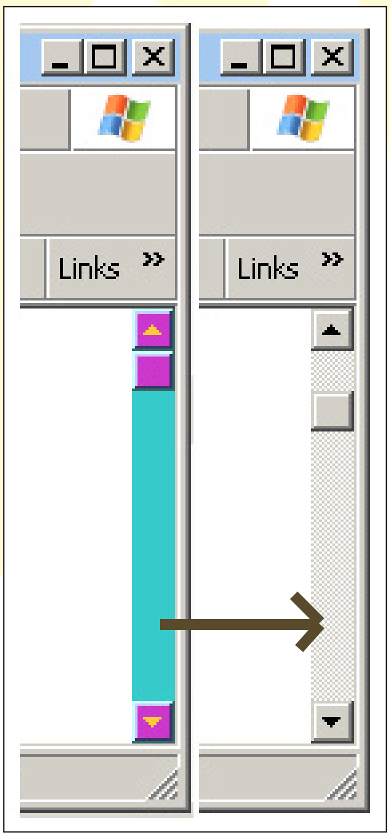

My TIPS

CSS: Scrollbar-uri fără culoare

Unele browsere web (Internet Explorer, Konqueror) au posibilitatea de a afişa proprietăţi CSS de genul "scroll-shadow-color" sau "scroll-track-color". Uneori pot fi destul de deranjante, în special în cazul în care culorile sunt ţipătoare. Din fericire, le poţi dezactiva.

Ca să fii sigur că scrollbar-ul browserului îşi păstrează culoarea normală indiferent de pagina vizitată, poţi folosi un style sheet alcătuit de tine care să o dezactiveze. Acesta poate fi configurat de obicei din meniul Options/Settings al browserului. În Internet Explorer îl poţi găsi sub tab-ul "Accesibility", în Konqueror sub tabul "Stylesheets".

1. Creează un style sheet nou

2. Adaugă următoarele linii:

```
body, html {
  scrollbar-face-color: ThreeDFace
!important;
  scrollbar-shadow-color: ThreeDDarkShadow
!important;
  scrollbar-highlight-color: ThreeDHighlight
!important;
  scrollbar-3dlight-color: ThreeDLightShadow
!important;
  scrollbar-darkshadow-color: ThreeDDarkShadow
!important;
  scrollbar-track-color: Scrollbar !important;
  scrollbar-arrow-color: ButtonText !important;
}
```

3. Adaugă calea potrivită către fişier

4. Tot ceea ce mai ai de făcut este să restartezi browser-ul.

Zodiac IT

Capricorn — Ţi-ai luat monitor. De 24 inci. Mare. Frumos. Extra plat. Păcat că e alb-negru şi compatibil doar cu Mac-uri. Şi te mai mirai că nu intră mufa în spatele carcasei. Nu ar fi trebuit să o forţezi, acum îţi trebuie o carcasă nouă. Dar important e că ai monitor. De 24. Mare şi frumos. Cu un măr colorat în stânga-jos... E superb...

Vărsător — Ţi-ai luat RAM? Păcat... Luna viitoare modulul de 512 se va ieftini de două ori iar tu vei rămâne cu buza umflată în timp ce vecinii vor rula Windows XP mai repede ca tine. Fiind Vărsător, s-ar putea să trebuiască totuşi să te fereşti de apă. Se spune că are tendinţa să cauzeze scurtcircuite în contact cu PC-urile sub tensiune. Dar mai ştii?!? Poţi să verifici? În schimb, la domeniul "viruşi" încă stai bine: vei scăpa de trei dintre ei, restul făcându-se nevăzuţi în negura directoarelor. Cel puţin temporar...

Peşti — Astrele nu strălucesc pentru tine în această lună... Nu te aştepta la nimic bun, nu te chinui să îţi faci backup-uri deoarece şi pe acestea le vei pierde odată cu toate datele de pe hard disc. În a doua jumătate a lunii îţi vei da seama că zgomotul oribil din spatele carcasei nu era ventilatorul sursei de alimentare ci un şoarece care îşi făcuse culcuş pe placa ta de bază iar acum probabil că îţi roade cipurile plăcii de sunet integrate. Se recomandă o dezinfecţie atât la partea de software cât şi la cea de hardware...

Berbec — E timpul să îţi foloseşti coarnele! Te-ai hotărât să îţi instalezi şi tu Linux ca să vezi cum e dar nu găseşti niciunde un "setup.exe". Ba mai mult, te-ai pricopsit şi cu un virus cu nume dubios deoarece acum ori de câte ori PC-ul bootează, ecranul negru îţi afişează "Starting Samba - OK / Starting CUPS - OK..." pentru ca în cele din urmă numele virusului să se lăfăie în partea de sus a acestuia interzicându-ţi accesul la Windows - "root:"

Taur — Nu te enerva... Degeaba dai cu mouse-ul în tastatură, netul nu îţi va merge mai repede. Încearcă cu ceva mai solid. Eventual un monitor... Şi ai grijă la pop-up-urile erotice deoarece în primele zile ale lunii există o probabilitate de 83% ca soţia să intre peste tine exact în clipa în care îţi copiezi ultimele crack-uri de pe web. "Vai de mine... Ce faci!?! De-aia ţi-am băgat eu Internet ca să te uiţi la porcării?!?" - "Dar..." - "Nici un 'dar'! Scoate-l din priză şi treci la culcare!"

Gemeni — Faptul că foloseşti două nick-uri diferite pe MiRC nu te ajută nici acum. Îţi vei da seama după două ore că "Albinutza_26" nu îţi răspunde deoarece "ea" e un "el" - adică tot tu. Dar să privim şi jumătatea plină a paharului: dacă vă mai adunaţi vreo trei, puteţi deschide un forum de discuţii. Numai să nu iasă cu certuri...

Rac — Ţi-a trebuit un CPU mai rapid... Simţi mirosul ăla din cameră? Nu, nu e nevasta care prăjeşte cârnaţi, aşa miroase un AMD K6 la 500MHz supratactat la 1.9GHz. Dar ştii cum se spune: "încercarea moarte n-are!". Păcat că cel care ţi-a sugerat că "sigur se poate, doar şi eu acum un an..." nu ţi-a spus că "da, se poate" dar cu anumite sacrificii. Deoarece ţi-ai cheltuit ultimii bani din salariu pe CD-uri, procesorul nou va trebui să mai aştepte o lună-două.

Leu — Poţi să urli, poţi să te baţi cu pumnii în piept, dar fără ultimul DirectX nu vei putea rula noua achiziţie în materie de jocuri. Şi deşi fişierul are doar 178MB, vine atât de încet prin dial-up... Poate ar trebui să suni la ISP-ul tău să îţi mărească lăţimea de bandă. Dacă îţi spune că nu poate, insistă. Stelele prevăd că în câteva zile vei primi sigur o vizită din partea respectivului.

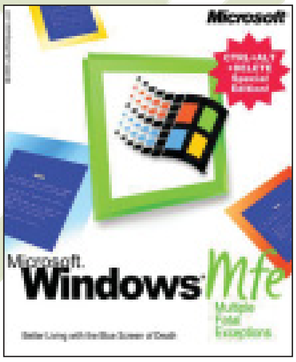
Fecioara — Pentru tine toate sunt bune şi frumoase luna aceasta. Nu ai calculator, dar are vecinul. Păcat că i se va strica... Păcat că nu ştie de ce... Dacă mă gândesc mai bine, e bine că nu ştie de ce fiindcă altfel te-ar lua la palme... Cine te-a pus să dai "move" la directorul WINDOWS din C:\ în "C:\ARHIVA_2004\DATELE_MELE_ARHIVATE" ?

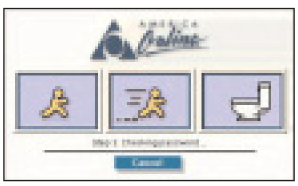
Balanţa — Echilibrul tău precar dintre pacea sufletească şi isteriile cauzate de mesajele de eroare din Windows este ameninţat de o serie de ecrane albastre datorate unui program-răcnet primit de la un amic. Desigur, vei căuta zile în şir cauza problemei pe la mufe, prize, ba chiar şi sub tastatură, ca să realizezi perplex după aceea că totuşi merită să acorzi o mică atenţie textului roşu care îţi pâlpâie pe ecran: "MBR Infected. Restore old copy? Y/N "

Scorpion — În sfârşit! După trei ani de lucru cu PC-ul ai realizat că pe calculatorul tău Pentium 4 mai rulează şi alte sisteme de operare în afară de Windows 3.1. Chestia aia de îi zice "XP" chiar arată mai bine... Iar refresh-ul merge acum la peste 55 de herţi. Dacă ai fi aflat despre el mai devreme nu ai fi cheltuit atâţia bani pe noua pereche de ochelari. Păi dacă te zgârceşti să dai bani pe service...

Săgetător — Spam-ul face o nouă victimă luna aceasta... Da: chiar TU! Aveai un cont proaspăt făcut pe un super-server care oferea 50MB în Inbox, fără banere publicitare, iar ţie ţi-a luat doar câteva ore de navigare prin Internet ca toţi spammerii din Europa să îţi afle adresa şi să înceapă să te îmbie cu ofertele lor. Poate totuşi ar trebui să încerci acel ser miraculos care "calmează nervii, ajută la creşterea părului şi dublează viteza procesorului în doar 6 zile"

Sfatul lunii:
Dacă XP-ul ţi-a detectat MP3 player-ul ca şi cameră digitală, nu încerca să faci poze cu el.

Dicţionar IT

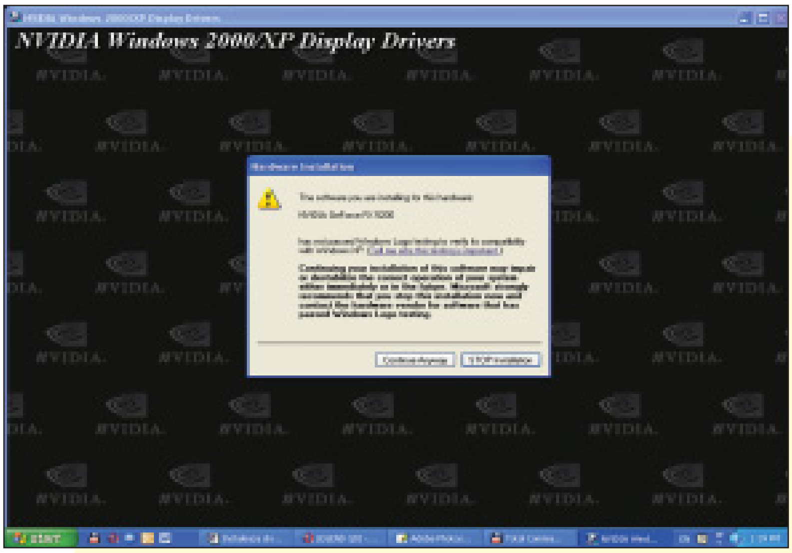
Cheibord - *bord cu chei* - mai pe româneşte - tastatură.
Divais - obiect al acţiunii „Plug and Pray"
Fotoşop - *atelier foto* - programu' ăla de se blochează când ţi-e lumea mai dragă şi tocmai ai lucrat 4 ore şi jumătate pe o amărâtă de poză fără să salvezi nimic...
Haş-te-te-pe - *Haipă'Text Trensfăr Protocol* - derivă din zicala "*Hai pă text să te transfer*" care a fost combinată ulterior cu listele de protocol.
Iuzăr - ăla de te sună când ţi-e lumea mai dragă şi te roagă insistent să îi măreşti lăţimea de bandă, reinstalezi Uindous, porneşti PC-ul fiindcă el nu şi l-a băgat în priză sau doar să îi dai o idee cum să scape de ultimii viruşi.
Linucs - Unii spun că e frate cu FotoşopCS, alţii că se rupe în figuri faţă de Uindous
Pârjolitor - aruncător de flăcări care inscripţionează CD-uri prin metoda "*dacă miroase a ars, e CD-ul tău...*"
Rutăr - *călăuză* - un misterios divais care se spune că are puterea de a călăuzi pachetele prin sârme
Sidirom - un sidi în variantă românească (de aici sufixul "*rom*")
Sârmă - cablu (de la UTP, BNC, coaxial până la crossover)
Uindous - (sau *Vindăuz*) - I se mai spune şi "sistem de operare". Încă nu ştim de ce...

Zece schimbări care vor avea loc când Linus Torvalds va obţine supremaţia mondială

1. Uită de Disney World. Bine ai venit la Penguin World!
2. Liceele vor oferi ore speciale de kernel hacking
3. Certificatele Microsoft vor deveni piese de colecţie iar oamenii le vor schimba între ei în cercuri restrânse. "Câte îmi dai pentru trei monede din fosta URSS?"
4. PC-urile se vor fabrica fără buton de reset.
5. Trei cuvinte: Statele Unite Linux
6. Alte trei cuvinte: Bere Open Source
7. Ecranele albastre vor deveni un mit.
8. Pachetele de ţigări se vor livra în cod sursă...
9. NTFS? FAT32? Ce posturi TV or mai fi şi astea?
10. În loc de "o brad frumooooos..." vom cânta cu toţii "o Gnome frumooooos..."

Driver potrivit pentru hardware potrivit

Instalează driverul potrivit pentru placa ta de bază şi placa video!

Driver fără semnătură, dacă îl instalezi, rişti ca Windows să nu mai funcţioneze corect.Tu alegi, tu primeşti!

De fiecare dată când reinstalăm sau instalăm sistemul de operare, trebuie să instalăm şi driverele necesare pentru diversele componente pe care le avem în calculator. Aşa se face că ne trezim câteodată cu ecrane albastre şi diferite probleme pe care nu le putem explica… Ba mai mult, ne chinuim, ne întrebăm prietenii, dăm vina pe sistemul de operare, etc. E greu de crezut, dar de multe ori problema este simplă, iar unul din răspunsurile la aceste probleme sunt **driverele**.

Pentru a descărca ultimul driver Catalyst pentru plăcile video intră pe situl ATI în secţiunea Drivers & Software

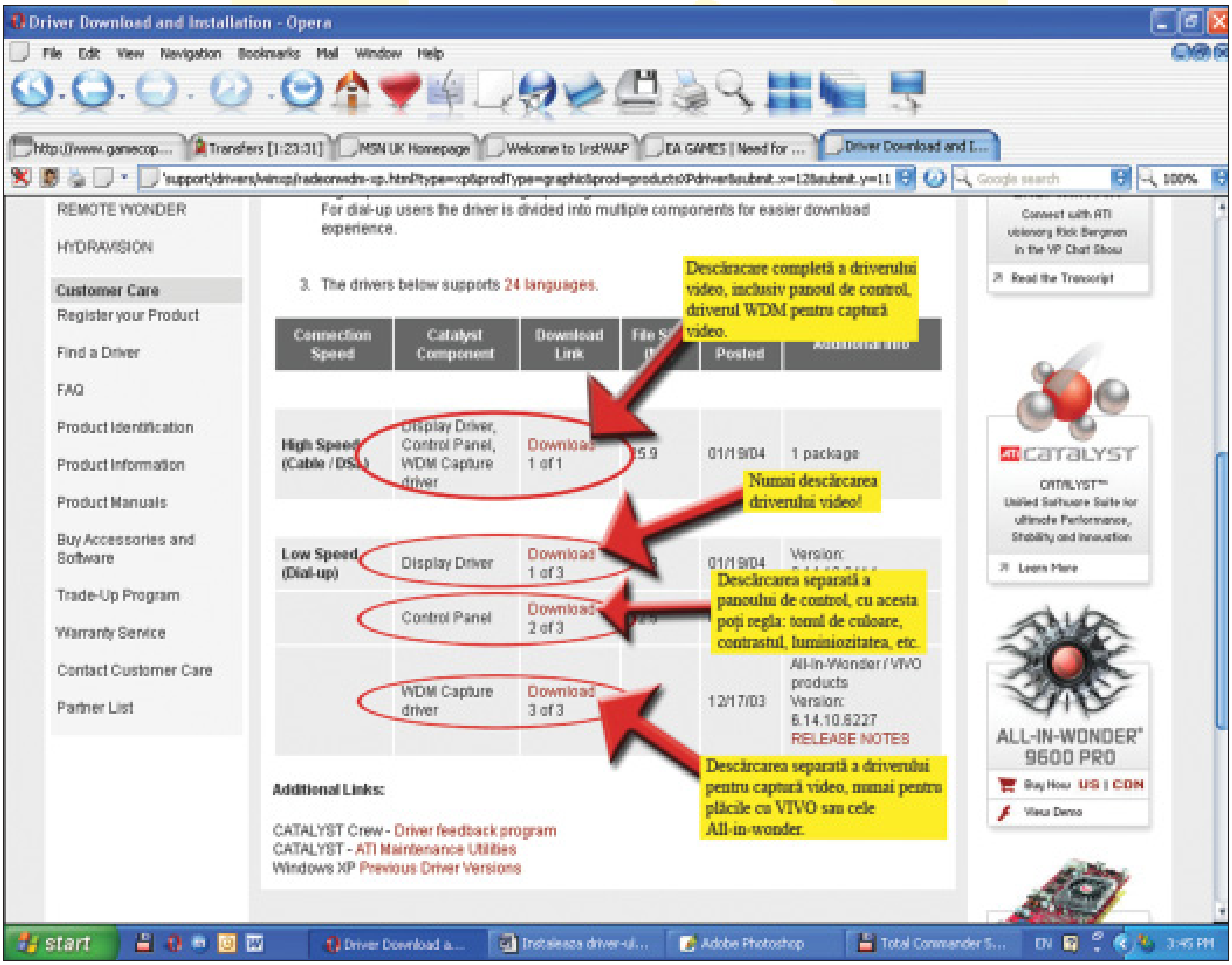

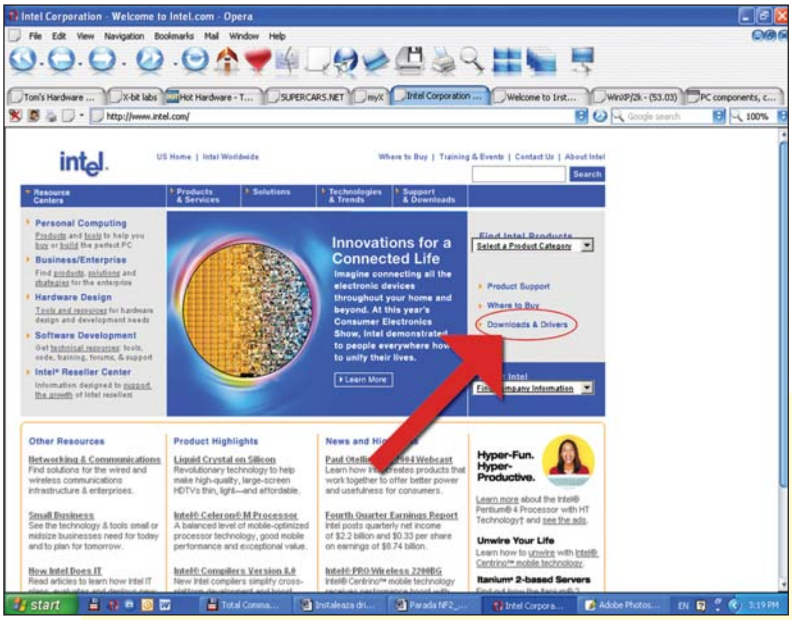

Cum să selectezi driverul potrivit pentru placa ta video ATI RADEON

Ce drivere instalăm? În acest articol o să-ţi explic detaliat cum să procedezi pentru a-ţi instala cele mai bune şi stabile drivere.

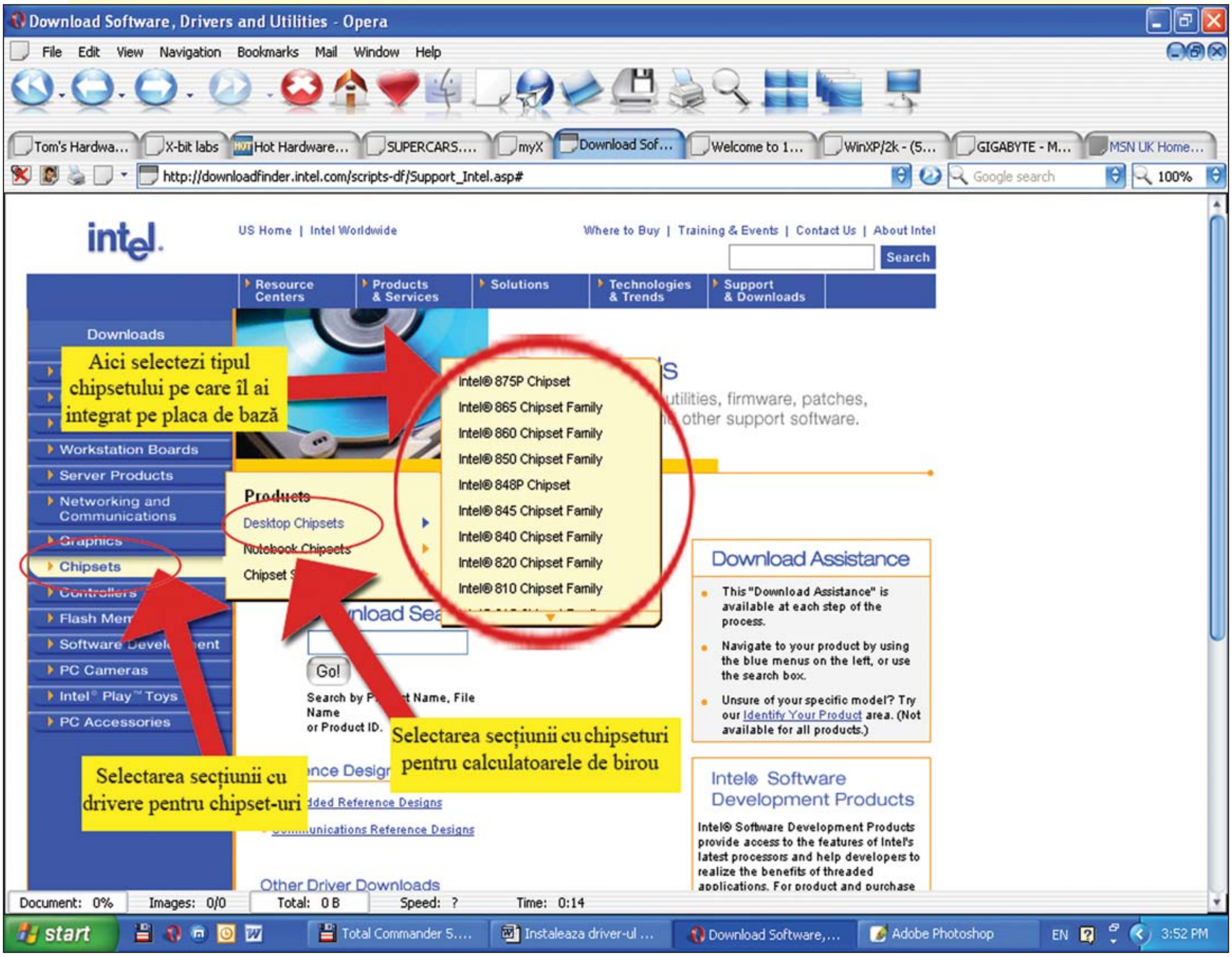
Aşa se face că, într-o zi cu soare, instalam şi eu liniştit Windows XP Professional, iar la finalizarea setup-ului am continuat să instalez driverele (numai că, pe atunci nu ştiam ce mă aşteaptă…). În fine, după ce am reuşit să instalez driverul pentru controlerul RAID s-a defectat complet sistemul de operare. Aşadar, nu e suficient să ştii care driver trebuie instalat, ci trebuie să cunoşti versiunea lui, dacă este pentru sistemul tău de operare şi dacă are certificat WHQL.

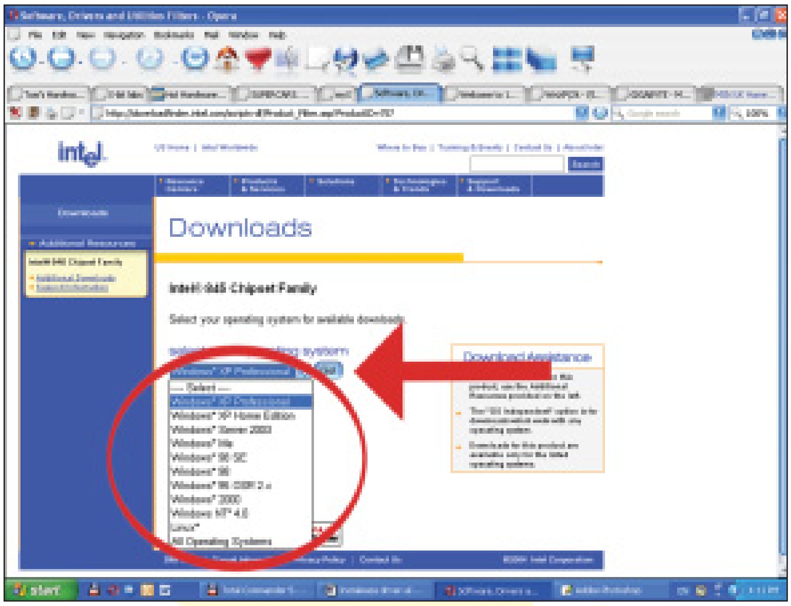
Pentru a descărca ultimul driver Intel pentru plăcile de bază cu integrat Intel, intră pe situl ATI la secţiunea Downloads & Drivers

O să încep cu versiunea driverului. Când instalezi un driver trebuie să fii atent la versiunea lui. Bineînţeles, acesta se găseşte pe CD-ul din pachetul plăcii, dar pentru că este deja vechi şi chiar mai are bug-uri care îţi vor afecta, pe parcurs sistemul de operare. Acel driver a fost bun la vremea lansării, dar e bine să vă descărcaţi de pe Internet ultimele drivere; însă mare atenţie ca acestea să nu fie versiuni pentru teste sau versiuni beta… Indicat ar fi ca driverele să fie copiate de pe situl producătorului. Producătorul garantează pentru ele şi în plus aveţi siguranţa că au fost testate şi sunt lipsite de vechile probleme pe care

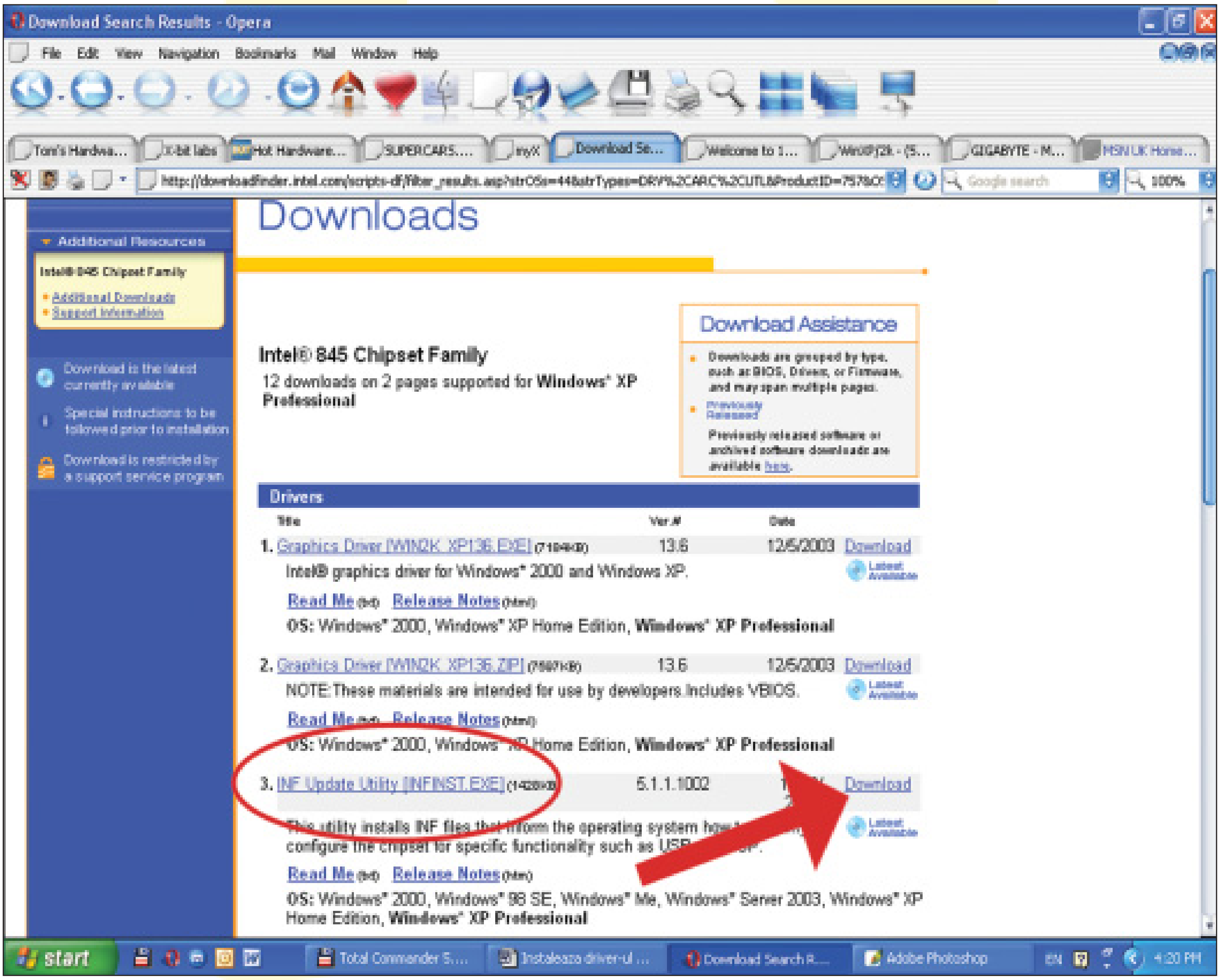

Pentru a găsi familiile de drivere pentru integratul tău, selectează în meniul din stânga secţiunea chipsets

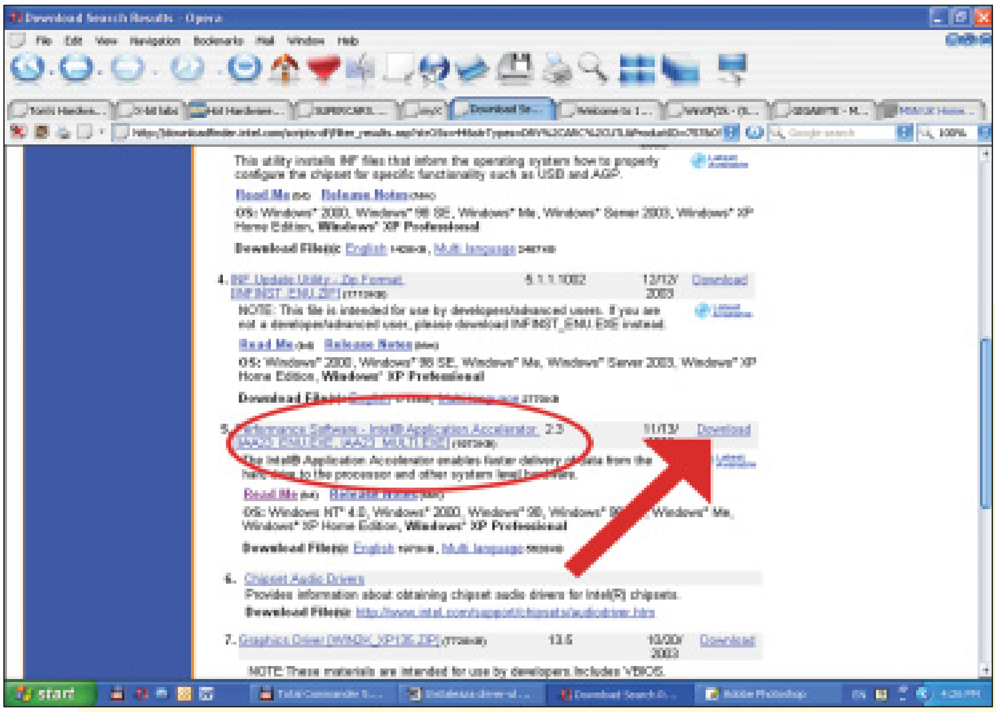
le-au avut versiunile precedente care, la rândul lor, au fost testate. Problema este că programele şi componentele evoluează şi de aceea avem nevoie în permanenţă de îmbunătăţiri. Nu aveţi idee de câte probleme vă scuteşte un driver! Şi de aceea când aveţi o problemă mai ciudată e bine să îţi pui şi următoarea întrebare – ce drivere am instalat?!? Pe parcursul acestui articol voi descrie care drivere sunt bune pentru componentele din calculatorul tău, iar acestea se află şi pe CD–ul revistei. Astfel, căutaţi ultima versiune a driverului pe situl producătorului şi instalaţi-o

După selectarea chipsetului trebuie să selectezi sistemul de operare pe care îl foloseşti

INF Update Utility [INFINST.EXE] - versiunea 5.1.1.1002 în acest caz - pentru integratele 845

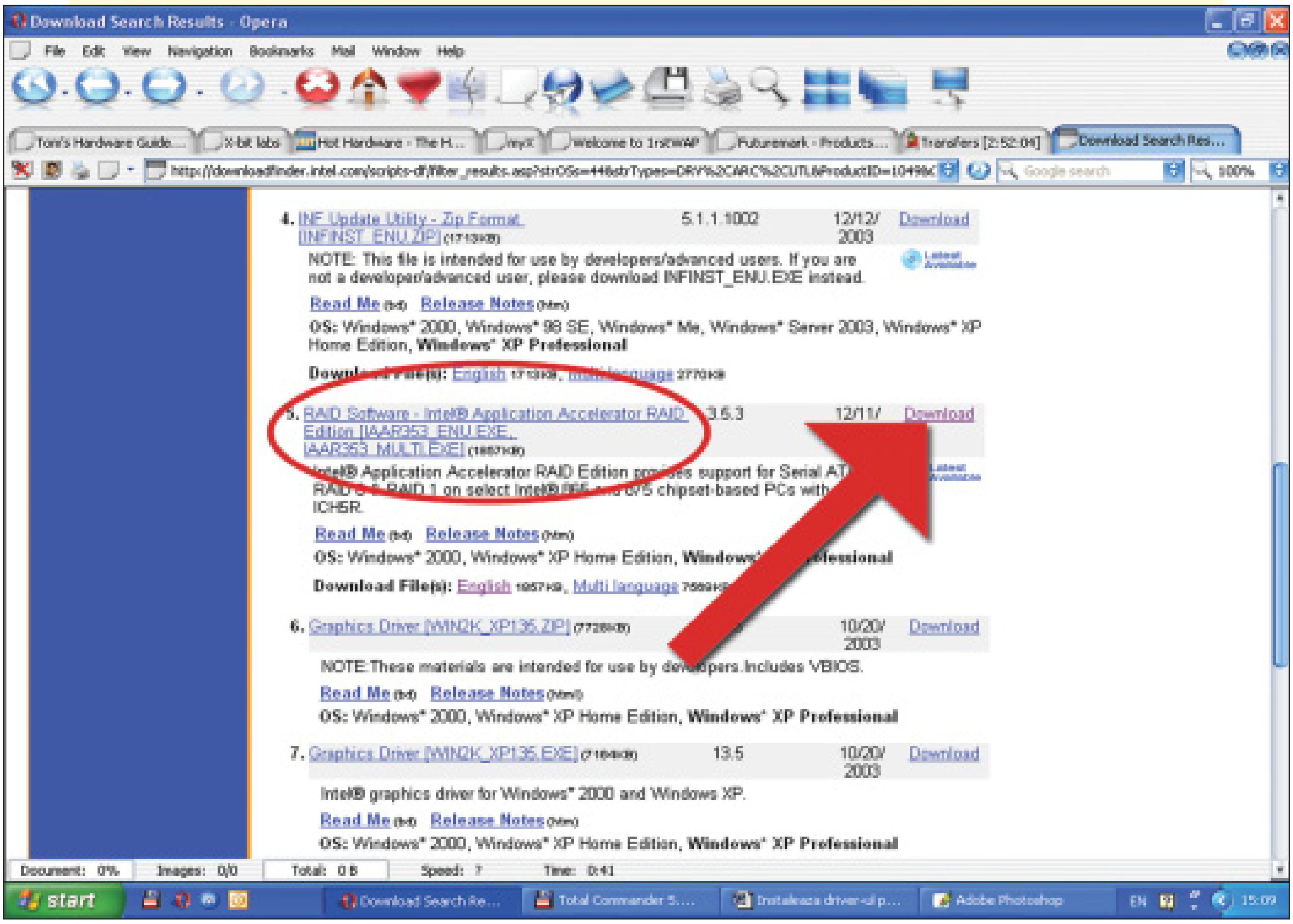

Pentru îmbunătăţirea performanţei sistemului îţi recomand să descarci şi să instalezi şi programul Intel Application Accelerator versiunea 2.3. Este numai pentru familiile de chipset-uri 810, 815, 820, 840 şi 850

pentru că are cu siguranţă o semnătură WHQL!

Ce înseamnă WHQL? Este un certificat dat de Microsoft prin care se atestă o compatibilitate 100% cu sistemul de operare Microsoft Windows XP.

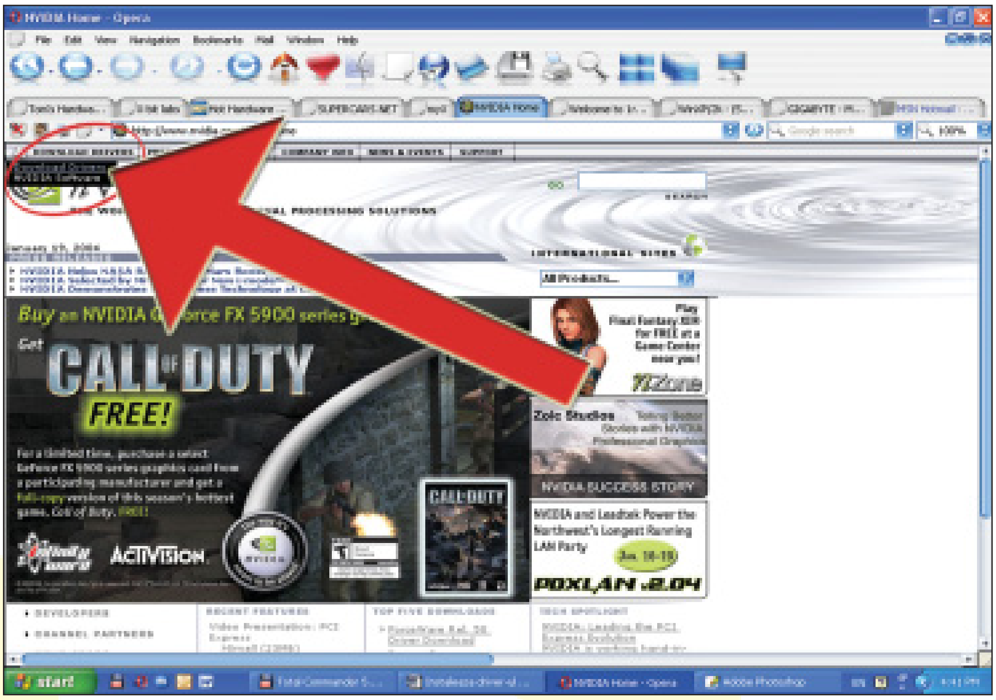
Scopul certificatului WHQL (Windows Hardware Quality Lab) este să testeze componentele calculatoarelor şi sistemele complete, perifericele şi driverul anexat acestora pentru a fi compatibile cu sistemul de operare, conferind astfel stabilitate maximă. Dacă driverul nu conţine semnătura certificatului WHQL, atunci sistemul de operare Windows XP va avertiza că acesta nu a trecut testele specifice Microsoft WHQL şi vă recomandă să opriţi instalarea driverului.

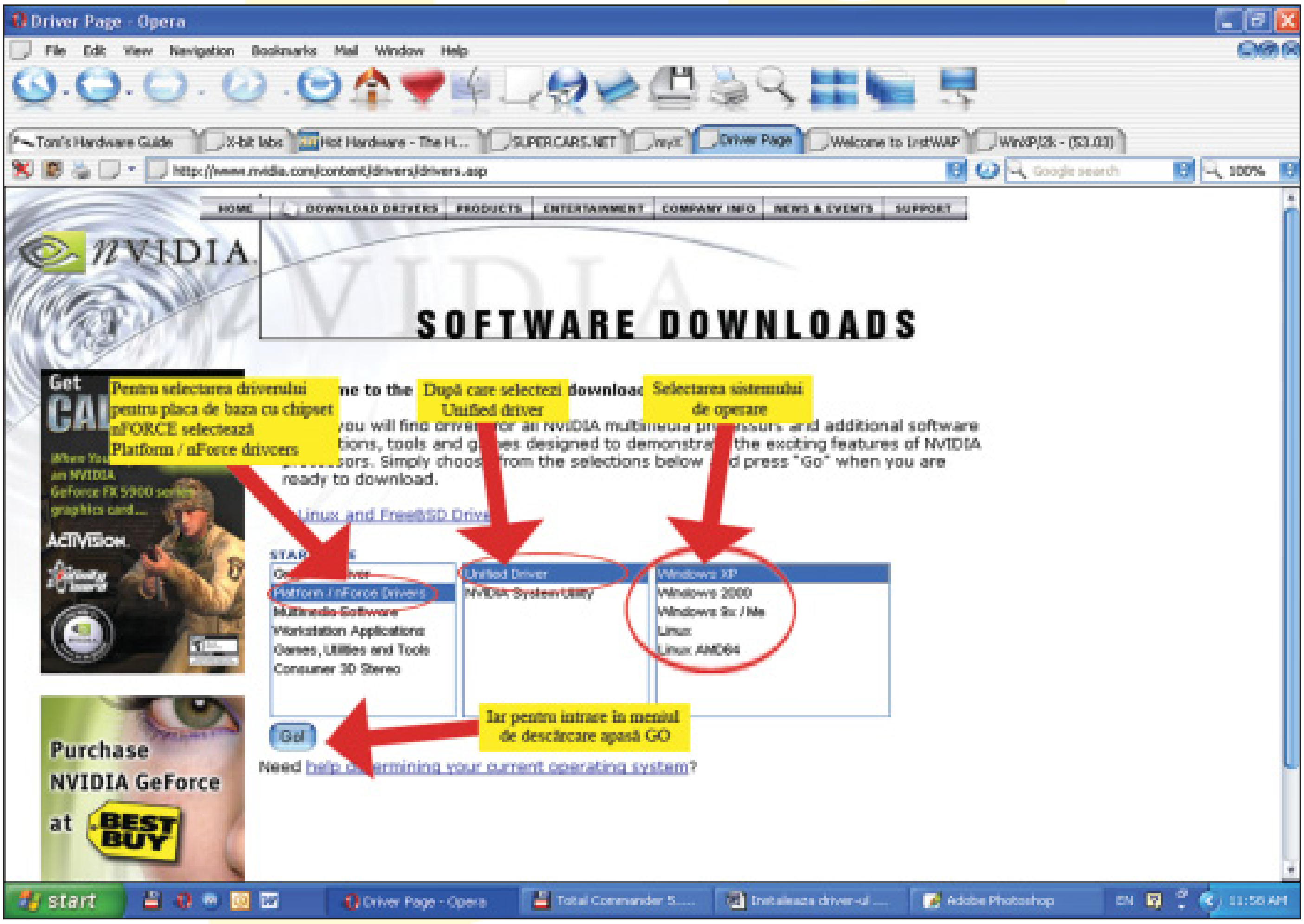
Intel Application Accelerator RAID este numai pentru familia de integrate 865 şi 875

Compatibilitatea driverului cu sistemul tău de operare

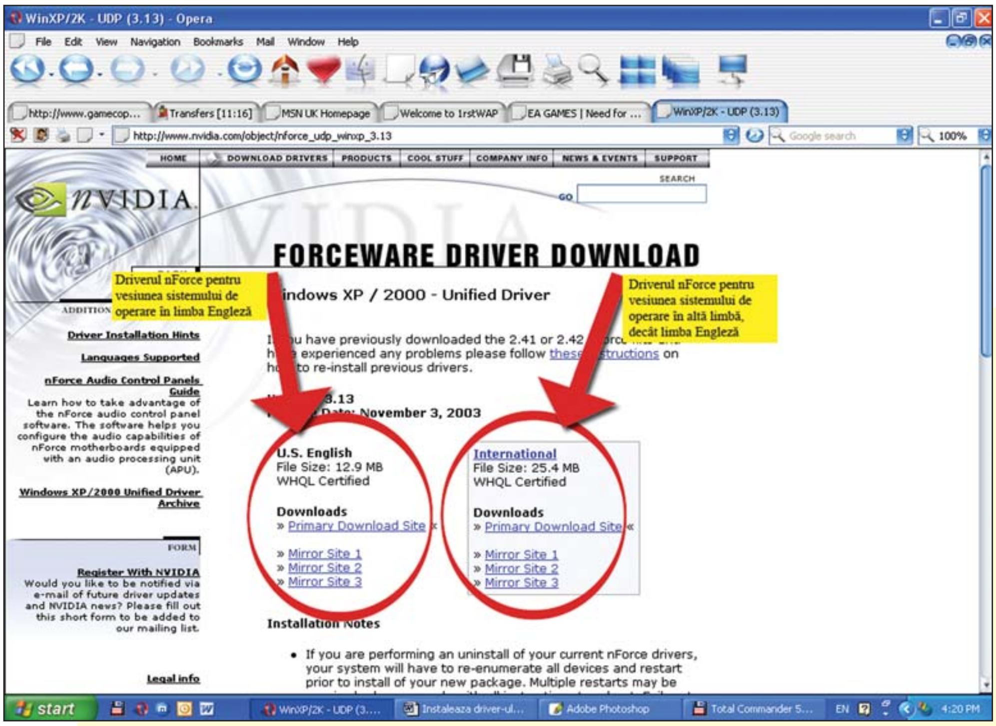
Înainte să descarci orice driver de pe o pagină web a unui producător de hardware sau de pe situri specializate în acest sens (gen **www.guru3d.com**), vei avea posibilitatea de a selecta driverul pentru sistemul tău de operare. Cele mai întâlnite tipuri de drivere sunt cele pentru sistemele de operare Windows 98, ME, 2000 şi WindowsXP. Pentru a-ţi uşura munca, am făcut capturi de ecran cu explicaţiile de rigoare. Pentru început îţi voi explica, pe capturile de ecran, cum trebuie să procedezi pentru a descărca driverul Catalyst pentru plăcile video cu chipset ATI RADEON.

Pentru a descărca ultimul driver nVIDIA pentru plăcile bază cu integrat Nvidia NForce2 intraţi pe sit-ul NVIDIA la secţiunea Download Drivers

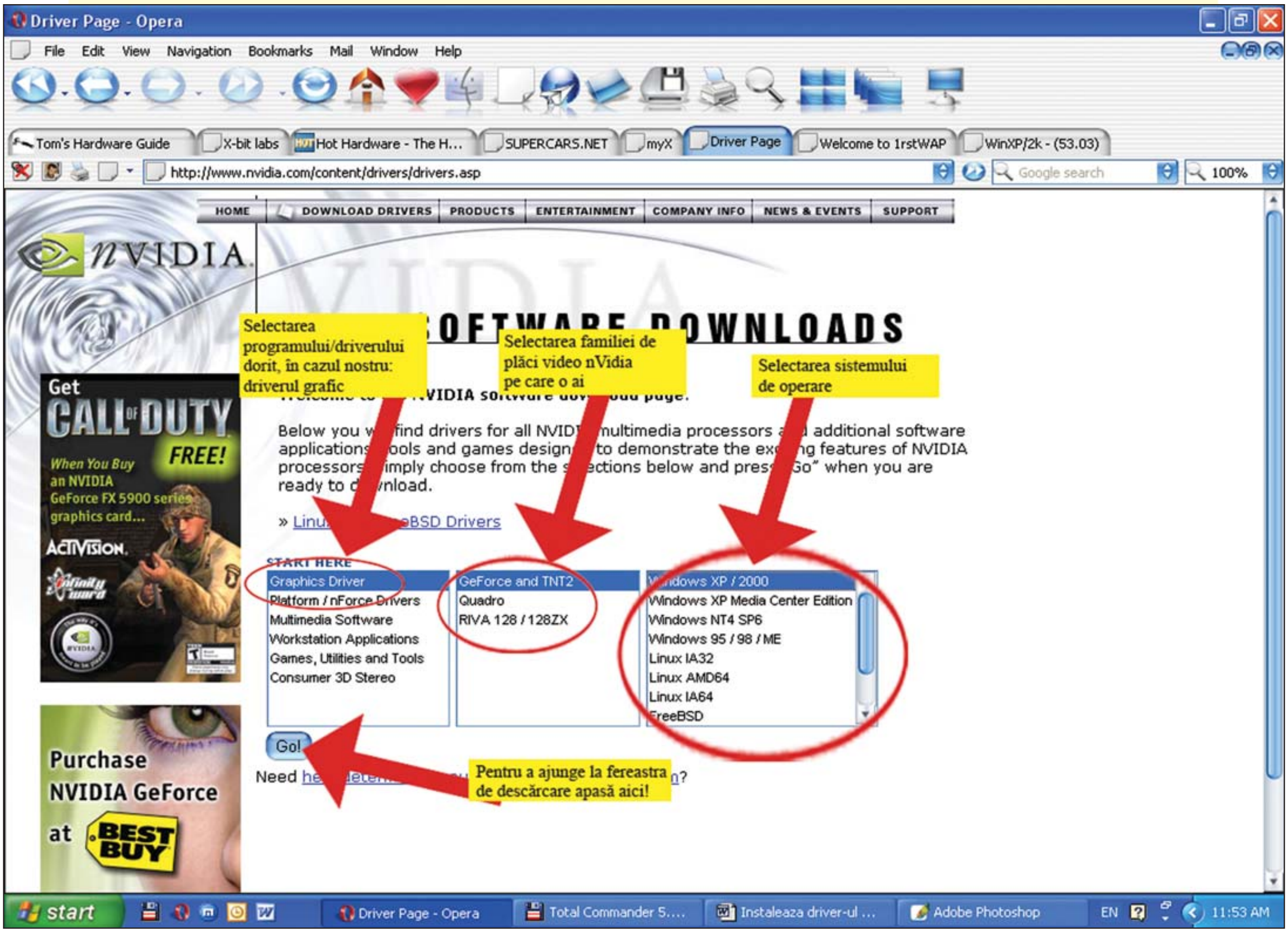
Cum selectezi driverul potrivit pentru placa ta de bază cu chipset NVIDIA

Descarcă driverul potrivit pentru sistemul tău de operare

Am o placă de bază cu chipset Intel. Ce drivere trebuie să instalez pentru ea?

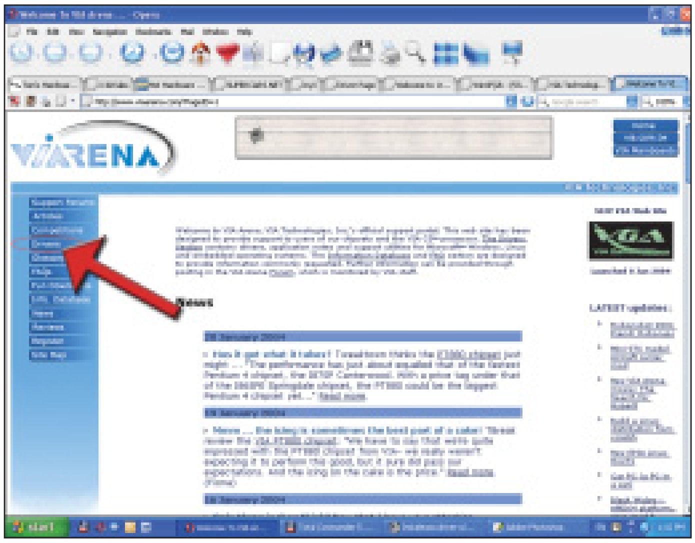
Pentru familia de chipset-uri 810, 815, 820, 840, 850, 860 şi 870 instalaţi fişierul INFINST.EXE (INF Update Utility) versiunea 5.1.1.1002 de pe situl Intel. Acest driver este compatibil cu toate sistemele de operare Windows. Există un program special pentru familia de chipset-uri mai vechi ca şi 810, 815, 820, 840, 850, pentru care poţi să instalezi programul Intel Application Accelerator versiunea 2.3. Acest program este proiectat să facă o legătură mai bună între hard disc şi procesor. Cu el, poţi fi sigur că sistemul tău

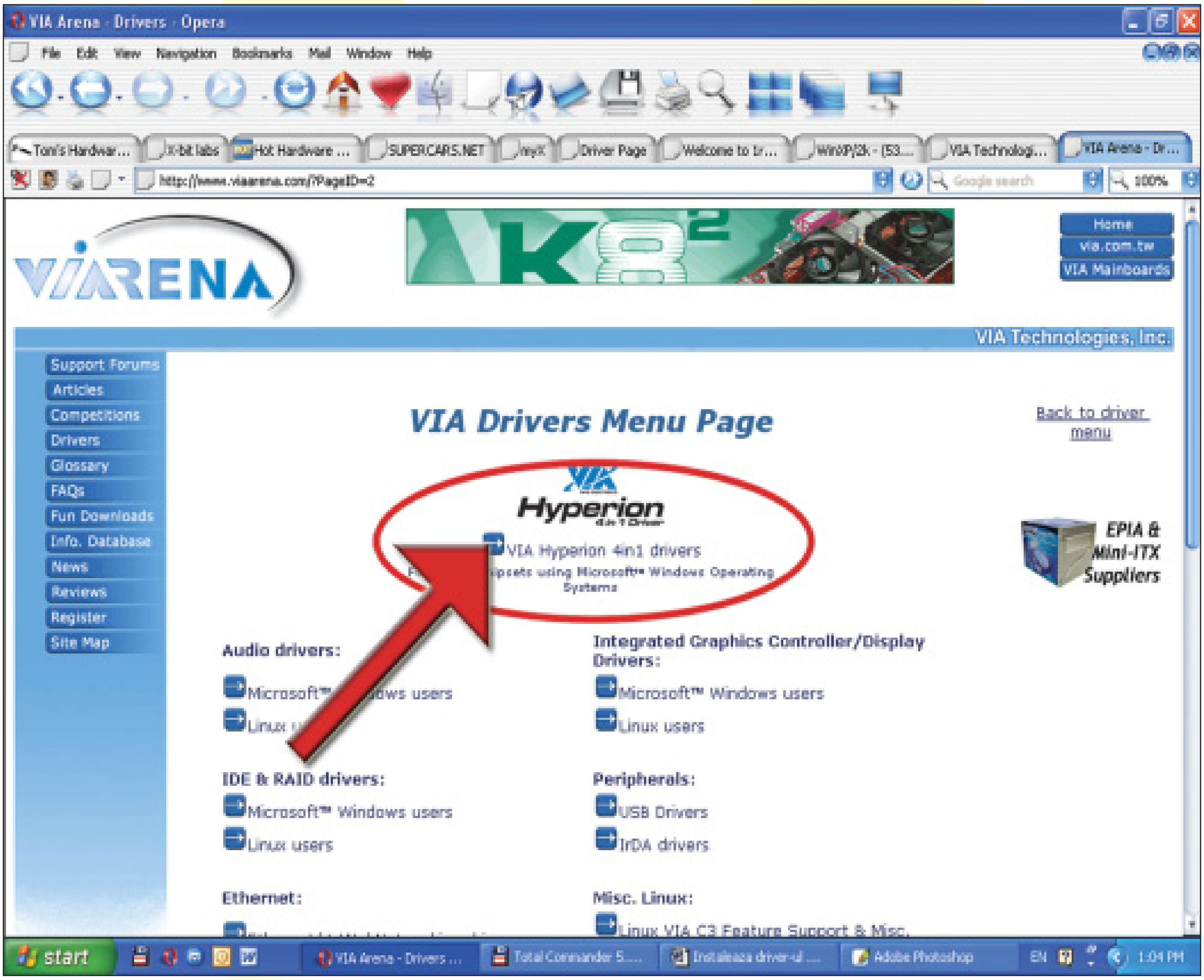
Cum selectezi driverul potrivit pentru placa ta video cu chipset NVIDIA

Pentru a descărca ultimul driver VIA pentru plăcile bază cu integrat VIA, intră pe situl VIA la secţiunea Technical support...

... După care selectează secţiunea Drivers

Pentru a ajunge în meniul de descărcare a driverelor, apasă pe butonul VIA Hyperion 4in1 drivers

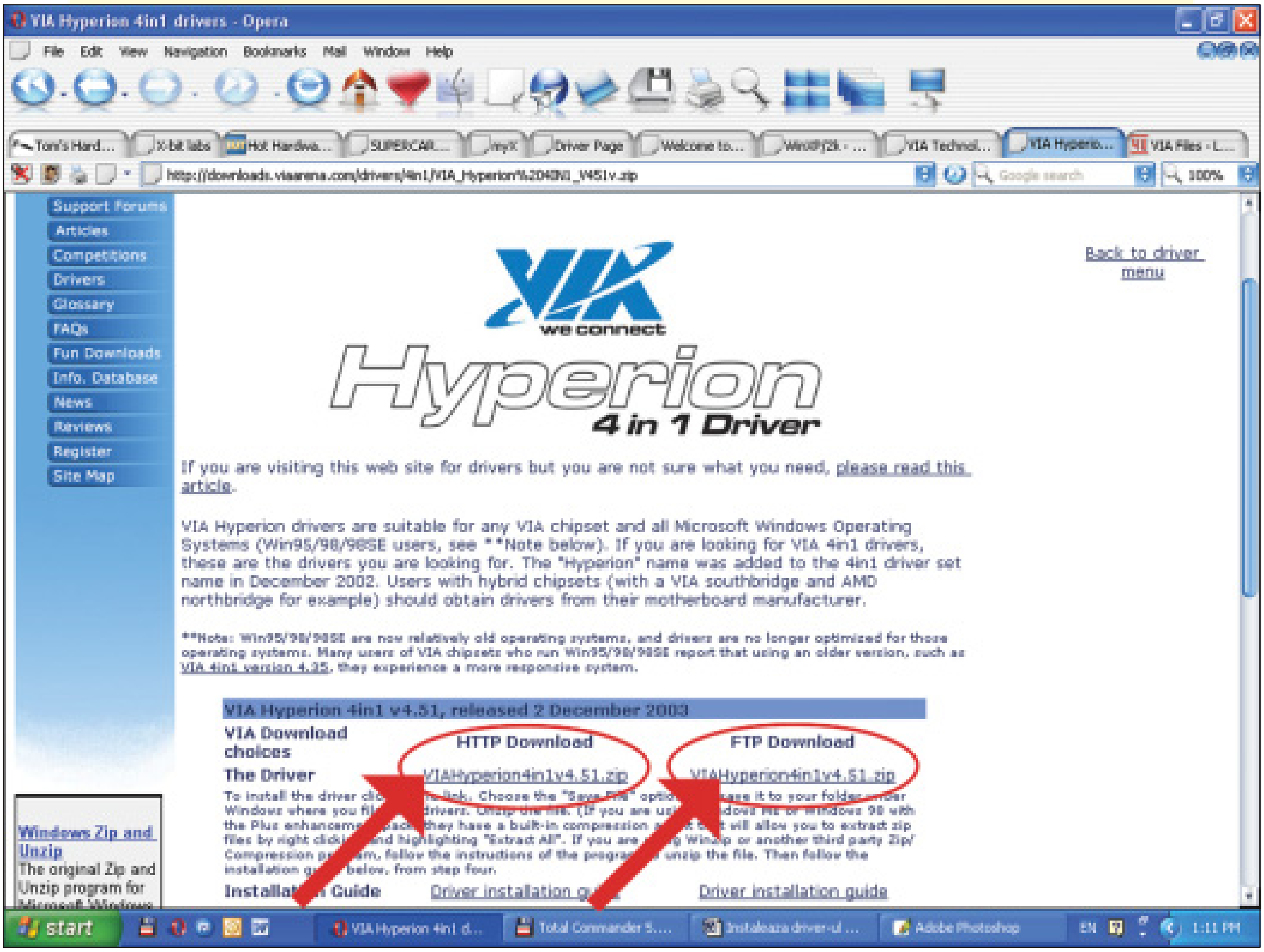
va opera mai rapid. Există însă şi Intel Application Accelerator RAID pentru familia de integrate 865 şi 875. Ediţia Intel Application Accelerator RAID (Edition) oferă o mai bună stabilitate pentru Serial ATA RAID 0 & RAID 1 în cazul chipset-urilor Intel® 865 şi 875 cu ICH5R.

Am o placă de bază cu chipset nVIDIA - ce drivere trebuie să instalez pentru ea?

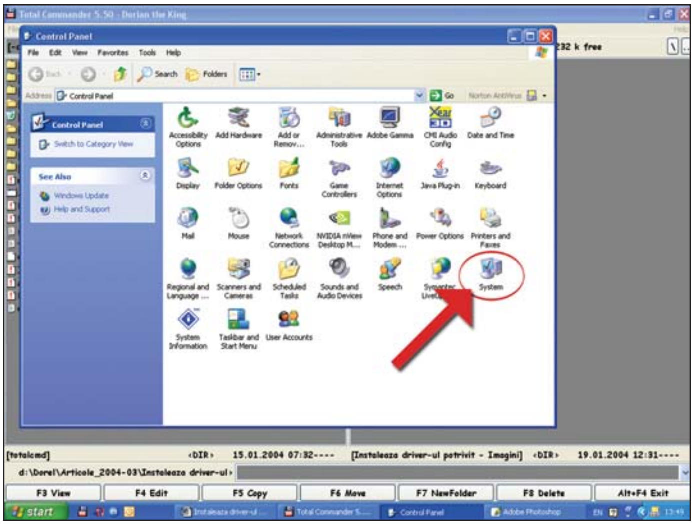
Pentru a descărca driverul corect pentru placa ta de bază cu chipset nVIDIA intră pe sit-ul **www.nVIDIA.com**. Dacă ai descărcat driverul de la nVIDIA versiunea 2.41 sau 2.42 şi ai avut probleme cu acesta, eu îţi recomand să descarci şi să instalezi versiunea 3.13. Dacă ai versiunea pentru Windows XP în limba engleză, atunci descarcă versiunea U.S. English de 12,9MB iar dacă ai versiunea de WinXP în altă limbă decât cea engleză, atunci download-ează versiunea International de 25,4 MB. Toate versiunile au certificat WHQL. Pentru a instala driverul 3.13, trebuie să dezinstalezi actualul driver nForce iar sistemul va reporni. După aceasta instalează driverul 3.13. Pentru ca USB 2.0 să funcţioneze, trebuie să instalezi Service Pack 1 pentru Windows XP. Driverele audio nForce2 nu se vor instala pentru placa de bază Chaintech 7NJS. Te invit să instalezi driverele care se află în pachetul plăcii! Este prima versiune NVIDIA care are driver pentru controlerul IDE pentru Windows XP şi Windows 2000. Pentru a-ţi uşura munca, am făcut capturi de imagine cât şi indicaţii cum trebuie să procedezi la descărcarea acestuia.

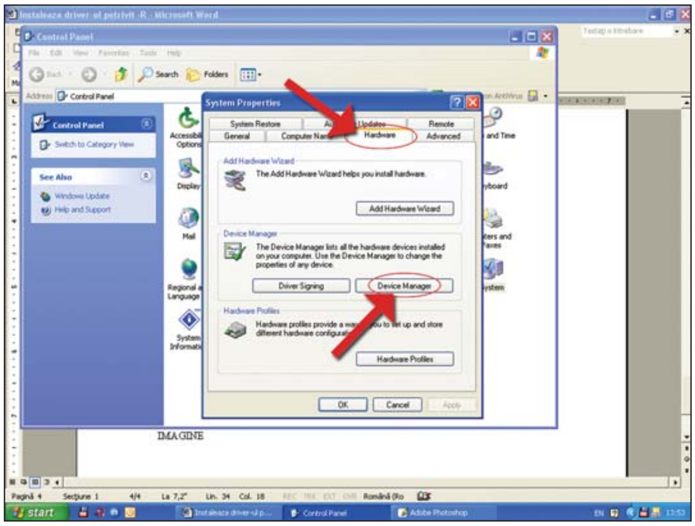
Am placă de bază cu chipset VIA - ce drivere trebuie să instalez pentru ea?

Pentru a descărca driverul corespunzător pentru placa ta de bază cu chipset VIA, intră pe situl

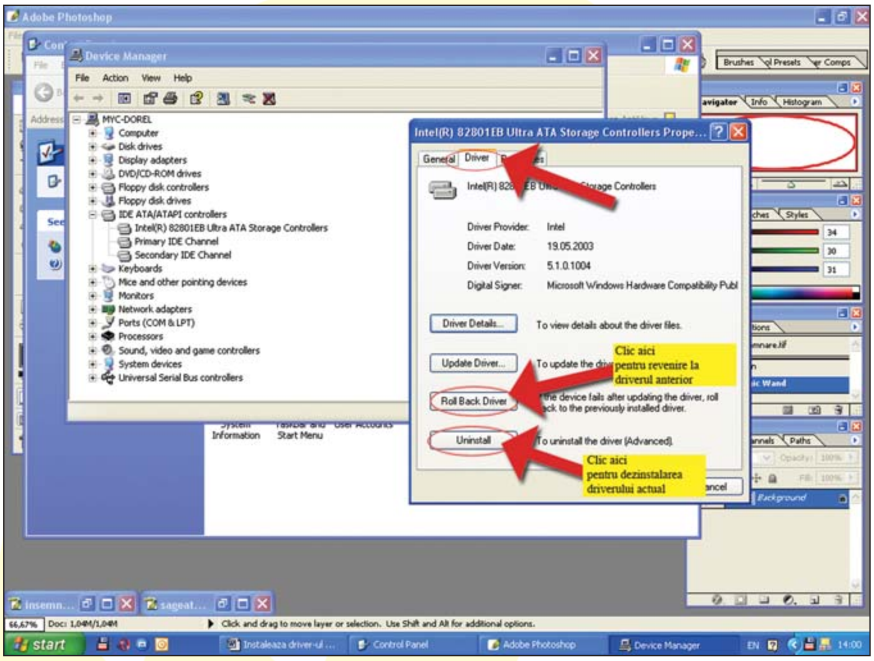

Iar pentru descărcare apăsaţi pe VIAHyperion4in1v4.51.zip

www.via.com.tw. Driverele VIA Hyperion sunt bune/necesare pentru orice chipset VIA şi sunt compatibile cu orice sistem de operare Windows. Numele "Hyperion" a fost adăugat la driverul 4in1 în decembrie 2002. Trebuie să menţionez că sistemele de operare Win95/98/98SE sunt destul de vechi şi că driverele actuale VIA nu se mai optimizează pentru acestea. Însă dacă mai foloseşti vechile sisteme de operare Windows 95/98/98SE îţi recomand să instalezi VIA 4in1, versiunea 4.35, pe care o găseşti la adresa **www.hardtecs4u.com/files/via/**. VIA Hyperion 4in1 versiunea 4.51 a fost lansată pe 2 decembrie 2003. După descărcare va trebui să despachetezi fişierul .ZIP pentru a putea instala driverul. În această versiune, a fost rezolvată o problemă de scriere care eşua în condiţii speciale. Compania VIA a specificat pe sit că nu este nevoie să instalezi o nouă versiune VIA Hyperion dacă sistemul tău este stabil, însă eu îţi recomand să instalezi ultima versiune.

Instalarea driverelor, dezinstalarea lor

Instalarea driverelor este simplă: după download se instalează singure dacă sunt executabile, iar dacă sunt împachetate în .zip sau .rar va trebui să le dezarhivezi manual şi să le instalezi după aceea. Dezinstalarea lor se poate face din [Control Panel] - [Add/Remove Programs] în special (pentru driverele instalate) pentru următoarele chipset-uri sau procesoare grafice: NVIDIA nForce, VIA, NVIDIA NV, ATI RADEON, ATI. O altă posibilitate de dezinstalare este din [Control Panel] - [System] - [Hardware] - [Device manager], alegi driverul pe care doreşti să-l dezinstalezi, intri la [Driver] - şi pentru dezinstalare apasă [Uninstall], iar pentru revenire la driverul anterior apasă [Roll back Driver]. Eu, însă îţi recomand să dezinstalezi versiunea veche a driverului înainte să instalezi driverul nou. Există un singur driver care nu se poate dezinstala şi care nu vă creează nici o problemă dacă instalaţi un altul nou peste el, şi anume cel pentru plăcile de bază cu chipset Intel, mai exact Intel INF. ■

Dorel Puchianu jr.
dorel@myc.ro

HTML: Ghidul începătorului Partea a III-a

După cum spuneam şi în numărul trecut, HTML-ul a impresionat prin simplitate şi utilitate.

Dar odată cu evoluţia Internetului lucrurile au început să se dezvolte, simplitatea a început să devină prea "simplă", şi utilizatorii au început să simtă nevoia de pagini mai dinamice, mai colorate, mai interactive. Cum HTML-ul era destul de limitat din acest punct de vedere, a fost nevoie de intervenţia programării, în speţă a scripting-ului, pentru a da viaţă paginii .html.

În plus, autorii paginilor au început să urmărească din ce în ce mai mult un scop, şi anume acela de a atrage cât mai mulţi vizitatori. Cu toate că acurateţea counter-elor putea fi pusă uneori la îndoială, este clar care sit este mai popular dintre unul cu 10.000 de vizitatori pe săptămână şi unul cu 1.000. Crearea de pagini web începe să se transforme într-o cursă de atragere a vizitatorilor pe o pagină anume. Competiţia pentru vizitatori era din ce în ce mai aprinsă. Internetul devenise un fel de TV cu milioane de canale. Îţi dai seama că nu mai puteai atrage vizitatori printr-un text simplu, două GIF-uri, trei linkuri, două marquee-uri şi poate un formular a cărui text proaspăt introdus a dispărut misterios în tenebrele serverului care găzduia respectivul sit. Chiar şi implementarea DHTML-ului sau a CSS-ului nu mai reuşea să facă faţă cerinţei tot mai mari pentru pagini colorate, dinamice şi interactive.

Una dintre cele mai inovative tehnologii web la vremea respectivă a fost abilitatea de a furniza o aplicaţie direct în browserul utilizatorului. Aceste mici programe cunoscute sub denumirea de applet-uri realizează mici instrucţiuni pe PC-ul client folosindu-se de acţiunile realizate de utilizator cu ajutorul mausului sau al tastaturii. Poţi să inserezi applet-uri în documentul HTML folosind creaţiile proprii realizate cu ajutorul limbajului de programare Java, sau să descarci applet-uri gratuite care se găsesc pe Internet. În timpul execuţiei, aceste programe pot genera conţinut dinamic, pot să interacţioneze cu utilizatorul, să valideze formulare sau chiar să genereze ferestre şi să ruleze aplicaţii independent de paginile HTML. Posibilităţile sunt de fapt nelimitate şi ţin foarte mult de cunoştinţele şi imaginaţia programatorului.

În rândurile care urmează vei vedea nişte exemple şi modalităţi simple de introducere a conţinutului executabil (applet-uri şi scripturi) în documentul HTML (scrierea şi depanarea acestor mici programe nu reprezintă însă subiectul articolului de faţă; totuşi am să-ţi ofer câteva adrese unde vei putea găsi documentaţie legată de acest subiect).

Introducerea applet-urilor a reprezentat schimbarea modelului tipic de comunicare web, în care serverele erau cele care efectuau majoritatea acţiunilor, browserele nefiind altceva decât nişte simple terminale de afişaj. Prin apariţia applet-urilor, tehnologia web s-a îndreptat şi către partea aplicaţiei-client, distribuindu-i acesteia câteva dintre operaţiunile care în mod normal erau realizate de către server.

Applet-urile reprezintă şi un mod de extindere a duratei de viaţă a unei versiuni de browser, fără a fi necesară trecerea la o versiune nouă, cum se întâmplă când dezvoltatorii introduc o extensie nouă în HTML.

Applet-urile Java - programe extrase de pe server şi executate în calculatorul utilizatorului - sunt o submulţime din ceea ce în standardul HTML 4.01 se numesc incluziuni (fişierele .wav, .mp3, MPEG).

Eticheta universală cu care poţi să identifici şi să încarci un fişier este `<object>`. Odată descărcat, standardul HTML dictează browserului să afişeze printr-un mecanism intern sau extern acea incluziune (browserele au integrat soft care să afişeze GIF-urile şi JPEG-urile, însă pentru anumite aplicaţii este necesar un plugin special).

Sistemul este destul de simplu: browserul rezervă o porţiune de display care poate fi controlată ca poziţionare şi mărime de către utilizator, applet-ului rămânându-i controlul asupra a ceea ce va apare înăuntru.

În timpul executării, applet-ul are acces la un segment limitat al resurselor din PC-ul utilizatorului. De exemplu, applet-urile au acces la maus şi tastatură şi pot fi modificate de către utilizator. În plus, pot să iniţieze conexiuni în reţea sau să extragă date de pe alte servere din Internet. Numărul de applet-uri care pot fi plasate într-un document este variabil; execuţia lor are loc în paralel şi ele pot comunica unele cu celelalte. Dacă browserul poate limita accesul la sitemul PC-ului gazdă, applet-urile au în schimb control total asupra spaţiului virtual din cadrul browserului.

Avantajele pe care le oferă aceste mici programe sunt destul de evidente: interfeţe mai convingătoare şi atrăgătoare, posibilitatea de a crea seturi unice de meniuri, câmpuri de text etc. În momentul în care utilizatorul apasă un buton, applet-ul răspunde prin afişarea rezultatului într-o anumită regiune a paginii, activând un alt program sau încărcând o pagină nouă.

Există totuşi şi anumite dezavantaje, de aceea este bine să ştii când trebuie să foloseşti applet-uri şi când nu. Deoarece funcţionarea unui astfel de program are loc pe calculatorul client, desigur că se vor consuma resurse de procesare, iar în cazul unor programe mai complexe, performanţa sistemului poate să scadă considerabil. În mod similar, un applet foloseşte şi resurse Internet pentru a îndeplini sarcina pentru care a fost conceput, dar acest lucru va încetini traficul altor aplicaţii. Pe de o parte este adevărat că aceste programe aduc un plus de culoare unei pagini, dar te asigur că, pe de altă parte, utilizatorilor care au conexiuni dial-up le va creşte încet-încet tensiunea...

Crearea applet-urilor este o sarcină a programatorilor şi nu o muncă pe care trebuie să o realizeze autorii HTML. Limbajul care domină de ceva vreme încoace acest segment este Java. Dezvoltat de Sun Mycrosystems, compania californiană din Mountain View, Java este un limbaj de programare orientat pe obiecte, în care clasele pot fi utilizate şi reutilizate pentru a crea aplicaţii complexe. Situl

```
  public class GridHR extends Applet implements
Runnable {
      int num = 50;
      Image offImage;
      Graphics offScreen;
      Graphics onScreen;
      boolean raised = true;
      Thread thread;
      int red;
      int green;
      int blue;
      int count;
      Dimension d;
      Color bgColor = new Color(0xFFFFFF);
      int rmin = 0x00;
      int rmax = 0xFF;
      int gmin = 0x00;
      int gmax = 0xFF;
      int bmin = 0x00;
      int bmax = 0xFF;
      int minInterval = 10;
      int maxInterval = 100;
      int gap = 4;
      public void init() {
         String s = getParameter("number");
         if (s != null) num = Integer.parseInt(s);
         s = getParameter("bgColor");
         if (s != null) bgColor = new
Color(Integer.parseInt(s, 16));
         s = getParameter("red");
         if (s != null) {
            StringTokenizer st = new StringTokenizer(s,
",");
            if (st.hasMoreElements()) rmin =
Integer.parseInt((String)st.nextElement(), 16);
            if (st.hasMoreElements()) rmax =
Integer.parseInt((String)st.nextElement(), 16);}
         s = getParameter("green");
         if (s != null) {
            StringTokenizer st = new StringTokenizer(s,
",");
            if (st.hasMoreElements()) gmin =
Integer.parseInt((String)st.nextElement(), 16);
            if (st.hasMoreElements()) gmax =
Integer.parseInt((String)st.nextElement(), 16);
         }
         s = getParameter("blue");
         if (s != null) {
            StringTokenizer st = new StringTokenizer(s,
",");
            if (st.hasMoreElements()) bmin =
Integer.parseInt((String)st.nextElement(), 16);
            if (st.hasMoreElements()) bmax =
Integer.parseInt((String)st.nextElement(), 16);
         }
         s = getParameter("interval");
         if (s != null) {
            StringTokenizer st = new StringTokenizer(s,
",");
            if (st.hasMoreElements()) minInterval =
Integer.parseInt((String)st.nextElement());
            if (st.hasMoreElements()) maxInterval =
Integer.parseInt((String)st.nextElement());
         }
         s = getParameter("gap");
         if (s != null) {
            gap = Integer.parseInt(s);
            if (gap < 0) gap = 0;
      }
         s = getParameter("raised");
         if (s != null) raised = Boolean.getBoolean(s);
         d = size();
         offImage = createImage(d.width, d.height);
         offScreen = offImage.getGraphics();
         onScreen = getGraphics();
         int amp = maxInterval - minInterval;
         red = (int)(Math.random() * amp) + minInterval;
         green = (int)(Math.random() * amp) +
minInterval;
         blue = (int)(Math.random() * amp) +
minInterval;
         offScreen.setColor(bgColor);
         offScreen.fillRect(0, 0, d.width, d.height);
         for (int i = 0; i < num; i++) {
            offScreen.setColor(nextColor());
            offScreen.fill3DRect(0, 0, d.width / num -
gap, d.height, raised);
            offScreen.copyArea(0, 0, d.width, d.height,
d.width / num, 0);
         }
      }

      public void start() {
         if (thread == null) {
            thread = new Thread(this);
            thread.start();
         }
      }

      public void stop() {
         if (thread != null) {
            thread.stop();
         }
         thread = null;
      }
   public void paint(Graphics g) {
         if (offImage != null) {
            g.drawImage(offImage, 0, 0, null);
         }
      }
      private Color nextColor() {
         count++;
         return new Color(
            (int)((rmax - rmin) * ((Math.sin(2 * Math.PI
* count / red) + 1) / 2) + rmin),
            (int)((gmax - gmin) * ((Math.sin(2 * Math.PI
* count / green) + 1) / 2) + gmin),
            (int)((bmax - bmin) * ((Math.sin(2 * Math.PI
* count / blue) + 1) / 2) + bmin));
      }
   public void run() {
         while (true) {
            offScreen.copyArea(0, 0, d.width, d.height,
d.width / num, 0);
            offScreen.setColor(nextColor());
            offScreen.fill3DRect(0, 0, d.width / num -
gap, d.height, raised);
            onScreen.drawImage(offImage, 0, 0, null);
            try {
               thread.sleep(50);
            } catch (InterruptedException e) {
               e.printStackTrace();
            }
         }
      }
   }
```

http://java.sun.com/ este cel mai bun loc unde poţi afla multe din secretele acestui limbaj de programare.

Iată o listă de adrese unde poţi găsi applet-uri gratuite şi multe alte informaţii utile legate de acest subiect:

http://www.jpowered.com/index.htm
http://javaboutique.internet.com
http://www.javapowered.com/werks.html
http://www.javafile.com/
http://freewarejava.com/
http://www.free-applets.com/
http://www.ericharshbarger.org/java/
http://www.codebrain.com/
http://www.thefreesite.com/Free_Java_JavaScript/
http://www.javascriptkit.com/java/
http://www.6sense.com/applets/
http://www.bodo.com/Applets/
http://www.freewarejava.com/applets/index.shtml
http://www.better-homepage.com/java/java-applets.html

Pe pagina anterioară îţi prezint codul unui astfel de applet realizat în Java care va afişa o linie orizontală care îşi schimbă, treptat şi în mod repetitiv, culoarea.

Salvează acest applet ca GridHR.java în directorul în care se află documentul HTML, copiază în acelaşi director fişierul GridHR.class de pe CD-ul revistei(secţiunea "specials"), şi adaugă următorul cod (pe care bineînţeles îl poţi modifica după bunul plac) în documentul HTML:

```
<applet code="GridHR.class" width="468"
height="8">
   <param name="bgColor" value="E0E0E0">
   <param name="red" value="C0,FF">
   <param name="green" value="C0,FF">
   <param name="blue" value="C0,FF">
   <param name="interval" value="80,88">
   <param name="number" value="32">
</applet>
```

Pentru ca acest applet să funcţioneze trebuie să ai instalat în calculator Java Virtual Machine (program pe care poţi să-l găseşti tot pe CD-ul revistei).

Răspunsul celor de la Microsoft a fost ActiveX, o tehnologie de creare de applet-uri care defineşte interacţiunea dintre serverele web, clienţi şi aplicaţii Microsoft Office. Pentru mai multe detalii referitoare la această tehnologie consultă pagina **http://www.microsoft.com/com/tech/ActiveX.asp**.

Dacă până acum am discutat despre conţinut executabil care avea în comun faptul că datele şi motoarele de rulare a programelor erau separate de browser şi de documentul HTML, este cazul să trec la JavaScript.

Faţă de ce am discutat până acum, JavaScript este diferit: poţi să presari secvenţe de cod pe tot parcursul documentului sau poţi să ataşezi unei etichete un bloc compact de cod. Indiferent de modul în care procedezi, nu ai nevoie de date sau programe separate de documentul HTML. Browserele sunt cele care interpretează diferitele instrucţiuni JavaScript. Ca şi în cazul limbajului de programare Java, nu-mi propun să descriu aici în detaliu limbajul de scripting JavaScript, ci doar să-i fac o mică prezentare şi să dau unul sau două exemple simple pe care să le poţi integra imediat în pagina ta web.

Prin intermediul etichetei `<script>` introduci un cod JavaScript în documentul HTML. Conţinutul din cadrul etichetelor `<script>...</script>` este interpretat de browser ca date sau instrucţiuni JavaScript, din această cauză nu poţi plasa cod HTML între aceste etichete. În cazul în care-ţi scapă totuşi "ceva" cod, browserul va afişa un mesaj de eroare.

Poţi să incluzi mai multe taguri `<script>` într-un document, fie în cadrul etichetei `<head>`, fie în interiorul etichetei `<body>`; oricum browserul execută instrucţiunile în ordinea în care acestea apar. O modalitate frecvent întâlnită în programarea JavaScript este utilizarea unui singur script în interiorul etichetelor `<head>...</head>` pentru a defini funcţii comune şi variabile universale pentru documentul respectiv, la care se va apela ulterior prin intermediul instrucţiunilor răspândite pe parcursul documentului.

Scriptul prezentat în continuare îţi permite ca atunci când dai un clic pe o imagine să îi măreşti dimensiunile, respectiv să o readuci la dimensiunile iniţiale printr-un alt clic.

```
<html><head><title>Pagina_WEB</title></head>
<BODY><script>
var nW,nH,oH,oW;
function
zoomToggle(iWideSmall,iHighSmall,iWideLarge,iHighLarge,whichImage){
oW=whichImage.style.width;oH=whichImage.style.height;
if((oW==iWideLarge)||(oH==iHighLarge)){
nW=iWideSmall;nH=iHighSmall;}else{
nW=iWideLarge;nH=iHighLarge;}
whichImage.style.width=nW;whichImage.style.height=nH;}
</script><img border="0"
src="d:\Images\08.gif"
width="100" height="100"
onclick="zoomToggle('100px','100px','200px','200px',this);">
<br><img border="0" src="d:\Images\09.gif"
width="100" height="100"
onclick="zoomToggle('75px','75px','200px','200px',this);">
</body></html>
```

Scriptul prezentat pe pagina următoare îl poţi utiliza pentru a afişa şi alterna automat sau manual blocuri HTML (text sau imagini - vezi imaginea 1).

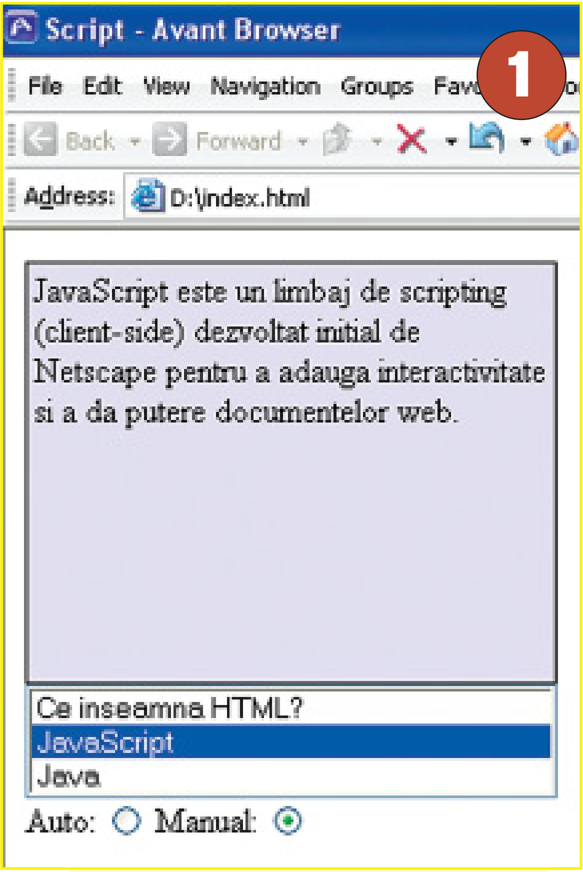
Tips & Tricks

Pare puţin ciudat, poate pentru unii chiar demodat să spun "tips & tricks" în HTML, şi asta deoarece puţini sunt cei care mai folosesc astăzi Notepad-ul pentru a crea pagini web. Vom vorbi şi despre conflictul HTML şi editoarele WYSIWYG (sau cum îmi place mie să le spun, "why C why G"), dar asta numai după ce îţi voi da câteva ponturi pe care le-ai putea utiliza pentru pagina ta.

Cel mai bun sfat pe care ţi-l pot da, şi asta chiar şi pentru veteranii HTML, este navigare, navigare şi iar navigare! În mod normal, în acest articol poate că îţi voi da patru-cinci idei bune, însă pe Internet ai să găseşti mii şi mii de autori HTML care combină şi manevrează tag-urile pentru a crea documente care de care mai spectaculoase.

Caută o gazdă pentru pagina ta, instalează-ţi mai multe browsere pentru teste (îţi recomand Opera, Avant, Mozilla, IE şi Netscape),

```
<HTML><HEAD>
<style type="text/css">
.gallerycontroller{
width: 250px
}
.gallerycontent{
width: 250px;
height: 200px;
border: 1px solid black;
background-color: #DFDFFF;
padding: 3px;
display: block;
}
</style><script type="text/javascript">
var tickspeed=3000 //ticker speed in miliseconds
(2000=2 seconds)
var displaymode="auto" //displaymode ("auto" or
"manual").
if (document.getElementById){
document.write('<style type="text/css">\n')
document.write('.gallerycontent{display:none;}\n')
document.write('</style>\n')
}
var selectedDiv=0
var totalDivs=0
function getElementbyClass(classname){
partscollect=new Array()
var inc=0
var alltags=document.all? document.all.tags("DIV") :
document.getElementsByTagName("*")
for (i=0; i<alltags.length; i++){
if (alltags[i].className==classname)
partscollect[inc++]=alltags[i]
}
}
function contractall(){
var inc=0
while (partscollect[inc]){
partscollect[inc].style.display="none"
inc++
}
}
function expandone(){
var selectedDivObj=partscollect[selectedDiv]
contractall()
selectedDivObj.style.display="block"
temp.options[selectedDiv].selected=true
selectedDiv=(selectedDiv<totalDivs-1)? selectedDiv+1
: 0
if (displaymode=="auto")
autocontrolvar=setTimeout("expandone()",tickspeed)
}
function populatemenu(){
temp=document.gallerycontrol.menu
for (m=temp.options.length-1;m>0;m--)
temp.options[m]=null
for (i=0;i<totalDivs;i++){ var
thesubject=partscollect[i].getAttribute("subject")
thesubject=(thesubject=="" || thesubject==null)?
"HTML Content "+(i+1) : thesubject
temp.options[i]=new Option(thesubject,"")
}
temp.options[0].selected=true
}
function manualcontrol(menuobj){
if (displaymode=="manual"){
selectedDiv=menuobj
expandone()
}
}
function preparemode(themode){
displaymode=themode
if (typeof autocontrolvar!="undefined")
clearTimeout(autocontrolvar)
if (themode=="auto"){
document.gallerycontrol.menu.disabled=true
autocontrolvar=setTimeout("expandone()",tickspeed)
}
else
document.gallerycontrol.menu.disabled=false
}
function startgallery(){
document.getElementById("controldiv").style.display=
"block"
getElementbyClass("gallerycontent")
totalDivs=partscollect.length
populatemenu()
for (i=0; i<document.gallerycontrol.mode.length;
i++){
if (document.gallerycontrol.mode[i].checked)
displaymode=document.gallerycontrol.mode[i].value
}
if (displaymode=="auto")
document.gallerycontrol.menu.disabled=true
expandone()
}
if (window.addEventListener)
window.addEventListener("load", startgallery, false)
else if (window.attachEvent)
window.attachEvent("onload", startgallery)
else if (document.getElementById)
window.onload=startgallery
</script>
</HEAD><TITLE>Pagina web</TITLE><BODY>
<div class="gallerycontent" subject="Ce inseamna
HTML?">
HTML provine de la Hypertext Markup Language, si este
limbajul de marcare a hypertextului pe care va trebui
sa-l inveti foarte bine daca doresti sa devii un
profesionist al web-designului.
</div>
<div class="gallerycontent" subject="JavaScript">
JavaScript este un limbaj de scripting (client-side)
dezvoltat initial de Netscape pentru a adauga
interactivitate si a da  putere documentelor web.
</div>
<div class="gallerycontent" subject="Java">
Java este un limbaj de programare orientat pe obiecte
in care clasele pot fi utilizate si reutilizate pentru a
crea aplicatii variate. Este mult mai complex si, in
acelasi timp, mult mai greu de invatat decat JavaScript.
</div>
<div id="controldiv" style="display:none"
class="gallerycontroller">
<form name="gallerycontrol">
<select class="gallerycontroller" size="3"
name="menu"
onChange="manualcontrol(this.options.selectedIndex)">
<option>Blank form</option></select><br>
Auto: <input type="radio" checked name="mode"
value="auto" onClick="preparemode('auto')"> Manual:
<input type="radio"  name="mode" value="manual"
onClick="preparemode('manual')">
</form></div></body></html>
```


Acest script modifică automat sau manual blocuri întregi HTML. În acest exemplu dacă este bifată opţiunea „auto“, la un interval de două secunde scriptul va afişa pe rând definiţiile pentru cei trei termeni (HTML,Java Script şi Java). Dacă este bifată opţiunea „manual“,utlizatorul va putea printr-un singur clic să navigheze printre cele trei definiţii.
Scriptul poate fi uşor modificat, de exemplu poţi să pui în locul blocurilor de text imagini (GIF,JPG,PNG etc.). Dacă doreşti poţi să schimbi şi timpul de prezentare (exprimat în script în milisecunde). Nu în ultimul rând ai şi posibilitatea de a adăuga câte blocuri de text sau imagini doreşti.

adună URL-uri, examinează paginile altora, modul în care sunt aranjate, mărimea documentelor, fonturi şi culori utilizate etc. Cel mai bine poţi să înveţi experimentând!

Pe parcursul celor două părţi prezentate în numerele anterioare am insistat asupra faptului că ceea ce contează mai mult este conţinutul documentului. Am făcut asta deoarece am vorbit despre HTML, iar dacă am procedat în acest mod, asta nu înseamnă că prezentarea nu contează. Ce este foarte important este să-ţi dai seama care sunt utilizatorii vizaţi sau ce anume încerci să transmiţi prin pagina respectivă.

Layout-ul este foarte important şi, cu toate că puţini sunt cei care mai utilizează în ziua de azi rezoluţii de 800x600 pixeli, este bine să nu omiţi încă această categorie şi să creezi paginile pentru ca acestea să arate la fel de bine ca la o rezoluţie de 1024x768. Tot la capitolul documentare intră şi studiul sutelor de tutoriale gratuite pe care le găseşti pe Internet, şi verficarea specificaţiilor HTML 4.01 pe care le găseşti pe situl **http://www.w3.org/TR/html401/**. HTML 4.01 este într-o continuă dezvoltare, noi specificaţii, eliminarea unor bug-uri şi îmbunătăţiri ale etichetelor şi atributelor, apar la intervale diferite de timp.

Un alt lucru care-ţi poate fi de folos este reutilizarea unui tipar (mai simplu sau mai complex), operaţie care-ţi va uşura într-o anumită măsură munca.

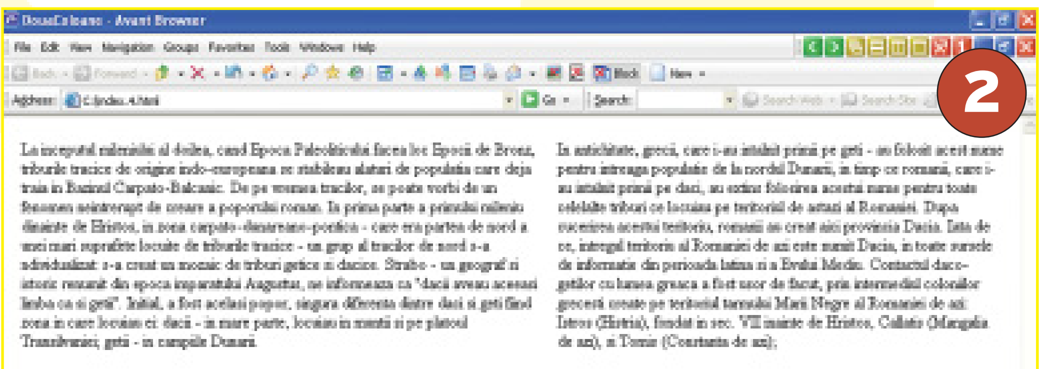
Cel mai simplu model pe care-l poţi reutiliza poate fi următorul:

```
<html>
<head>
<title>Aici schimbi titlul paginii</title>
</head>
<body>
<h3>Titlul din nou (optional)</h3>
Continutul documentului
<address>Este bine sa utilizezi aceasta eticheta, si o pagina care se respecta are aproape tot timpul la subsol informatii despre autor</address>
</body>
</html>
```

Cele mai utilizate "şmecherii" sunt cele în care apelezi la tabele. Şi nu mă refer aici la conceperea unor tabele cu margini în care să introduci diverse statistici, ci pentru a crea layout-uri atractive, altfel imposibil de realizat cu standardul HTML.

Cu toate că avem la îndemână şi tag-ul `<multicol>`, poţi să utilizezi tabele pentru a crea un layout pe mai multe coloane(vezi imaginea 2).

```
<table border=0 cellspacing=7>
<tr>
<td>La inceputul mileniului al doilea, cand Epoca Paleoliticului facea loc Epocii de Bronz, triburile tracice de origine indo-europeana se stabileau alaturi de populatia care deja traia in Bazinul Carpato-Balcanic. De pe vremea tracilor, se poate vorbi de un fenomen neintrerupt de creare a poporului roman.
In prima parte a primului mileniu dinainte de Hristos, in zona carpato-dunareano-pontica - care era partea de nord a unei mari suprafete locuite de triburile tracice - un grup al tracilor de nord s-a ndividualizat: s-a creat un mozaic de triburi getice si dacice. Strabo - un geograf si istoric renumit din epoca imparatului Augustus, ne informeaza ca "dacii aveau aceeasi limba ca si getii". Initial, a fost acelasi popor, singura diferenta dintre daci si geti fiind zona in care locuiau ei: dacii - in mare parte, locuiau in muntii si pe platoul Transilvaniei; getii - in campiile Dunarii.
<td><br>
<td>In antichitate, grecii, care i-au intalnit primii pe geti - au folosit acest nume pentru intreaga populatie de la nordul Dunarii, in timp ce romanii, care i-au intalnit primii pe daci, au extins folosirea acestui nume pentru toate celelalte triburi ce locuiau pe teritoriul de astazi al Romaniei. Dupa cucerirea acestui teritoriu, romanii au creat aici provincia Dacia.
Iata de ce, intregul teritoriu al Romaniei de azi este numit Dacia, in toate sursele de informatie din perioada latina si a Evului Mediu.
Contactul daco-getilor cu lumea greaca a fost usor de facut, prin intermediul coloniilor grecesti create pe teritoriul tarmului Marii Negre al Romaniei de azi: Istros (Histria), fondat in sec. VII
```


Layout pe două coloane realizat cu ajutorul unui tabel

```
inainte de Hristos, Callatis
(Mangalia de azi), si Tomis
(Constanta de azi);
   </table>
```

În continuare îţi prezint un exemplu mai complex în care textul este împărţit pe trei coloane şi, în plus, avem şi o imagine la subsolul ultimelor două coloane.

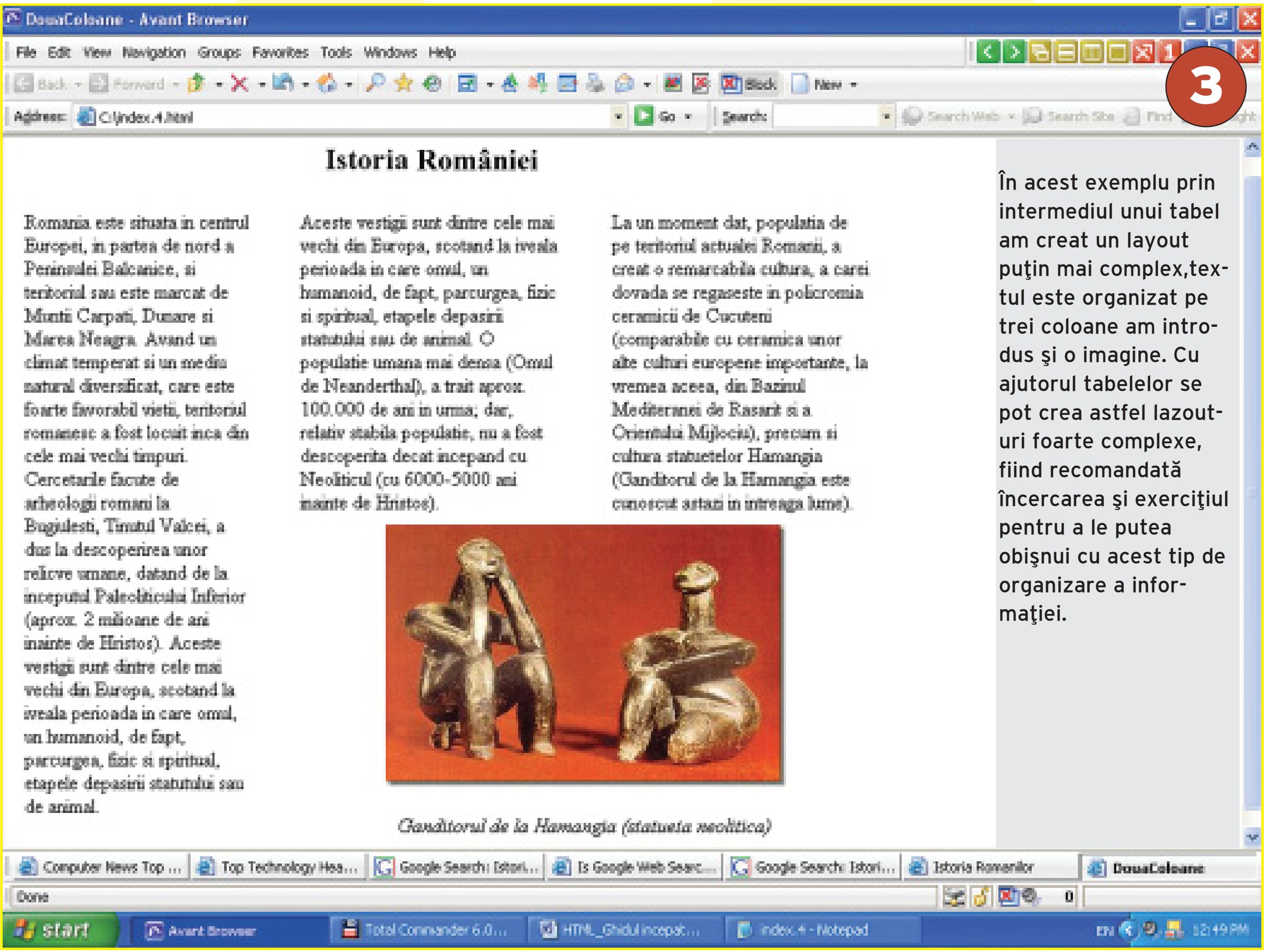
```
   <table border=0
cellspacing=7>
   <tr>
   <th colspan=5><h2>Istoria
Romanilor</h2>
   <tr valign=top>
   <td rowspan=2>Romania este
situata in centrul Europei, in
partea de nord a Peninsulei
Balcanice, si teritoriul sau
este marcat de Muntii Carpati,
Dunare si Marea Neagra. Avand
un climat temperat si un mediu
natural diversificat, care este
foarte favorabil vietii,
teritoriul romanesc a fost
locuit inca din cele mai vechi
timpuri. Cercetarile facute de
arheologii romani la
Bugiulesti, Tinutul Valcei, a
dus la descoperirea unor
relicve umane, datand de la
inceputul Paleoliticului
Inferior (aprox. 2 milioane de
ani inainte de Hristos). Aceste
vestigii sunt dintre cele mai
vechi din Europa, scotand la
iveala perioada in care omul,
un humanoid, de fapt,
parcurgea, fizic si spiritual,
etapele depasirii statutului
sau de animal.
   <td rowspan=2 width=24><br>
   <td >Aceste vestigii sunt
dintre cele mai vechi din
Europa, scotand la iveala
perioada in care omul, un
humanoid, de fapt, parcurgea,
fizic si spiritual, etapele
depasirii statutului sau de
animal. O populatie umana mai
densa (Omul de Neanderthal), a
trait aprox. 100.000 de ani in
urma; dar, relativ stabila
populatie, nu a fost
descoperita decat incepand cu
Neoliticul (cu 6000-5000 ani
inainte de Hristos).
   <td width=24><br>
   <td >La un moment dat,
populatia de pe teritoriul
actualei Romanii, a creat o
remarcabila cultura, a carei
dovada se regaseste in
policromia ceramicii de
Cucuteni (comparabile cu
ceramica unor alte culturi
europene importante, la vremea
aceea, din Bazinul Mediteranei
de Rasarit si a Orientului
Mijlociu), precum si cultura
statuetelor Hamangia
(Ganditorul de la Hamangia este
cunoscut astazi in intreaga
lume).
   <tr>
   <td colspan=3
align=center><img
src="d:\Images\info.jpeg">
   <p>
   <i>Ganditorul de la Hamangia
(statueta neolitica)</i>
   </table>
```

(vezi imaginea 3)

O problemă în cazul acestei soluţii o constituie faptul că browserul nu reglează automat textul pe coloane, ceea ce poate duce la apariţia altor coloane de aproximativ aceeaşi lungime. De aceea va trebui să experimentezi cu documentul şi să schimbi manual textul până cînd vei obţine o pagină cu un aspect echilibrat.

Iată în continuare câteva lucruri pe care nu ar trebui să le faci:

-pagini fără conţinut. Există mii de situri pe Internet care nu conţin nimic, şi nu mă refer la paginile goale, ci la paginile aglomerate, cu

În acest exemplu prin intermediul unui tabel am creat un layout puţin mai complex,textul este organizat pe trei coloane am introdus şi o imagine. Cu ajutorul tabelelor se pot crea astfel lazout-uri foarte complexe, fiind recomandată încercarea şi exerciţiul pentru a le putea obişnui cu acest tip de organizare a informaţiei.

mult text şi imagini dar care nu-ţi dau nici un motiv de a te reîntoarce acolo. Pagina pe care o creezi trebuie să se axeze sau să conţină cel puţin o idee originală sau interesantă.

-"under construction" - încearcă se eviţi această sintagmă; chiar dacă situl nu este momentan ceea ce îţi doreşti încearcă să nu foloseşti această expresie şi, în plus, încearcă să apelezi la informaţie nouă şi consistentă.

-listele de linkuri fără nici o explicaţie.

-nu îngreuna conţinutul cu imagini şi animaţii de care te-ai putea lipsi şi care "înghit" toată lăţimea de bandă.

HTML vs. WYSIWYG

După ce am terminat de disecat HTML-ul poate că vei ajunge să te întrebi, cum de altfel s-a mai întrebat multă lume până acum, ce este aşa de senzaţional în a scrie tu în "Notepad" codul unei întregi pagini HTML? Dacă ai urmărit şi vei urmări evoluţia job-urilor în domeniul web-designului vei putea observa că majoritatea angajatorilor caută în primul rând persoane care să aibă experienţă directă cu HTML-ul. De ce? Nu pentru că este mai rapid, ci pentru faptul că dezvoltatorul are abilitatea de a trece dincolo de editoare pentru a crea o pagină. Dacă ştii să creezi un sit web stând faţă-n faţă doar cu o pagină goală în Notepad, poţi să treci şi să lucrezi şi cu un editor, însă este mult mai dificil să treci de la un editor la "coding" manual.

Cunoştinţele de HTML îţi permit să operezi modificări într-o pagină mult mai rapid decât o persoană care lucrează cu un editor. De exemplu, dacă lucrezi la o pagină şi găseşti o greşeală, deschizi documentul direct de pe server, modifici codul, salvezi documentul şi gata! În schimb, cine lucrează cu un editor va trebui să descarce fişierul pe hard disc, să-l deschidă cu programul de editare, să facă modificarea, să o salveze şi apoi să pună fişierul din nou pe server. Poate că nu întotdeauna prima variantă e mai economicoasă, dar există situaţii în care sigur poţi câştiga, astfel, nişte timp.

De multe ori editoarele WYSIWYG adaugă etichete şi atribute a căror funţionalitate şi utilitate poate fi pusă sub semnul întrebării, acelaşi efect putând fi realizat prin scrierea unui cod mult mai simplu.

Pe de altă parte, la fel de adevărat este şi faptul că editoarele WYSIWYG îmbogăţesc repertoriul dezvoltatorului web, permiţându-i acestuia să realizeze anumite sarcini mult mai rapid decât dacă acestea ar fi "scrise de mână". Un bun exemplu în acest sens este crearea unor tabele complexe cu multe rânduri şi coloane, mult mai uşor de realizat în Dreamweaver decât în Notepad.

Dintr-un anumit punct de vedere, la modul în care avansează designul web în zilele noastre, aş recomanda editoarele WYSIWYG începătorilor. După ce te-ai deprins să lucrezi cu acestea, n-ar strica să înveţi şi ceva HTML "pur", mai ales că nu e foarte greu de învăţat.

Dincolo de argumente, cineva a spus odată: "cod brut sau editor WYSIWYG... este o alegere personală. Ceea ce pentru mine e suficient, ţie ţi se pare insuficient". Adevărul gol, goluţ...

Dacă un începător doreşte să-şi creeze o pagină, poate să facă acest lucru apelând la un editor (Dreamweaver, FrontPage etc.). Dacă mai târziu va dori să obţină un job ca dezvoltator web, atunci mai mult ca sigur că va avea nevoie de cunoştinţe HTML.

Bob Bonnell, "patronul" unui sit, a declarat: "Am un sit prin intermediul căruia încerc să angajez personal în domeniul IT, şi de un an caut pe cineva care ar fi dispus să înveţe HTML înainte de a utiliza un program WYSIWYG. E ca şi când aş încerca să scot cuiva o măsea!"

Nimeni nu mă va contrazice când am să spun că, cu cât ştii să faci mai multe lucruri, cu atât sunt mai mari şansele să obţii locul de muncă pe care ţi-l doreşti; iar după ce ai învăţat HTML poţi să treci la tehnologii mai complexe (mai mult sau mai puţin înrudite cu HTML-ul).

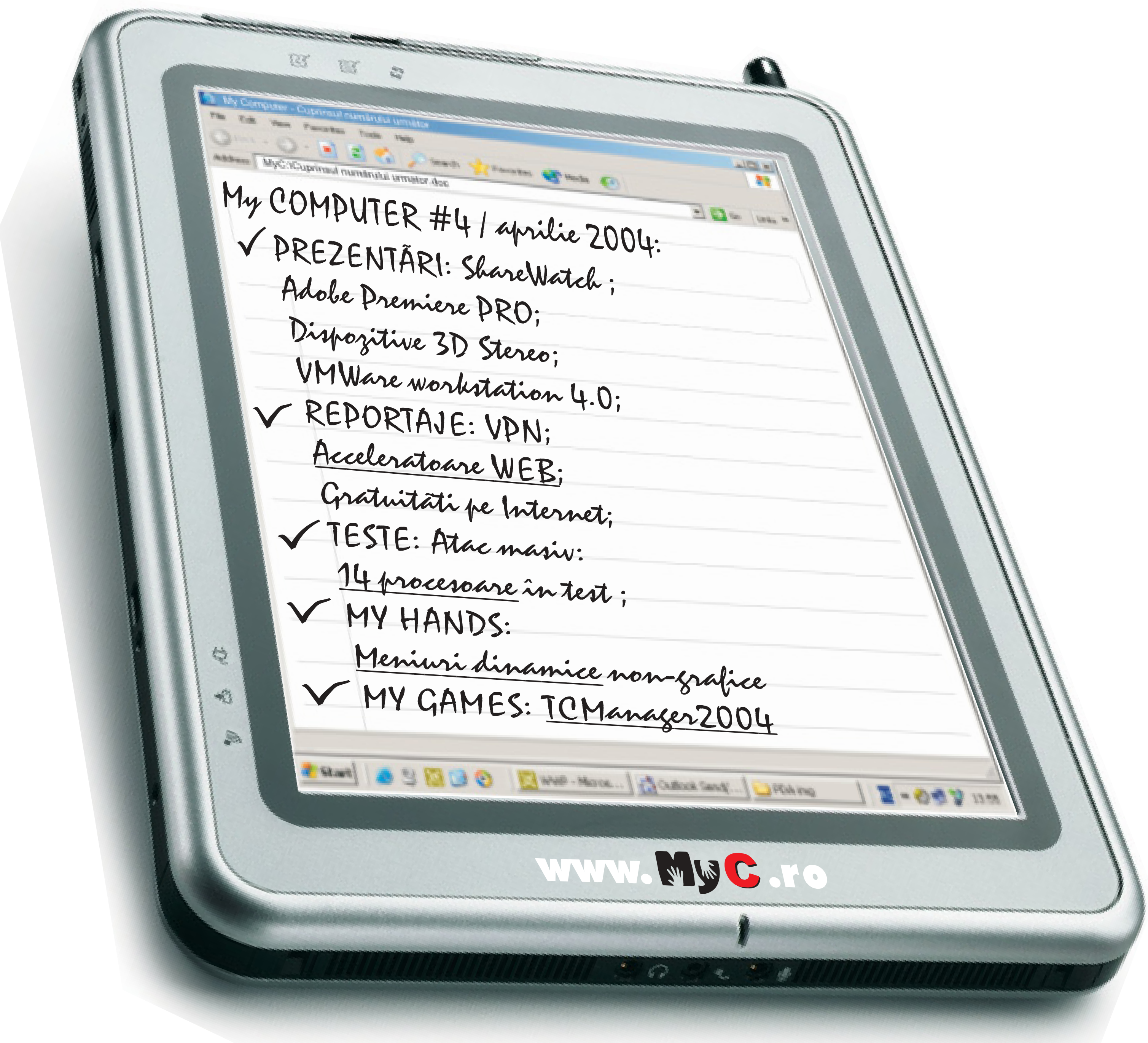
Cele mai cunoscute editoare, pe care de altfel ţi le şi recomand, sunt Macromedia Dreamweaver (**http://www.macromedia.com/software/dreamweaver/**) şi Microsoft Frontpage (**http://www.macromedia.com/software/dreamweaver/**).

La final am să-ţi prezint un tabel cu "pro" şi "contra" editoarelor WYSIWYG, şi am să te las pe tine să alegi modalitatea de a crea pagini web care ţi se potriveşte cel mai bine. Încă ceva: să nu uiţi faptul că pentru un editor WYSIWYG va trebui să scoţi şi nişte "dolărei" din buzunar!■

Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

PRO		CONTRA	
Uşor de utilizat	Începătorii se vor acomoda foarte rapid cu aceste editoare	**Şanse mici de angajare**	Angajatorii urmăresc persoanele care ştiu HTML pentru că acestea pot să se descurce mai bine aproape cu orice editor
Axate pe design	Indicate celor cu imaginaţie bogată, programele de acest gen permit dezvoltatorilor să se axeze mai mult pe design	**Specificitate**	Dacă o companie schimbă editorul WYSIWYG, va trebui să înveţi să utilizezi un alt program
Rapiditate pentru anumite cerinţe	Tabelele cu multe rânduri şi coloane sunt cel mai bun exemplu care să susţină acest atu	**HTML aglomerat**	Unele editoare generează câteodată un cod din care nu mai înţelegi aproape nimic
Posibilitate scăzută de a face greşeli	Nu trebuie să-ţi faci probleme legate de scrierea corectă a instrucţiunilor	**Control restrâns**	Pentru a accesa o secvenţă de cod pe care să o modifici manual va trebui să răsfoieşti ceva printre meniuri pentru a o găsi
Opţiuni suplimentare	Poţi să integrezi mai uşor applet-uri, scripturi sau animaţii Flash	**RSI şi preţul**	Repetitive Strain Injury - dureri în încheieturi cauzate în primul rând de utilizarea excesivă a mausului; preţul care nu de puţine ori este destul de piperat...

Agenda întâlnirii din aprilie va cuprinde:

www.myc.ro/arhiva/revista/nrviitor.htm

My COMPUTER

Notă: Cuprinsul numărului viitor are un caracter informativ. Redacția își rezervă dreptul de a modifica acest conținut.